



காக்கைச் சுவை

இலக்கிய மாத இதழ்

ஆகஸ்ட் 2024 விலை
₹ 50

ஆலியுடன் அழிதூளி
சங்க இலக்கியங்களில்
மழைத்தெறிய்புக்கள்

• க.இராமசுப்பிரமணியன்

ஐரோப்பா:
தீவிர வலதுசாரி எழுச்சியும்
ஆட்சி அதிகாரமும்

• ரூபன் சிவராஜா

ஆட்டம்

மேலும் கீழும்
வேகமாக
தலையை ஆட்டுகிறது
அந்த நாய்
அப்படித் தலையாட்டும்
நாயை
எங்கும் பார்த்ததில்லை
உற்றுப் பார்த்தால்
நமது தலை தெறித்துவிடும் போல...
அப்படியொரு ஆட்டம்
இத்தனைக்கும்
எந்த சத்தமும் இல்லை.

வால் இருக்கிறது
ஆடவில்லை
தலையாடுகிறது
தலையை
தெறிக்கவிட்டுப் பார்க்கும்
வாலின்
விளையாட்டாகக்கூட இருக்கலாம்
நமது சிந்தனையை
சிதறடிக்கும் அளவுக்கு
ஆட்டம் பலமாக இருக்கிறது.

வாகனம் நின்றவுடன்
ஆட்டம் குறைந்து
மெல்ல அபங்குகிறது
தலை.

தலை மட்டும் துண்டாக ஆடும்
நாய் பொம்மைகளை
வாடகை வாகனங்களுக்குள்
வைக்காதீர்கள்
பயணியை
பீதியடையச் செய்யும்
ஒரு பொம்மை
அழகுப் பொருளாக
இருக்க சாத்தியமில்லை.



தலை தெறிக்கச் செல்லும்
வாகனமாக இருந்தால்
இன்னும்
பயங்கரமாக இருந்திருக்கும்
வேடிக்கை பொம்மைதான் என்றாலும்
ஒரு நாயின் தலை
இப்படித் துடிப்பதை
பார்த்து ரசிப்பவன்
ஒரு பயணியாக மட்டும்
இருக்க வாய்ப்பில்லை.

வாகனத்திலிருந்து
இறங்கி வெகு நேரமாகிறது
எனக்குள்
இன்னும் நீள்கிறது
அந்த நாயின் ஆட்டம்
நான்
இப்படியும் அப்படியுமாக
தலையை ஆட்டுகிறேன்
இல்லை
தன்னால் ஆடுகிறது.

நியாயமாகே
தலையெடுத்து ஆடும்
பொம்மைகளையாவது
தட்டி வையுங்கள்.



காக்கைச்

இறக்கை: 13

இறகு: 8

திருவள்ளூர்வாண்டு 2055

ஆடி - ஆவணி
ஆகஸ்ட் 2024

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்.வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவிய தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஒவியம்:
நன்றி:
Brown Button private limited

உள் ஒவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை - 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்:
kaakkairakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

கேள்விக்குறியாகும் கல்வியும் வேலைவாய்ப்பும்

நா

ட்டிலுள்ள அனைத்துத்தரப்பு மக்களின் ஒற்றுமையினாலும் வலுவான போராட்டத்தினாலும் காலனியாதிக்கத்திலிருந்து விடுதலைபெற்று 77 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. விடுதலைக்குப்பிறகு சட்டத்தின் ஆட்சி, ஜனநாயகம், மதச்சார்பின்மை யாவும் மக்களுக்கு உறுதிசெய்யப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் அதன்பிறகான தற்போதைய சந்தைமய - வலதுசாரி அடையாள அரசியல் காலத்தில் கட்டுப்பாடுகளற்றச் சந்தையின் விளைவால் ஒருபக்கம் செல்வம் ஓரிடத்தில் குவிந்து ஏற்றத்தாழ்விதகு வித்திட்டிருக்கிறது. இன்னொருபக்கம் தற்போதைய வலதுசாரி அடையாள ஆட்சிக்காலத்தில், பன்மைச்சமூகத்தினிடையே ஏற்றத்தாழ்வுக்கு; மக்களைப்பிளவுபடுத்துவதற்கு வழிவகுப்பதாகவும் ஆகியுள்ளது. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் 'சமூக நீதி' கோரும் மக்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவ்விரு கருத்தியல்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளிலிருந்து மீள்வதற்கு சமூக நீதி கோரும் மக்களுக்கு ஆதாரமாக இருப்பது கல்வியேயாகும். கல்வியின் வழியாக இம்மக்கள் தங்களையும், வாழ்வாதாரத்தையும் மேம்படுத்திக்கொள்ளவும், ஜனநாயகத்தினை நிலை நிறுத்திக்கொள்ளவும் முனையும்போது, அவர்களுக்கெதிராக சந்தையும் வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் சேர்ந்து மூன்றுவித தடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. 1. சந்தையும், வலதுசாரியமும் தனது நலன்சார்ந்த கருத்தியல்களைத் தொடர்ந்து பாடத்திட்டங்கள் வழியாகப்புகுத்தி வருகின்றன. 2. உயர்கல்வி பயிலுவதற்கு 'தகுதித்தேர்வு' எழுத வேண்டியுள்ளது. அப்படியே எழுதினாலும் பண்பலம் - அதிகாரபலம் கொண்டவர்கள் முறைகேடுகளின் வழியாக தகுதிபடைத்தவர்களாகிவிடுகின்றனர். மேற்சொன்ன இரண்டிலுமிருந்தும் ஒருவழியாகத்தப்பித்து 3. வேலைவாய்ப்பிற்கான 'போட்டி' தேர்வு எழுதினாலும் அங்கேயும் நடக்கும் முறைகேடுகளினால் சமூக நீதி இளைஞர்களின் கனவு சிதைந்து போய்விடுகின்றது. மேற்கூறியவற்றிற்குச் சான்றாக, 'நீட்' தேர்விலேற்பட்டுள்ள குளறுபடி மற்றும் முறைகேடுகளையும், யூ.பி.எஸ்.சி தலைவரின் திடீர் பதவிவிலகலையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இம்மூன்று இடங்களினாலும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் வேலைவாய்ப்பற்றிருக்கும் எண்ணற்ற சமூக நீதி கோருபவர்களும், நேர்மையான முறையில் தேர்வு எழுதுகிறவர்களுமே ஆவர். இனிமேல் கல்விப்பாடத்திட்டத்தின் மூலமாக சமூக ஒற்றுமை, ஜனநாயகம், சமூக நீதி, மதச்சார்பின்மையைப் பரவலாக்கமுடியும் என்பதும், சமூக நீதி கோருபவர்கள் கல்வியின் வழியாக தங்களை மேம்படுத்திக் கொள்ளமுடியும் என்பதும் அரசியலமைப்பின் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள வெகுமக்களின் புரிதலைப்பொறுத்தே அமையும்.

இவ்வளவு இடங்களையும் தாண்டி, ஒருவேளை ஒன்றிய அரசுத்துறைகளில், வேலைவாய்ப்பினைப் பெற்றுவிடாலும், அங்கேயும் தற்போது ஊழியர்களின் ஒற்றுமைக்கு ஊறுவிளைவித்து பாகுபாட்டினை சட்டபூர்வமாக நிலைநிறுத்தும் விதமாக ஒன்றிய அரசானது, வலதுசாரி அடையாள அரசியல் கருத்தியலின் ஊறுக்கண்ணாக விளங்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.என்-ன் பயிற்சிமுகாமில் ஊழியர்கள் பங்கெடுக்கலாம் என ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. அரசின் இத்தகைய நடவடிக்கையானது, சாதி, மதம் கடந்த ஊழியர்களின் ஒற்றுமைக்கு உலை வைக்கப்பட்டுவிட்டது என்றே கருதமுடிகிறது.

இப்படியாக, அரசாபணிகளில், கற்கும் கல்வியில், வேலைவாய்ப்புகளில், உண்ணும் உணவில், பாகுபாடானது விரிவடைந்துகொண்டே போகும்போது 1947 ஆகஸ்ட் 15 அன்று, அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமையினால் விளைந்த சுதந்திரம் என்பது கேள்விக்குறியாகிவிடும்.



காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை.....ரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா.....ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தாரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா.....ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா.....\$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE : CNRBINBBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.15000
உள் அட்டை வண்ணம்.....ரூ.10000
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை...ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும்
கட்டுரைகளின் கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

தீவிர வலதுசாரி எழுச்சியும் ஆட்சி அதிகாரமும்	05
■ ரூபன் சிவராஜா	
ஒன்றிய அரசின் மூன்று குற்றவியல் புதிய சட்டங்கள்	09
■ ப.பா.மாமகன்	
சாமியாரின் பின்னே நடக்கும் மக்கள்...	13
■ தி.சிகாமணி	
போதையின் அரசியலும் சமூக சவால்களும்	15
■ சு.பொ.அகத்தியலிங்கம்	
அருந்ததிராய்- தொல்லை செய்யும் எழுத்து!	19
■ இரா.மாமகன்ராஜன்	
உண்மை "சாகிறது", உண்மை துணிகிறது, அசஞ்சே வீடு திரும்புகிறார்	24
■ நிழல்வண்ணன்	
நிகோபார் தீவைக் காப்பாற்றுங்கள்!	30
■ மாதவன்	
குளிப்பானங்களில் ததும்பும் போர்கள்	34
■ ஜி.ஏ. கௌதம்	
தொடர் ரயில் விபத்துக்களும் பலியாகும் மனித உயிர்களும்	37
■ ந.சீகரன்	
சங்க இலக்கியங்களில் மழைத்தெறிப்புக்கள்	40
■ சு.இராமசுப்பிரமணியன்	
திருக்குறளில் மனிதத்துவம்	45
■ ச. வினசென்ட்	
முதலாவது தேசிய விண்வெளி தினம்	48
■ துருவன்	
பட்ஜெட் எனும் வருடாந்திரச் சடங்கு!	49
■ ஆர். கௌஷிக்	
தமிழவழியில் மருத்துவக்கல்வி வழங்க தமிழுக்கு வல்லமை உண்டு	51
■ மருத்துவர் சு.நேரத்திரன்	
உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்	54
■ யூமா வாசுகி	
யல்ல மந்தாப் பைத்தியம்	58
■ சாந்தா தத்	
மேற்கும் கிழக்கும் சந்தித்தபோது	62
■ க.பழனித்துரை	
அல்-பீரூனி: முதல் இந்தியவியலாளர்	65
■ கி.இரா.சங்கரன்	
"தமிழர்கள் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள்"	69
■ என்.சரவணன்	
"வலியின் மொழி பெயர்ப்புகள்"	73
■ அ. மார்க்ஸ்	
ஓர் இயங்கியல் மார்க்சிய விமர்சன நூல்	77
■ தியாகு	
வன்முறை சூழ் உலகம் நொறுங்கி விழும் ஜனநாயகமும்	82
■ வெ. மதியரசன்	

தீவிர வலதுசாரி எழுச்சியும் ஆட்சி அதிகாரமும்

ஐரோப்பிய நாடுகளில் வலதுசாரிக் கட்சிகளுக்கான ஆதரவு வளர்ந்து வருவதோடு, பல நாடுகளில் வலதுசாரி அரசாங்கங்கள் அமைந்து வருகின்றமை சமகாலத்திற்கவனம்பெற்ற பேசுபொருளாகியுள்ளது. இதற்கான காரணிகள் எவை, இதன் விளைவுகள் எதை நோக்கிச் செல்லப்போகின்றன என்பவை குறித்த விவாதங்கள் அந்நாடுகளின் தேசிய, ஐரோப்பிய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் விவாதிக்கப்படுகின்றன. இது சமகாலத்திற்கு பெரும் பேசுபொருளாகியுள்ள போதும் இந்தப் போக்கு ஆரம்பித்துக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்கள் ஆகின்றன. அதாவது ஐரோப்பிய நாடுகளில் வலதுசாரிக் கட்சிகள், குறிப்பாக தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகள் வளரத் தொடங்கிய காலம் இரண்டாயிரங்களின் நடுப்பகுதி எனலாம். அதன் விளைவே தற்போது பெரும்பாலான நாடுகளில் அக்கட்சிகள் தனித்தும் கூட்டணிகளை அமைத்தும் தேர்தல்களில் வென்று ஆட்சியமைக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது.

தேசியவாதத்தை நிராகரித்த நாடுகளில் நவ-பாசிச, தீவிர வலதுசாரிகள் ஆட்சி அதிகாரத்தில்

எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேசியவாதத்தை நிராகரித்த ஐந்து முக்கிய ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்புநாடுகள் தற்போது வலதுசாரிக் கட்சிகளால் இயக்கப்படுகின்றன அல்லது வலதுசாரிகள் அதிகாரம் செலுத்தும் நிலைக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. இத்தாலி, பிரான்ஸ், நெதர்லாந்து, ஜேர்மனி மற்றும் பெல்ஜியம் அவையாகும்.

ஐரோப்பாவின் நான்காவது பெரிய பொருளாதார நாடான இத்தாலியில், நவ-பாசிச பின்னணி கொண்ட அரசியல்வாதியான ஜியோர்ஜியா மெலோனி (Giorgia Meloni) தலைமையிலான அதிதீவிர வலதுசாரிக் கூட்டணி அரசாங்கம் 2022 முதல் ஆட்சி நடாத்துகின்றது. நெதர்லாந்தில், 2023 நவம்பரில் நடந்த தேர்தலில் தீவிர இனவாதக் கட்சியான கீர்ட் வைல்டர்ஸ் கட்சி (Geert Wilders's party) வாக்குகள் அடிப்படையில்

முதலித்திற்கு வந்தது. ஆனால் அரசாங்கம் அமைப்பதற்குரிய பெரும்பான்மையைப் பெறவில்லை. ஏனைய கட்சிகளிடமிருந்து போதுமான ஆதரவைப் பெறவும் முடியவில்லை என்ற போதும் வாக்கு வீதத்தில் அக்கட்சி எழுச்சி பெற்றுள்ளது. பிரான்சில், மரின் லே பென் (Marine Le Pen) தலைமையிலான தேசிய முன்னணி (National Front), ஏறத்தாழ 33 வீத வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளது. பெல்ஜியத்தில், தீவிர வலதுசாரிக் கட்சியான பிளெமிஷ் (Flemish party Vlaams Belang) வாக்கு அடிப்படையில் முன்னணியில் உள்ளது. ஜேர்மனியில் 'ஜேர்மனிக்கான மாற்று' Alternative für Deutschland (AfD) இரண்டாவது வலுவான கட்சியாக உருவெடுத்துள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தொடக்ககால உறுப்புநாடுகளில் லக்சம்பர்க் மட்டுமே இன்னும் வலுவான மையவாத அரசியலைக் கொண்டுள்ளது.

அகதிகள் - பொருளாதார நெருக்கடி - சமத்துவமின்மை

வெளிநாட்டுக் குடியேறிகள் - அகதிகள் - புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களின் அதிகரிப்பு, பொருளாதார நெருக்கடி, மற்றும் அதிகரித்து வரும் சமத்துவமின்மை ஆகியவை பொதுவாக வாக்காளர்களை வலது நோக்கித் தள்ளுகின்றன என்ற பார்வை பரவலாக நிலவுகின்றது. ஆனால் வலதுசாரிகளின் எழுச்சியை இக்காரணங்களை மட்டும் வைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஏனெனில் இந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்தும் சமீப ஆண்டுகளில் ஓரளவு குறைந்துள்ளன. புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை கடந்த தசாப்தத்தின் சராசரியை விட தற்போது வெகுவாகக் குறைந்துள்ளதாகத் தரவுகள் கூறுகின்றன. தவிர ரஸ்ய - உக்ரைன் போரின் பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகள் மில்லியன் கணக்கான உக்ரேனிய அகதிகளை சர்ச்சையின்றியும் அதேவேளை விரும்பியும் வரவேற்று வதிவிட ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளன.

பிரித்தானியாவில் ஜூலை ஆரம்பத்தில் இடம்பெற்ற தேர்தலிற்கென்சர்வேற்றில் கட்சி படுதோல்வியைச் சந்தித்தது. சோசலிச ஜனநாயகப்

பாரம்பரியமிக்க தொழிலாளர் கட்சி வெற்றியடைந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றியுள்ளது. பிரான்சில் மரீன் லெ பென் தலைமையிலான தீவிர வலதுசாரிக் கட்சி நாடாளுமன்றத்திற்கு நடந்த தேர்தலில் வெற்றியீட்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் வாக்கு அடிப்படையில் அக்கட்சி மூன்றாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சோசலிசக்கட்சி, புதிய இடதுசாரி அமைப்பான தலைவணங்கா பிரான்ஸ் (France Unbowed) மற்றும் பசுமைக் கட்சி ஆகியன இணைந்த இடதுசாரிக் கூட்டணியான புதிய மக்கள் முன்னணி (NFP) இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இக்கூட்டணியில் ஜீன்-லூக் மெலன்சோன் (Jean-Luc Mélenchon) தலைமையிலான புதிய இடதுசாரிக் கட்சியான 'தலைவணங்கா பிரான்ஸ்' கட்சி முதலிடத்தினைப் பெற்றுள்ளது. ஜனாதிபதி மெக்ரோன் தலைமையிலான மையவாதக் கட்சி வாக்குவிகிதத்தில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் கூட்டணிகள் தனிப் பெரும்பான்மையைப் பெறாத நிலையில் தொங்கு பாராளுமன்றம் அமையும் வாய்ப்பே அதிகம் தெரிகின்றது.

வலதுசாரிக் கட்சிகளும் பெருகிவரும் வாக்குவங்கிகளும்

ஜேர்மனியில் தீவிர வலதுசாரிக் கட்சியான 'ஜேர்மனிக்கான மாற்று' அசுர வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றபோதும், சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியே 2021லிருந்து ஆட்சியில் இருக்கின்றது. ஸ்பெயினில் சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சி 2018லிருந்து ஆட்சி புரிந்துவருகின்றது. ஒப்பீட்டளவில் ஐரோப்பாவின் பொருளாதார வலிமைமிக்க பெரிய நாடுகளின் ஆட்சியை இடதுசாரிக் கூட்டணிகளே கைவசம் வைத்துள்ளன. ஆனால் பெரும்பான்மையான நாடுகளில் வலதுசாரிக் கட்சிகளும் தீவிர வலதுசாரிக்கட்சிகளும் வளர்ந்து வருவதோடு, தமது வாக்குவங்கியினைப் பெருக்கியும் வருகின்றன. மறுபுறம் தொழிலாளர் கட்சிகள், சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சிகள் எனப்படும் இடதுசாரியக் கட்சிகள் அசலான இடதுத் தன்மையைப் படிப்படியாக இழந்து வலதுநோக்கி நகர்ந்துவருகின்றன.

வலதுசாரித்தன்மைத் தந்தெடுக்கும் இடதுசாரிகள்

பெயரளவில் இடதுசாரி, சோசலிசம் எனவாகக் கோட்பாட்டு அடையாளங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் நடைமுறையில் அவற்றில் பெரும்பாலானவை வலதுசாரித்தன்மையையும் அவற்றுக்கு இணையான கொள்கைகளையும் தந்தெடுத்து வருகின்றன. இதற்குப் பல நாடுகளை

உதாரணம் காட்டலாம். பிரித்தானியத் தொழிற்கட்சி அதற்கான சமகால உதாரணங்களில் முதன்மையானது. பிரித்தானியத் தொழிலாளர் கட்சி வலதுநோக்கி நகர்ந்து வருவது கண்கூடு. அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கின் போர்களுக்கு ஆதரவு, சமூகநலத் திட்டங்களில் நிதிவெட்டு, இஸ்ரேல் ஆதரவு, குடி யேற்ற வெறுப்பு, தனியார்மயப்படுத்தலுக்கான ஆதரவு, மருத்துவச் சேவையைத் தனியார் மயமாக்கல், தொழிற்சங்க உரிமைகள் மீதான அதிருப்தி போன்ற வலதுசாரித்தன்மைத் தந்தெடுத்துக் கொண்ட அமைப்பாக மாறியிருக்கின்றது.

பிரித்தானியா மற்றும் பிரான்சில் இடதுசாரிகளின் வெற்றியானது வலதுசாரிகளின் எழுச்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் தொடக்கமாகவும் சில அரசியல் நிபுணர்களாற் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. ஆனால் தேர்தல்கள் குறித்து கருத்து தெரிவிப்பவர்களால் கோட்பாட்டு ரீதியான கருத்தியல் மிகையாக மதிப்பிடப்படுகிறது என மன்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர் ராப் ஃபோர்ட் (Rob Ford, University of Manchester) கருத்தினை மேற்கோள் காட்டியுள்ளது AP செய்தி நிறுவனம் (11.07.24).

வாக்காளர் மனநிலையும் வாக்களிப்பு உந்துதலும்

ரொனால்ட் ரீகன் அவரது காலத்தில் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல, வாக்காளர்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட இப்போது தமது வாழ்வு நன்னிலையில் இருக்கின்றதா எனத் தம்மைத் தாமே கேட்டுக்கொள்வர். அதற்கான பதில் 'இல்லை' எனில், அவர்கள் பல்வேறு சித்தாந்த அம்சங்களைச் சிந்திப்பதோடு மட்டும் நின்றவிடுவதில்லை. அத்தகைய தம்நிலைக்குப் பொறுப்பானவர்களை மட்டுமே நீக்குகிறார்கள் என்று போர்ட் மேலும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

நெருக்கடி ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது, அது தவிர்க்கப்படவில்லை என்று யூரேசியா குழுமத்தைச் (Eurasia Group) சேர்ந்த ஆய்வாளர் முஜ்தபா ரஹ்மான் (Mujtaba Rahman) AP செய்தி நிறுவனத்திற்குக் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். பிரான்ஸ் தேர்தல் முடிவுகளைப் பொறுத்தமட்டில் வாக்காளர்கள் தேசிய முன்னணிக்கு மட்டும் பாடம் புகட்டவில்லை. ஜனாதிபதி இமானுவல் மக்ரோன் மற்றும் அவரது மையவாதக் கூட்டணிக்கும் அதையே செய்துள்ளனர். எந்த ஒரு கூட்டணியும் பாராளுமன்றத்திற் பெரும்பான்மையைப் பெறவில்லை, எனவே இடதுசாரிகளுக்கு ஆட்சி அமைப்பது எளிதான காரியமாக இருக்காது.

இந்நிலை உள்நாட்டு அரசியற் பிரச்சினைகளில் அதிக சக்தியையும் நேரத்தையும் இமானுவல் செலவிடவேண்டிய நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. இது சர்வதேசரீதியில் பிரான்சினதும் ஜனாதிபதியினதும் செல்வாக்கினை வெகுவாகவும் வெளிப்படையாகவும் பலவீனப்படுத்தும் என்கிறார் அவர்.

ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத் தேர்தல்: வலதுசாரி அலை

இத்தாலி, ஹங்கேரி, போலந்த் ஆகியவற்றில் தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகளின் ஆட்சி இடம்பெறுகின்றது. பின்லாந்து, சுவீடன், சுவீடன் ஆகியவற்றில் அவ்வகைக் கட்சிகள் கூட்டணி அரசாங்கத்தில் இடம்பெற்று மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளன. ஜேர்மன், பெல்ஜியம், பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் வலதுசாரிக் கட்சிகளுக்கான ஆதரவு (வாக்காளர் வீதம்) வளர்ந்து வருகின்றது. தற்போதைய சூழலில் விதிவிலக்காக அயர்லாந்து, ஐஸ்லாந்து, வித்துவேனியா, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், நோர்வே, பிரித்தானியா உட்பட்ட சில ஐரோப்பிய நாடுகளே வலதுசாரி அரசாங்கங்கள் அல்லாத நாடுகளாக உள்ளன.

ஐரோப்பாவில் வலதுசாரி அலை அதிகரித்து வருகின்றமைக்கான மற்றொரு வலுவான எடுத்துக்காட்டு கடந்த ஜூன் மாதம் நடைபெற்ற ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத் தேர்தல். அதிற் தீவிர வலதுசாரிக்கட்சிகளே அதிக ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளன. வலதுசாரிகளில் மிதவாத மற்றும் மையவாதக் கட்சிகளின் கூட்டணி (The European People's Party Group (EPP Group) 188 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெற்றுள்ளது. கடந்த தடவையையிட அக்கட்சிகள் வாக்கு வீதத்தில் முன்னேறியுமுள்ளன. சோசலிசக் கட்சிகள், சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சிகள் மற்றும் பசுமைக் கட்சிகள் பின்னடைவைச் சந்தித்துள்ளன. கென்சர்வற்றிவ் கட்சியைச் சேர்ந்த உர்சுலா வான் டெர் லேயன் (Ursula von der Leyen) தொடர்ந்தும் ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் தலைவராகப் பதவி வகிக்கவுள்ளார்.

ஐரோப்பிய பாராளுமன்றமும் அதன் அதிகார வகிப்பாகமும்

ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் இரண்டு சட்டமன்றங்களில் ஒன்றாகும், அதன் மற்றைய சட்டமன்றம் அமைச்சரவை. சட்டவாக்கம், வரவு செலவு திட்டம், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரமான ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் கட்டுப்பாடு ஆகியவை ஐரோப்பிய

பாராளுமன்றத்தின் முக்கிய தொழிற்பாடுகளாகும்.

ஐரோப்பிய பாராளுமன்றத்திற்கான 720 உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை உறுப்பு நாடுகளின் மக்களால் நேரடித் தேர்தல்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். தேர்தல்கள் தேசிய அளவில் ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு வேட்பாளர்கள் தேசியப் பட்டியல்களின் மூலம் தேர்தலிற் போட்டியிடுகின்றனர். ஆனால் பாராளுமன்றம் கூடியதும், பிரதிநிதிகள் தேசிய அளவில்கட்சிக்குழுக்களாகப்பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உருவாக்கப்பட்ட தொடக்க காலங்களில், அதன் பாராளுமன்றம் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த அதிகாரத்தையும் தொழிற்பாடுகளையுமே கொண்டிருந்தது. காலப் போக்கில் அதன் அதிகாரம் மற்றும் தொழிற்பாடுகளின் பரப்பும் எண்ணிக்கையும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஏனைய நிறுவன அலகுகளுடன் ஒப்பிடுகையில், கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. இன்று உலகின் வலிமையான சர்வதேச தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றமாக ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் கருதப்படுகிறது. ஐரோப்பாவின் 500 மில்லியன் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சட்டங்களை இப் பாராளுமன்றம் இயற்றுகின்றது. வாக்குரிமை உள்ளவர்களில் 51 வீதத்தினர் இம்முறைத் தேர்தலில் வாக்களிக்கின்றனர்.

பொருளாதாரத் தங்கியிருப்பும்

முதன்மைக் கவனக்குவிப்பும்

ஐரோப்பிய ஒன்றியப் பாராளுமன்றத்தில் வலதுசாரிகளின் எழுச்சி என்பது உயர் பணவிக்கம் மற்றும் உறுப்புநாடுகள் பல எதிர்கொள்ளும் பொருளாதாரச் சரிவு காரணமான மக்கள் எதிர்ப்பின் வெளிப்பாடு என்ற கருத்து நிலவுகின்றது. ஐரோப்பியப் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னரே அங்கு வலதுசாரி அணிகளே வெல்லுமென உறுதியாக நம்பப்பட்டது. 27 ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பு நாடுகளில் 4 நாடுகளில் மட்டுமே இன்றைய சூழலில் இடதுசாரிகளின் ஆட்சி நிலவுகின்றன. ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகளும் ஏனைய ஐரோப்பிய ஒன்றிய அங்கத்துவம் இல்லாத நாடுகளும் ஒன்றோடொன்று வெகுவாகத் தங்கியுள்ளன. பொதுவாகவே உலகமயமாக்கற் சூழலில் நாடுகள் ஒன்றிலொன்று தங்கியுள்ளன. ஏற்றுமதி இறக்குமதி எனவாகப் பரஸ்பரத் தங்கியிருப்பானது அந்தந்த நாடுகளின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிற்கும் ஆட்சி நிர்வாகத்திற்கும் இன்றியமையாததாகியுள்ளது.

எதிர்கால ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் முதன்மைக் கவனக்குவிப்பாக பெரிய தொழிற்சாலை முதலீடு இருக்கப் போவதாகக் கூறப்படுகின்றது. காலநிலை மற்றும் சுற்றுச்சூழல்சார் திட்டங்களுக்கான முக்கியத்துவங்களைப் புறமொதுக்கி, வணிகத் துறையில் முதலீடு மற்றும் வேலைகளை உருவாக்குவதற்கான முனைப்பு அதுவாகும். உலக வெப்பமயமாதல், சுற்றுச்சூழலியல் மற்றும் காலநிலை மாற்றம் குறித்த இயற்கைக்கு எதிரான விளைவுகள், பேராபத்துகள் குறித்த பாரிய எச்சரிக்கைகளுக்கு மத்தியில் இன்றைய உலக வல்லரசுகள் முதலீட்டினையும் இலாபமீட்டலையும் முதன்மை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன.

பிரித்தானியாவில் ஸ்திரமற்ற ஆட்சி

பிரித்தானியாவில் கடந்த மாதமே தொழிலாளர் கட்சியின் கைகளுக்கு ஆட்சி சென்றிருக்கின்றது. அதற்கான காரணிகள் பல்வகைப்பட்டவை. தனியாக அலசப்பட வேண்டியவை. இத்தேர்தலில் 57 சதவீதத்தினரே வாக்களித்துள்ளனர். கடந்த 75 ஆண்டுகளில் இம்முறையே குறைந்த எண்ணிக்கையிலான வாக்குகள் பதிவாகியிருக்கின்றன. அதிலும் தொழிலாளர் கட்சிக்கு 35 வீதமான வாக்குகளே கிடைத்திருக்கின்றன. கடந்த 14 ஆண்டுகள் கென்சர்வேற்றிவ் கட்சியின் ஆட்சியில் 5 பிரதமர்கள் பிரித்தானியாவை ஆண்டுள்ளனர். அதிலும் குறிப்பாகக் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் 3 பிரதமர்கள் மாறியுள்ளனர். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து வெளியேற்றம், உள்நாட்டு அரசியல் நெருக்கடிகள் எனவாக ஸ்திரமற்ற ஆட்சியையே கென்சர்வேற்றிவ் கட்சி கொண்டிருந்தது. இதனால் மக்கள் மத்தியிற் பெரும் அதிருப்தியை அக்கட்சி சம்பாதித்திருந்ததன் விளைவே அதன் ஆட்சியை மக்கள் தொடர்ந்து விரும்பாமைக்கும் தூக்கியெறிந்து மாற்றாகத் தொழிற்கட்சிக்கு வாய்ப்பு வழங்கியுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்புநாடுகளிற் சிலவற்றில் பாசிசத்தில் வேருன்றிய சில கட்சிகள் ஆட்சி நடாத்துகின்றன. 2000ஆம் ஆண்டு ஆஸ்திரியாவில் தீவிர வலதுசாரி அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆஸ்திரியா மீது பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்தமை நினைவுகூரத்தக்கது. மட்டுமல்லாமல் பின்லாந்து, சுவீடன் போன்ற நாடுகளிலுள்ள மத்திய மற்றும் வலதுசாரிக் கட்சிகள் முன்னர் தீண்டத்தகாத நிலையிற் பார்க்கப்பட்ட தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகளுடன் கூட்டணி அமைக்கும் நிலைக்கும் வந்துள்ளன. இன்றைய சூழலில்

ஐரோப்பிய ஒன்றிய பாராளுமன்றத் தேர்தலில் வலதுசாரிகள் பெருபெற்றி பெற்றுள்ள நிலையில் தேசியவாதத்திற்கு எதிரான ஐரோப்பிய ஒருமைப்பாட்டினை இலக்காகக் கொண்ட ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் எதிர்காலம் குறித்த விவாதங்கள் எழுந்துள்ளன.

பிரதான அரசியல் நீரோட்ட நுழைவும் 'நெருக்கடி' எனும் சொற்பயன்பாடும்

'நெருக்கடி' என்பது தீவிர வலதுசாரிகள் பிரதான அரசியல் நீரோட்டத்திற்கு நுழைவதை விளக்குவதற்கான முக்கிய வார்த்தையாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. 2001ல் உலக வர்த்தக மையத்தின் மீதான பயங்கரவாதத் தாக்குதலுக்குப் பின்னான நிலைமைகள், பொருளாதார நெருக்கடி, உலகளாவிய அமெரிக்க-மேற்கு தலைமையிலான போர்கள் மற்றும் அரபு உலகின் அமைதியின்மை மற்றும் ஐரோப்பா நோக்கி அதிகரித்துள்ள அகதிகள் நெருக்கடி ஆகியவை தீவிர வலதுசாரிகளை வலுப்படுத்துவதற்குப் பங்களித்த காரணிகளாக ஆய்வாளர்களால் கட்டப்படுகின்றது.

இது குறித்து ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத்துறை இணைப் பேராசிரியராகவும்; தேசியவாதம் மற்றும் வலதுசாரிக் கவர்ச்சிவாதம் சார்ந்த ஆய்வாளருமான எலிசபெட்டா காசினா வோல்ஃப் (Elisabetta Cassina Wolff) விவரிக்கையில், ஐரோப்பாவில் உள்ள பல தீவிர வலதுசாரிக் கட்சிகளின் பொதுத்தன்மை என்பது, அவை சிக்கலான காலங்களிற் தேசிய பழமைவாத நிகழ்ச்சிநிரலை முன்னிறுத்தி வாக்காளர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பதாக விளக்குகிறார். பயத்தில் வாடும் நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு உறுதியான பிடிமானங்கள் அவசியமானவை. குடும்ப அமைப்பு, தேவாலயம் மற்றும் தேசம், தேசியம் ஆகிய பாரம்பரியங்கள் மற்றும் பாரம்பரியக் கொள்கைகளில் அவர்களின் பிடிமானங்கள் வெளிப்படும். அத்தோடு அவை நிரந்தரமான பெறுமானங்களையுடையவை என்றும் அவர் மேலும் விளக்குகின்றார். மக்கள் ஆதரவை உருத்திரட்டி நெருக்கடிகளுக்கான தீர்வுத் திட்டங்களை முன்வைத்து நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதில் இடதுசாரிகளின் தோல்வியும் வலதுசாரிகளின் எழுச்சிக்கான துணைக்காரணி. தீவிர வலது சாரிகளுக்கு எதிரான வலுவான முன்னணிகளைக் கட்டியெழுப்பும் திராணி இடதுசாரிகளிடத்து இல்லை என்பதும் இங்கு கவனிக்கப்படவேண்டியது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

ஓன்றிய அரசின் மூன்று குற்றவியல் புதிய சட்டங்கள்: திருத்தமா, மாற்றமா, எதை நோக்கி?

இந்திய தண்டனைச் சட்டம், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், சாட்சியச் சட்டம் ஆகியன பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் கீழ் அவர்களது காலனியாதிக்க ஆட்சியை இந்தியாவில் தொடர கொண்டு வரப்பட்ட நீதிபரிபாலான சட்டங்களாகும். யாருடைய நீதியை? இந்தியாவை சுரண்டிய பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடிய இயக்கங்களை ஒடுக்குவதற்காக என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் 120, 124 ஆகியவைகளை திருத்திய 120(b), 124(b) என திருத்தம் கொண்டு வந்ததற்கு காரணம் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக தேசிய போராட்டங்களை ஒடுக்குவதற்காகவும்தான். ஆகவே தான் காந்தி, பாலகங்காதர திலகர் மீது ராஜதுரோக குற்றப்பிரிவு 124(டி) பாய்ந்து சிறைக் கொட்டடிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் துவங்கும்போது இதே பிரிவின் கீழ் கான்பூர் சதி வழக்கு, மீரட் சதி வழக்கு என நாடு முழுக்க பயங்கரவாத சட்டங்கள் பாய்ந்து இயக்கமே தடை செய்யப்பட்டது.

மேலும் சுதந்திரத்திற்கு பின் ஏ.கே. கோபாலன் மீது தடுப்புக் காவல் சட்டத்தின்படி போடப்பட்ட வழக்கில் நீதிமன்றம் அதை உறுதி செய்தாலும், பின்பு அது தவறு என உணரப்பட்டது.

ஒரு நாட்டில் ஆளும் வர்க்கத்தின் நலன்களை ஒட்டித்தான் சட்டமும், நீதிமன்றமும் இருக்குமே தவிர அது மக்களின் நலனுக்காக இருக்க முடியாது என்பது நாம் அறிந்ததே. இந்தியாவில் சாதிக் கட்டமைப்பு, "வர்ணாசிரம தர்மம்" என்ற பெயரில் பாகுபாட்டை ஏற்றத்தாழ்வை கொண்டிருந்தபோது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (IPC) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் (CrPC), இந்திய சாட்சியச் சட்டம் (Indian Evidence Act) ஆகியவை வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டைத் தகர்த்து கொண்டு வரப்பட்ட சமயச் சார்பற்ற (Secular) சட்டங்கள் என்பதும் உண்மை. ஆனால் இந்தக் குற்றவியல் சட்டங்களும் காவல் சட்டம் (1861), ஆள்தூக்கி சட்டம் (ரௌலட் சட்டம்) ஆகிய சட்டங்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய

ஆட்சிக்குக் கீழ் வாழ்ந்த மக்களை அடக்க, அடிமைப்படுத்த (Subject) பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஒரு அரசுக்கும், அதன் மக்களுக்கும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போதும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு அரசுக்கும் இந்தியக் குடிமக்களுக்கும் உள்ள உறவுகளை நாம் நன்கறிவோம். ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் வாழ்ந்த மக்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டதும், சுதந்திர இந்தியாவில் குடிமக்களின் (Citizen) உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதற்கும் உள்ள வேற்றுமை என்ன என்பதைப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

எந்தச் சட்டங்களும், அரசியல் நிர்ணயக் குழு நீண்ட நெடிய விவாதங்களுக்குப் பின் உருவாக்கி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அமுலுக்கு வந்த அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டுகளுக்கு எதிராக இருக்க முடியாது என 1973ம் ஆண்டில் கேசவானந்த பாரதி வழக்கில் 13 நீதிபதிகள் கொண்ட தீர்ப்பாயம் வழங்கிய தீர்ப்பு இன்றுவரை அமுலில் உள்ளது. இந்திய மக்களாகிய நாம் ஒன்றுகூடி இறையாண்மை மிக்க சமயச் சார்பற்ற ஜனநாயக சோசலிச குடியரசாக அறிவித்துக் கொண்டுள்ளோம்.

• நீதி • கருத்துரிமை, பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை • சமத்துவ உரிமை (சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, பண்பாட்டு உரிமை) • தீண்டாமை ஒழிப்பு, வாழ்வுரிமை • சுரண்டலுக்கு எதிரான, உரிமை • மத வழிபாட்டு உரிமை ஆகியவை நீதிமன்றத்தில் அமல்படத்தக்கவைகள் (Enforceable in the Court of law) என்றும், வழிகாட்டும் நெறிக் கொள்கைகள் (பகுதி-4) இந்தியா எந்தத் திசை வழியில் சமத்துவத்தை நோக்கிப் பயணிக்க வேண்டும் என்பதையும் நிர்ணயித்திருக்கின்றன.

பழைய மூன்று குற்றவியல் சட்டங்களும் கடந்த நூற்று அறுபது ஆண்டுகள் மற்றும் உச்சநீதிமன்றம், உயர்நீதிமன்றங்களில் நீதிப் பேராணைகளால் சோதிக்கப்பட்டு (உறுப்பு 141) நீதிமன்றம் வழங்கிய சட்டத்தின் செயல்பாடு (Binding precedents) மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாராளுமன்றம் நிறைவேற்றும் சட்டங்களின் சட்ட நிறைவேற்றம் தன்மையுடன்

உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளும் (Directions, Guidelines) சரிநிகர் சக்தி கொண்டவை. இவைகளைத்தான் ஏ.கே.கோபாலன் வழக்கு தொடங்கி சங்கரி பிரசாத் எதிர் அரசு, கோலக்நாத் வழக்கு, கேசவானந்த பாரதி வழக்கு, மினர்வா மில்ஸ் வழக்கு, நாகராசன் வழக்கு, மேனகா காந்தி வழக்கு, இந்திரா சகானி வழக்கு (மண்டல் கமிசன் வழக்கு), ஓ.பி.சி. வழக்கு, கே.எஸ். புட்டசாமி வழக்கு, அய்யப்பன் கோவில் பெண்கள் வழிபாட்டுக்கு செல்லும் வழக்கு, ஓரினச்சேர்க்கை, LGBT வழக்கு என பல வழக்குகளில் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த ஆணைகளும் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, 1892ல் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் (CrPC) 16 சட்ட ஆணையங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1973 வரை, மூன்று திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு தேவையான திருத்தங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாக முற்றாக புதிய சட்டங்கள் ஏன் என்பதற்கு அரசு தரப்பிலிருந்து விளக்கமில்லை.

புதிய மூன்று சட்டங்களில் உள்ளவை:

உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா சொன்னதைப் போல் தண்டனை வழங்கும், அடக்குமுறைச் சட்டங்களுக்கு மாற்றாக, இந்தியத் தன்மை கொண்ட, விரைவில் இன்று ஏற்பட்டு மின்னணு தகவல் தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி நீதி வழங்கும் முற்றிலும் மாறுபட்ட புதிய சட்டங்களா என்றால் அதில் உண்மை இல்லை. சட்டம், நீதிமன்றம் அனைத்தும் மக்களுக்கானது என்றார் மனிதநேய நீதிபதி வி.ஆர். கிருஷ்ணய்யர். மக்களுக்கான சட்டங்களைக் கொண்டு வரும் முன்பு அதனை சம்மந்தப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள், சட்ட வல்லுநர்கள், வழக்குரைஞர் அமைப்புகள், சட்ட ஆணையம் ஆகிய தளங்களில் விவாதிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்த மூன்று சட்டங்களும் உலகமே கோவிட்-19 தீதுண்மியால் வீட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடந்தபோது, மூன்று சட்டங்களின் முன்மொழிவை முறையான விவாதத்திற்கு உட்படுத்தியுலாத சூழலில் 2019-20 இல் கொண்டு வரப்பட்டன. 2023ம் ஆண்டு டிசம்பரில், 146 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பிஜேபி ஆட்சியால் தற்காலிக நீக்கம் செய்யப்பட்ட நிலையில் அவசரகோவமாக நிறைவேற்றப்பட்டவை என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. தங்களுக்கு அறுதிப் பெரும்பான்மை உள்ளது என்ற சார்வாதிகாரப் போக்கில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களாகும். தற்போது பிஜேபி அரசின் அறுதிப் பெரும்பான்மைக்கு எதிராக மக்கள் வாக்களித்து, கூட்டணி ஆட்சியாக பதவியிலுள்ள நிலையில் 01.07.2024 முதல் புதிய சட்டங்கள்

அமுல்படுத்துவதை நிறுத்தி வைக்க, சட்ட அறிஞர்கள், ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள், உச்சநீதிமன்றத்தின் பிரபல வழக்கறிஞர்கள், எதிர்க்கட்சிகள், நாடு முழுக்க உள்ள பல மாநில அரசுகள், வழக்கறிஞர் சங்கங்கள் கோருகின்றன. வழக்கறிஞர்களின் தொடர் போராட்டங்கள் நடந்து வருவதை அலட்சியப்படுத்துவது மக்களாட்சி நெறிகளை அவமதிப்பதாகும்.

போராட்டத்திற்கான காரணங்கள்:

அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படைக்கு மாறாக மூன்று புதிய குற்றவியல் சட்டங்களின் தலைப்புகள் அரசியல் சாசன உறுப்பு 348க்குப் புறம்பாக வடமொழி (சமஸ்கிருதம்); கொண்ட இந்தியில் திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாரதிய நியாயா சன்ஹிதா (IPC)

பாரதிய நகரிக் சுரக்ஷா சன்ஹிதா (CrPC)

பாரதிய சாக்ஷியா அதிநியம் (IEA)

சமஸ்கிருத மொழியிலான மேற்படி தலைப்புகள் அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படைக்கு முரணானவை. மொழிவாரி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டு, 22 மாநில மொழிகள் தேசிய மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் உள்நோக்கத்துடன், இந்தியாவின் பன்முகத்தன்மையை மறுத்து BJP யின் நோக்கமான ஒரே நாடு, ஒரே மொழி, ஒரே பண்பாடு என்ற அடிப்படையில் இவ்வாறு பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. தாய்மொழியை உயர்நீதிமன்றத்தின்; வழக்காடு மொழியாக இந்தியா முழுக்க போராடிக் கொண்டிருக்கும்போது, இது இந்தி-சமஸ்கிருதத் திணிப்பாகும். எதேச்சதிகார தன்மை கொண்டதுமாகும்.

மூன்று சட்டங்களை ஆய்ந்து பார்த்தால் 90 சதவீதம் பழைய பிரிவுகளே. பாகத்தினையும் பிரிவுகளையும் மாற்றி சில திருத்தங்களை கூடுதலாகச் சேர்த்து 3 சட்டங்களாக உள்ளன.

ஒன்றிய அரசின் நடவடிக்கை மூன்று சட்டங்களையும் முற்றாக மாற்றி அமைப்பதல்ல; மாறாக புதிய சட்டங்கள் என்ற பெயரில் அரசு மற்றும் காவல்துறையின் கைகளில் கட்டற்ற அதிகாரத்தை வழங்கி ஒன்றிய அரசை ஒரு காவல் சாம்ராஜ்யமாக மாற்றும் முயற்சியே.

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு என்பது மாநிலப் பட்டியலில் உள்ளதைப் புறக்கணித்து ஒன்றிய அரசு தன் சர்வாதிகாரப் போக்கால் 3 சட்டங்களையும் அமுலுக்கு கொண்டு வந்துள்ளது. சட்டத்தின் ஆட்சியை எதேச்சதிகார ஆட்சியாக மாற்றும் ஆபத்தை நாடு சந்தித்துக்

கொண்டிருக்கிறது.

முதலில் பாரதிய நியாய சன்ஹிதா (IPC) சட்டத்தில் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தங்கள் குறித்து:

நிலைமுறைச் சட்டமான(Substantive Law) தான் பாரதிய நியாய சன்ஹிதா. 511 பிரிவுகளாக வெட்டியும் ஒட்டியும், குறைத்தும் உட்பிரிவுகளைக் கூட்டியும் 358 பிரிவுகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய சட்டத்தில் 193(1) படி 3 ஆண்டுகள் முதல் 7 ஆண்டுகள் வரை தண்டிக்கக்கூடியப் பிரிவுகளில் முதல் தகவலறிக்கை கட்டாயமல்ல, மாறாக முதல்கட்ட விசாரணை (Preliminary Enquiry) பின்னர் முதல் தகவல் அறிக்கை போடுவது என்பது காவல்துறை தன் இஷ்டம்போல் ஆளும் வர்க்க, சாதிய ஆதிக்க சக்திகளின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஏற்ப வழக்கை தாக்கல் செய்ய வழிவகுக்கின்றது. ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட 'லலிதா குமாரி -எதிர்- உத்தர பிரதேச அரசு', 2013(உச்சநீதிமன்றம்) தீர்ப்பினைச் செல்லாததாக ஆக்குவதுடன் பாதிக்கப்படுபவருக்கான உரிமை கேள்விக்குரியதாக்கப்படுகின்றது.

எங்கு வேண்டுமானாலும் புகார் கொடுத்து முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்யலாம் என்பது ஏற்கெனவே 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி நடைமுறையில் உள்ளது. உண்மையில் சொந்த ஊரிலுள்ள காவல் நிலையத்திலேயே வாய்மொழியாகப் புகார் கொடுத்து அதைப் பதிவு மறுக்கும் வாங்காத போது, பிற மாநிலத்தில், தாய் மொழியில் புகார் கொடுத்து அதனை முதல் தகவல் அறிக்கையாக பதிவு செய்து உரிய காவல் நிலையத்துக்கு அனுப்புவது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லாத பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் எதிரான ஒன்றாகும்.

சட்டத்தை அமுல்படுத்த மறுக்கும் அல்லது தங்களுக்கேற்ப வழக்கு போடும் காவல்துறைக்கு கடிவாளம் (Accountability) நடைமுறையில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது கொண்டு வரப்பட்ட காவல் சட்டத்தை(1861) 2006 இல்; உச்சநீதிமன்றம் பிரகாஷ்சிங் வழக்கில்; கொடுத்த தீர்ப்பின்படி சீரமைக்க இன்றுவரை நடவடிக் கை எதுவுமில்லை. காவல்நிலையாணைகளை (Police Standing Orders) ஒழுங்குப்படுத்தும் Police Complaint Authority (PCA) இன்று வரை தமிழ்நாடு உட்பட எங்குமே அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

சாத்தான்குளம் போன்ற காவல் நிலையக் கொலை, சித்திரவதைகளைத் தண்டிக்க சித்திரவதை என்பதை ஒரு குற்றமாக இந்திய

தண்டனைச் சட்டத்தில் ஒன்றிய அரசு திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை அரசு (காங்கிரஸ் ஆட்சி உட்பட). ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் சித்திரவதைக்கெதிரான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டு விட்டு, அதனை இன்றுவரை அதை அமுல்படுத்தவில்லை, என்பதும் வேடிக்கையானதாகும். (குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம்) பாரதிய நகரிக் சரசுஷாவில் முதல் 15 நாட்களுக்குள் காவல்துறை விசாரணைக்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பதை 40-60 நாட்களை வரை கொடுக்கலாம் என்று மாற்றியிருப்பது தீர்ப்புக்கு முன்பே சிறையில் வைத்து பிணை மறுப்பது (Pre-Trial conviction) ஆகும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட கைதிகளை கைவிலங்கு போடுவதை அனுமதித்திருப்பது, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை சட்டத்தை மீறுவதாகும். பிணை என்பது விதி, சிறை என்பது விதிவிலக்கு என்பதை மாற்றி சிறையிலேயே வைத்து துன்புறுத்துவது எளிய மனிதர்களை, உரிமைக்காக போராடும் மக்களை முற்றிலும் பாதிக்கக் கூடியது.

1994 - ஜோகிந்தர் குமார்

1997 - டி.கே.பாக் - எதிர் - மேற்கு வங்காளம்

2013 - லலிதா குமாரி - எதிர் - உத்திர பிரதேசம் அரசு

2014 - அர்னேஷ்குமார் - எதிர் - பீகார் அரசு

போன்ற தீர்ப்புகளையும் சட்டக் கமிஷன் அறிக்கைகளையும் புறந்தள்ளி, நீதிமன்றத்தின் கைகளைக் கட்டுப்படுத்தி சிறைச்சாலைகளில் எளியமனிதர்களைத் தள்ளிச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கும் அநீதியாகும். சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தக் களமாக மாறாமல் சித்திரவதைக் கூடமாக ஆக்கி இந்தப் புதிய சட்டங்கள் வழிவகுக்கின்றன.

தேசத்துரோகக் குற்றப் பிரிவுகள் 120(b) 124(b) நீக்கப்பட்டுவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் பிரிவு 152 (UAPA சட்டத்தின் பிரிவுகள் 15,16). அரசுக்கு எதிரான திட்டமிட்ட குற்றம், சதி, பயங்கரவாதம் என்கிற பெயர்களில் புகுத்தப்பட்டுள்ளது. பயங்கரவாதக் குற்றம் என்பதில் மதம் என்பதை மட்டும் நீக்கியிருப்பது, நாட்டில் பசுக்குண்டர்களின் வன்முறை, கொலைகளைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

துக்குத் தண்டனையை உறுதிப்படுத்தியிருப்பது

பாராளுமன்ற நிலைக்குழு கேள்வி எழுப்பிய

பின்பு, காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து UAPA, BNSஆகிய இரு சட்டங்களில் எதை வைத்து வழக்கு போடுவதை அனுமதிப்பது என்பது, அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாட்டைத் தகர்ப்பதாகும்.

பீமா கொரகான் வழக்கில் மனித உரிமைப் போராளிகள், வழக்கறிஞர்கள் 4 ஆண்டுகளுக்கும் மேல் சிறையில் இருப்பதும், பாதிரியார் ஸ்டீன் சுவாமி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நிலுவையில் இருந்தபோதே இறந்து போனதும், பேராசிரியர் சாய்பாபா (90% மாற்றுத் திறனாளி) மேல்முறையீடு வழக்கு வரை வருடக்கணக்கில் சிறையிலேயே வாடியது, டெல்லி பல்கலைக்கழக மாணவர் அப்துல் காலித் போன்றவர்களுக்கு இன்னமும் பிணை மறுக்கப்பட்டுள்ளது, டெல்லி முதலமைச்சர் கெஜ்ரிவாலை சிறப்புச் சட்டங்களைப் போட்டு சிறைப்படுத்தியுள்ளது, ஆகியன காவி, கார்ப்பரேட் பயங்கரவாத சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு கட்டியம் கூறுவதாக உள்ளது கண்கூடு. மேலும் சிறிய குற்றம் செய்பவர்களுக்கு சமூக சேவை என்பதை தண்டனையாக புதிய சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சமூக சேவை என்றால் என்ன என்பது தெளிவற்றதாக உள்ளது. இந்நிலையில் தான் தோன்றித்தனமான, எதேச்சதிகாரமான, ஒருதலைப்பட்சமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு வழிகோலும் ஆபத்தான பிரிவாக அது உள்ளது.

குற்றம் சம்மந்தமான தடயங்களை கைப்பற்றும் போது, ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தீர்ப்புகளுக்கு மர்நாக நீதிமன்றத்தின் அனுமதியின்றி செய்வதை நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யும் பிரிவு மிகவும் ஆபத்தானது. திருட்டுக் குற்றங்களை சட்டப்படி கொடுங் குற்றமாக பயங்கரவாதச் செயலாக வகைப்படுத்துவது எனிய மக்கள் மீது தொடுக்கப்படும் தாக்குதலாகும். நிர்வாக நடுவர் (Executive) Magistrate)க்கு தடயங்களைச் சேகரிக்கும்போது அதிகாரம் படைத்தவர்களை அனுமதிப்பது மக்களுக்கு எதிரான ஒன்று.

காணொளிக் காட்சி

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை காணொளி வழியாக சிறையில் வைத்து வழக்கினை நடத்துவது சுதந்திரமான விசாரணைக்கு (Fair Trial) வழி வகுக்காது. கருணை மனுவினை குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் உறவினர்கள் மட்டுமே தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்ற நடைமுறை சட்டப்படி சிறைச்சாலைகளில் தழும்பி வழியும் எனிய, விளிம்புநிலை மக்களுக்கு எதிரானது.

சாட்சிய சட்டத்தில் 6 பிரிவுகளை நீக்கி 2 பிரிவுகளை மின்னணு சாட்சியத்தை மாற்றியது நடைமுறையில் அதற்கான கட்டமைப்பு இல்லாத நிலையில் சாத்தியமல்ல. மேலும் மின்னணு ஆவணம், டிஜிட்டல் சாட்சியம் போன்றவைகளையும் ஏற்கனவே 2004ம் ஆண்டு பாராளுமன்ற வழக்கில் தொடங்கி, 2013ம் ஆண்டு அன்வர் (எ) பஷீர் வழக்கில், இறுதியாக 2020ம் ஆண்டில் அர்ஜுன் பண்டிட் ராவ் வழக்கிலும் இறுதிபடுத்திய பின்பு தற்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள பாரதிய சாட்சிய அதினியம் சாட்சி சட்டம்; மேலும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஒட்டுமொத்தமாக புதியக் குற்றவியல் சட்டங்கள் என்ற பெயரில் ஒன்றிய ஆட்சியில் உள்ள BJP தனது மத அடிப்படையிலான ஒரே மதம், ஒரே தேசம், ஒரே மொழி, ஒரே தேர்தல் என்ற இலக்கை அடையவும் சட்டங்களை மக்களுக்கு எதிராகக் கடுமையாக்கி காவல்துறைக்கு அதிக அதிகாரமளிக்கிறது. சுதந்திரமான, பாரபட்சமற்ற மக்களுடன் இணக்கம் கொண்ட, விரைந்த, எளிதில் நீதி கிடைப்பதற்கு பதிலாக சிறப்புச் சட்டங்களின் பயங்கரவாதக் கூறுகளைக் கொண்ட சர்வாதிகார ஆட்சிக்கான வழிமுறையாக இந்தச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை காவல்துறை மற்றும் நீதித் துறையினருக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு சமத்துவ, சமயச்சார்பற்ற, இறையாண்மை மிக்க மக்கள் ஆட்சிக்கு எதிரானதாக நிலை நிறுத்தப்பட்டால், இந்தியா பாசிசத்தை நோக்கி நகரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சட்டம் ஒழுங்கு மாநிலப் பட்டியலில் இருப்பதை அங்கீகரிக்காமல், மாநிலங்களைக் கேட்காமலே ஒன்றிய BJP அரசு அரசியல் சாசனத்திற்கு விரோதமாக, பாராளுமன்றத்திலே தனக்கு இருக்கும் பெருபான்மையை வைத்து இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பது அரசியலமைப்புச் சட்ட மாண்புகளை அவமதிப்பதாகும்.

முடிவாக, கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை உறுதிப்படுத்த, இந்தத் திணிப்பை எதிர்க்க, மொழிகளின் சமத்துவ உரிமையை பாதுகாக்க தமிழக அரசு கடிதம் எழுதினால் மட்டும் போதாது, இந்த 3 சட்டங்களையும் ஒரு நிபுணர்கள் கொண்ட குழு அமைத்து முறையான விவாதம் நடத்துகிற வரை, தமிழகத்தில் இந்த 3 சட்டங்களையும் அமுல்படுத்தமாட்டோம் என தமிழக அரசு அறிவிக்க வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த வழக்கறிஞர்

சாமியாரின் பின்னே நடக்கும் மக்கள்...

(சமூகவியல் அறிஞர் தீபங்கர் குப்தா 'டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' நாளிதழில் எழுதிய கட்டுரை இது. 121 பேர் உயிரிழக்க காரணமான உத்தரப்பிரதேசம் ஹாத்ராஸ் போன்ற சம்பவத்துக்குப் பின்பும் ஏழைகள்.. பணக்காரர்கள் சாமியார்களை ஏன் நம்புகிறார்கள் என்பது பகுத்தறிவாளர்களுக்கு புரியாத ஒன்றாக உள்ளது. மத நம்பிக்கையாளர்கள் ஏன் அறிவியல் பூர்வமாக இல்லை என்று கேட்பதே மிக மிக அறிவியல் தன்மையற்ற கேள்வி என்று தீபங்கர் குப்தா சொல்கிறார். அது குறித்து சிந்திக்கலாம். அவர் நிலைப்பாட்டை மறுக்கவும் செய்யலாம்.)

உத்தரப் பிரதேசத்தில் போலே பாபா என்ற சாமியார் நடத்திய ஆன்மிகக் கூட்ட நெரிசலில் சிக்கி நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பக்தர்கள் உயிரிழந்தனர். 80 ஆயிரம் பேருக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சிக்கு 2.5 லட்சம் பக்தர்கள் வந்துள்ளனர். அங்கு போலே பாபா மட்டுமே அனைத்து வீடுகளிலும் பிரபலமானவர் இல்லை. அவர் போன்று நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் உள்ளனர். அவர்களை வணங்குபவர்கள் துதிப்பாடல் பாடிக்கொண்டே யாகம் வளர்க்கிறார்கள். தோட்டங்களுக்கு நீர்நறுகிறார்கள்.

இத்தகைய சாமியார்கள், சாமியாரினிகள் நம் நாட்டுக்கு மட்டும் தனித்துவமான விஷயம் இல்லை. இந்த வெப்ப மண்டல காற்றில் அவர்கள் தன்னெழுச்சியாக முளைத்து வருகிறார்கள் என்பது ஒரு வித்தியாசம். இதற்கு வறுமை நிலை ஒரு காரணம் இல்லை. கிராமங்களில் பெரிய சாமியார்கள் காணப்படுவதில்லை. போலே பாபா மாதிரியான பிரம்மாண்ட வழிபாட்டு முறைகள் நகரங்கள் சார்ந்தவை. சாமியார்களும் வழிபடுபவர்களும் நகரம் சார்ந்தவர்கள். கிராமங்களில் துறவிகள் அதிகபட்சமாக ஒதுக்குப்புறத்தில் அழுக்கான சூழலில் தனித்து இருப்பார்கள்.

மற்ற மதங்களைப் போல் அல்லாமல் இந்து மதத்தில் பெரிய அளவில் ஒன்று கூடுவதற்கான தேவை இல்லை. ஒருவர் தனித்து வணங்கலாம். குடும்பத்துக்கென்று என்று தனியாக ஒரு கடவுள் வைத்துக் கொள்ளலாம். கூட்டு வழிபாட்டில் பங்கேற்காமல் இருக்கலாம். கிராமங்களில் சமூக ஒருங்கிணைவு உறுதியாக உள்ள சூழலில் அத்தகைய போக்கு பொருத்திப் போகிறது. ஆனால் நகர்ப் புறங்களில் ஒருவர் பெயரை ஒருவர் தெரியாத நிலை உள்ளது. இதுதான் கூட்டமாக.. ஒரு சமூகமாகக் கூடி வழிபடும் நிலைமையை உருவாக்குகிறது.

கிராமத்தில் சமூகரீதியான பிணைப்பு உறுதியாக உள்ளது. நகரத்தில் அந்நியப்படுத்தப்படுவதால் ஒன்று கூடும் காரணம் அவசியமாகிறது. இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பத்தான் ஆசிரமங்களில் இரவு நேர விழிப்புக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றன. குருக்களின் ஆன்மிக உரைகள், ஆசீர்வாதங்கள்.. பிடிமானம் இல்லாமல் அல்லாடும் நகர்ப்புற ஆன்மாக்களுக்கு சுகமாகும் உணர்வைத் தருகின்றன. வறுமை நிலை இருப்பதால் அத்தகைய சாமியார்கள் வணங்கப்படுவதில்லை. அது ஒரு காரணம் என்று இருந்தால் வறுமை விகிதம் குறையக் குறைய குரு வழிபாடும் பாதிப்படைந்திருக்கும். இதற்கு மாறாக சாமியார்கள் அதிகரிக்கிறார்கள் வளமடைந்து வருகிறார்கள். காரணம் நம் சமூகத்தில் வேறொரு மாதிரியான வறுமை தாண்டவம் ஆடுகிறது. அதன் இருத்தல் இதுவரை கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டுள்ளது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் மனம் உடைந்து கண்ணீர் விடும் நிலைக்கு மிக அருகில் உள்ளனர். பேராசிரியர் சோனாஸ்டி தேசாய் சமீபத்தில் நடத்திய ஆய்வில் வறுமை குறைந்து இருக்கிறது பாதிக்கும் மேற்பட்ட ஏழைகள் உண்மையில் புதுவகை ஏழைகள்.. இவர்கள் உடல் நலிவு, வேலை இழப்பு போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்த நிச்சயமற்ற தன்மை குறிப்பாக நமது நகர்ப்புற இந்தியாவில் தென்படுகிறது. இது ஆறுதல் தேட விரும்பும் மக்களை உந்தித் தள்ளுகிறது. நகர்ப்புறங்களில் தான் வாழ்க்கை நிலைமை அதிகபட்ச பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. இவர்கள் மொத்த மக்கள் தொகையில் 37 சதவீதம் பேர். இடம் பெயர்ந்து நகரத்துக்கு வந்தவர்கள். அதாவது 45 கோடி மக்கள்.. இதை நம்புவது கடினமாக உள்ளதா? அப்படி என்றால் 2011 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பை பார்த்து சரி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

இதற்காக பணக்காரர்கள் முழுக்க கவலையற்று இருக்கிறார்கள் என்றோ வியாபார ஏற்ற இறக்கங்கள் தொழில் ரீதியான கொள்கை மாற்றத்தினால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்றோ சொல்ல முடியாது. அதிர்ஷ்டத்தின் அடிப்படை அதிகமாகும் போது சுய நம்பிக்கைத் திறன் குறைந்து சாமியார்கள் மீது நம்பிக்கை அதிகரிப்பது இயற்கையானது. மண் கோட்டைகளைச் சுற்றி கற்சுவர்களை கட்டி அதைக் காப்பாற்ற கடவுளோடு தனித்துவமான ஒப்பந்தம் போட்டுள்ள.. மக்களின் விருப்பங்கள்.. ரசனைக்கேற்ற முறையில் தங்களை வடிவமைத்துக் கொண்ட 'டிசைனர்' சாமியார்கள் தேவைப்படுகிறார்கள்.

இத்தகைய போக்கு சில மாறுபாடுடன் அமெரிக்காவிலும் உள்ளது. அமெரிக்காவில் (PEW) 2019 ஆம் ஆண்டு நடத்திய ஆய்வில் திருச்சபைகளுக்கு வருபவர்கள் எண்ணிக்கை பத்தாண்டுகளில் ஆறு சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது என்று தெரிய வந்தது. ஆனால் நற்செய்தி போதனைக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கையும் ஆவி எழுப்புதல் போன்ற அற்புதங்கள் நிகழ்த்துவதாக சொல்லும் திருச்சபைகளில் சேர்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் உயர்ந்துள்ளது. இதற்கிடையே தங்களுக்கு உகந்த திருச்சபை எது என்று தேடிச் செல்பவர்கள் அங்கு உருவாகியுள்ளனர்.

நம் நாட்டில் புதிய புதிய குருக்களைத் தேடுவது போல கவர்ந்திழுக்கும் சக்தி படைத்த பில்லி கிரஹாம், ஜெர்ரி ஃபால்வெல் போன்ற நற்செய்தி போதகர்கள் மற்ற போதகர்களை வழி நடத்தினார்கள். அந்தப் போதகர்கள் நம் நாட்டின் போலே பாபா, ஓஷோ போன்றவர்கள். ரீகன் அதிபராக இருந்த காலத்தில் நற்செய்தி பிரச்சாரமும் திருச்சபைகளைத் தேடி நாடுவதும் அதிகரித்தது. நவ தாராளமயம் உருவாக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றிய பார்வை இல்லாமல் பழைய குடும்ப திருச்சபைகள் இருந்தன. ஒரு திருச்சபையை விட்டு மற்றொரு திருச்சபைக்கு செல்வது தொடர்ந்து அங்கு நடக்கிறது. நமது சமூக நிலைமைகள் ஓர் உறுதியான நிலைக்குத் திரும்பும்போது நமது குருக்களும் உரிய வகையில் குறைவார்கள்.

இவ்விஷயத்தில், புரிதல் பிரச்சினை குறிப்பாக பகுத்தறிவாளர்களை துயரப்படுத்துகிறது. போலே பாபா போன்ற சாமியார்களுக்கு அவர்களது ஆதரவாளர்கள் காட்டும் மரியாதை ஏன் என்பதன் சிறிதளவு அறிவியல் பூர்வ காரணத்தை அவர்களால் கண்டறிய முடியவில்லை. பகுத்தறிவாளர்களைப் பொறுத்தவரை

சர்மியார்கள் மக்களைச் சுரண்டும் ஏமாற்றக்காரர்கள். எப்படி நல்ல, நாகரிக மக்களும் தங்களின் பகுத்தறியும் சிந்தனைகளை பயன்படுத்தத் தவறவிட்டு, பட்டவர்த்தனமாகத் தெரியும் போலிகளைக் கூட அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை?

பல குருக்களுக்கு ஆடம்பரமான ஆசிரமங்கள் உலகம் முழுதும் உள்ளன அவர்களில் சிலர் பாலியல் வன்கொடுமை, கொலை உள்ளிட்ட குற்றங்களுக்காகத் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால் இவர்களின் பக்தர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை வழக்கம்போல் நம்ப மறுக்கின்றனர். இது பகுத்தறிவாளர்களுக்கு மேலும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வளவு ஆதாரங்கள் இருந்த போதிலும் எப்படி குருக்களால் தங்களுடைய ஆதரவு மந்தையை அப்படியே தக்க வைத்துக் கொள்ள முடிகிறது? பகுத்தறிவாளர்கள் இங்கு ஒரு பெரிய தவறைச் செய்கிறார்கள் அறிவியல் மட்டுமே எல்லாமும் என்ற மதிப்பீட்டில் அவர்கள் உள்ளனர்.

தத்துவ ஞானி காண்ட், விவேகானந்தர் ஆகியோர் கடந்த காலங்களில் அறிவியலும் மதமும் ஒன்றோடு ஒன்று கலக்காமல் தனித் தனியாக இருக்க வேண்டியவை என்று வாதிட்டுள்ளனர். அறிவியல் மற்றும் மதம் செயல்படும் முறைகள் வேறு வேறானவை என்று விவேகானந்தர் தெளிவாகச் சொல்லி உள்ளார். அது ஏன் என்று.. விவேகானந்தர் வார்த்தையிலேயே சொல்வதென்றால் மதம், ஐந்து புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைப் பேசுகிறது. வேதியியல் எப்படி மற்ற இயற்கை அறிவியலைப் போன்று பொருண்மை உலகத்தை ஆய்வு செய்கிறதோ.. அதைப் போல தாகூரைப் போன்ற பெரிய உயர்வான ஆன்மிகவாதி விவேகானந்தர். ஜெகதீஷ் போசின் அறிவியல் முயற்சிகளை உறுதியாக விவேகானந்தர் ஆதரித்தார். இந்த உலகத்தைக் காண பகுத்தறிவாளர்கள் போட்டுப் பார்க்கும் கண்ணாடி தூரத்தில் இருப்பதையும் அருகில் இருப்பதையும் பார்க்கும் இரட்டைத் தன்மை உடையதல்ல. அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த ஒற்றை முறை மூலம் மட்டுமே பார்க்கிறார்கள். அப்புறம் ஆன்மிக நம்பிக்கையாளர்கள் ஏன் அறிவியல் ரீதியாக பார்ப்பதில்லை என்று கேட்பார்கள் என்றால் அந்தக் கேள்விதான் எல்லா கேள்விகளிலும் அறிவியல் தன்மையற்ற கேள்வி.

மொழிபெயர்ப்பு : மூத்த பத்திரிகையாளர்

போதையின் அரசியலும் சமூக சவால்களும்

ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் 700 பேருக்கு மேல் போதைக்குப் பலியாகின்றனர்... திரிபுராவில் போதை ஊசி மூலம் எய்ட்ஸ் தொற்றுக்கு உள்ளாகி 47 உயர் கல்வி மாணவர்கள் பலியாகி இருக்கின்றனர். பாஜக ஆளும் மாநிலம் என்பதால் இச்செய்தியை ஊடகங்கள் விவாதிக்காது.

உலகெங்கிலும் 15- 64 வயதுக்கு உட்பட்ட ஒவ்வொரு ஆறுபேரிலும் ஒருத்தர் போதை பழக்கத்துக்கு அடிமையாகி உள்ளனர். 2017 கணக்குப்படி உலகெங்கும் போதையால் உயிரிழந்தோர் கணக்கு மட்டும் ஆண்டு தோறும் தோராயமாக இரண்டரை லட்சம் பேர். இன்று பல மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் 700 பேருக்கு மேல் போதைக்குப் பலியாகின்றனர். ஒவ்வொரு மணி நேரத்திலும் சராசரியாக 30 பேருக்கு மேல் போதை காய்வு கொள்கிறது. இது பழைய கணக்கு. புதிய கணக்கு மேலும் அழவைக்கும்.

2021 கணக்குப்படி கிட்டத்தட்ட உலகெங்கும் 29,60,00,000 அதாவது 29 கோடியே அறுபது லட்சத்துக்கும் மேற்பட்டோர் போதைக்கு அடிமையாகி உள்ளனர் இந்த எண்ணிக்கை மேலும் கவலையளிக்கும் வகையில் அதிகரித்திருந்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபை நிறைவேற்றிய [தீர்மானம் எண் 42/112/ 7th டிசம்பர் 1987] தீர்மானத்தின் படி, ஜூன் 26 'உலக போதை ஒழிப்பு தினம்' சடங்காக உலகெங்கும் கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் அக்கறை உள்ளோர் விழிப்புணர்வில் ஈடுபடுவதும் நடக்கிறது.

பல்வேறு நாடுகள் கடும் சட்டங்கள், கடும் தண்டனைகள், சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் அனைத்தையும் மீறி போதை பொருட்கள் நடமாட்டம் உலகெங்கும் பருந்துவீங்கிக்கொண்டே போகிறது. அமெரிக்க உளவுத்துறை முதல் இந்திய உளவுத்துறை வரை நீட்டி முழக்கி பேசுவதும் கைகட்டி வாய்பொத்தி மவுனமாய்

துணைபோவதுமாய் சொல்லும் செயலும் வெவ்வேறாகவே இருக்கிறது. விளைவு, உலக அளவில் ஆண்டு தோறும் தோராயமாக 4,00,00,00,000 டாலர் அதாவது நாற்பதாயிரம் கோடி டாலர் [இதனை இன்றைய ரூபாய் மதிப்பில் ரூ.83.68 ஆல் பெருக்கிக் கொள்க] இந்த போதைச் சந்தையில் புழங்குகிறது. உலக அளவில் 80 விழுக்காடு போதைப் பொருட்கள் சட்டவிரோத கடத்தல் மூலமே நடக்கிறது.

போதை என்றவுடன் நம்ம ஊர் டாஸ்மாக், கள்ளச்சாராயம், விஷச்சாராயம் மட்டும் என எண்ணிவிடாதீர். இவற்றை எல்லாம் மிஞ்சும் கொக்கைன், ஹிராயின், கஞ்சா, அபின், போதை தரும் பான்பராக், போதை தரும் ஒருவகை பீடா, போதை கலந்த ஐஸ்கிரீம் என பல உண்டு. [தமிழ் நாட்டிலும் மேல்தட்டு பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிகளில் நடக்கும் பல கொடுமைகளுக்கு பின்னே இந்த போதை ஐஸ்கிரீம் இருப்பதை ஊடகங்கள் பேசுவதே இல்லை.] இவை மட்டுமல்ல இதனிலும் கொடிய எஸ் எஸ் டி, ATS [amphetamine and others] செயற்கை இரசாயனம் மூலம் அதி போதை ஊட்டும் பொருட்கள் இதற்கு ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஒவ்வொரு பெயர் இருக்கும்.] போன்றவையே உலகில் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது.

இந்த போதையின் வரலாற்றை தேடித் துருவினால் சுமேரியன் நாகரீகத்தில் தொல் எச்சங்களில் கஞ்சா இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மொசுபொட்டோமியா நாகரீகத் தடத்தில் போதை உண்டு, ரிக் வேதத்திலேயே சோமபானம், சுராபானம் உண்டு, கள்ளுண்ணாமை என வள்ளுவரும் வலியுறுத்த வேண்டி இருந்தது.

இயற்கையோடு மல்லுக்கட்டிய மனிதன் குளிரையும் நோக்காட்டையும் தாங்கிட இயற்கையாகக் கிடைத்த மூலிகை, பட்டை, பழங்கள் மூலம் அதிக ஆபத்தில்லாத போதையை உருவாக்கிக் கொண்டான். மிகவும் ஆபத்தான போதைகளை உற்பத்தி செய்ய வாசல் திறந்தது

முதலாளித்துவ சுரண்டல்தான். “இந்த போதை மருந்துகளை பயன்படுத்துவதைச் சுற்றியும், நெறிமுறை ஏதுமின்றி கையாள்வதைச் சுற்றியும் எண்ணற்ற சமூக மற்றும் ஒழுக்கச் சவால்கள் உருவாகியுள்ளன.” என்கிறார் அமெரிக்காவைச் சார்ந்த பிரட்லி பல்கலைக்கழக உளவியல் வல்லுநர் வில்லியம் கிளேன் ஸ்டெய்னர் பியொரியா [William Glenn Steiner Peoria] [ஆதாரம்: பிரிட்டானிகா]

மேலும் சொல்கிறார், “போதைப் பழக்கம் குறித்த மதிப்பீடுகள் நவீன உலகில் முரண்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இந்தப் பிரச்சனை மேலும் சிக்கலாகிவிட்டது. சமூகம், மதம், தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள் போன்ற பல்வேறு காரணிகளால் அந்த மதிப்பீடுகள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் மாறுபடுகின்றன. ஓர் ஒற்றை சமூகத்திற்குள்ளேயும்கூட போதைப் பழக்கம் குறித்த மதிப்பீடுகளும் கருத்துகளும் கணிசமான அளவு பல்வேறு முரண்களுடன்தான் உள்ளன” என்கிறார். அவர் அமெரிக்க சமூகம் சார்ந்து சொன்ன போதிலும் இங்கும் அளவு கோலிலும், புரிதலும், போதைக்கு அடிமையானோரைக் கையாள்வதிலும் நிரம்ப மாறுபாடுகள் நிச்சயம் உள்ளன. இந்தியாவில் கஞ்சா, அபின் பயன்பாடு சாமியார் மடங்களில் மிக அதிகம். அதிலும் அகோரி சாமியார்களின் வாழ்வும் கஞ்சா, அபினும் பிரிக்க முடியாதவை. இ.பா.சிந்தன் மொழியாக்கத்தில் திரேந்திர கே ஜா எழுதிய “ஆன்மீக அரசியல்” புத்தகம் வாசித்துப் பாருங்கள்.

பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் யார் யார் போதைக்கு அடிமையாவார் என்கிற பாகுபாடெல்லாம் கிடையாது” என்கிறார் பிரிட்டன் உளவியல் வல்லுநர் பீட்டர் கிரின்ஸ்பூன் [Peter Grinspoon, MD]

இதன் பொருள் இந்த பூமிப்பந்திலுள்ள யாரை வேண்டுமாயினும் யாருடைய வாழ்வை வேண்டுமாயினும் போதைப்பழக்கம் பாதிக்கக்கூடும். சுரங்க முதலாளியோ, லாரி டிரைவரோ, வழக்கறிஞரோ, டாக்டரோ, துறவியோ, அதிகாரியோ யாராயினும் போதைப் படுகுழியில் விழலாம்.

மேலும் அவர் விவரிக்கும் போது சொல்கிறார், “தானும் 14 வயதில் வலிநிவாரண மருந்துகள் வழி போதைக்கு அடிமையானேன். அப்போது எனக்கு என் கல்வி, மருந்துவக் கனவு, குலப் பெருமை, மத பிடிமானம், சமூக மரியாதை, உடல் நலம் எதைப் பற்றியும் அக்கறை இல்லை. போதை மட்டுமே என்னை ஆட்டுவித்தது. ஆனால் என் குடும்பத்தினர், நல்ல நண்பர்கள், வழிகாட்டிகள்

உடன் இருந்து அக்கறை காட்டி அன்பைப் பொழிந்து உரிய சிகிச்சை அளித்து என்னை மீட்டனர். அதனால் இப்போது இத்துறையில் உளவியல் நிபுணராக நான் உங்கள் முன்பு நிற்கிறேன்.”

மேலும் ஒரு படி மேலே சென்று கேட்கிறார், “எல்லோருக்கும் என் போல் இப்படி வாய்ப்பு கிடைக்குமா?” அத்துடன் அழுத்திச் சொல்கிறார், “வறுமை, வீடின்றி நடைபாதையில் வாழும் அவலம், சமூக இழிவு போன்றவை போதைப் பழக்கத்தை மேலும் மரணக் கொடூரமாக்குகிறது [Poverty, homelessness, and social stigma make addiction more deadly] என்கிறார். கள்ளக்குறிச்சியில் 63 பேர் விஷசாராயம் குடித்து செத்ததும், குஜராத் உட்பட நாடு முழுவதும் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் நடந்த கள்ள சாராய சாவுகளும் இந்த உண்மையை நமக்கு அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன.

இந்த போதைப் பழக்கம் எந்த அளவில் சமுதாயத்தை சீரழிக்கிறது?

அ) மனித உடல் நலத்தை, உளவியலை மிகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது;

ஆ) அகால மரணங்களை அதிகரிக்கிறது;

இ) வன்முறையும் குற்றச் செயல்களும் அதிகரிக்க காரணியாகிறது;

ஈ) குடும்ப வாழ்வை நிம்மதியை சீர்குலைக்கின்றது;

உ) மாணவர்களின் கல்வியை எதிர்காலத்தைக் கேள்விக்குறியாக்குகிறது;

ஊ) போதைக்கு அடிமையானோர் உற்பத்தியில்/ உழைப்பில் ஈடுபடுவதில் இருந்து தடுக்கிறது

இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் பல. எடுத்துக்காட்டாக 1) உடல் மற்றும் மூளை உழைப்புத் திறன் கணிசமாக வீழ்ச்சி அடைகிறது. 2) இதனால் உடல் நலம் பெரிதும் சீர்கெடுகிறது. 3) இதனால் உடல் நலம் சார்ந்த செலவுகள் அதிகரிக்கிறது. 4) இதனால் பணப்பற்றாக்குறையும் பொருளாதார இழப்பும் ஏற்படுகிறது. 5) இதனால் வேலை இழப்பிலும் சட்டச் சிக்கலிலும் மாட்ட நேரிடுகிறது. 6) இதனால் கல்வி முடங்குகிறது 7) இதனால் போதைகடத்தல் மற்றும் கிரிமினல் குற்றங்களில் ஈடுபடத்தான்டுகிறது. 8) வாழ்க்கை மொத்தமாக திசை மாறி குடும்பத்துக்கும் ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் பயனற்ற வீனானதாக்குகிறது.

இத்தகையப் போதையை கொடும் குற்றச் செயலாக அறிவித்துவிடுவதின் மூலம் மட்டுமோ, அல்லது அதிகப்படுத்தண்டனை அளித்துவிடுவதின் மூலம் மட்டுமோ ஒடுக்கிவிடலாம் என்பது பேசவும்

கேட்கவும் எளிதாக இருக்கலாம்; நடை முறையில் அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. ஏனெனில் மதங்களைப் போலவே இந்த போதைப் பழக்கத்தையும் தங்கள் சுரண்டலைப் பாதுகாக்கும் கேடயமாக சுரண்டும் கூட்டமும் ஏகாதிபத்தியமும் கருதுகிறது.

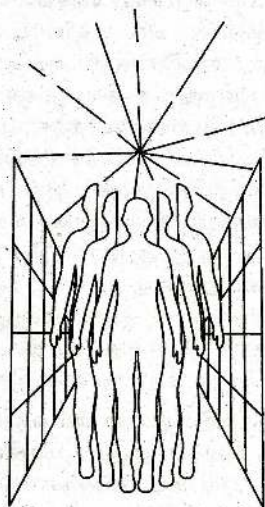
Sex, Drugs, Violence அதாவது காமக் கனியாட்டம், போதை மயக்கம், வன்முறை இவற்றில் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியைத் திருப்பிவிடுவதன் மூலமே வறுமை, வேலையின்மை, சமத்துவமின்மை இவற்றால் தோன்றும் சமூகக் கொந்தளிப்புகளையும் புரட்சிகளையும் முடிந்த வரை தள்ளிப் போடவும் தவிர்க்கவும் முடியும். அதைத்தான் ஆளும் வர்க்கம் விரும்புகிறது. ஆகவேதான் போதைக்கு எதிராக எப்போதும் நிழல் யுத்தம் மட்டுமே ஆளும் வர்க்கம் நடத்துகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாகத்தான், ஆப்கானிலிருந்து போதை கடத்தும் கும்பலுக்கும் தமிழ்நாட்டில் சிலருக்கும் தொடர்பு இருப்பதாக ஓர் அரசியல் வெடியைக் கொடுத்திப் போடுகிறார் ஆளுநர் நரி. இது ஓர் அரசியல் காய் நகர்த்தல் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆப்கான் மிக முக்கிய போதை மையம், கஞ்சா உற்பத்தியில் பெரும் பங்கை ஆப்கானிஸ்தான் வகிக்கிறது என்பதும் உண்மையே. ஆயின் ஒன்றிய அரசின் முழு ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் ஒரு கிராம் போதைகூட இந்தியாவில் எங்கும் நுழைய முடியாது. மும்பை விமான வழி, குஜராத் துறைமுகம் வழிதான் கஞ்சா இந்தியாவில் நுழைகிறது.

“கஞ்சா போதைப் பொருளல்ல மருந்துப் பொருள்தான்” என சர்வதேச ஒப்பந்தத்தில் ஒன்றிய அரசும் கையெழுத்து இட்டுள்ளது. கஞ்சாவோடு சில வேதியல் பொருட்களைச் சேர்த்து செய்யும் போது மட்டுமே அது போதை பொருள்வகையில் அடங்குமாம்.

இதை எல்லாம் சொல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் போதை வானிருந்து வந்து குதிப்பது போல் தமிழ்நாடு மீதான வன்மம் காட்டுவதுதான் ஆளுநர் ரவியின் சங்கித்தன அரசியல். இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் ஆப்கானிலிருந்து கடத்தப்படும் கஞ்சாவின் மதிப்பு சுமார் ஐம்பது கோடி எனில், அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகள் அதன் மூலம் 160 கோடி டாலருக்கு மேல் லாபம் ஈட்டி விடுகிறதாம். அதாவது விளைவித்தவன் தவிட்டு விலைக்கு விற்க கடத்தல்காரர்களும் இடைத்தரகர்களுமே பணத்தில் புரள்கின்றனராம். ஆப்கான் 2017 ஆம் ஆண்டு மட்டிலும் 1.4 பில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள 9,900 டன் கஞ்சாவை உற்பத்தி செய்ததாகவும்; இதன் மூலம் 400 பில்லியன் டாலர் ஆப்கானில் தலிபான் ஈட்டி இருப்பதாகவும் செய்திகள் வெளிவந்துள்ளன.

கவிதை: கோசின்ரா



எல்லோரும் தியானிக்கும் மௌனம் வாசலிலே கழற்றி விடப்படும் காலணி அல்ல அது ரோஜாவைப்போல பல வண்ணங்களில் பூக்கும் பூ நீ அதை இறைச்சி துண்டை போல அறுத்து மசாலா தடவக்கூடாது அது பரிசீலனையின் அப்பால் இருக்கும் ஒரு தொடுவானம் உன் கண்களின் இருக்கும் நாட்டியம் உடுகளின் நாட்டியமல்ல வார்த்தைகள் உன்னைப்பற்றி சொல்லும் போது மௌனங்கள் உனக்குள் இருப்பவளைப்பற்றி சொல்லும் வார்த்தைகள் பழைய சேலைகளை போல எத்தனை துவைத்தாலும் உடுத்திய வாசனை இருக்கும் மௌனம் அப்போதுதான் வந்திறங்கிய புதிய சேலை போல நெய்தலின் கருவறை வாசம் இருக்கும் ஒரு முறை நுகர்ந்து விட்டால் அந்த வாசனை போய்விடும் வார்த்தையை பரி சோதிப்பதைப்போல மௌனத்தை பரி சோதிக்கக் கூடாது வார்த்தைகள் என்பது வீட்டிலிருந்து பயணத்திற்கு வெளியேறுவதை போல மௌனம் என்பது பயணத்திலிருந்து வீட்டுக்குள் நுழைவதைப்போல புறங்குமிடம் ஒன்றாக இருக்கலாம் அதன் ஆன்மா வேறு வேறு

ஆப்கனை அதிபராய் அமெரிக்க பொம்மையாய் இருந்த அமிர் ஹர்சாய் என்பவர் மிகப்பெரிய கஞ்சா விவசாயி, போதை வியாபாரி. ஆப்கனை காப்பாற்ற எனச் சொல்லி அங்கு படை எடுத்த அமெரிக்க ராணுவத் தளபதிகள் அதிகாரிகள் சட்ட விரோத போதை வர்த்தக கூட்டாளியாகிப் பேர்யினர். விபரம் வெளிச்சத்துக்கு வந்ததும் பேருக்கு சிலருக்கு தண்டனை வழங்கிவிட்டு அவசர அவசரமாய் ராணுவத்தை அமெரிக்கா திரும்பப் பெற்றது. ஆனால் போதை வர்த்தக உறவு நீடிக்கிறது. இதை எல்லாம் ரவி பேசுவாரா? குஜராத் அம்பானி துறைமுகத்துக்கும் இந்த சட்டவிரோத போதை வர்த்தகத்துக்குமான தொடர்புள்ளதா? உறவை ரவி சொல்வாரா?

இந்த நேரத்தில் நினைவில் வரும் ஒரு செய்தி, 1989-90 ல் பன்மா எனும் மத்திய அமெரிக்க நாட்டில் 27,000 சிப்பாய்களோடு அமெரிக்கப் படை புருந்து இரண்டாயிரத்தும் மேற்பட்ட பனாமியர்களைக் கொன்று ஆக்கிரமிப்பு செய்தது. அதன் அதிபர் கஞ்சாக் கடத்தலில் ஈடுபட்டதாக ஒரு சாக்கு மட்டுமே இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கு காரணமானது.

உலகின் போதை தங்கப் பிறை என்று அழைக்கப்படுகிற ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான், ஈரான் போன்ற நாடுகளுக்கும்; போதை தங்க நாற்கரம் என அழைக்கப்படும் மியான்மர், தாய்லந்து, லாவோஸ், வியட்நாம் நாடுகளுக்கும் இடையே இந்தியா நசக்குண்டு கிடக்கிறது. இப்படிச் சில நாடுகளை மட்டும் வகைப்படுத்துவதில் அமெரிக்க உளவுத்துறையின் கைவரிசையும் உண்டு, தாலிபான் போன்ற மதவாத பயங்கரவாத அமைப்புகளும் உண்டு. இதுபோல் ஆப்பிரிக்க நாடுகள், தென், மத்திய அமெரிக்க நாடுகள் மீதும் அமெரிக்க உளவுத்துறை வசை பாடுவதும் உண்டு. போதையைக் காரணம் காட்டி அருகிலுள்ள தீவுகளை ஏகாதிபத்தியம் ஆட்டையப் போட்டதும் உண்டு. இந்த அரசியல் தனி.

உலக போதை மண்டலங்களுக்கு இடையே நசக்குண்டு கிடக்கும் இந்தியாவின் நிலை நாளுக்கு நாள் மோசமடைகிறது. ஆங்காங்கு கொஞ்சம் கஞ்சா பயிரிட்டாலும் இந்தியா போதை மருந்துகளின் உற்பத்தி மையம் அல்ல; கைமாற்றும் கடத்தல் வழிப்பாதையே. கைமாற்றும் போது ஒழுக்குற போதையின் பயன்பாடே இந்தியாவில் கவலையளிக்கும் விதத்தில் பெருத்துக்கொண்டே போகிறது. இந்தியாவில் போதைப் பொருட்களின் நுழைவு வாயில் குஜராத் துறைமுகமும் மும்பை விமான நிலையமும் ஆயினும் உத்திரபிரதேசம், மகாராஷ்டிரா, பஞ்சாப் மூன்றும் தான் இந்தியாவில்

போதைப் பொருட்கள் அதிகம் உலாவும் இடமென ஒன்றிய மாநிலங்களவையிலேயே அமைச்சர் தெரிவித்தார். இதில் வேடிக்கையான ஒரு செய்தி, உலகெங்கும் இந்த போதை மருந்துகள் தயாரிப்பு, கடத்தல், விற்பனை இவற்றுக்கு உலகு தழுவிய மிகப்பெரிய வலைப்பின்னல் அமைப்பு இருக்கிறது. இதில் பெரும் கோடல்வரர்களும் தாலிபான் போன்ற பயங்கரவாதிகளும், அமெரிக்க சிஐஏவின் கரங்களும் அரசு நிர்வாக இயந்திரமும் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர். அதே போதில் இதன் மூலம் சாதாரண அடித்தட்டு ஏழைகள் ஏதோ ஒரு வகையில் வேலையும் கூலியும் பெறுகின்றனர். இப்படி வாழ்வாதாரத்துக்கு போதையை நம்பி இருப்போர் பல கோடிப் பேர் ஆவர். கிட்டத்தட்ட ஒரு பெரிய “வேலைச் சந்தை”யையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது “போதை வர்த்தகம்.”

பாட்டி சொன்ன மந்திரவாதி கதையின் மர்ம முடிச்சைவிட நூறுமடங்கு பெரிய மர்ம முடிச்சைக் கொண்டது இந்த சட்டவிரோத போதைச் சந்தை. இதற்கு மதம் இல்லை. நாடு இல்லை. மொழி இல்லை. எங்கும் பரவியிருக்கும் விஷச் செடி. எங்கும் நீக்கமற நிரம்பி இருக்கும் விஷச் செடி. இதன் ஆழமும் அகலமும் தெரியாமல் இங்கே குண்டு சட்டிக்குள் உள்ளூர் அரசியலோடு போதையைக் கலந்து குறுக்கு சால் ஓட்ட முயல்கிறார்களே தவிர; போதைக்கு எதிரான விழிப்புணர்வும் அரசியல் உறுதியும் கிட்டத்தட்ட இந்தியாவில் எங்கும் இல்லை. இதுதான் சோகம். போதைக்கு எதிரான விழிப்புணர்வு ஓட்டம், ஒரு கோடி கை எழுத்து என இந்திய ஜனநாயக வாலிபர் சங்கம் [டி.ஓ.எப்.ஐ] முன்னெடுக்கிறது. இடதுசாரி அமைப்புகள் ஆழ்ந்த அக்கறையோடு இதனைப் பேசுவதுபோல் இதரர்கள் பேசுவது இல்லையே? “பூரண மதுவிலக்கு”, “ஒரு துளி போதையில்லா மாநிலம்” என்பதெல்லாம் வெறும் கற்பனைச் சரடுதானே தவிர சாத்திமான ஒன்றல்ல! அரசியல் விழிப்புணர்வு, சமூக விழிப்புணர்வு, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு, அறிவியல் பார்வை இவற்றை முன்னெடுப்பதே மாற்று பாதை கடினம்தாம் நெடியதுதான் வேறு மார்க்கம் இல்லை.

கடைசியாக ஒரு கேள்வி போதை குறித்து இணைய தளத்தில் ஆங்கிலத்தில் கொட்டிக் கிடக்கும் எண்ணற்ற ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள், தகவல் களஞ்சியங்கள் போல் தமிழில் எத்தனை வெளிவந்திருக்கின்றன? போதுமான தகவல் மற்றும் அறிவியல் வெளிச்சம் இல்லாமல் செய்யும் போதை எதிர்ப்பு பிரச்சாரம் நீர் மேல் எழுத்துதான்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அருந்ததிராய்- தொல்லை செய்யும் எழுத்து!



நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பரப்புரைக்காக மகாராட்டிரம் சென்ற மோடிக்கு சத்ரபதி சிவாஜியின் மணிமகுடத்தைச் சூட்டி வரவேற்றனர் பாஜகவினர். அந்த மகுடத்தைச் சூட்டிக் கொண்டு நான்தான் இந்த பிறவியில் சத்ரபதி சிவாஜி என்றும், இந்துராட்டிரத்தை மீட்டெடுக்க மீண்டும் வந்துள்ளேன் என்றும் உளரவில்லையே தவிர அவரது செயல் அப்படித்தான் இருந்தது. அந்த மகுடத்தை அணிந்த போது அவருக்கு சத்ரபதி சிவாஜி நினைவுக்கு வந்தாரோ தெரியவில்லை. ஆனால் உறுதியாக கோவிந்தபன்சாரே நினைவுக்கு வந்திருக்கக்கூடும்.

சத்ரபதி சிவாஜியின் வரலாற்றை ஒரு சிறு வெளியீடாக எழுதிய பன்சாரே சிவாஜியின் ராஜ்யம், அவர் கனவு கண்ட இந்து ராட்டிரம் உறுதியாக மதசார்பற்ற ராஜ்யம் என்பதை ஆதாரங்களுடன் பதிவு செய்தார். சிவாஜி எந்த மதத்திற்கு எதிராகவும் குறிப்பாக முஸ்லீம் சமூகத்திற்கு எதிராக அவரோ, அவரது அரசோ இருக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆர்.எஸ்.எஸ், பாஜக மற்றும் அவர்களது பரிவாரங்கள் குறிப்பிடுவதுபோல, கொண்டாடுவது போல சிவாஜி இந்துக்களுக்கான ராட்டிரத்தை கனவு காணவில்லை. முஸ்லீம்களும் சமமாகப் பங்கேற்கும் ஒரு மன்னராட்சியின் பெயரிலான மக்களாட்சியையே அவர் விரும்பினார் என்பதை சிவாஜியின் வாழ்க்கையிலிருந்தே கோவிந்தபன்சாரே பதிவு செய்தார். அதுவே அவரது படுகொலைக்குக் காரணமானது.

அவுரங்கசீபையும், சிவாஜியையும் இந்து-முஸ்லீம் என்று எதிர் எதிர் வைத்து செய்து வந்த அரசியலை பன்சாரே அடிப்படையிலேயே தகர்த்தெறிந்தார். அவுரங்கசீபிற்கு சிவாஜி எழுதிய கடிதம் சிவாஜியின் பன்முக கலாச்சரத்தை மதிக்கும் பண்பு வெளிப்படுவதை அவர் எழுதிச் செல்கிறார். அரசியல் பண்பாட்டை சீரழித்து பண்பாட்டு அரசியல் செய்யும் பாஜக பரிவாரங்கள்

இந்து ராஜ்யத்தின் ஒற்றை கருத்துருவமாக சிவாஜியை சித்தரித்து அதன்வழி மோடியின் முகத்தில் சிவாஜியை தரிசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் முகத்தில் பன்சாரேவின் (சிவாஜி கோன் கோத்தா?) யார் அந்த சிவாஜி? வரலாற்று ஆவணம் கரியைப் பூசியது.

மோடி அரசின் இந்த பத்தாண்டுகளில் படுகொலை செய்யப்பட்ட எழுத்தாளர்களின், அறிவுஜீவிகளின், சமூக செயற்பாட்டாளர்களின் எண்ணிக்கை வேறு எந்த ஒரு சர்வாதிகார நாட்டுக்கும், வேறு எந்த ஒரு சர்வாதிகாரிக்கும் குறைந்ததல்ல. நரேந்திர தபோல்கர், கல்புர்கி தொடங்கி கௌரிலங்கேஷ் வரை அந்த மரணப்பட்டியல் தொடரவே செய்கிறது. செய்யும்.

கருத்துக்களைக் கடந்து கருத்தாளர்கள் சமூகச் செயற்பாட்டுக்கென வரும்போது அவர்களது சாவு நெருங்கி வருகிறது என்றே பொருள். கோவித் பன்சாரே சிவாஜி கோன் கோத்தார் என்று அதுவரையில்லாத சிவாஜியின் சித்திரத்தை அழித்து எழுதியது மட்டுமல்ல எதிர் முனையில் மும்பையில் நாதாராம் கோட்சேவுக்கு சிலைவைக்க பாஜக பரிவாரங்கள் முயற்சித்தபோது அதைத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

மூடநம்பிக்கைக்கு எதிரான நடவடிக்கையை ஒரு இயக்கமாக மேற்கொண்ட நரேந்திர தபோல்கர் மகாராட்டிர அரசு மூடநம்பிக்கைக்கு எதிராக சட்டம் இயற்ற காரணமாக இருந்தார் என்ற காரணத்திற்காக கொல்லப்பட்டார். அந்தவகையில் தபோல்கர், பன்சாரே, கௌரிலங்கேஷ் போன்றவர்கள் படுகொலைகளில் சனாதன் சஸ்தா, சிறிராம் சேனா, பஜ்ரங்தன், விஸ்வ இந்து பரிசத் போன்ற வலதுசாரி பண்பாட்டுப் பயங்கரவாதக் கும்பல் அமைப்புக்கள் தொடர்புடையனவாக இருந்தன. இந்த அமைப்புகள் இவர்களது படுகொலைகளில் உறுதிபடுத்தப்பட்டபோதும் ஆளும் ஒன்றிய அரசால் எந்த ஒரு சட்ட நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

பிளவு அரசியல், படுகொலை அரசியல் அவரைக் கைவிட்டிருக்கிறது. கூட்டணிக் கட்சியின் ஆதரவில் தற்போது பதவியேற்றிருக்கும் பாஜக அரசு, பதவியில் எவ்வளவு நாள் தாக்குப் பிடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு நாட்களுக்குள் தமது இலக்கின் மிச்சமீதியை அடைவதற்கு அதன் பின்னிருக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ் திட்டமிடுகிறது.

கூட்டணிக் கட்சியின் தயவில் இருந்தாலும் தங்களது நடவடிக்கைகளில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. மாறாக இன்னும் வேகம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லாமல் சொல்லும் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகவே தற்போது இந்தியாவின் ஆகக் கொடிய உபா சட்டத்தின் கீழ் எழுத்தாளர் அருந்ததிராய் மீது போடப்பட்டுள்ள வழக்கு உறுதிபடுத்துகிறது.

முன் எப்போதுமில்லாத வகையில் மோடி அரசின் கடந்த பத்தாண்டுகளில் மட்டுமல்லாது நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின்பாக மேலும் வேகமெடுத்திருப்பது என்பது எதிர்காலத்தில் கருத்து வெளியின் கழுத்தை நெறித்து அதன் இடைவெளியைக் குறைப்பதுடன், அதன் வழி எழுத்தாளர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுப்பதுமாகும். ஒரு எழுத்து என்ன செய்யும் என்பதையும் தாண்டி எழுத்தாளர்கள் சமூக அரசியலில், இயக்கங்களில் பங்கெடுக்கும்போது ஆளும் வர்க்கத்தினருக்கு இன்னும் அச்சுறுத்தலாக மாறுகின்றனர்.

ஒரு நாட்டின் சுதந்திரம் என்பது மக்களாட்சியில் பத்திரிகை மற்றும் எழுத்துச் சுதந்திரத்தின் அளவீடுகளால் உறுதிப்படுத்தப்படுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் மாற்றுக் கருத்துக்களை, கருத்தாளர்களை, எழுத்தாளர்களை அப்புறப்படுத்துவதன் வழி மோடி அரசு தனக்கு எதிரான ஊடக வாசல்களை இழுத்து முடுகிறது. இங்கு சுதந்திர ஊடகங்கள், எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் மோடியை விமர்சனமற்று ஏற்பவர்களே. நாடாளுமன்ற தேர்தலில் இது மிக மோசமாக வெளிப்பட்டதைக் கண்டோம்.

கருத்துக் கணிப்பு என்கிற பெயரில் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி மாபெரும் வெற்றி பெரும் என்று ஊதி பெருக்கிய ஊடகங்களை மக்கள் வெறுப்பரசியலுக்கு எதிரான தமது வாக்குகள் வழியாக அம்பலப்படுத்தினர். ஊடகங்களின் இந்த ஊதி பெருக்கிய கருத்துக்கணிப்பு அரசியலின் பின்னணியில் பாஜக பரிவாரங்கள் இருந்தனவென்பதையும், அவர்களது ஐடி லிங்க் மற்றும் வார்ப்புறங்கள் எவ்வளவு கோடிகளில் இதற்காகப் பிரச்சாரம் செய்தன என்பதையும் சுதந்திர ஊடகங்கள் வெளியிட்டன.

மோடி அரசு பதவியேற்றவுடன் தற்போது அருந்ததிராய் குறிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அருந்ததி ராய் என்பது அருந்ததி ராய் மட்டுமல்ல. அருந்ததிராய் போன்று சமூக இயக்கங்களிலும் எழுத்திலும், தீவிரமாக இயங்குபவர்களுக்குமாகும். அருந்ததிராய்க்கான எச்சரிக்கை, வழக்கு என்பன பிற எல்லா சமூக எழுத்துச் செயற்பாட்டாளர்களுக்குமானதாகும்.

கடந்த 2010 ஆம் ஆண்டு காஷ்மீர் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலைக் குறித்து அருந்ததி ராய் ஒரு அமர்வில் பேசியதை அன்று வழக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதையே தற்போது மோடி அரசு எடுத்துக் கொண்டு தற்போது தேசிய பாதுகாப்புக்கான, அச்சுறுத்தலுக்கான தேசவிரோதத்திற்கான அடிப்படையாகக் கொண்டு வழக்குத் தொடுத்துக் கொண்டுள்ளது. அதே அமர்வில் கலந்து கொண்ட மேனாள் பேராசிரியர் சேக் ஷௌக்கான் மீதும் இதே சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (யு.ஏ.பி) வழக்குப் பதியப்பட்டது. இந்த வழக்கே காலாவதியாகிவிட்டதாக சட்ட வல்லுநர்கள் கூறுகின்றனர். இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டும். உபா என்றால் ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்னால் அது காலாவதியானதாகக் கருதப்படும்.

அருந்ததிராய் மேல் போடப்பட்டுள்ள வழக்கு 13 ஆண்டுகளாகி விட்டது. காலாவதியான அந்த வழக்கின் கோப்புகளைத் தூசுத் தட்டியெடுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த மகாராட்டிர ஆளுநரை எழுப்பி வைத்துக் கொண்டு அவரது ஒப்புதலை பெற்றிருக்கின்றனர். வழக்கு நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டாலும் கூட அருந்ததிராயை கைது செய்வதற்கு இந்த அரசு வேறுவழிகளில் முயற்சிக்கலாம். அது அருந்ததிராய்க்கான எச்சரிக்கையாக அல்லாமல் பிற எல்லா சுதந்திர ஊடகங்களுக்கான, எழுத்தாளர்களுக்கான எச்சரிக்கையாக இருக்கும். அருந்ததிராய் மீதான வழக்கு அதைத்தான் சொல்வதாக இருக்கிறது.

துணைநிலை ஆளுநர் வெளியிட்டுள்ள செய்திகுறிப்பின்படி, அருந்ததிராய் மற்றும் காஷ்மீர் மத்திய பல்கலைக்கழகத்தின் சர்வதேசச் சட்டத்துறையின் மேனாள் பேராசிரியர் சேக் ஷௌக்கத்துஹுசைன் அகியேருக்கு எதிராக சட்டவிரோதத் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் (யு.ஏ.பி.ஏ) பிரிவு 45(1) இன் கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்து விசாரணை நடத்த தில்லி துணைநிலை ஆளுநர் வி.ஜி.சுக்கேனா அனுமதி அளித்துள்ளார் என்கிறது.

இந்த வழக்கும் சுஷில் பண்டிட் என்பவர்

அளித்த புகாரின் அடிப்படையில் 28.010.2010 அன்று வழக்கு பதியப்பட்டுள்ளது. 2023 அக்டோபரில் இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 153 ஏ.-153பி மற்றும் 505 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றக்களுக்காக இருவர் மீதும் குற்றவியல் நடைமுறை சட்டத்தின்(சி.ஆர்.பி.சி)196 இன் கீழ் ஆளுநரின் ஒப்புதலின் படி அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அருந்திராய் ஒரு சர்வதேச ஊடக, எழுத்தாள முகம், இந்திய சுதந்திர வெளியின் ஒரு அடையாள முகம். அவரை கைது செய்வது அல்லது சிறையிலடைப்பது சர்வதேச கண்டனங்களுக்கும், கண்டிப்புக்கும் இந்தியா ஆளாக நேரிடும். அமெரிக்காவில் நின்று அமெரிக்க வல்லாதிக்க அரசையே தமது கேள்விகளால் துளைத்தெடுத்தவர் தோழர் அருந்திராய். அன்றைக்கு அமெரிக்க அரசோ, அவரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று அமெரிக்க வலதுசாரி கட்சிகளோக் கூட எண்ணவில்லை.

ஆனால் மோடி அரசு தமது பத்தாண்டு ஆட்சி மேலும் தொடர வேண்டுமானால் அருந்திராய் போன்றவர்களை அகற்ற வேண்டும் என்று முனைப்புக் காட்டுவதை புரிந்து கொள்ள முடியும். நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மூடநம்பிக்கைக்கும், முற்போக்குக்குமான ஒரு தேர்தலாகவே இயல்பாக அமைந்துவிட்டது. இந்நிலையில் அருந்திராய் போன்ற முற்போக்கு, பகுத்தறிவுவாதிகள் மீது கட்டுக்கடங்கா கோபம் வருவது புரிந்துக் கொள்ளக் கூடியதே. விலைவாசி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அல்லது ஜிஎஸ்டி போன்ற வரிக் கொடுமை, இவை எல்லாவற்றையும் மதம், பிளவு அரசியல் வழி மூடி மறைப்பதற்கு மூடநம்பிக்கை அரசியல் மிக முக்கிய பங்காற்றும் என்று நினைத்த நிலையில் அருந்திராய் போன்ற கருத்தாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் பிரதான எதிரிகளாகிவிடுகின்றனர். பிற எல்லா எதிரிகளையும் விட மூட நம்பிக்கையை மத அரசியலை, பிளவு அரசியலை முதலீடாகக் கொண்ட பாஜக பரிவாரங்களுக்கு அருந்திராய் போன்றவர்களை எதிர்கொள்வது இன்றைய நிலையில் ஒரு சவாலாக மாறிக் கொண்டுள்ளது.

அருந்திராய் வழக்கு என்பது அன்றைக்கு அவர் காஷ்மீர் இந்தியாவின் ஒருபகுதியாக என்றும் இருந்திருக்கவில்லை என்று முத்தாய்பாய் சொன்னதுதான். அதை சட்டவழியில் எதிர்கொள்வதை விட்டுவிட்டு, அருந்திராய் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் பாஜக மற்றும்

சங்கபரிவாரக் கும்பல்கள் அவர் மீது வெறுப்பைக் கக்கின.

பெரியார் என்ற பெயரை நாடாளுமன்ற அவைகளில் ஒலித்தாலே ஒன்றிய அரசுக்கும் அவர்களது நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுக்கும் தேள் கொட்டியது போலாகிவிடுவது அதனால்தாம். அவ்வாறுதான். அவரது பெயரை உச்சரித்தாலே எழுந்து நின்று குதிப்பதும், பெயரை சொல்லவிடாமல் தடுப்பதும் பெரியாரை தேசவிரோதி என்று கூச்சலிடுவதும் நடக்கிறது. வட இந்திய அரசியலுக்கு பெரியார் ஒரு போஃபியாவாக இருக்கிறார். நடந்து முடிந்த தேர்தலில் பெரியாரின் செல்வாக்கும், சொல்வாக்கும் தமிழகத்தையும் கடந்து வட இந்தியாவிலும் கூட ஒரு அடிப்படையாக மாறியிருப்பதை தேர்தல் முடிவுகள் காட்டின. பெரியார் இன்றிருந்தல் அவர் சிறையில் நிரந்தரமாகவே அல்லது அரசின் ஆதரவு பெற்ற அல்லது அரசின் துணையுடனோ தீர்த்துக்கட்டப்பட்டிருப்பார் என்பதே மெய்யான மெய்யாகும். அம்பேத்கர் இன்றிருந்தாலும் அவருக்கும் இப்படியான நிலைதான் ஏற்படக்கூடும்.

“என்னுடைய எழுத்து தேசங்களைக் கடந்தது. உண்மையில் என்னுடைய எழுத்து தேசங்களையும் வரலாறுகளையும் பற்றியதல்ல அது அதிகாரத்தைப் பற்றியது என்கிறார் அருந்திராய். அதிகாரத்தை நோக்கி மெய்மைகளைப் பேசுவது. அதிகாரத்தின் மனபிரம்மைகளைப் பற்றிப் பேசுவது. சுவிரக்கமின்மைப் பற்றிப் பேசுவது. அதிகாரத்தின் இயல்பைப் பற்றிப் பேசுவது!” என்கிறார் அருந்திராய்.

இந்தியாவில் அணுகுண்டுகள், அணுஉலைகள், பெரிய அணைகள், தொழில் நிறுவன உலகமயமாக்கல், இந்துமத பாசிசத்தின் வளர்ந்து வரும் அச்சுறுத்தல் ஆகியவை குறித்து நம்மில் சிலர் இந்திய அரசின் நிலைப்பாடுகளுக்கு முரணாக கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் போது அவை தேச விரோதக் கருத்துக்கள் என முத்திரை குத்தப்படுகிறது.

“இந்தக் குற்றசாட்டு என்னுள் வேதனையை நிரப்பவில்லை. எனினும் அது நான்செய்வதையோ சிந்திப்பதையோ பற்றிய துல்லியமான மதிப்பீடு அல்ல என்று நினைக்கிறேன். தேசவிரோதி என்றழைக்கப்படும் ஒரு நபர் அவனுடைய அல்லது அவனுடைய சொந்த தேசத்திற்கு என்று பொருள் உணர்த்தி நிற்கிறது. ஆனால் எல்லாதவித தேசியவாதங்களையும் ஆழமான சந்தேகத்துடன் பார்ப்பதோ அல்லது தேசியவாதத்திற்கு எதிராகச் சிந்திப்பதோ தேசவிரோதமாக இருக்க

வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த படுகொலைகள் பலவற்றிற்கும் ஏதாவது ஒரு வகையிலான தேசியவாதம்தான் காரணமாக இருந்திருக்கிறது" என்பார் அவர்.

தேசியவாதம் மற்றும் மதவாதம், முதலாளியம் இவற்றின் வழி எல்லாவற்றையும் நீதிபடுத்த முடியும் என்பதையே அருந்திராய் மீதான இந்த வழக்கை பார்க்கமுடியும். இந்த தேசியவாதத்தினுள் பிற எல்லாம் அடிபட்டுப்போய்விடுகிறது. முதலில் எதிர்தரப்பு நியாயம், மெய்மை என்ற ஒன்றை முற்றிலும் புறக்கணித்துவிடும் அரசியல் நிகழ்கிறது. "அமெரிக்க எதிர்ப்பு என்றால் என்ன பொருள்? நீங்கள் ஜாஸ் இசைக்கு எதிரானவர் என்று பொருளா? அல்லது நீங்கள் பேச்சுரிமைக்கு எதிரானவர் என்று பொருளா? நீங்கள் டோனி மேரிசன், ஜான் ஆப்டைக் போன்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை ரசித்து மகிழாதவர் என்று பொருளா? நீங்கள் எல்லா அமெரிக்கர்களையும் வெறுக்கிறீர்கள் என்று பொருளா?"

"இந்தியாவில் பயங்கரவாதத்தை ஒழிக்கிறோம் என்ற பெயரில் பயங்கரவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளது மட்டுமின்றி குஜராத்திலுள்ள முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக அரசே முன்வந்து நடத்திய படுகொலையைக் கண்டும் காணாமல் இருந்த தற்போதைய இந்திய அரசாங்கத்தின் பாசிசக் கொள்கைகளுடன் ஏதாவது ஒரு வகையில் இணைத்துக் கூறினால். சில நூற்றுக்கணக்கானோர் அல்ல, நம்மில் லட்சக்கணக்கானோர் வெட்கப்படுவோம். வேதனைப்படுவோம். இந்திய அரசாங்கத்தினை விமர்சிப்பவர்கள் அனைவரும் இந்தியாவிற்கு எதிரானவர்கள் என்று கூறுவது மடமை. ஆயினும் இப்போதைய அரசாங்கம் இத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுக்க என்றுமே தயங்கியதில்லை".

அருந்திராயின் இந்த கூற்றை இப்படியும் பொருள் கொள்ள முடியும். அரசு பயங்கரவாதம் என்பது தேசபக்தி நடவடிக்கை. அரசாங்கங்கள் எதை செய்தாலும் அது தேசநலனுக்கானதாகும். தேச நலன், தேசபக்தியிலானது அரசு. அரசை விமர்சிப்பது தேசத்திற்கு எதிரானது. தேசவிரோதமானது. அரசு மீது குற்றம் சுமத்துபவர்கள் தேசவிரோதிகள். அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுக்கலாம், கைது செய்து சிறையிலடைக்கலாம். சட்டத்திற்குட்பட்டோ அல்லது சட்டங்களை மீறியோ அவர்களைப் படுகொலை செய்யலாம். எல்லாமும் தேசநலனுக்கானது. ஆட்சியாளர்கள் அதற்காகவே

இருக்கிறார்கள்.

தற்போது விக்கிலீக்ஸ் இன் ஜூலியஸ் அசாஞ்சே நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அமெரிக்க-அய்ரோப்பா நாடுகள் சொல்லும் செய்தியும் இதுதான். இராக் மற்றும், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற போர்களில் அமெரிக்கா மற்றும் அய்ரோப்பிய நாடுகள் செய்த படுகொலைகளை அவர் ஆதாரங்களுடன் ஆவணப்படுத்தினார். அவர்களது மின்னஞ்சல் செய்திகளை இடைமறித்து வெளிப்படுத்தினார். அதன்வழி உள்வு அமைப்புகள், படைத்தள அத்துமீறல்களை உலகுக்குச் சொன்னார். 5 ஆண்டுகள் தனிமைச் சிறை, வதைகளுக்கு உள்ளானார். அய்ரோப்பாவிலிருந்து அமெரிக்கா கொண்டு செல்லப்பட்ட அவருக்கு 175 ஆண்டு சிறைவாசம் அளிக்க அமெரிக்க அரசு முடிவு செய்திருந்த நிலையில் அவரை விடுதலை செய்யக் கோரி மக்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் காரணமாக இப்போது விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆஸ்திரேலியரான அவர் அமெரிக்கா-ஆஸ்திரேலியா ஆகிய இரு நாடுகளின் ஒப்பந்தப்படி விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். நாடுகளின் போர் குற்றங்களை வெளிப்படுத்துவது குற்றம் என்ற வகையில் அவர் மீதான கைதும் தண்டனையும் சொல்கிறது. இந்த நடவடிக்கை தேச எல்லைகளைக் கடந்தது. எல்லா நாடுகளின் எதேச்சதிகாரத்தின் சார்பிலானது. இந்தவகையில் அசேஞ்சாவும் அருந்திராயும் வேறு வேறு அல்லர்.

சர்வாதிகார நாடுகளில், படையணி ஆட்சி நடைபெறும் நாடுகளில் மட்டுமே நடக்கக்கூடிய, நடந்துவந்த எழுத்தாளர்கள் மற்றும் புத்திசீவிகளின் கைது, படுகொலை, காணாமலடித்தல் என்பன தற்போது மக்களாட்சியின் பெயரால் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அத்தகைய அடக்குமுறைகள் கடந்த பத்தாண்டுகளாக நடைபெற்றவருவது ஒரு மக்களாட்சித் துயரமே.

வலதுசாரி இந்துத்துவா அரசியல் இத்தகைய போக்குகளுக்கு அதை நியாயப்படுத்துவதற்கு அரசு நிறுவனங்கள், முதலாளித்துவ ஊடகங்கள் போன்றவற்றை பயன்படுத்துகிறது. ஊடகங்கள் என்பன அரசு அல்லது தனியார் ஊடகங்கள் என்றில்லாமல் இரண்டும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றன. அரசு வேறு முதலாளிகள் வேறு என்று எப்படி சொல்ல முடியாதோ அப்படியே ஊடகங்களை இன்று தனியாகப் பிரிதறிய இயலாதவாறு அதன் அரசியல் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் கவுரி லங்கேஷ் தொடங்கி தபோல்கர் படுகொலை வரையிலும் அரசாலும்

ஊடகங்களாலும் தேசவிரோதிகளின் சாவு என்று பொதுமைப்படுத்திவிட முடிகிறது. போலவே ஸ்டேன்பாதிரியார் சிறையில் வைத்து அரசால் கொல்லப்பட்டதும், ஆனந்தெல்மடே போன்றவர்களின் கைதும் தேசபக்தி என்கிற ஒற்றை சொல்லில் பொருள் கொள்ளப்பட்டுவிடுகிறது.

சமூக இயக்கவாதி மேதாபட்டரும் பழைய வழக்கு ஒன்றிற்காக கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். என்.ஜி.ஓ அமைப்பான தேசிய குடிமையியல் விடுதலை சங்கம் என்ற அமைப்பின் அப்போதைய தலைவரும் தற்போதய தில்லி துணைநிலை ஆளுநருமான வி.கே.சக்சேனா குறித்து 2000 ஆம் ஆண்டு மேதாபட்டர், 'தேசபக்தரின் உண்மை முகம்' என்று பெயரில் எழுதியதாகச் சொல்லப்படும் கட்டுரை ஒன்று தவறான உள்ளீடுகளுடன் இணைத்து எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லி தற்போது வி.கே.சக்சேனாவின் உத்தரவின் பெயரில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். 5 திங்கள் சிறையும் 10 இலட்சம் தண்டத்தொகையும் அவருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படியானக் கைதுகள் குறித்து பொது புத்தியை உருவாக்குவதில் அரசும், அரசுசார் ஊடகங்களும் முழு மூச்சுடன் இயங்குகின்றன. அசாஞ்செவுக்கு ஆதரவான ஜனநாயகக் குரல்கள் போல அருந்ததிராய்க்கோ அல்லது ஆனந்தெல்மடேவுக்கோ குறைந்த பட்சம் கவுரில்லங்கேஷ் போன்றவர் படுகொலைக்கு எதிராகவோ இங்கு தன்னிச்சையான குரல்கள் ஒலிக்காதவாறு மதவாத தேசபக்தி, தேசபக்தி என்ற மதவாதம் மக்களின் மூளைகளை முழுமையாக அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

காஷ்மீர் பற்றி மக்கள் துயரம் பற்றி பேசினால் அங்கு நடக்கும் படையணி அடக்குமுறை பற்றி பேசினால், மோதல் கொலை பயங்கரவாதிகள் என்ற பெயரில் அப்பாவிகளின் கைது, படுகொலைகள் பற்றி பேசினால் அது இந்தியாவிற்கு எதிரானது. பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவானது என்று புரிந்து கொள்ளும் அரசியலை அரசும், அரசுசார் ஊடகங்களும் பொது புத்தியாக்கி வைத்திருக்கின்றன. தேசபக்தியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் நாட்டைச் சுரண்டுவோர் எளிதாக பிறரை அதே பெயரால் எதிரியாக்கி தம்மை தேசபக்தர்ளாக்கிக் கொள்ளும் அரசியல் வழி தப்பிச் சென்றுவிடுகின்றனர். இதனால் பன்மைத்துவ இந்தியா, சமந்தி இந்தியா, சாதி, மத ஏற்றத் தாழ்வற்ற இந்தியா பற்றி பேசுபவர்கள் இயல்பாகவே அவர்களுக்கும் அவர்கள் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் ஒற்றை இந்தியா என்ற பொது

புத்தியைக் கட்டமைக்கும் அரசியலுக்கும், நிரந்தர எதிரியாகிவிடுகின்றனர்.

காஷ்மீருக்கு ஆதரவென்றால் பயங்கரவாதிக்கு ஆதரவு. பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவு. சீக்கியருக்கு ஆதரவென்றால் காலிஸ்தானுக்கு ஆதரவு. அருணாச்சல் பற்றி பேசினால் சீன உளவாளி. வடக்கு கிழக்கு மாநில கனிமவள சுரண்டலுக்கு எதிர்ப்பும் அந்த மக்களுக்கு ஆதரவு என்றால் நக்சல் ஆதரவாளி. நகர்புற நக்சல். தென் மாநில அரசுகளுக்கான உரிமைகள் பற்றி பேசினால் பிரிவினைவாதி இப்படியான பார்ப்பன மதவாத அகண்டபாரத அரசியல்-அரசியலுக்குக் கேட்பாரற்ற கைதுகளை நியாயப்படுத்தப் போதுமானதாக இருக்கிறது.

தற்போது கடவுள் மொழியான சமற்கிருதத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் 3 குற்றவியல் சட்டங்கள் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் சமூக அரசியல் எழுத்தாளர்களை கடும் தண்டனைக்கும் சிறையில் தள்ளுவதற்குமான திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவரை குறித்து தனிக் கட்டுரை ஒன்றில்தாம் விரிவாக பேசமுடியும். பேச வேண்டும். அந்த சட்டங்களின் துணையோடு தான் தற்போது செயற்பாட்டாளர்களின் கைதுகள் அரங்கேறிக் கொண்டுள்ளன.

“என்னைப் பற்றி எழுதும்போது சிலர் எழுத்தாளரும், செயற்பாட்டாளருமான அருந்ததிராய் என்று எழுதுகிறார்கள். நான் ஏன் வெறும் எழுத்தாளர் கிடையாது? ஏனென்றால் எழுத்தாளர்கள் என்பவர்கள் பாதுகாப்பான எல்லைக்குள் நின்று கொண்டு, தன்னுடைய நூல்களை நிறைய பிரதிகளை விற்பனை செய்யத் தெரிந்தவராக எவரையுமே தொந்தரவு செய்யாத எழுத்துக்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். செயற்பாட்டாளர்கள் என்பவர்கள் எழுத்தாளர்கள் அல்லர். அவர்கள் ஒருவிதமான தனித்த வகையினர் எனும் பொது மனநிலை இருக்கிறது. முத்திரை குத்துவதில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டும். என்று நினைக்கிறேன். யாரையும் தொந்தரவு செய்யாத எழுத்து எதற்கு?”. அருந்ததிராய் இப்படி கேட்டிகிறார். அவர் மீதான வழக்கு அவரது எழுத்தின், செயற்பாட்டின் மீதிருக்கும் தொந்தரவிலிருந்து பிறக்கிறது என்று புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆமாம் யாரையும் தொந்தரவு செய்யாத எழுத்து எதற்கு? அதற்கொரு எழுத்தாளர் எதற்கு?

உண்மை “சாகிறது”, உண்மை துணிகிறது, அசஞ்சே வீடு திரும்புகிறார்

உண்மை அதிகாரத்தை எதிர்க்கிறது. இறப்பை மறுக்கிறது சூழ்ந்துவரும் கேடுகளையும் இடையூறுகளையும் தாண்டி தப்பிப் பிழைக்கிறது. இந்த வளைந்து நெளிந்த பயணத்தில் சில நேரங்களில் உண்மை இறந்துவிடுவதைப் போலத் தெரிகிறது - இது வாழ்க்கையில் ஒரு குறுகியகால நிகழ்ச்சிப்போக்கு. அசஞ்சேயின் விடுதலைக்கான பயணம் இந்த உண்மை நிலையை முன்வைக்கிறது: உண்மை தப்பிப் பிழைப்பதும் இறந்துபோவதும் ஒரே நேரத்தில் நிகழ்கிறது. ஸ்பானிய மொழியில் உண்மை குறித்த பொன்மொழி ஒன்று இருக்கிறது, “உண்மை கடவுளின் மகள்.” அந்த மகள் உயிர் வாழ்கிறாள்.

சைபானில் காமன்வெல்த் வடக்கு மரியானா தீவுகளில் உள்ள அமெரிக்க கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்தில் விக்கிலீக்சின் இணை நிறுவனரின் வழக்கு 2024 ஜூனில் விசாரணைக்கு வந்தது, அது அசஞ்சேயின் விடுதலைக்கான 14 ஆண்டுகால சட்டப்போரட்டம், அவர் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதன் மூலம் அது முடிவுக்கு வந்தது. இவ்விதமாக அவரது விடுதலையும் சாத்தியமானது. இந்த விடுதலைக்காக கைவசம் அந்த நேரத்தில் வேறு மாற்றம் எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கலாம். மேலும் எதிர்த் தரப்பினருக்கு அசஞ்சேவை விடுவிப்பதைத் தவிர வேறு வாய்ப்பு எதுவும் இல்லாமல் போயிருக்கலாம்.

பல ஆண்டுகளாக அசஞ்சேவுக்கு இருந்து வந்த நெருக்கடி, நிரந்தரமாகப் போராடுவது உட்பட வேறு எந்த வாய்ப்பையும் கண்டறிய முடியாதபடி செய்திருக்கலாம். பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்த மனிதன் சித்திரவதையும் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஒரு மனிதன் உடைந்துபோவதற்கான சூழ்நிலைதான் அது. இருப்பினும், அதற்கு மாறாக மண்டேலா, பாபி

சாண்ட்ஸ், சிறையில் தனது பட்டினிப் போராட்டத்தின் 66 வது நாளில் உயிர்த்த அயர்லாந்தின் அரசியல் போராளி ராபர்ட் ஜெரார்டு சாண்ட்ஸ் போன்றவர்களின் எடுத்துக்காட்டுக்கள் உள்ளனதான். மேலும் அழிக்கப்பட விருந்த போதும் தோற்கடிக்கப்பட முடியாத மனிதன் பற்றிய ஹெமிங்வேயின் புகழ்பெற்ற கூற்று ஒன்றும் இருக்கிறது.

அசஞ்சே குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டது பின்வரும் பொருண்மைகளை உறுதிப்படுத்துகிறது: உண்மையைச் சொல்வது ஒரு “குற்றச்” செயல். உண்மையை வெளிக்கொண்டுவருவது ஒரு “குற்றச்” செயல்”. பொய்களை அம்பலப்படுத்துவது ஒரு “குற்றம்.” அனைத்துச் சூழ்நிலைகளிலும் பொய்யர்கள், போர்க் குற்றவாளிகள், குற்றச்செயலில் ஈடுபடுவோர் மற்றும் சிறுகுற்றவாளிகள் ஆகியோர் அதிகாரம் செலுத்துவோராக இருக்க “வேண்டும்” என்பதால் பொய்சொல்வது, ஏமாற்றுவது, மோசடி செய்வது, மற்றும் உண்மைகளைத் திரித்துக் கூறுவது ஆகியவை மேலோங்கியிருக்க “வேண்டும்.” கொலைசெய்தல், கேட்பாரற்ற இனப்படுகொலை, சமூகங்கள் மற்றும் மக்களை அழித்தல், ஏகாதிபத்தியப் போருக்கான சதி, மக்களைக் கொல்லுதல், மக்கள் மீது போர் தொடுப்பது ஆகியவற்றை மூடி மறைக்க “வேண்டும்”, விவாதத்துக்கு உட்படுத்தக் கூடாது, அம்பலப்படுத்தப்படக் கூடாது, விமர்சிக்கக்கூடாது, கேள்விக்கு உட்படுத்தக் கூடாது, எதிர்க்கப்படக் கூடாது. பொய்யர்கள் தலைமையின் ஆட்சியைத் திணிப்பதற்கே சட்டம் இருக்கிறது. எந்த ஒரு குற்றச் செயலாக இருந்தாலும், போர்க் குற்றமாக இருந்தாலும் சரி, நிராயுதபாணிகளான அப்பாவிச் குடிமக்களைக் கொல்வதாக இருந்தாலும் சரி, போராடாத மக்களைக் கொல்வதானாலும் சரி,



மிகவும் புத்திசாலிகள், மிகவும் பொறுப்பானவர்கள், ப்டையெடுப்பில், இன்னொரு நாட்டின் மீது அல்லது மக்களுக்கு எதிராகத் தாக்குதலில் ஈடுபட்டுள்ள அரசு இயந்திரத்தின் மிகவும் தீவிரமான பாதுகாவலர் என்றும் தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் ஒரு சில நபர்களால் “இரகசியம்” என்று கருதப்படும் செயலானாலும் சரி எதையும் யாரும் கேள்வி கேட்கக்கூடாது, அம்பலப்படுத்தக் கூடாது, எதிர்க்ககூடாது, தடுக்கக்கூடாது. ஆக்கிரமிப்பாளர் தமது கொடும் குற்றச் செயல்களுக்கு, “ஜனநாயகம்,” “அமைதி,” ஒரு “போக்கிரி” அரசை அடக்குவது” என்று விளக்கம் அளித்துக் கொள்வாரானால் ஆக்கிரமிப்பு, கொள்ளை, மேலாதிக்கம் ஆகியவற்றுக்கான போரில் ஈடுபட்டுள்ள அரசின் உள்நோக்கம் பொருட்டல்ல. அந்த ஆக்கிரமிப்பாளர் எந்தத் தண்டனைக்கும் உள்ளாகாமல் தப்பித்துக்கொள்ளலாம்.

அசஞ்சே வழக்கில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள முன்னுதாரணத்தின்படி, இப்போது எந்த இதழியலாளரும், அவர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அல்லது வேலை செய்தாலும், அச்சுறுத்தும் திறன் சிறிதும் இல்லாத மக்களுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்கும் ஆக்கிரமிப்பு அரசின் கொடூரச் செயல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யக் கூடாது. இந்த முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றுவதானால், இதழியலாளர்கள் மட்டுமல்ல, எந்த ஒரு நாட்டின் எந்த ஒரு குடிமகனும், குடிமக்களைக் கொல்கிற, சமூகங்களை அழிக்கிற, ஆக்கிரமிப்புப் போர் தொடுக்கத் தனது மேலாதிக்கத்தை நிறுவிக்கொள்ள சதி செய்கிற அரசின் செயல்களை அம்பலப்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்ள முடியாது. இந்த முன்னுதாரணத்தின்படி, அந்த ஆக்கிரமிப்பு அரசு “தனது பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல்” என்று கருதுமானால் எந்த இதழியலாளரையும், எந்த ஒரு நாட்டின் குடிமகனையும் குற்றம்கூறுகிறது.

தண்டனை அளிக்க முடியும். விக்கிலீக்ஸின் முன்னாள் தலைவரின் வழக்கு இந்த “சட்டபூர்வ” முன்னுதாரணத்தை நிறுவியுள்ளது.

இந்த முன்னுதாரணம் விவாதிக்கப்பட வேண்டும், இந்தக் குற்ற ஒப்பந்தம் விவாதிக்கப்படும் என்று நம்புவோம். இந்த வழக்கு விசாரணையும் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பும் ஒரு முன்னுதாரணமாக இருக்கும் அல்லது விவாதிக்கப்படக் கூடாது என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் சக்திவாய்ந்த அதிகாரம் ஆட்சிசெய்யும் இடத்தில் இந்த நம்பிக்கைகளும் எதிர்பார்ப்புக்களும் தர்க்க ரீதியான பாதையில், பகுத்தறிவு சார்ந்த பாதையில், உண்மையின் பாதையில் எப்போதுமே செல்வதில்லை.

அசஞ்சேயின் விடுதலைக்கான பாதை சக்திவாய்ந்தவர்களின் அறிவுக்கொவ்வாத பாதையாகச் சென்றது. “உண்மையைச் சொன்னதால், பொய்களையும் கொலைகளையும் அம்பலப்படுத்தியதால், நீங்கள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டீர்கள், சித்திரவதை செய்யப்பட்டீர்கள், நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டீர்கள். நீங்கள் மனித இனத்திற்குச் சேவை செய்ததால், ஏகாதிபத்தியப் போரை எதிர்த்ததால் உங்கள் வாழ்வில் பல ஆண்டுகள் பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. நீங்கள் போர்க் குற்றங்களையும் குடிமக்களைக் கொல்வதையும் அம்பலப்படுத்தியதால், உளவு பார்த்த குற்றத்தைப் புரிந்ததாகவும் தேசப்பாதுகாப்புக்கு உரிய தாகக் கருதப்பட்ட தகவல்களைப் பெறுவதற்கு சதி செய்ததாகவும் ஒப்புக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டீர்கள்.”

சைபான் நீதிமன்றத்தில் விக்கிலீக்ஸ் அறப்போராளியின் கூற்றுக்கள் பொருள்பொதிந்தவை, வகைப்படுத்தப்பட்ட கட்டுரைச் செய்தி அமெரிக்க அரசியல் சட்டத்தின் முதலாவது திருத்தத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டது என்று அவர் கூறியது போல உண்மையைச் சொல்கிறது. “முதலாவது திருத்தம் மற்றும் உளவுபார்த்தல் சட்டம் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை.” ஆனால் அவர் குற்றம் புரிந்ததாக ஒப்புக்கொண்டார், ஏனென்றால் சூழ்நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டால், அப்படிப்பட்ட வழக்கு ஒன்றில் வெற்றிபெறுவது கடினம்.”

குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வதா அல்லது குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருப்பதா என்பதை சூழ்நிலைமைகள் தான் தீர்மானிக்கின்றன என்பதாகத் தெரிகிறது. சூழ்நிலைமைகள் மனிதர்களை நிர்ப்பந்தமாக அல்லது நெருக்கடியில் கள்ளும் இயந்திரமாக செயல்படுகின்றன.

இவ்விதம் சூழ்நிலைமைகள் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான வழியில் இடையூறு செய்வதற்கு சதி செய்கின்றன. சூழ்நிலைமைகள் நீதி மற்றும் உண்மையின் ஓட்டத்தைத் தடைசெய்வதாகத் தெரிகிறது. சூழ்நிலைமைகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது கட்டமைக்கப்படுகின்றன? சூழ்நிலைமைகளை வடிவமைத்துப் பரப்புவது யார்? இந்த உண்மை அனைத்தும் நடுநிலையானவையா? நீதியை நாடுவதற்கும் அடைவதற்குமான பாதையைவிட சூழ்நிலைமைகள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவையா? அரசு மற்றும் சட்டத்தின் அறிவியல் இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க முடியுமா? நலன்கள் இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்களை விஞ்சியவையா? கொடூரமான பிரிட்டிஷ் சிறையில் 1901 நாட்கள் அசஞ்சேயின் சிறைவாசம் கூட இக்கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கலாம்.. ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெகுதொலைவில் உள்ள ஒரு நாட்டில் 175 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை என்பது ஆஸ்திரேலியக் குடிமகனான அசாஞ்சேயை பிடித்துவைப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தது.

அதேநேரத்தில், இவ்விதமாகக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதுடன் கூட உண்மையும் வெளிவந்திருக்கிறது -ஏகாதிபத்தியத்தை அம்பலப்படுத்தும் பொருண்மைகளை ஏகாதிபத்தியம் விரும்புவதில்லை. அசஞ்சே அந்தப் “பாவத்தைச்” செய்தார், அதாவது ஏகாதிபத்தியத்தை அம்பலப்படுத்தினார். ஆகவே அந்தச் செயல்வீரர் அதற்கான விலைகொடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார் - இடைவிடாமல் பல ஆண்டுகள் வேட்டையாடப்பட்டு, காவல்துறை படையால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு, தனிமைச் சிறையில் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் பல ஆண்டுகள் அடைக்கப்பட்டு, இறுதியாக குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். உண்மையைச் சொல்லியதற்கு அவர் மிகப்பெரிய விலை கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. லண்டனில் ஈகுவடாரின் தூதரகத்தில் அசஞ்சேக்கு புகலிடம் அளித்த ஈகுவடாரின் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ரஃபேல் கொர்ரியா உண்மை நிலையைபற்றிக் கூறினார்: “அந்தச் செயல்வீரர் உண்மையைச் சொன்னதற்காக விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார், பொய் சொன்னதற்காக அல்ல. இது உண்மையிலேயே பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கிறது. உண்மையைச் சொன்னதற்காக இதழியலாளர் ஒருவரின் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் வாழ்க்கை அவரிடமிருந்து திருடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையான போர்க்குற்றவாளிகள்

தண்டிக்கப்படாமல் தப்பிச்சென்றுவிட்டனர்.”

இந்த வகையில் அசஞ்சேயின் வாழ்க்கைக் கதையும் கூட உண்மையைச் சொல்கிறது, அதாவது அசஞ்சே பொய் சொன்னார், உண்மைச் செய்திகளைத் திரித்துக் கூறினார், ஏகாதிபத்தியத்தின் பிம்பத்தை சிதறடித்தார் அல்லது பொருண்மைகளைத் திரித்து ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களுக்குத் தீங்கிழைத்தார் என்பன போன்ற எதையும் ஏகாதிபத்தியம் நிரூபிக்கவில்லை இவ்விதமாக அசஞ்சே அம்பலப்படுத்திய உண்மைச் செய்திகள் குற்றத்துக்கான சான்றாக நீடிக்கின்றன, இவ்விதமாக உண்மை துணிகரமானதாக இருக்கிறது.

உண்மை கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது - உண்மையை முன்வைத்ததற்காக குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஒருவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார், உண்மை பொது நலனுடன், மக்களின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையது, அதேவேளையில் கொலையாளிகள், கொலைக்கான இலக்குகளைத் திட்டமிடுவோர் கேள்வி கேட்பாரின்றிச் செல்கிறார்கள். உண்மையை முன்வைப்பது, மக்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்க முயற்சி செய்வது, அப்பாவி மக்களைக் கொலை செய்வதை அம்பலப்படுத்துவது ஆகியவை குற்றச் செயல்களா? ஜனநாயகம் வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் பொறுப்புடமையைக் கொண்டுவருவதில்லையா? ஜனநாயகம் மக்களின் வாழ்வு, சுதந்திரம், மற்றும் பாதுகாப்புக்கு ஆதரவாக இருப்பதில்லையா? மக்களின் பாதுகாப்பு, வெளிப்படைத் தன்மை, பொறுப்புடமை ஆகியவற்றுக்காக அல்லாமல் இவற்றுக்கு முரணாக உண்மை எங்கு செல்லும்?

இவ்விதமாக, குறிப்பிட்ட அதிகாரச் சமன்பாட்டில், குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், குறிப்பிட்ட தண்டனையளிப்பவரின் கீழ் உண்மை சாகிறது. உலக ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்று கூறப்படும் விதிகளின் கீழ் சக்தி வாய்ந்தவர்கள் இவ்வாறுதான் உண்மையைக் கையாள்கிறார்கள். “விக்கிலீக்கின் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஆவணங்களின் வெளியீட்டால் தனிப்பட்ட முறையில் எவருக்கும் தீங்கிழைக்கப்படவில்லை” என்ற உண்மையை சைபான் நீதிபதி மங்லோனா தெரிவித்த பிறகும் கூட இது நிகழ்ந்துள்ளது.

இப்போது, ஏதோ ஒரு நாடு அல்லது பலம்வாய்ந்ததாகக் கருதப்படும் நாடு அந்த நாட்டின் அரசு இரகசியத்தை, தேசியப் பாதுகாப்பை, இன்னபிறவற்றை ஒரு குடிமகன் மீறிவிட்டதாகக் கருதினால் எந்த ஒரு

அசஞ்சே என்ன செய்தார்?

அசஞ்சே 1971 ஜூலை 3 அன்று ஆஸ்திரேலியாவில் குவின்ஸ்லாந்தில் டவுன்ஸ்வில்லாவில் பிறந்தார். அவர் ஒரு கணினி நிரலர் (computer programmer), அவர் விக்கிலீக்ஸ் என்ற வலைத்தளத்தை உருவாக்கினார், தனது ஊடகச் செயல்பாடுகளை "அறிவியல்பூர்வ இதழியல்" என்று கூறிக்கொண்டார். அவர் தனது கணினி அறிவைப் பயன்படுத்தி, மென்டாக்ஸ் (Mendax) என்ற புனை பெயரில் அமெரிக்காவின் விண்வெளி அமைப்பான நாசா (NASA) மற்றும் இராணுவத் தலைமையகமான பென்டகன் (Pentagon) ஆகியவற்றின் பாதுகாப்பு அமைப்புக்களில் ஊடுருவி பல தகவல்களைச் சேகரித்து வெளியிட்டார். கியூபா வளைகுடாவில் குவான்டனாமோவில் அமெரிக்காவின் கொடூரமான இராணுவத் தடுப்புக் காவல் அமைப்பு பற்றிய செய்திகளை வெளியிட்டார். 2010 இல் அமெரிக்க இராணுவ உளவுத்துறை பகுப்பாய்வாளர் பிராட்லி (செல்சியா) மேன்னிங் என்பவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஐந்து இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட இரகசிய ஆவணங்களை விக்கிலீக்ஸில் வெளியிட்டார். அவை பெரும்பாலும் ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிதானில் அமெரிக்காவின் போர்க் குற்றங்கள் தொடர்பானவை. அப்போதைய அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ஓபாமாவின் நிர்வாகம் விக்கிலீக்ஸ் தேசியப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் என்று விமர்சித்தது. அந்த ஆண்டு நவம்பரில் 2,50,000 அமெரிக்க அரசுறவு இரகசிய செய்திப் பரிமாற்றங்களை விக்கிலீக்ஸ் வெளியிட்டது. அமெரிக்க இராணுவம் எவ்வாறு ஆப்கானிஸ்தானில் நூற்றுக்கணக்கான அப்பாவிச் குடிமக்களைக் கொலை செய்தது என்பது குறித்த வெளிவராத செய்திகளை விக்கிலீக்ஸ் வெளியிட்டது. அதேபோல ஈராக் போரில் ஏற்கெனவே வெளிவந்த தகவல்களில் கொல்லப்பட்டதை விட கூடுதலாக 66,000 குடிமக்கள் கொல்லப்பட்டதை அம்பலப்படுத்தியது. மேலும் கிரின்லாண்டின் 18 மின்னஞ்சல் செய்திகளைக் கைப்பற்றி வெளியிட்டது. இது தவிர பிரிட்டன் தேசியக் கட்சி, மற்றும் சோனி நிறுவனம் போன்றவற்றின் இரகசியங்களையும் கைப்பற்றி வெளியிட்டது. எனவே அமெரிக்கா அசஞ்சே மீது வேலுபார்த்தல் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் சாட்டிக் கைது செய்து விசாரணை மேற்கொள்ளவும் அதன் வழியே



அசஞ்சேவுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கவும் திட்டமிட்டு தேடுதல் வேட்டை நடத்தியது. அதைத் தொடர்ந்து அசஞ்சேவுக்கு லண்டனில் இருந்த ஈசுவடார் நாட்டுத் தூதரகம் தஞ்சம் அளித்தது. பின்னர் ஈசுவடாரில் ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்ட பிறகு அசஞ்சே விதிகளை மீறியதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு வெளியற்றப்பட்டார். பிரிட்டிஷ் அரசு அவரைக் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தது. அமெரிக்கா அவரைத் தனது நாட்டுக்கு வழக்கு விசாரணைக்கு அனுப்பக்கோரியது. அசஞ்சே அதை எதிர்த்து இங்கிலாந்து நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பினால் தனக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படும் என்றும் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் இருக்கிறது என்றும் அவர் வாதிட்டார். இறுதியாக மரணதண்டனை விதிக்கப்படாது என்ற உத்தரவாதத்துடன் அவர் அமெரிக்க நீதிமன்றத்தின் முன்பு நிறுத்தப்பட்டார். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டால் மன்னித்து விடுதலை செய்வதாக அமெரிக்கா ஒப்புதல் அளித்ததன் பேரில் அவர் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதால் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடிய போர்க்குற்றத்தை அம்பலப்படுத்தியவர் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளாக வேட்டையாடப்பட்டார் அவர் அம்பலப்படுத்திய அமெரிக்காவின் போர்க்குற்றங்கள் எந்த விசாரணைக்கும் உட்படுத்தப்படவில்லை.

ஆதாரம்: BBC, Wikipedia.

நாட்டிலிருந்தும் எந்த ஒரு இதழியலாளரும் அல்லது குடிமகனும் இத்தகைய தலைவிதியை எதிர்கொள்வதற்கு உளரீதியாகத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்த நடைமுறையின் மூலம் உலக ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படையில் அமைந்தவை என்று கூறிக்கொள்ளப்படும் விதிகளின் கீழ் ஒரு முன்னுதாரணம் நிறுவப்படுகிறது, அதில் நீதியின் காரணியைத் தீர்மானிப்பது ஒரு நாட்டின் மீது படையெடுத்து அதை அழிப்பதற்கான இரகசியம் மற்றும் சதி, எந்தப் பொறுப்புடமையும் இல்லாமல் மக்களைக் கொல்வது ஆகியவை ஆகும், உண்மையோ, மக்களின் உயிர்களோ, அமைதியோ அல்ல, போர்க்குற்றங்களோ போர்க்குற்றங்களை

அம்பலப்படுத்துவதோ அல்ல. அச்சு ஊடக சுதந்திரத்துக்கான அறக்கட்டளையின் இயக்குநரான சேத் ஸ்டெர்ன் அதேபோன்ற குறிப்பைத் தெரிவித்துள்ளார். குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் இந்த நடவடிக்கை நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் முன்னுதாரண விளைவை உருவாக்காது, ஆனால் அது வரவிருக்கும் ஆண்டுகளில் தேசியப் பாதுகாப்பு செய்தியாளர்களுக்கு அச்சுறுத்தலாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கும்.

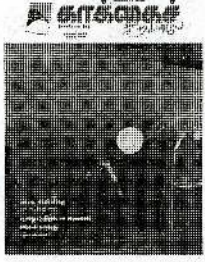
எதேச்சாதிகாரம் மற்றும் பாசிசத் தன்மை கொண்ட அரசுகளும், சீர்கேட்டாலும் நிர்வாகத்தில் நெருக்கடியாலும் ஊழலில் மூழ்கி,

மக்களின் எதிர்ப்பை எதிர்பார்த்து அஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் ஆளும் மேட்டுக்குடியினராலும் சூழப்பட்டுள்ள அரசாங்கங்களும், உண்மையை வெளித்தோண்டி எடுப்போர், இதழியலாளர்கள், எளிய குடிமக்கள், அரசியல் செயல்வீரர்கள் ஆகியோருக்கு வாய்ப்புண்டு போடுவதையும் அச்சுறுத்துவதையும் தொடர்ந்து நாடுகின்றன. இந்த ஊழல்மலிந்த, சீர்கேட்டு வரும் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் நிலையாக தேசியப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல், சட்டவிரோதமாக தகவலைப் பெறுதல் ஆகிய குற்றச்சாட்டுகளை உண்மையைக் கண்டறிவோர் மீது முன்வைக்கின்றனர்: “தேசியப் பாதுகாப்பு”, “தேசியப் பாதுகாப்பு தகவல்” மற்றும் “சட்டவிரோதமாகப் பெறுதல்” ஆகிய சொல்லாடல்கள் பல நாடுகளில் கேட்டுப் புளித்துப்போனவை. இவை அழகிப் போகும், இவற்றுக்கு வரி செலுத்துவோரிடம் எந்த கார்ப்பும், மதிப்பும் பலமும் இராது,

வரி செலுத்துவோரிடம் விழிப்புணர்வு அதிகரித்து வருகிறது, சக்தி வாய்ந்தவர்களும் ஊழல்வாதிகளும், பொதுப் பணத்தைத் தவறாகச் செலவழிப்பதையும் குற்றங்களை மறைப்பதையும் கேள்விக்கு உள்ளாக்குவார்கள், அவற்றை அம்பலப்படுத்துவோரை அச்சுறுத்தி நிர்ப்பந்திப்பதற்குப் பொதுப் பணத்தை ஏன் செலவழிக்க வேண்டும் என்று கேட்பார்கள், எதிர்ப்பை ஒருங்கிணைப்பவர்களையும் உண்மைக்கான அறப்போராளிகளையும் வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதை எதிர்ப்பார்கள். வெளிப்படைத் தன்மைக்கும் தகவல்களைப் பெறுவதற்கும், குற்றச் செயல்களை அறிந்துகொள்வதற்குமான ஜனநாயக உரிமைகளைத் தடுத்து, அச்சுறுத்துவதற்கும், வேவு பார்ப்பதற்கும், சிறையில் அடைப்பதற்கும் சித்திரவதை செய்வதற்குமா நமது பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும்? பல நாடுகளில் ஜனநாயக இயக்கம் பரவி வருகிறது, அவற்றில் இந்தக் கேள்விகள் பருண்மையான வடிவத்தில் உருவெடுக்கும், இந்தக் கோரிக்கைகள் ஜனநாயக உரிமைகளின் பகுதியாக மாறும். செயல்வீரரும் இதழியலாளருமான அசஞ்சே அவருக்கு முன்பு இதற்காக குரல் எழுப்பியவர்களைப் போல உண்மையின் இந்தத் துணிகரத்தை உயர்த்திப்பிடித்திருக்கிறார். சக்திவாய்ந்தவர்களின் இரகசியங்கள் தோண்டியெடுக்கப்பட்டதையும் சக்திவாய்ந்தவர்கள் சாம்பல் குவியல்களில் சென்று சேர்ந்ததையும் பல நாடுகளில் மக்கள் இயக்கங்களின் காவியங்கள், ஜனநாயக இயக்கங்களின் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. ஏகாதிபத்தியங்களின்

சதித்தனமான உடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்களின் அனைத்து இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவது இரகசியாவில் போல்ஷிவிக் புரட்சியின் உடனடிப் பணிகளில் ஒன்றாக இருந்தது. அந்த நேரத்தில் பலம்பொருந்தியவர்களாக இருந்தவர்கள் பலமிழந்தவர்களாக, உள்ளீடற்றவர்களாக ஆனார்கள்.

அமெரிக்காவின் முன்னாள் குடியரசுத் துணைத்தலைவர் மைக் பென்ஸ் அசஞ்சேயின் வழக்கு முடிவை “நீதியின் தோல்வி” என்று கருதுகிறார். ஆம். அது நீதியின் தோல்விதான், ஆனால் திருவாளர் பென்ஸின் பார்வையிலிருந்து அல்ல. ஏகாதிபத்தியப் போரினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் - உயிரிழந்தோர், காயமடைந்தோர், வதைபட்டோர், வாழ்க்கை அழிந்துபோனவர்கள் ஆகியோரின் பார்வையில் நீதியின் தோல்வி என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் மக்களின் உயிர்கள் நொறுக்கப்பட்டன, ஆனால் போர்க்குற்றவாளிகள் எந்த விசாரணையையும் எதிர்கொள்ளவில்லை, போர்க் குற்றங்களை அம்பலப்படுத்தியவர்க்கு குற்றவாளியென ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, போர்க்குற்றங்கள் குறித்து எந்த விசாரணையும் இல்லை. இது “விதிகளின்” அடிப்படையிலான உலக ஒழுங்கமைப்பு, ஒற்றை வல்லரசு அந்த விதிகளை வரையறுக்கிறது, ஏகாதிபத்தியப் போரை நிகழ்த்தியவர்கள், படையெடுப்பாளர்கள், ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் ஆகியோர் பக்கம் அந்த விதிகள் சாய்ந்திருக்கின்றன. விதிகளின் அடிப்படையிலான இந்த உலக ஒழுங்கமைப்பில், குற்றம் ஏகாதிபத்தியத் தலைவர்களால் இழைக்கப்பட்டிருந்தபோதும், விசாரணைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்த நபர் குற்றம் செய்திராத போதும், ஒரு நபர் சித்திரவதைப்படுத்தப்படுகிறார், குற்றம் செய்ததாக ஒப்புக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார். இது மிகவும் அபாயகரமான முன்னுதாரணம். இதழியலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான குழுவின் தலைமை நிர்வாகியான ஜோடீ கின்ஸ்பெர்க் இதுபற்றிக் குரல் எழுப்பியுள்ளார்: “அமெரிக்கா அசஞ்சேயைத் துன்புறுத்துவது, தகவல்களைக் கசிய விடுவோரிடமிருந்து இதழியலாளர்கள் உயர்மட்ட தகவலைப் பெறுவார்களானால், அவர்களை உளவுபார்க்கும் சட்டத்தின் கீழ் வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு தீங்கிழைக்கும் சட்ட முன்னுதாரணத்தைத் தொடங்கிவிட்டுள்ளது” என்றும் “இந்த வழக்கு விசாரணை உலக அளவில் இதழியலாளர்களையும் ஊடக சுதந்திரத்தையும் மோசமான பிடிக்குள் கொண்டுவருவதாக இருக்கும்” என்றும் அவர்



அனைத்திந்திய தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் 06.07.2024 காசி (சனி)க்கிழமை அன்று சென்னை வேளச்சேரி அம்மா இலவச திருமண மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கவியரசு கண்ணதாசன் விழாவில் சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் காக்கைச் சிறகினிலே ஜூலை மாத இலக்கிய இதழை, தமிழ் வளர்ச்சித் துறை மேனான் இயக்குநர் முனைவர். கோ.விசயராகவன் வெளியிட கலைமாமணி ஆவடி குமார் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து நெமிலி கவியரசு கண்ணதாசன் தமிழ் வளர்ச்சி அறக்கட்டளைத் தலைவர் கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அமுதா மெட்ரிகுலேஷன் மேல்நிலைப்பள்ளி தாளாளர் அமுதா பாலகிருஷ்ணன், ஆசிரியை திருமதி.சுகந்தினா, அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நலச்சங்க பொதுச் செயலாளர் இரா.துரைமுருகன், காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை தலைவர் பேரா. சத்தியமூர்த்தி, கவிஞர். சிந்தை வாசன், ஓவியக் கவிஞர் அமுத பாரதி உள்ளிட்டோர் இதழைப் பெற்றுக் கொண்டனர். விழாவில் மேனான் அரசவைக் கவிஞர் முத்துலிங்கம், ஏர்வாடி எஸ். ராதா கிருஷ்ணன் பங்கு பெற்றனர்.

தியாகதுருகம் இரா.துரைமுருகன்

எச்சரிக்கை செய்துள்ளார்.

அசஞ்சேயை வழக்கில் சிக்கவைத்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தியது இதழியலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, கடைசியில் பல நாடுகளின் மக்களுக்கும் மோசமான நடவடிக்கையாக இருக்கும். இந்த முன்னுதாரணம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு, கீழ்ப்படிதலுடன் பின்பற்றப்படுமானால் ஊழல்வாதிகள், அதிகாரம் படைத்தவர்கள் ஆகியோரின் தவறான செயல்களை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகும். இதழியலாளர்கள் சக்திவாய்ந்தவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை தவறாகச் செலுத்துவதை அம்பலப்படுத்துவதில் ஈடுபட மாட்டார்கள். அந்தத் தவறுகள் தொடர்பான அனைத்துத் தகவல்களும் “தேசியப் பாதுகாப்பு” என்று “வகைப்படுத்தப்பட்டு”விடும். தங்கள் உயிர் வாழ்க்கை தொடர்பான உண்மைத்தகவல்களையும், ஏகாதிபத்தியத்தின் தீய திட்டங்களையும், உரிமைகளுக்கும் நீதிக்கும் போராடும் மனிதர்களைத் தீர்த்துக்கட்டும் சதி நடவடிக்கைகளையும், தங்கள் உரிமைகளையும் மூலவளங்களையும் பாதுகாக்கப் போராடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களைக் கொலை செய்வதையும், ஏகாதிபத்தியத் தலையிடு மற்றும் படையெடுப்புத் திட்டத்தையும்

அறிந்துகொள்வதற்கான ஜனநாயக உரிமைகளையும் மக்கள் இழப்பார்கள். இவ்விதமாக இந்த முன்னுதாரணம் முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் ஒரு பகுதியைக் காட்டுகிறது.

இருப்பினும், அச்சுறுத்தலோ, நிர்ப்பந்தப்படுத்துவதோ, வழக்கு விசாரணைத் துன்புறுத்தலோ, முடக்கும் நிபந்தனைகளைத் திணிப்பதோ, அசஞ்சேயை அடைத்துவைத்தது போல தனிமைச் சிறையில் அடைத்து வைப்பதோ, உண்மையின் குரலைத் தடுத்துநிறுத்திவிட முடியாது, ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து மனிதநேய உலகை விடுவிப்பதற்கான அறைகூவல்களையும் நீதிக்கான போராட்டம் நடத்துவதற்கான துணிச்சலையும் தடுத்துவிட முடியாது என்பதை மனிதநேயமிக்க உலகுக்கான போராட்டத்தின் வரலாறு தெரிவிக்கிறது. எல்லாக் காலங்களிலும் உண்மை துணிவுடன் இருக்கிறது, எல்லாக் காலங்களிலும் பிராமிதியஸ் உண்மைக்காகவும் மனசாட்சிக்காகவும் அறிவுக்காகவும் வீரத்துடன் காலூன்றி உறுதியுடன் நிற்கிறான்.

ஃபரூக் செளதுரி வங்கதேச எழுத்தாளர்.
நன்றி: countercurrents.org

நிகோபார் தீவைக் காப்பாற்றுங்கள்!

இப்போது அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்திருக்கும் பெயர் நிகோபார் தீவு. கடந்த வாரம் காங்கிரஸ் கட்சி நிகோபார் தீவில் அரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் பெருந்திட்டத்தை நிறுத்த வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்துள்ளது. ரூ. 72,000 கோடி மதிப்பீட்டில் நிதி ஆயோக் வகுத்துத் தந்துள்ள இந்த திட்டத்துக்கு சமீபத்தில் மத்திய சுற்றுச் சூழல் அமைச்சகம் அனுமதி அளித்ததும் இப்பிரச்சினை விஸ்வரூபமெடுத்துள்ளது.

ஆளுங்கட்சி கொண்டு வரும் எந்தத் திட்டத்தையும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு எதிர்ப்பதுதான் எதிர்க்கட்சிகளின் முக்கிய பொறுப்பு என்று இத்திட்டம் குறித்து நினைக்க வேண்டாம். இத்திட்டத்தைக் கைவிடுமாறு சுற்றுச் சூழல் ஆர்வலர்களும், சூழல் பாதுகாப்பு அமைப்புகளும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது பிரச்சினையின் தீவிரத்தை நமக்கு உணர்த்தும். இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவது குறித்து பாரபட்சமற்ற நாடாளுமன்றக் குழு மூலம் ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எதிர்க்கட்சியினர் முன் வைத்துள்ளனர்.

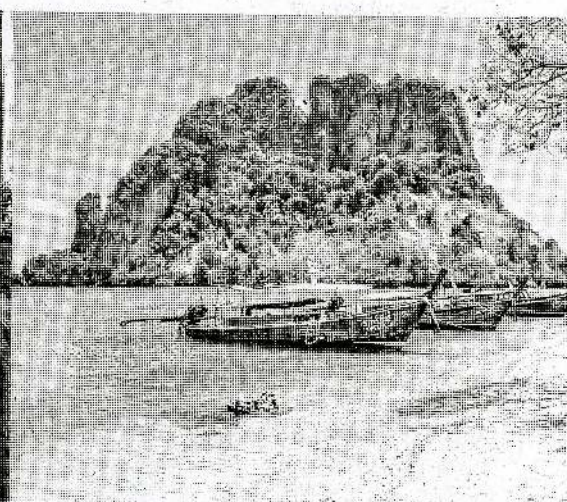
அப்படி என்னதான் பிரச்சினை என்று ஆராயும் முன்பு இத்திட்டம் எப்படி உருவானது என்று பார்ப்போம். நிகோபார் தீவில் நான்கு பெருந்திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை 2021-ம் ஆண்டு நிதி ஆயோக் உருவாக்கி பரிந்துரைத்துள்ளது. ரூ. 72 ஆயிரம் கோடி மதிப்பிலான இத்திட்டத்தில் காலெதியா வளைகுடா சர்வதேச சரக்குப் பெட்டக முனையம், கிரேட் நிகோபார் பசுமை சர்வதேச விமான நிலையம், கிரேட் நிகோபார் வாயு மற்றும் சூரிய மின்னுற்பத்தி நிலையம் மற்றும் இரண்டு பசுமை கடலோர நகரங்களை உருவாக்குவது இதில் அடங்கும். இத்திட்டத்தின் மதிப்பு தற்போது ரூ. 75 ஆயிரம் கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. 30 ஆண்டுகளில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஆண்டிலேயே மத்திய அமைச்சரவை சரக்குப் பெட்டக முனையம் அமைப்பதற்கு

ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. சுற்றுச் சூழல் அமைச்சகம் அனுமதி கிடைத்துள்ள நிலையில் சரக்குப் பெட்டக முனையம் அமைப்பதற்கான டெண்டர்கள் கோரப்பட்டுள்ளன. அதானி துறைமுகம், ஜேஎஸ்டபிள்யூ இன்பிராஸ்ட்ரக்சர், ரயில் விகாஸ் நிகாம் லிமிடெட் (ஆர்விஎன்எல்) மற்றும் கன்டெய்னர் கார்ப்பரேஷன் உள்ளிட்ட நிறுவனங்கள் முக்கியமானவை. மணல் அள்ளும் பணிக்கு ஹாலந்து நிறுவனமான ராயல் போஸ்காலிஸ் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் நிறுவனமும் விண்ணப்பித்துள்ளது.

பல நிறுவனங்களுடன் அதானி நிறுவனமும் டெண்டர் கேட்டு விண்ணப்பித்திருப்பது இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் அரசு தீவிரம் காட்டுவதில் சந்தேகத்தை வலுப்படுத்துவதாக உள்ளது.

காலெதியா சரக்குப் பெட்டக முனையம் 900 கோடி டாலர் (சுமார் ரூ. 44 ஆயிரம் கோடி) மதிப்பில் உருவாக்கப்பட உள்ளது. 20 மீட்டர் ஆழம் கொண்ட துறைமுகம் உருவாக்கப்பட்டால் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா இடையிலும், அமெரிக்கா - ஐரோப்பிய நாடுகளிடையிலான சரக்கு போக்குவரத்துக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும். இந்தியாவுக்கு வெளியில் பிற நாடுகளில் கொழுமடி, சிங்கப்பூர், கிளாங் (மலேசியா) ஆகிய துறைமுகங்கள் 75 சதவீத சரக்குப் பெட்டகங்களைக் கையாள்கின்றன. இந்தத் துறைமுகம் உருவானால் அந்த வாய்ப்புகள் இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. இது உருவானால் விழிஞ்சியம் துறைமுகத்துக்கு அடுத்த இரண்டாவது ஆழ் கடல் சரக்குப் பெட்டக துறைமுகமாக விளங்கும் என்று கூறப்படுகிறது. நான்கு கட்டங்களாக இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட உள்ளது. முதல் கட்ட பணிகள் 2028-ம் ஆண்டு செயல்பாட்டுக்கு வரும் என்றும் அப்போது 40 லட்சம் பெட்டகங்களைக் கையாள முடியும். திட்டப் பணி முடிவடையும்போது 160 லட்சம் சரக்குப் பெட்டகங்களைக் கையாளும் திறன் கொண்டதாக இது விளங்கும் என்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் கட்டமாக கடல்



நீரை பிரிப்பது, மணல் அள்ளுவது, கப்பல் நிறுத்த துறைமுகங்களை உருவாக்குவது, சரக்குகளை பத்திரமாக வைக்க சேமிப்புக் கிடங்கு உருவாக்குவது, கட்டிடங்கள் பிற வசதிகள் மற்றும் கருவிகளை வாங்குவது மற்றும் நிர்மாணிப்பது போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மட்டும் முதல் கட்டமாக ரூ. 18 ஆயிரம் கோடி செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 400 மீட்டர் அகலம், 800 மீட்டர் வளைவுப் பகுதி மற்றும் 7 கப்பல் நிறுத்துமிடங்கள் உள்பட மொத்தம் 2.3 கி.மீ. பரப்பளவில் இந்த முனையம் கட்டப்பட உள்ளது. இதில் 2 முனையங்கள் திரவ எரிவாயு நிரப்பும் வசதி கொண்டவையாக உருவாக்கப்பட உள்ளன.

கிரேட் நிகோபார் சர்வதேச விமான நிலையம். இது பசுமை விமான நிலையமாக அமைக்கப்படும். இது செயல்பாட்டுக்கு வரும்போது அதிகபட்சம் 4 ஆயிரம் பயணிகளைக் கையாளும் திறன் கொண்டதாக அமையும் என்று கூறப்படுகிறது. கிரேட் நிகோபார் வாயு மற்றும் சூரிய மின்னுற்பத்தி நிலையம் இது 450 எம்விஏ உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாகவும், 16,610 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அமைக்கப்பட உள்ளது. இது தவிர இரண்டு பசுமையான கடலோர நகரங்கள் உருவாக்கப்பட உள்ளன. இவை அனைத்தையும் அந்தமான் மற்றும் நிகோபார் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டு கார்ப்பரேஷன் (ஏஎன்ஐஐடிசி) மேற்கொள்ளும் என தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்தமான் நிகோபார் தீவுகள் இந்தியாவின் யூனியன் பிரதேசமாகும். இந்தியப் பெருங்கடலில் அமைந்துள்ள இரண்டு தீவுக் கூட்டங்களைக் கொண்டது. 8,249 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவு கொண்ட அந்தமான் நிகோபார் தீவுகளில்

மொத்தம் 572 தீவுகள் உள்ளன. இதில் மக்கள் வாழும் தீவுகளின் எண்ணிக்கை வெறும் 36 மட்டுமே. இதன் ஒரு முனையிலிருந்து மற்றுமுனை வரையான தூரம் 800 கி.மீ. ஆகும். இங்குள்ள தீவுகள் பெருமளவு மரங்களால் சூழ்ந்துள்ளது. அரிய வகை கடல் வாழ் உயிரினங்கள், பவளப்பாறைகள், பசுமைக் காடுகள், அருவிகளைக் கொண்டு இயற்கை சூழ் பகுதியாக விளங்குகிறது. அனைத்துக்கும் மேலாக இங்கு வெளி உலக தொடர்பில் இல்லாத சாம்பென் பழங்குடியின மக்களும் காடுகளில் வசிக்கின்றனர்.

இங்குள்ள மக்கள் தொகை மொத்தம் 4.8 லட்சம். இது 2050-ம் ஆண்டில் 6.5 லட்சமாக உயரும் என நிதி ஆயோக் மதிப்பிட்டுள்ளது. இங்கு வாழும் பழங்குடியின மக்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 240. நாகரிக மனிதர்கள் அணுக முடியாத அடர் வனப்பகுதிகளில் இவர்கள் வாழ்கின்றனர் அந்தமான் நிகோபார் தீவின் வருமானம் பெரும்பாலும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையை ஓட்டியே அமைந்துள்ளது. 2022-ம் ஆண்டில் மட்டும் இங்கு வந்து சென்ற சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை 45 லட்சம். 2021-ல் 16 லட்சமாக இருந்த எண்ணிக்கை அடுத்த ஆண்டு மிக அதிக அளவை எட்டியது. இங்கு பல தீவுக் கூட்டங்கள் இருந்தாலும் மக்கள் புழங்கும் தீவுகளாக 50 தீவுகள் உள்ளன. இவற்றில் உள்ள பல சுற்றுலாப் பகுதிகளைத்தான் பயணிகள் பார்த்து ரசிக்க முடியும்.

இத்திட்டம் செயல்பாட்டுக்கு வரும்போது மேற்குக் கரையோரம் உள்ள 15 கிராமங்கள் மற்றும் தீவுகள் மொத்தமாக அழிந்துவிடும் என்று கடந்த 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அந்தமான் நிகோபார் தீவுகள் குறித்து ஆய்வு செய்துவரும்

இங்குள்ள மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான போர்ட் பிளேயருக்கான இணைப்பு வசதி மற்றும் பள்ளி, மருத்துவமனை போன்றவை உருவாக்கப்படவேயில்லை. மேலும் தடையில்லா மின்வசதி உருவாக்கித் தரப்படவில்லை. மக்களின் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களுக்கும் அவ்வப்போது தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. உணவுப் பொருள்கள் மற்றும் பெட்ரோல், டீசல் போன்றவை அனைத்தும் கப்பல் மூலம் வந்தால் மட்டுமே இங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கும் சூழல் நிலவுகிறது. இந்த தீவுக் கூட்டம் இன்னமும் சுய சார்பை எட்டாத நிலைதான் உள்ளது.

சமூக சேவகரும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாவலருமான மணீஷ் சாண்டி தெரிவித்துள்ளார்.

இத்திட்டம் குறித்த சாத்தியக்கூறு அறிக்கையை ஏகாம் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் என்ற நிறுவனம் தயாரித்து 2021-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அளித்துள்ளது. இதில் நிகோபார் தீவில் 7 வருவாய் கிராமங்களை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு ஆய்வு செய்துள்ளது. ஆனால் இங்கு வாழும் பழங்குடியின மக்களான சோப்மன் மற்றும் நிகோபார் வாசிகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

இந்நிறுவனம் அளித்துள்ள சாத்தியக்கூறு அறிக்கையானது நிதி ஆயோக் வகுத்தனரித்த திட்டத்துக்கு பச்சைக்கொடி காட்டும் விதமாக உள்ளதே தவிர இத்திட்டத்தால் ஏற்படும் பாதக அம்சங்கள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. 2004-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட ஆழிப் பேரலை (சுனாமி) பாதிப்புக்குப் பிறகு நிகோபார் வாசிகள் பலர் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து மேற்குப் பகுதிக்கு குடியமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் இவர்களை மீண்டும் அப் பகுதியில் குடியமர்த்த உரிய கட்டமைப்பு வசதிகள் எதையும் அரசு இதுவரை செய்து தரவில்லை. இப்போது அரசு கொண்டு வரத் திட்டமிட்டுள்ள புதிய திட்டங்கள் ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சாம்பென் பழங்குடியின பாதுகாப்பு விதிகளுக்கு முரணானது என்று சாண்டி சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

இங்கு துறைமுகம் உருவாக்க வேண்டும் என்ற முயற்சிகடந்த 20 ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்டு பல்வேறு காலகட்டங்களில் அது கைவிடப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார ரீதியாகவும், சுற்றுச் சூழலை பாதிக்காத வகையிலும் இது இருக்காது என்ற காரணத்தினாலேயே இத்திட்டம் செயல்படிவம் பெறவில்லை. இத்திட்டத்தால் கிடைக்கும் நலனைக் காட்டிலும் பாதிப்புகள் அதிகம் என்பதுதான் யதார்த்தமான உண்மை.

இந்தியப் பெருங்கடலின் வடபகுதியில் தோல் ஓடு ஆமைகள் அதிகம் வாழ்கின்றன. இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டால் இந்த அரிய வகை இனம்

முற்றிலுமாக இல்லாமல் போகும். இது வன பாதுகாப்பு சட்டம் 1972-ஐ மீறும் செயலாகவும் அமையும் என்று சாண்டி மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் தற்போது தீவில் நிலவும் குடிநீர் பற்றாக்குறையை இது மேலும் அதிகரிக்கவே செய்யும். பெரும்பாலும் குடிநீருக்கு மழை நீரைத்தான் இந்தத் தீவு பெருமளவு நம்பியுள்ளது. இங்கு பாயும் காலெதியா ஆறு குடிநீர் தேவையை தீர்க்கப் போதுமானதாக இல்லை. பெருந்திட்டங்களை செயல்படுத்தி அது ஸ்திரமாக தொடர்ந்து செயல்படுவதற்குப் போதுமான நீர் ஆதாரங்கள் எதுவும் இல்லை என்று உயிரி பேராசிரியர் அஸ்வினிமோகன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிதி ஆயோக் பரிந்துரைத்த இந்த திட்டம் குறித்த சாத்தியக்கூறு அறிக்கை எந்த வகையிலும் நடைமுறை சாத்தியமாக இல்லை. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான காகித அறிக்கையாகத்தான் அவை உள்ளன என்று மூத்த பத்திரிகையாளர் அகமது சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

இங்குள்ள மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான போர்ட் பிளேயருக்கான இணைப்பு வசதி மற்றும் பள்ளி, மருத்துவமனை போன்றவை உருவாக்கப்படவேயில்லை. மேலும் தடையில்லா மின்வசதி உருவாக்கித் தரப்படவில்லை. மக்களின் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களுக்கும் அவ்வப்போது தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. உணவுப் பொருள்கள் மற்றும் பெட்ரோல், டீசல் போன்றவை அனைத்தும் கப்பல் மூலம் வந்தால் மட்டுமே இங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கும் சூழல் நிலவுகிறது. இந்த தீவுக் கூட்டம் இன்னமும் சுய சார்பை எட்டாத நிலைதான் உள்ளது.

நிகோபார் தீவில் வாழும் 8,500 பேருக்கு போதுமான குடிநீர் வசதி கிடைக்கச் செய்ய முடியவில்லை. அப்படியிருக்கையில் இப்பெருந்திட்டத்தால் அவர்களுக்கு எத்தகைய பலன் கிடைத்துவிடப் போகிறது என்ற கேள்வி எழுவது இயல்வே. இந்தத் திட்டம்

செயல்படுத்தப்படுமானால் 130 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவிலான வனப்பகுதி அழியும். ஏறக்குறைய 10 லட்சம் மரங்கள் வெட்டி வீழ்த்தப்படும். காலெதியா வளைகுடா பகுதியில் பல்லுயிர் பெருக்கம் கடுமையாக பாதிக்கப்படும். இங்கு வாழும் பழங்குடியினரின் வாழ்வாதாரம் கேள்விக்குறியாகும். இயற்கை சூழ் வனமாக காட்சி தரும் நிகோபார் தீவுகளை அழித்து கான்கிரீட் வனத்தை உருவாக்குவது மிகப் பெரும் பேரழிவுக்கு வித்திடும் என்று சுற்றுச் சூழல் ஆர்வலர்களும், நிபுணர்களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

கடந்த 8 ஆயிரம் ஆண்டுகளில் 7 முறை சுனாமி பேரலை உருவாகியுள்ளது. இதில் 2004-ம் ஆண்டு இந்தியாவை தாக்கியதை நாம் அறிவோம். அடுத்து 2011-ம் ஆண்டு இந்தோனேசியாவில் ஏற்பட்ட பாதிப்பிலிருந்து இன்னமும் அந்நாடு மீளவில்லை. பெரும்பாலான சுனாமி பேரலைகள் பசிபிக் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதிகளில்தான் உருவாகியுள்ளன. அந்த வகையில் சுனாமி பாதிப்பு ஏற்படும் வாய்ப்புள்ள பகுதிகளில் அந்தமான் நிகோபார் தீவுகள் உள்ளன.

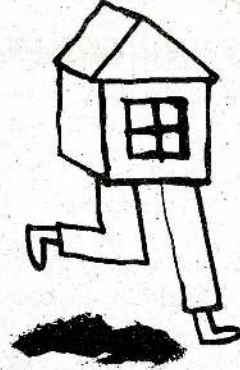
பொருளாதார வளர்ச்சி அவசியம்தான். சுற்றுச் சூழலை அழித்து, பழங்குடியின மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி, பலன் தராத திட்டத்தில் பலகோடி முதலீடு செய்வது அவசியமா என்பதை அரசு மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

நிகோபார் தீவில் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டு திட்டத்தை தயாரித்துத் தருமாறு அரசு தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டது. அரசுக்கு ஆலோசனை தரும் அமைப்பாக செயல்படுவதால் அறிக்கையை அளித்தோம் என்று திட்டத்தின் பின்விளைவுகளுக்கு தாங்கள் பொறுப்பல்ல என்பதைப் போல நிதி ஆயோக் உறுப்பினர்கள் கை கழுவியுள்ளனர்.

பாரத பிரதமர் நரேந்திர மோடி சமீபத்தில் (ஜூன் 5) தனது மனதின் குரல் நிகழ்ச்சியில் மரக்கன்றுகள் நடுவதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். உலக சுற்றுச் சூழல் தினத்தை முன்னிட்டு ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஒரு மரக்கன்றை நட்பால் அது தாய் மண்ணையும், சுற்றுச் சூழலையும் பாதுகாக்கும் என்று கூறியிருந்தார். அப்படியிருக்கையில் 10 லட்சத்துக்கும் மேலான வளர்ந்த மரங்களை நிகோபார் தீவில் அழிக்கும் செயலானது மக்கள் மனதின் குரலை பிரதிபலிப்பதாக இருக்காது என்பதை அவர் உணர்வார் என்று நம்பலாம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை: மு. ரமேஷ்

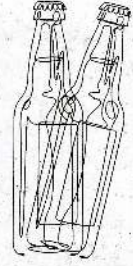


நகரும் வீடு

கவிஞர் வீட்டுக்காரி

வீட்டை கட்டிப்பாரு
கல்யாணத்தை பண்ணி பாரு
என்பதன் அர்த்தம்
கட்டிக் கொண்டோருக்கு
புரிந்து இருக்கலாம்
வீட்டுக்காரன் வீட்டுக்காரி
இச்சொல்லின் சுவை
மனதில் பட்டு முகத்தில்
மலர்கையில் தெரிகிறது
ஆனால் ஒன்று மட்டும் உண்மை
சொந்த வீடு வைத்திருப்போர் எல்லாம்
அந்த வீட்டில் வசிப்பதில்லை
எல்லோரும் ஆண்டு காண்டு
வீட்டுக்கு வீடு மாறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்
அதனால்தான் நகரும் வீடு ஒன்றில்
நான் வசிக்கிறேன்
நான் இருக்கும் வீடு
நகர்ந்து கொண்டே இருப்பதினால்
நகரும் வீடு ஆகிறது
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆசை ஆணைகள்
முன்ன இழக்க
துயரக் கொம்பு முனைத்த
காலக்குதிரைகள் பின்னின்று தள்ள
தம்ம சக்கரத்தின் ஆறக்கால்கள்
மேலும் கீழும் அசைய
நிதமும் நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது
நான் இருக்கும் வீடு
ஒருவேளை நான் வெளியேறுகையில்
வீடும் வெளியாகலாம்...

குளிர்பானங்களில் ததும்பும் போர்கள்



போர்கள் காணாத தேசமில்லை. இந்தியாவும் அதில் விதிவிலக்கில்லை. சொல்லப்போனால், போதும் போதும் என சலித்துப்போகும் அளவுக்கு இந்திய வரலாறு போர்களின் ரத்தக்கரையால் நிறம்பியிருக்கிறது. மன்னர்கள் காலம் முடிந்து, குடியரசு ஆட்சி துவங்கிய பின்னும் போர் என்பது வெவ்வேறுகாலகட்டத்திலும் வேறு வடிவத்திலும் நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கிறது.

1940களில் இந்தியாவின் சிறுநூர்களிலும், கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் நிறைய உள்ளூர் சோடா நிறுவனங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருந்தன. தமிழகத்தில் வெற்றிகரமாக விற்றுக்கொண்டிருந்த காளிமார்க், டொரினோ, பொவன்டோ, மற்றும் 105 ஆண்டுகளாக, இன்னும் ஆந்திராவில் விற்றுக்கொண்டிருக்கும் 'அர்னோஸ்', ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

சுதந்திரத்திற்குப்பிறகு, 1949ஆம் ஆண்டு கொக்க கோலா இந்திய சந்தைக்குள் நுழைந்தது. அதே நேரத்தில் பார்லீஜி பிஸ்கட் மூலம் பிரபலமான பார்லீ நிறுவனம் தனது கோலா பானத்தை 'Gluco Cold' என்ற பெயரில் வெளியிட்டது. "வேகமாக படித்துப்பார்த்தால் எங்கள் நிறுவனத்தின் பெயர் வருகிறது, இவன் என் பேர திருடிட்டான்" என வரிந்துகட்டிக்கொண்டு கொக்க கோலா சண்டைக்கு வந்தது. "சரிப்பா இதோ மாத்திட்டேன்" என்று 'பார்லீ கோலா' என்ற பெயரில் வெளியிட ஆரம்பித்தது. அதையும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் "பின்னாடி 'கோலா' இருக்கே" என பிடிவாதம் பிடித்தது கொக்க கோலா: களைத்துப்போன பார்லீ, குளிர்பானத்திற்கான சிந்தனையை அப்படியே சிதையில் போட்டு எரித்துவிட்டு அடுத்த வேலையை பார்க்க கிளம்பியது.

பார்லீக்கு பிறகு, பெரிய நிறுவனங்கள் யாரும் அக்காலகட்டத்தில் குளிர்பானங்களில் தேசம் முழுக்க ஆதிக்கம் செலுத்தாததால், கொக்க கோலாவுக்கு வேலை இன்னும் எளிதாகிப்போனது. தனது சந்தையை இந்தியா முழுக்க பரப்பத்துவங்கியது. "அப்போ பெப்பி என்னாச்சு?"

என கேட்டால், இப்போதிருக்கும் கெத்து இல்லாத பாவப்பட்ட பெப்சியாகத்தான் அக்காலகட்டத்தில் இந்தியாவை விட்டு சென்றது. ஆம். பெப்சி இந்தியாவிற்கு வந்த துவக்கத்தில், கரையான் புற்றைப்போல தேசமெங்கும் முளைத்திருந்த சோடா நிறுவனங்களின் போட்டியை சமாளிக்க முடியாமல் ஊருக்கு நடையை கட்டியிருந்தது. அதற்குப்பிறகு தான், மங்காத்தா அஜீத் போல கடைசியாக வந்து சேர்ந்தது கொக்க கோலா.

அப்பாடா யாருமில்லை என தொக்க கோலா மூச்சு விடுவதற்குள், அடிபட்ட சிங்கத்தைப்போல, புது கர்ஜனையுடன் மீண்டும் சந்தைக்குள் வந்தது பார்லீ நிறுவனம். இந்தமுறை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியது கொக்க கோலாவுக்கு முற்றிலும் வேறு சுவையில் இருந்த 'கோல்ட் ஸ்பாட்' (Gold Spot) எனும் சோடா வகை குளிர்பானத்தை. இந்திய சந்தையில் கோல்ட் ஸ்பாட்டுக்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. இதனால் அடுத்ததாக 'லிம்கா' எனும் எலுமிச்சை சுவை கொண்ட குளிர்பானத்தை அறிமுகப்படுத்தியது பார்லீ. லிம்காவும் நல்ல வரவேற்பைப்பெற பார்லீ நிறுவனத்திற்கும் பெரிய சந்தைக்கான கதவுகள் தேசமெங்கும் திறக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்தியாவில் இருக்கும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் 40%க்கும் மேல் பங்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியாதபடி காய் நகர்த்தினார் அப்போது பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி. ஒரு பக்கம் சலித்துக்கொண்டாலும், இன்னொரு பக்கம் வேறு வழியின்றி அமைதியாக இருந்தது கொக்க கோலா.

நேரடியாக ஒரே மாதிரியான குளிர்பானமாக இல்லாவிட்டாலும், பார்லீ தனக்கு நிகரான சக்தியாக உறுமாறிக்கொண்டிருப்பதை கணித்தது கொக்க கோலா. பார்லீக்கு எல்லாம் சரியாக சென்று கொண்டிருந்த வேளையில் அப்போது பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி, எம்ஜென்சியை அறிவித்ததன் பின்விளைவால் காங்கிரஸின் ஆட்சி கவிழ்ந்தது. பா.ஜ.கவின் மொராஜி தேசாய் இந்தியாவின் புதிய பிரதமரானார்.

பா.ஜ.க அரசின் அப்போதைய தொழில்துறை

அமைச்சராக இருந்த 'ஜார்ஜ் பெர்னான்டஸ்' வைத்த செக் கொக்க கோலாவின் அடி மடியிலேயே கை வைத்தது. இதனால் ஒரேயடியாக இந்தியாவை விட்டே ஓட வைத்தது. ஆம். கொக்க கோலா தயாரிக்கும் சூத்திரத்தை சொல்ல வேண்டும் என்பது அவர்கள் வைத்த முதல் நிபந்தனை. இதனால் 1970-ல் இந்தியாவை விட்டு கிளம்பியது. அதே சமயம் பெங்களூரில் பெஜாய்ஸ் (Bejois), பாம்பேவில் டீக்ஸ், அஹமதாபாத்தில் ரஸ்னா என தேசம் முழுதும் புதுப்புது குளிர்பான நிறுவனங்கள் முளைத்துக்கொண்டே இருந்தன.

கொக்க கோலாவின் வெளியேற்றத்தால் அந்நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்த அனைவருடைய வேலை வாய்ப்பும் கேள்விக்குறியானது. இதற்காகவே துவங்கப்பட்டு இந்திய அரசின் குளிர்பானமாக அறிக்கப்படுத்தப்பட்டது 'டபுள் செவன்' (Double Seven). என்னதான் அரசின் பானமாக அறிவிக்கப்பட்டாலும் டபுள் செவனுக்கு மக்களிடையே சரியான வரவேற்பில்லை. கொக்க கோலாவும் இல்லை. பெப்சி ஆட்டத்திலேயே இல்லை. இதனால், தனது புது குளிர்பானத்தை அறிமுகப்படுத்தினால் எளிமையாக சந்தையை பிடித்து விடலாம் என திட்டமிட்டது, கொக்க கோலாவின் ஒரே விநியோகஸ்தராக அதுநாள் வரையில் இருந்த 'ப்யூர் ட்ரிங்ஸ் நிறுவனம்' (Pure Drinks Group).

கொக்க கோலா இல்லாத தேசத்தில், 'கோலா' என்று பெயர் வைத்தால் எவன் நம்மை கேட்பான் என்ற தைரியத்தில் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய குளிர்பானம் தான் 'கேம்ப கோலா'. இது டெல்லி மற்றும் மும்பையில் முதன்மையாக விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்தது. கெம்ப கோலா, டபுள் செவன் போன்றவை கொக்க கோலாவுக்கு மாற்றாக வெளிவந்ததே தவிர அவற்றிற்கென்று தனித்துவம் கிடையாது. இதனை மோப்பம் பிடித்த 'பார்லீ' நிறுவனம் தனித்துவமான சுவையில் தயாரிக்கப்பட்ட 'தம்ஸ் அப்' (Thums Up) என்ற தனது மூன்றாவது குளிர்பானத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. கொக்க கோலாவையே மறந்து போகும் அளவுக்கு மக்கள் தம்ஸ் அப் குளிர்பானத்தில் மூழ்கத்துவங்கினார்கள். சூட்டோடு சூடாக சிட்ரா, மாஸா, ஃப்ரூட்டி, ரிம்ஸிம் என மேலும் பல குளிர்பானங்களால் இந்திய குளிர்பானங்களின் இளவரசனாக மாறத்துவங்கியது பார்லீ நிறுவனம். இத்தனையும் அமெரிக்காவிலிருந்து பைனாக்குலர் மூலம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது கொக்க கோலா.

எல்லாம் நன்றாக சென்று கொண்டிருந்தது பொறுக்கவில்லை காலத்திற்கு. சதுரங்க ராணியை

வெட்டியது சிப்பாய். ஆம். 1984ஆம் ஆண்டு இந்திராகாந்தி சீக்கிய ராணுவத்தினர் ஒருவரால் சுட்டுக்கொள்ளப்பட, கலவர பூமியானது பஞ்சாப். சீக்கியர்கள் மீதிருந்த வெறுப்பினால் நாடு முழுவதும் தொடர்ந்த கலவரத்தாலும், போராட்டங்களாலும் நிலைகுலையத் துவங்கியது இந்திய பொருளாதாரம்.

இந்திராகாந்திக்கு பிறகு பிரதமராக பதவிக்கு வந்த ராஜீவ்காந்தி, இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தை அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை சிந்திக்கத் துவங்கினார். இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்தி, பஞ்சாப் ஆக்ரோ மற்றும் வோல்டாஸ் நிறுவனத்துடன் கூட்டு முயற்சியை உருவாக்கும் திட்டத்தை முன் வைத்தது பெப்சி. ஆனால், திட்டம் செயல்படுத்துவதற்கு முன்பே 1989இல் ஆட்சிக்கு வந்த வி.பி.சிங், பெப்சிக்கு நேரடி சிவப்புக் கம்பளம் விரித்தார். இதன்மூலம் 40 ஆண்டுகள் கழித்து 1990இல் மீண்டும் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தது.

கரையோரம் கூடு கடடும் எறும்புகளுக்கு, அலை வருவதைப்பார்த்தால் எப்படி உயிர்பயம் வருமோ, அப்படி இத்தனை காலம் உள்நூர் மக்களிடையே குளிர்பானம் விற்பனையாகிவந்த சிறு சிறு நிறுவனங்கள் பெப்சியின் வருகையை பார்த்ததும் நடுங்க ஆரம்பித்தன. காரணம் பெப்சியிடம் இருக்கும் பண பலம். அடிபட்ட சிங்கத்தின் முச்சு கர்ஜனையை விட பயங்கரமாக இருக்கும் என்பதற்கு உதாரணமாக பின்னடைவுடன் நாட்டை விட்டு சென்ற பெப்சி, தான் அறிமுகம் செய்த 'லெஹர் பெப்சி' (LEHAR PEPSI) மூலம் இப்போது இரட்டிப்பு வேகத்துடன் சந்தையை பிடிக்கத் துவங்கியது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் முன்னணி நபர்கள் நபிகைகள், கிரிக்கெட் வீரர்கள் என எல்லோரையும் வளைத்துப்போட்டு விளம்பரம் செய்தது.

அதே சமயம் தம்ஸ் அப்பும் பெரிய அளவில் விளம்பரம் செய்து தனது சந்தையை விரிவுபடுத்திக் கொண்டிருந்தது. உலகெங்கும் பெப்சிக்கும் கொக்க கோலாவும் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்க, இந்தியாவில் மட்டும் இது பெப்சிக்கும், தம்ஸ் அப்க்கும் இடையேயான போராக இருந்தது.

1991 கால கட்டத்தில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியை சரி செய்ய அப்போது பிரதமராக இருந்த நரசிம்ம ராவும், நிதியமைச்சராகவும் இருந்த மன்மோகன் சிங்கும் தாராளமயமாக்கல் என்ற திட்டத்தை துவங்கிவைத்தார்கள். அதாவது, இந்தியாவில் முதலீடு செய்யும் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் 40%க்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது

என்றிருந்த நிலையை மாற்றி 51% வரை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்ட திருத்தம் செய்யப்பட்டது. இதுதான் சரியான தருணம் என மீண்டும் களத்தில் குதித்தது கொக்க கோலா. ஏற்கனவே பெப்சியுடன் போட்டி போட முடியாமல் முழிபிதுங்கி நிற்கும் இந்திய நிறுவனங்களுக்கு இது மேலும் தலையில் விழுந்த இடியாகி போனது. மக்களிடம் பெரும் எதிர்ப்பும் போராட்டங்களும் நடைபெற்றன. எப்போதும் போல, சிறு சிறு நிறுவனங்களின் கதறல்களை, மக்களின் போராட்டங்களை இந்திய அரசு காதில் போட்டுக்கொள்ளாமல் அந்நிய நிறுவனங்கள் மூலம் நமக்கு கிடைக்கப்போகும் லாபத்தை மட்டுமே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. மக்களை கண்டுகொள்ளாத அரசை கவனித்த கொக்க கோலா, தனது வணிக ஆட்டத்தின் காய்களை நேரடியாக நகர்த்த துவக்கியது.

பெப்சியை தாண்டி இன்னோர் சக்தியாக வளர்ந்துகொண்டிருந்த பார்லீ நிறுவனம் தனது குளிர்பானங்களுக்கான பெரும்பாலான பாட்டில்களை மற்ற தொழிற்சாலைகளுடன் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பெற்றுக்கொண்டிருந்தன. இதை மோப்பம் பிடித்த கொக்க கோலா அந்த நிறுவனங்கள் அனைத்திடமும் சென்று பார்லீயை விட அதிக பணம் தருவதாக கூறி கொக்க கோலாவுக்கு ஆதரவளிக்க கேட்டது.

ஒரு தேசமே தனது நாட்டின் சிறு நிறுவனங்களின் மீது அக்கறையில்லாமல் அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு துரோகம் செய்யும் போது, அதன் மக்கள் மட்டும் வேறு எப்படி இருப்பார்கள்! சுயநலத்திற்காக சொந்த மக்கள் முதுகில் குத்துவதும், அவர்களுக்கு துரோகம் செய்வதும் இந்தியர்களுக்கு பழகிப்போன ஒன்று. அதனால் அத்தனை நிறுவனங்களும் பணத்திற்காக பல் இளித்து பார்லீ, முதுகில் குத்திவிட்டு கொக்க கோலா பக்கம் சாய்ந்தன.

இப்படி ஒரு துரோகத்தை தன் சக நாட்டின் நிறுவனமே செய்யும் என்பதை எதிர்பார்க்காத நிலையில், பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய குளிர்பானங்களை தயாரிக்க போதிய தொழிற்சாலைகள் இன்றி ஸ்தம்பித்துப் போனது பார்லீ நிறுவனம். இதன் மூலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நஷ்டமடையத் துவங்கியது. ஒரு கட்டத்தில் இதற்கு மேல் சமாளிக்க முடியாது என்பதை புரிந்துகொண்ட பார்லீ, தனது நிறுவனத்தை விற்க முடிவுக்கு வந்தது. ஆரோக்கியமான மாட்டுக்கு ஒழுங்காக தீனி கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொண்ட கொக்க கோலா, இறுதியில் நோஞ்சான் ஆன பின்பு அதை அடிமாட்டு விலைக்கு வாங்கியது. கொக்க கோலா

வாங்கிய பார்லீயுடைய குளிர்பானங்களில் முதலில் தூக்கி எறியப்பட்டது கோல்ட் ஸ்பாட். ஏனெனில், அவர்களிடம் ஏற்கனவே அதற்கு மாற்றாக ஃபேண்டா (FANTA) இருந்தது. அடுத்து சிட்ராவுக்கு பதில் ஸ்ப்ரைட்டை (SPRITE) உள்ளே கொண்டு வந்தது. ஆட்டைக்கடித்து மாட்டைக்கடித்து மனிதனைக்கடித்த கதையாக பெப்சியின் போட்டியாக இருந்த தம்ஸ் அப்பை நீக்கிவிட்டு அந்த இடத்தில் கொக்க கோலாவை வைக்க முடிவு செய்தார்கள். ஆனால் இந்தியர்களின் முக்கிய குளிர்பானமாக இருக்கும் தம்ஸ் அப்பை காலி செய்தால் கொக்க கோலாவை குடிக்காமல் பெப்சி பக்கம் தான் செல்லுவார்கள் என்பதை புரிந்து கொண்ட கொக்க கோலா, பெப்சிக்கு எதிரான தனது பானமாக தம்ஸ் அப்பை முன்னிலைப்படுத்தியது. வெளிநாட்டு நிறுவனங்களுக்கு கடினமான போட்டியை சந்தித்துக்கொண்டிருந்த இந்த குளிர்பான நிறுவனங்கள், நாளைவில் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் போய், இறுதியாக ஒட்டு மொத்த வெளிநாட்டு சந்தையாக மாறிப்போனது. இதன் மூலம் உள்ளூர் குளிர்பானங்கள் அத்தனைக்கும் சமாதிகட்டி விட்டு அதன் மீது தனது ராஜ்ஜியத்தை கட்டியெழுப்பியது குளிர்பான உலகின் திமுகவும், அதிமுகவுமான பெப்சியும் கொக்க கோலாவும்.

ஆண்டுகள் கடந்த பின், கிட்டத்தட்ட உள்ளூர் நிறுவனங்கள் பெயரையே மக்கள் மறந்து போயிருக்கும் சூழலில், “நான் வந்துட்டேன்னு சொல்லு. திரும்ப வந்துட்டேன்னு சொல்லு” என்ற கபாலி ரஜினி கணக்காக, நிலையன்ஸ் நிறுவனத்தின் மூலமாக கம்பேக் கொடுத்திருக்கிறது கேம்ப கோலா.

2023-ம் ஆண்டு மார்ச் 9ஆம் தேதி, 22 கோடி ரூபாய்க்கு நிலையன்ஸ் குழுமத்தின் ‘நிலையன்ஸ் ரீடெய்ல் வென்ச்சர்ஸ் லிமிடெட்’ கேம்ப கோலாவை வாங்கியதாக அறிவித்தது. அதுமட்டுமின்றி அறிமுகப்படுத்திய போதே மிகக்குறைந்த விலையில் அதுவும் 200 மிலி வெறும் 10 ரூபாய்க்கு தனது விற்பனையை துவக்கியிருக்கிறது. இதைப்பார்த்து ஆடிப்போன கொக்க கோலா தான் விற்கும் 20 ரூபாய் 200 மிலி பாட்டிலின் விலையில் 5 ரூபாயை குறைக்கத் துவங்கியிருக்கிறது. இந்த வகையில் பெப்சி கொக்க கோலா போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் தன் பகடை ஆட்டத்தை துவங்கியிருக்கிறது நிலையன்ஸ்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

தொடர் ரயில் விபத்துக்களும் பலியாகும் மனித உயிர்களும்-

நாளொன்றுக்கு 2 கோடி பேர் ரயிலில் பயணம்

உலகிலேயே நான்காவது பெரிய ரயில்வே இந்தியாவுடையது. இந்தியாவில் நாள் ஒன்றுக்கு ரயில்களில் பயணிக்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை சராசரியாக 2 கோடியே 23 லட்சம் பேர்கள். இது ஏறத்தாழ ஆஸ்திரேலியா நாட்டின் மக்கள் தொகைக்கு நிகரானதாகும். குறிப்பாக, புறநகர் ரயில்களில் மட்டும், சுமார் 1 கோடியே 12 லட்சம் பேர் பயணிக்கின்றனர். இந்திய நாட்டின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 5 சதவீத மக்கள் தினந்தோறும் ரயிலில் பயணிக்கின்றனர்.

அண்மைக் காலமாக ரயில் விபத்துக்களும் மனித உயிர்கள் பலியாவதும் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றன. விபத்து ஏற்படும் சமயங்களில் அதுகுறித்து பேசுவதும், விவாதிப்பதும் குற்றம் சாட்டுவதும், அரசு தரப்பில் மழுப்பலான காரணங்கள் சொல்லப்படுவதும் நடந்தே கொண்டேதான் இருக்கின்றன. ஆனால் ரயில் விபத்துக்கள் குறைந்த பாடில்லை. சிந்துபாத கதைத் தொடர் போல் முடிவில்லாமல் நீண்டு கொண்டிருக்கிறதுதான் யதார்த்தம்

அண்மைய விபத்துக்கள்

கடந்த 2024 ஜூன் மாதம் 17 ந்தேதி மேற்கு வங்கத்தில் சிக்னலுக்காகக் காத்திருந்த கஞ்சன்ஜங்கா எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் மீது அதன் பின் பாதையில் வந்த சரக்கு ரயில் மோதியது. இந்த கொடூர விபத்தில் 10 பேர்கள் உயிர் இழந்தனர் (கொல்லப்பட்டனர் என்பது சரியாக இருக்கும்) 40 க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர்.

2023 ஜூன் 2 விபத்து

ஜூன் 2, 2023 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 7 மணி அளவில் ஒடிசா மாநிலம் பாலாசோரில் உள்ள பஹாநாகா பஸார் ரயில் நிலையத்தை நோக்கி. விரைந்து வந்துகொண்டிருந்த ஷாலிமர் - சென்னை கோரமண்டல் விரைவு ரயில் அதன் பாதையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த சரக்கு

ரயில் மீது மோதியது. அதே நேரத்தில் பெங்களூரு - ஹவுரா விரைவு ரயிலும் வந்துகொண்டிருக்க, கோரமண்டல் ரயிலில் இருந்து தடம் புரண்ட பெட்டிகள் மீது ஹவுரா விரைவு ரயில் மோத நாட்டையே உலுக்கிய கோரவிபத்து நடந்தது. இந்த விபத்தில் 289க்கும் மேற்பட்டோர் பலியாகினர்., 1000க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர்.

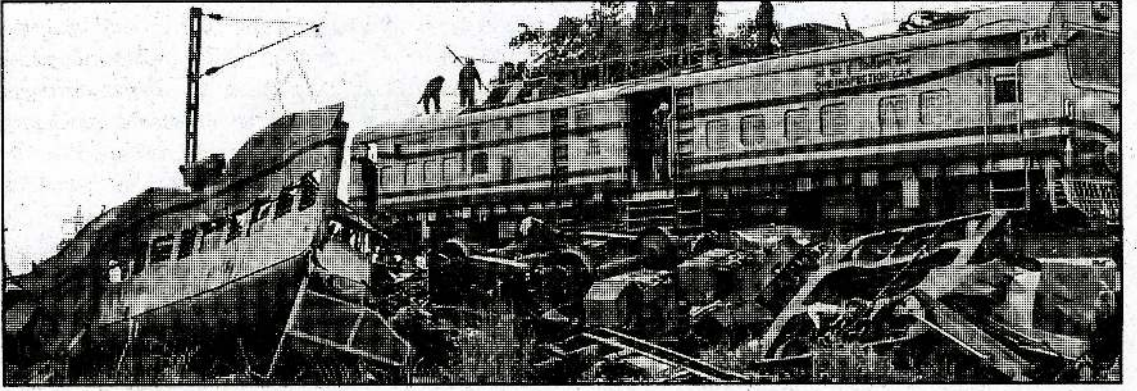
2023 அக்டோபரில் 2 ரயில் விபத்துகள்

பீகார் மாநிலத்தின் பக்ஸார் மாவட்டத்தில் உள்ள ரகுநாத்பூர் ரயில் நிலையம் தில்லியின் அனந்த விகார் முனையத்திலிருந்து அஸ்ஸாமின் காமாக்யா நோக்கிச் சென்ற வடகிழக்கு விரைவு ரயில் அக்டோபர் 11 ந்தேதி இரவு 9.35 மணி அளவில் 21 ரயில் பெட்டிகள் தடம் புரண்டன. விபத்து நடந்த இடத்தில் 4 பேர் பரிதாபமாக பலியாகினார். 50க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயமடைந்தனர்

ஆந்திரா ரயில் விபத்து அக்டோபர் 2023

ஆந்திர மாநிலம் விஜயநகரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது கண்டகாபள்ளி ரயில் நிலையம். இந்த ரயில் நிலையத்திற்குச் சற்று முன்பாக மேலே செல்லும் ரயில் கேபினில் பழுது ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப் பழுதை சரி செய்வதற்காக அந்த வழியாக வந்த விசாகப்பட்டினம் - பாலசா பயணிகள் ரயில் இரவு 7.10 மணி அளவில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. ரயில்வே பணியாளர்கள் பழுதை நீக்கிக் கொண்டிருந்த போது அதே பாதையில் வேகமாக வந்த விசாகப்பட்டினம் - ராயகடா விரைவு ரயில் பயணிகள் ரயில் மீது மோதியது. இந்த விபத்தில் மொத்தம் மூன்று பெட்டிகள் தடம் புரண்டன. ஒரு பெட்டியின் பாதி வரை முழுமையாக நசுங்கி சேதமடைந்தது. இந்த விபத்தில் 19 பேர் பலியாகினர். 50க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயமடைந்தனர்.

கொடுமமான இந்தவிபத்துகள், சம்பவம் நாடு முழுவதும் அதிர்ச்சியையும் சோகத்தையும்



ஏற்படுத்தியது. மக்கள் மத்தியில் பாஜக அரசு கடும் வெறுப்புக்கும் விமர்சனத்திற்குள்ளானது.

ஏற்கனேவே மோடியின் அரசு நிர்வாக சீர்கேட்டினால் நடந்த விபத்துகள் சில..

மே 26, 2014 அன்று உத்தரப்பிரதேசத்தில் சந்த் கபீர் நகரில், கோரக்பூரை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த கோரக்தாம் எக்ஸ்பிரஸ் ரயில், நின்றுகொண்டிருந்த சரக்கு ரயிலின் மீது மோதி விபத்துக்குள்ளானது. இந்த விபத்தில் 25-க்கும் மேற்பட்ட பயணிகள் உயிரிழந்தனர், 50-க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயம் அடைந்தனர்.

மார்ச் 20, 2015, அன்று டேராடூனிலிருந்து, வாரணாசி நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த ஜனதா எக்ஸ்பிரஸ் ரயில், உத்தரப்பிரதேசத்திலுள்ள பச்சாவான் ரயில் நிலையத்துக்கு அருகில் விபத்துக்குள்ளானது. இன்னின், அதற்குப் பின்னர்; இணைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டு பெட்டிகள் தடம் புரண்டதில் 30-க்கும் மேற்பட்டோர் உயிரிழந்தனர், 150-க்கும் மேற்பட்டோர் காயமடைந்தனர். நவம்பர் 20, 2016 அன்று இந்தூர் - பாட்னா எக்ஸ்பிரஸ் கான்பூருக்கு அருகே தடம் புரண்டு விபத்துக்குள்ளானது. இந்தக் கோர விபத்தில் 150-க்கும் மேலான பயணிகள் உயிரிழந்தனர். 150-க்கும் அதிகமானோர் படுகாயம் அடைந்தனர்.

ஆகஸ்ட் 19, 2017, ஹரித்துவாரிலிருந்து பூரி நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த கலிங்க உட்கல் எக்ஸ்பிரஸ், உத்தரப்பிரதேசம் மாநிலத்தின் முசாபர் நகர் பகுதிக்கு அருகில் விபத்துக்குள்ளானது. ரயிலின் 14 பெட்டிகள் தடம் புரண்டன. இந்த விபத்தில் 21 பேர் உயிரிழந்தனர்.

இப்படியான தொடர் ரயில் விபத்துக்களால், மக்கள் மத்தியில் எழுந்த கேள்விகள் இரண்டு..

- 1) ரயில் விபத்தை தவிர்க்கும் தொழில் நுட்பமான கவாச் எங்கே?
- 2) இனியாவது இது போன்ற விபத்துக்கள்

தடுக்க கவாச் தொழில் நுட்பம் பயன்படுத்தப்படுமா?

குறிப்பாக, ஓரிசாவில் பாலசோர் ரயில்விபத்து நடந்த தருணத்தில் ஒன்றிய ரயில்வே அமைச்சர் அஸ்வினி வைஷ்ணவ், ரயில்விபத்துக்களைத் தடுக்கக்கூடிய கவாச் தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாடு அனைத்து ரெயில்தடங்களுக்கு விரைவில் விரிவுப்படுத்தப்படும் என்று உறுதி அளித்தார். ஆனால் உறுதியளித்தவாறு செயல்படாத காரணத்தினால், தொடர்ச்சியாக ரயில் விபத்துக்கள் நடந்தவாறும் மனித உயிர்கள் கொடூரமாக பலியாவதும் நடந்தே கொண்டே இருக்கின்றன.

விபத்து தடுக்கவல்ல 'கவாச்'

கவாச் என்பது ரயில் விபத்தைத் தடுக்கக்கூடிய மேம்படுத்தப்பட்ட ஒரு பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பம். இதற்கு அடித்தளமிட்டவர் மம்தா பானர்ஜி. மம்தா பானர்ஜி (2011 -2012) ரயில்வே துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ரயில் மோதல் தவிர்ப்பு செயலாக்கம் (Train Collision Avoidance System) என்ற தொழில்நுட்பத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு 2017 இல் ரிசர்ச் டிசைன்ஸ் மற்றும் ஸ்டாண்டர்ட்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் (RDSO) மூலம் உருவாக்கப்பட்ட தானியங்கி பாதுகாப்பு தொழில்நுட்பம்தான் கவாச் என்பது.

'கவாச்'ின் சிறப்பு அம்சங்கள்

கவாச், லோகோமோட்டிவ் பைலட்டுகள் என்றழைக்கப்படும் ரயில் ஓட்டுநர்களுக்கு விபத்து குறித்து எச்சரிக்கை செய்யும் விதமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இரண்டு ரயில்கள் ஒரு பாதையில் வரும்போதும் அல்லது எதிர் எதிர் திசையில் வரும்போதும், சிக்னல் பாஸிங் அட் டேஞ்சர் (SPAT) எனும் சமிக்ஞையை

ஏற்படுத்தி ரயில் ஓட்டுநர்களை எச்சரிக்கும். அதன் மூலம் ரயிலின் வேகம் குறைக்கப்பட்டு ரயிலை விபத்திலிருந்து தவிர்க்க இந்த கவாச் உதவுகிறது. இதேவிடவும் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், ஒருவேளை எச்சரிக்கை விடப்படும் கவனக்குறைவாக ரயில் ஓட்டுநர்கள் வேகத்தைக் குறைக்கத் தவறும் பட்சத்தில், இது தானாகவே பிரேக் அப்ளை செய்து 400 மீட்டர் தொலைவுக்கு முன்னாலே ரயிலை நிறுத்தி விடும். பனி மூட்டம் அதிகமாக இருக்கும் சூழலில் கூட எதிரே ரயில் வந்தால் கூட முன்கூட்டியே இது எச்சரிக்கும். கவாச் பயன்பாடு இருக்கும் பட்சத்தில் விபத்து நிகழ வாய்ப்பில்லை.

‘கவாச்’ சின் தற்போதைய பயன்பாடு

இந்தியாவில் மொத்த ரயில் பாதையின் நீளம் 68000 கி.மீ. தற்போதைய நிலவரப்படி, 1455 கி.மீ தொலைவுக்குத் தான் கவாச் பயன்பாடு உள்ளது. அதாவது மொத்த பாதையில் 2 சதம்தான் விபத்து நிகழா வண்ணம் கவாச் பயன்பாடு உள்ளது. அதுவும் தென் மத்திய ரயில்வே பகுதியில் 1200 கி.மீ உள்ளது. இன்னும் 98 சதத்திற்கான கவாச் பொருத்துதல் பணி அதாவது 66545 கி.மீ. ரயில்பாதைக்கு கவாச் பயன்பாட்டிற்கு கொண்டுவர வேண்டும்.

ஆனால் 2023-24 ஆண்டிற்கு ஒன்றிய அரசு கவாச் பொருத்துதல் பணிக்கு ஒதுக்கீடு செய்த தொகை ரூ.1500 கோடிகளே. இதன்மூலம் சொற்பமான 2500 கி.மீ. ரெயில் பாதைக்குத்தான் கவாச் பொருத்தப்படும் வாய்ப்புள்ளது.. இந்த ஆமை வேகத்தில் கவாச் பொருத்துதல் பணி நடைபெற்றால் எஞ்சிய 64000 கி.மீ. தொலை ரயில் பாதைக்கு கவாச் நிறுவிட 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகும். இதற்குள் எத்தனை ரயில் விபத்துக்கள்-மனித உயிரிழப்புகள் ஏற்படும் என்ற அச்சம் இயல்பாக ஏற்படுகிறது.

கவாச் நிறுவிட 1 கி.மீ. க்கு ரூ50 லட்சம் என்ற ரயில்வே மதிப்பீட்டின்படி முழுமையாக எஞ்சிய 64000 கி.மீ. நிறுவிட ஆகும் செலவு 32000 கோடியாகும். ஆனால் மத்திய அரசு ஒதுக்குவதோ ரூ1500 கோடியே. அதானிக்கு மட்டும் ஒரு தவணையில் 21000 கோடி கடன் வழங்கிறது மோடி அரசு. கடந்த ஆண்டில் மட்டும்பெரும் கார்ப்பரேட்டுகளின் வேண்டுமென்ற திரும்பச் செலுத்தப்படாத 2.09 லட்சம் கோடி வராக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்துள்ளது மோடி அரசு.

விபத்துக்களை தடுக்கும் கவாச் நிறுவுவதில் கவனம் செலுத்துவதை விட்டுவிட்டு வந்தே பாரத்

என்றும் புல்லட் ரயில் என்றும் வீண் ஜம்பம் செய்து வருகிறது பாஜக அரசு. வந்தேபாரத் ரயில் ஆரம்பித்த ஒரு வாரத்தில் ரயில்பாதையில் மாடுகள் முட்டி வந்தேபாரத் சேதமானதைக் கண்டோம். கொடுமை என்னவெனில் தற்போது இயக்கப்படும் வந்தே பாரத் ரயில்களில் 98 சதத்திற்கு கவாச் பயன்பாடு இல்லை என்பதே. எனவே கவாச் இல்லாத வந்தே பாரத் உள்ளிட்டு பிற ரயில்களிலும் பயணம் என்பது தலைக்கு மேல் கத்தி தொங்குவது போன்றதே.

ரயில் விபத்துக்கள் சம்பந்தமாக எழும் கேள்விகள்

1. ஒடிசாவின் பாலசோரியில் நிகழ்ந்த கோர விபத்துக்குப் பிறகும் ஏன் இதுவரை 1 கி.மீ. தூரம் கூட கவாச் விபத்து தடுப்பு அமைப்பு புதிதாக நிறுவப்படவில்லை?

2. ரயில்வே துறையில் 3 லட்சம் பணியிடங்கள் ஏன் காலியாக உள்ளன? கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அவை ஏன் நிரப்பப்படவில்லை?

3. ஆள் பற்றாக்குறையால் லேகோ பைலட்டுகள் நீண்ட நேரம் பணியாற்றுவது, விபத்துக்கள் அதிகரிக்க முக்கியக் காரணம் என ரயில்வே வாரியம் ஒப்புக் கொண்டுள்ளதே. பிறகு ஏன் அந்த காலி பணியிடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை?

4. ரயில்வே பாதுகாப்பு நிதிக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரூ. 20,000 கோடி (20 ஆயிரம் கோடி) ஒதுக்க வேண்டும். சிஏஜி அறிக்கையின்படி இந்த நிதி 75 % குறைக்கப்பட்டது ஏன்?

5. நாடாளுமன்ற நிலைக்குழு தனது 323 ஆவது அறிக்கையில் ரயில்வே பாதுகாப்பு ஆணையத்தின் (சிஆர்எஸ்) பரிந்துரைகளை புறக்கணித்துள்ளதாக ரயில்வே துறையை விமர்சித்துள்ளது. விபத்துக்களில் 8 முதல் 10 விழுக்காடு வரையிலான விபத்துக்களை மட்டுமே சிஆர்எஸ் விசாரிக்கிறது. 90 விழுக்காடு விபத்துக்களை விசாரிக்கும் வரையில் ஏன் சிஆர்எஸ் பலப்படுத்தப்படவில்லை?

6. 2022 ஆம் ஆண்டு என்சிஆர்பி அறிக்கையின்படி 2017 முதல் 2021 வரை ரயில் விபத்துக்களில் பல்லாயிரக்கணக்கோர் உயிர் இழந்துள்ளனர். அதற்கு யார் பொறுப்பேற்பார்கள்...

ஆக ஓட்டுமொத்தத்தில் மையத்தில் உள்ள மோடி தலைமையிலான ஒன்றிய அரசும் சரி ரயில்வே துறையும் சரி, ரயில் பயணிகளின் பாதுகாப்பைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் மக்களின் உயிரை துச்சமென மதிக்கிறது என்பது மட்டும் தெளிவாகிறது.

கட்டுரையாளர்: சமூக செயற்பாட்டாளர்

ஆவியுடன் அழிதுளி

சங்க இலக்கியங்களில் மழைத்தெறிப்புக்கள்

கிழக்கில் வங்காளவிரிகுடாக் கடலின் நீர் ஆவியாகி, மேகமாக உருக்கொண்டு மேற்குநோக்கி நகர்ந்து, மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையில் மோது, குளிர்ந்து மழை பொழிகிறது என்று எங்களுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்தார்கள். இதே அறிவியல் கருத்து சங்கப்பாடல்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சங்கத்தமிழரின் மழைபற்றிய அறிவியல் அறிவை அது பறைசாற்றுகிறது.

பரிபாடலில், வையை பற்றிய எட்டு நெடும்பாடல்கள் உள்ளன. அப்பாடல்களில், மலையில் பொழிந்த மழைநீர் அருவியாக இறங்கி, ஓடைகளாக ஓடி, ஒன்றுகூடி வையை ஆற்றில் பெருவெள்ளம் வருவது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் ஒரு பாடல்.

“கடல்குறை படுத்தநீர் கல்குறை படளிறந்து

காலைக் கடல்படிந்து காய்கதிரோன் போயவழி
மாலை மலைமணந்து மண்துயின்ற கங்குலான்
வான்ஆற்று மழைதலைஇ மரன்ஆற்று மலர்
நாற்றம்,
தேன்ஆற்று மலர் நாற்றம், செறுவெயில் உருகால்
கான் ஆற்றும் கார்நாற்றம், கொம்புஉதித்த
கனிநாற்றம்
தான் நாற்றம் கலந்துடன் தமிழீவந்து
தருஉம்வையை”

(பரிபாடல், பாடல் 20, ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்)

காலைப்பொழுதில், மேகமானது கிழக்கில் கடல் அளவு குறையுமாறு (!) நீரை முகந்து சூல்கொண்டு, கதிரவன் செல்லும் திசையில் பின்தொடர்ந்துசென்று மேற்கில், கதிரவன் மறைந்த பின்பான இரவுப்பொழுதில் மலைத்தொடரை (மலைமாலை) முற்றும்சூழ்ந்து, இடிஇடித்து, பாறைகள் சிதற பெருமழை பொழிகிறது. அது வெள்ளமாக பெருக்கெடுக்கிறது.

இதே கருத்தை உணர்த்தும் பல சங்கப்பாடல்கள் இருக்கின்றன. சான்றாக ஓர் அகநானூற்றுப்பாடல்.

“மலைமிசைக் குலைஇய உருகெழு திருவில்
பணைமுழங்கு எழிலி பௌவம் வாங்கித்
தாழ்பெயர் பெருநீர் வலன்ஏப்பு வளைஇ
மாதிரம் புதைப்பப் பொழிதலின் காண்வர
இருநிலம் கவினிய ஏழுறு காளை”

(அகம். பாடல் 84; வரிகள் 1-5)

மலைமுகடுகள் குலையும்வண்ணம் வானவில்லுடன் (திருவில்) முழங்கும் மேகம், கடல் நீரை முகந்து (பௌவம் வாங்கி) செறிவுடன் உயர்ந்து நாலாதிசைகளிலும் மழையாகப் பொழிந்ததால் பூமி அழகுபெற்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் மழை வகைகள்:

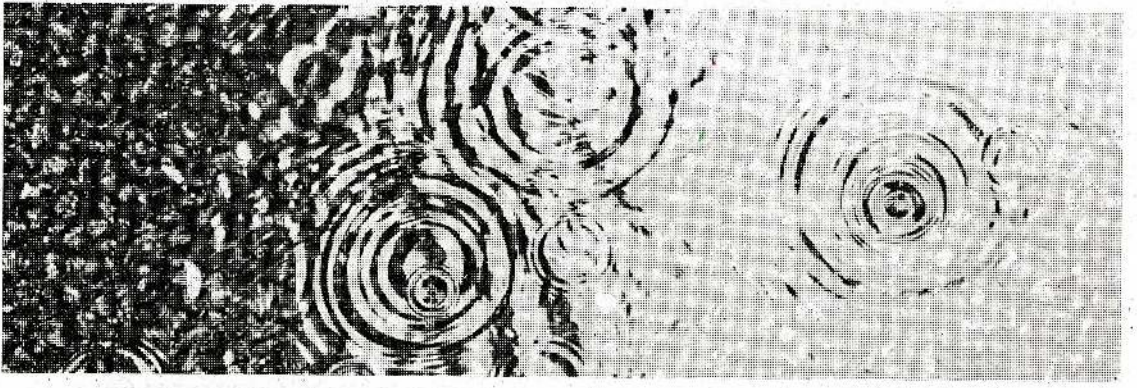
சங்க இலக்கியங்களில் மழைக் குறிப்புக்களைக்கொண்ட பாடல்கள் நிறையவே உள்ளன. அவற்றில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதனால், அன்றையத் தமிழரின் மழை பற்றிய புரிதல் எப்படி இருந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். மழை, பெயல், மாரி, அழிதுளி என்று பல பெயர்களில் குறிக்கப்படுகிறது. ‘கருவி வானம்’, ‘எழிலி’ என்பன மழைமேகங்களைக் குறிக்கும் சொற்களாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால், மழை என்னும் சொல்லேகூட மேகம் என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அழிதுளியும், ஆவியும்:

“இருவிசம்பு இவ்ந்த கருவி மாமழை
நீர்செறி நுங்கின் கண்சிதர்ந் தவைபோல்
சூர்வளிப் பன்ன தன்வரல் ஆலியொடு
பருஉப்பெயல் அழிதுளி தலைஇ, வான் நவின்று
குருஉத்துளிப் பொழிந்த பெரும்புலர் வைகறை”

(அகம். 304. வரிகள் 1- 5)

புலர்ந்தும்புலராத வைகறைப்பொழுதில், பரந்துவிரிந்த விண்ணில் எழுந்த அடர்ந்த மேகக்கூட்டங்கள், ஆலங்கட்டிகளுடன் பெருமழையாகப்பொழிந்தன. தரையில் விழுந்த ஆலங்கட்டிகள் நீர்நிறைந்த நுங்கின் கண்போல



சிதறின. எங்கள் ஊரில் (பாபனாசம், நெல்லை மாவட்டம்) நுங்கின் 'சுளையை' கண் என்று சொல்வதுதான் வட்டாரவழக்கு. அதுவும்கூட சங்கத்தமிழ்ச்சொல்லின் தொடர்ச்சி என்று அறியும்போது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது.

ஆலி என்றால் ஆலங்கட்டி அல்லது பனிக்கட்டி அழிதுளி என்பது பெருமழையைக் குறிக்கும். இப்பாடலில் முதலில் வரும் 'மாமழை' என்பது நீர்செறிந்த மேகத்தைக் குறிப்பதாகும். 'பெயல்', 'அழிதுளி' அடுத்தடுத்து வருகின்றன. பெயல் என்றால் மழை. அழிதுளி என்பதற்கு 'மிக்கதுழி' என்று 'நா. கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்மொழி அகராதி' பொருள்கூறுகிறது. அந்த வகையில், பெரியபெரிய துளிகளுடன் பெருமழைபெய்தது என்றும் ஆகிறது.

"ஆலி அழிதுளி பொழிந்த வைகறை"

(அகம். 308. வரி-3)

ஆலங்கட்டிகளுடன் பெருமழை பெய்த காலைப்பொழுது.

"நீலத்து அன்ன நீர்பொதி கருவின்
மாவிகம்பு அதிர முழங்கி, ஆலியின்
நிலம்தண் என்று கானம் குழைப்ப"

(அகம். 314. வரிகள் 1-3)

நீலமணிபோன்று நீரைச்சுமந்து கருக்கொண்டு, விண்ணதிர இடிஇடித்து ஆலங்கட்டிகளுடன் பெருமழை பெய்ததால் நிலம் குளிர்ந்தது.

"-----பாம்பின்

பைபட இடிக்கும் கடுங்குரல் ஏற்றொடு
ஆலி அழிதுளி தலைஇக்
கால்வீழ்ந் தன்றுநின் கதுப்புஉறல் புயலே"

(அகம்., பாடல் 323, வரிகள் 10 - 14)

பாம்பின் படம் நடுங்குமாறு இடித்து, பகலில் கதிர்வனின் கதிர்களை மறைத்துத் தலைவியின் கரியகூந்தல்போன்று இருண்டு, ஆலங்கட்டிகளுடன் பெருமழை இறங்கியதாகத் தலைவன் தலைவியிடம் கூறுகிறான்.

"முத்தின் அன்ன வெள்வீ தாஅய்
அலகின் அன்ன அரிநிறத்து ஆலி"

(அகம். பாடல் 335. வரிகள் - 20)

வெண்ணிறமுடைய ஆலங்கட்டிகள் என்று பொருள்.

"மாக்கடல் முகந்து மாதிரத்து இருளி

இடியும் முழக்கும் இன்றி பாணர்
வடியுறு நல்யாழ் நரம்புஇசைத் தன்ன
இன்குரல் அழிதுளி தலைஇய நன்பல்
பெயல்பெய்து கழிந்த பூநாறு வைகறை"

(அகம். 374. வரிகள் 1 - 10)

கடல்நீரை முகந்த மேகங்கள் நெருங்கிவந்ததால், அனைத்துத்திசைகளும் இருண்டன. வாணைப் பிளந்ததுபோல மின்னின. ஆனாலும் இடியும், முழக்கும் இன்றி பாணரின் நல்யாழிலிருந்து வெளிப்படும் இன்னிசைபோல பெருமழையானது சீராகப் பெய்தது.

"குன்றக் குறவன் ஆர்ப்பின் எழிலி
நுண்பல் அழிதுளி பொழியும் நாட"

(ஐங்குறுநூறு, பாடல் 251, வரிகள் - 1,2)

எழிலி என்றால் மழைமேகம். குன்றக்குறவன் மழைவேண்டி கடவுளைத் தொழுதான். அதனால் மழை பெய்தது. அப்படிப்பட்ட பெருமழை பொழியும் நாட்டை உடையவன் தலைவன்.

"வானம்பாடி வறம்களைந்(து) ஆனது
அழிதுளி தலைஇய புறவில் காண்வர
வானர மகளோ நீயே"

(ஐங்குறுநூறு, பாடல் 418, வரிகள் - 1,2,3)

"வானம்பாடி பறவை வானில் பறக்கும்போதே மழைநீருண்டு வாழ்வது. அதன் வறுமை நீங்கும் அளவிற்குப் பெருமழை பெய்தது. அத்தகைய வனத்தின் வான்மகளோ நீ" என்று தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டுகிறான்.

ஆலங்கட்டி மழைக்கான அறிவியல் :

மழைமேகத்தின் குளிர்ந்த காற்றடுக்கின் அடர்த்தி குறைவாக இருக்கும்போது, அதனை ஊடுருவி விழும் மழைத்துளிகள் உறைவதற்கு முன்பாகவே விரைந்து நகர்ந்து தரையை அடைந்துவிடும். மாறாக, குளிர்ந்த காற்றடுக்கின் அடர்த்தி செறிவாக இருக்குமானால், அதனூடாகப் பயணிக்கும் மழைத்துளிகள் தரையை அடைவதற்குக் கூடுதல் நேரம் எடுத்துக் கொள்வதால் குளிர்ந்து உறைந்து, பனிக்கட்டிகளாக மாறி, தரையை அடைகின்றன. அதுவே ஆலங்கட்டி எனப்படும் பனிக்கட்டி மழை. கடும் கோடைக்காலத்தில்தான் ஆலங்கட்டி மழை பெய்வதற்கான வாய்ப்பு அதிகம்.

கணமழை:

கணமழை என்று எழுதுவது இக்கால வழக்காக உள்ளது. ஆனால் சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் 'கணமழை' என்றே குறிக்கப்படுகிறது. 'கணம்' என்பது கூட்டம், செறிவு என்னும் பொருளைத்தருவதால் அது பெருமழை என்று பொருள்பொதிந்ததாகவும் உள்ளது. மழை என்பதற்கு மேகம் என்று பொருள்கொண்டால், கணமழை என்பது நீரைச் சுமந்துநிற்கும் மேகங்களின் தொகுதி என்றும் கூறலாம்.

"கணமழை பொழிந்த கான்மடி இரவில் "
(அகம். 392. வரி 12)

"கணமழை துறந்த கான்மயங்கு அழுவம்"
(அகம். 397. வரி 5)

"மழைக்கணம் சேக்கும் மாமலைத் தலைவன்"
(புறநானூறு. பாடல் 131. வரி-1)

திருமழை, கழிமழை, இளமழை :

"திருமழை தலைஇய இருளிநிற விசும்பின்
விண்ணதிர் இமிழிவிசை கடுப்பப் பண்அமைத்து
திண்வார் விசித்த முழுவொடு ஆகுளி "
(மலைபடுகடாம், வரிகள் 1,2,3)

இசைக்கருவிகளப்பற்றி விவரிக்கும் வரிகள், மழையானது செல்வத்தைக்கொண்டு வருவதால், 'திருமழை' எனப்பட்டது.

"கழிமழை பொழிந்த பொழுதுகொள் அமையத்து "
(அகம். 13. வரி 13)

தூயத் துளிகளைப் பொழியும் பொய்யா வானம்.

"இளமழை ஆடும் இளமழை ஆடும்
இளமழை வைகலும் ஆடும்என் முன்கை
வளை நெகிழ வாராதோன் குன்று "
(கலித்தொகை, பாடல் 41. வரிகள் - 25, 26, 27)

தலைவி உடல்மெலிந்து அவளது கைவளை நழுவிவிழுகிறது. அதற்குக் காரணமான தலைவனது மலையில் நாள்தோறும் இளமேகங்கள் தவழ்கின்றன. இங்கு மழை என்பது மேகம் என்னும் பொருளில் வருவதை அவதானிக்கலாம்.

தூத்துளி, ஆர்தளி, ஆர்கலி :

"தூத்துளி பொழிந்த பொய்யா வானின்"
(மலைபடுகடாம், வரி. 75)

தூய நீர்த்துளிகளைப் பொழியும் பொய்க்காத வானம்.

"துஞ்சுவது போல இருளி விண்பக
இமைப்பது போல மின்னி உறைக்கொண்டு
ஏறுவது போலப் பாடுசிறந்து உரைஇ
நிலம் நெஞ்ச உட்க ஓவாது சிலைத்துஆங்கு
ஆர்தளி பொழிந்த வார்பெயல் கடைநாள்"
(அகம். 139. வரிகள் 1-5)

உறங்குவதுபோல இருட்டியது. இமைப்பதுபோல மின்னியது. நீரைச்சுமந்துகொண்டு மேகமானது உயரத்திற்குச்சென்று, இடி இடித்து மழையாகப்பொழிந்தது. 'ஆர்தளி' என்பது மிக்க நீர் என்னும் பொருள்கொண்டது. அந்தவகையில், பெருமழை பெய்தது என்று கொள்ளலாம்.

"ஆர்கலி வானம் தலைஇ நடுநாள்
களைபெயல் பொழிந்தெனக் கானக் கல்யாற்று
முழியிலை கழித்தன முகிழ்இண ரொடுவரு
விருந்தின் தீநீர் மருந்து மாக்கும்
தண்ணென உண்டு கண்ணின் நோக்கி
முனியாது ஆடப் பெறினீஇவள்
பனியுந் தீர்குவள் செல்க என்றோளே"
(நற்றிணை, பாடல் 53, வரிகள் 5-11)

காதலன் பிரிந்ததால் ஏற்பட்ட காதல்நோயால் தலைவி வாடுகிறாள். இப்பாடலில் 'ஆர்கலி' என்பது வானத்தில் செறிந்திருக்கும் மழைமேகங்கள் எனலாம். அவற்றின் காரணமாக நள்ளிருளில் பெருமழை (களைபெயல்) பொழிகிறது. மழைநீரானது கற்கள் நிரம்பிய காட்டுவழியில் ஆறாக ஓடியது. கற்களில் பாயும் அக்காட்டாறு பல மூலிகைகளைச் சுமந்துவந்தது. அது நோய்தீர்க்கும் மருந்தும் ஆகும். குளிர்ச்சிபொருந்திய அம்மூலிகைநீரைக் குடித்தும், குளித்தும் வந்தால் மகளின் நோய்தீரும் என்றுசொல்லி அவளை நீராட அனுப்புகிறாள் தாய். இங்கு 'பனி' என்பது நோய்காரணமாக உடலில் ஏற்படும் நடுக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இன்றும் கூட, மலையாளத்தில் காய்ச்சலை 'பனி' என்பது பேச்சுவழக்காக உள்ளது. காய்ச்சல் வந்தால் உடல் நடுங்கும்தானே ! அருவிகள் மூலிகை நீரைச் சுமந்துவருவதால், அருவி நீராடல் நன்மைபயக்கும் எனும் இன்றைய

கருத்தும் கூட சங்ககாலத்தொடர்ச்சியே ஆகும். (ஆர்கலி - மழை, வெள்ளம்) இக்கருத்துடன் ஒத்துப்போகிறது சித்தாறு பற்றிய கருத்து. திருக்குற்றாலத்தின் முதன்மை அருவிநீரே சித்தாறு அடுகிறது. சித்தாறு, சிறிய ஆறு என்றாலும் 'வாமன அவதாரம்' போல் பெருமை உடையது என்று முக்கூடப்பள்ளி கூறுகிறது. அதுவும் உண்மைதான் என்கிறது இந்தச் செய்தி. திருக்குற்றால மலையிலிருந்து, பல நோய்களைக் குணப்படுத்தும் மூலிகைசேர்ந்த நீருடன் ஓடி வருவதால், பெல்ஜியத்தில் உள்ள ஸ்பா அருவியுடன் (Spa falls in Belgium) சித்தாறு ஒப்பிடப் படுகிறது.

கணபெயல், கருவி வானம் :

"கணபெயல் நீலம்போல் கண்பனி கலுப்பவால்"
(கலித்தொகை, பாடல் - 48, வரி-15)

தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் தலைவி அழுததால் பெருகிய கண்ணீர்த்துளிகள் (கண்பனி), பெருமழையில் (கணபெயல்) நனைந்த நீலமலர்கள் போல கண்கள் கலங்குவதற்குக் காரணம் ஆயின.

"கருவி வானம் பெய்யாது ஆயினும்
அருவி ஆர்க்கும் அயம்திகழ் சிலம்பின்"
(நற்றிணை. பாடல் 365, வரிகள் 6,7)

பல நாட்களாக மேகங்கள் மழைபொழியாமல் போனாலும், தலைவனது மலையில் அருவியின் இரைச்சல் கேட்டபடியே இருக்கும் என்று தோழி தலைவிக்குத் தலைவனின் ஊரைப்பற்றி கூறுகிறாள் (கருவி வானம் - மேகத்தொகுதி).

வேண்டுமிடம் பெய்யா மழை!

"அறுகுளத்து உகுத்தும் அகல்வயல் பொழிந்தும்
உறும்இடத்து உதவாது உவர்நிலம் ஊட்டியும்
வரையா மரபின் மாரி போல"

(புறநானூறு. பாடல் 142. வரிகள் 1,2,3)

தண்ணீர் தேவைப்படும் இடங்களான நீர்வற்றியகுளத்திலும், அகன்ற வயலிலும் பொழியாத மழை, பயன் இல்லாத உவர்நிலத்தில் பொழியும். இப்படியாக தேவைப்படும் இடங்களில் பொழியாது, தேவையற்ற இடங்களில் பொழியும் மழைபோல.

செம்புலப் பெயல் நீர் :

"யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ?
எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?
யாயும் நீனும் எவ்வுழி அறிதும்?
செம்புலப் பெயல்நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந் தனவே"

(குறுந்தொகை. பாடல்-40)

இலக்கிய மேடைகளில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் பாடல் இது. என்னுடைய தாயும் உன்னுடைய தாயும் யார் யாரோ? என்னுடைய தந்தையும், உன்னுடைய தந்தையும் எந்தவிதத்தில் உறவினர்? வேறு எந்தவகையிலும் நாம் இருவரும் இதற்குமுன்பே ஒருவரை ஒருவர் அறிந்திருக்கிறோமா? இவை எதுவுமே இல்லை. என்றாலும், தாய்மையான மழைநீர் செம்மண் நிலத்தில் பொழிந்து பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது பிரித்தறியமுடியாத செந்நிறத்திற்கு மாறிவிடுகிறது. அதுபோல நம் நெஞ்சங்களும் காதலால் ஈர்க்கப்பட்டு ஒன்றுகலந்தன.

இனி பிரிவதற்கில்லை என்று தலைவி, தலைவனிடம் கூறுவதுபோன்ற வரிகள். இதுதான் உண்மையான காதல். சாதி, மதம், அழகு, பொருளாதாரப் பின்புலம் பார்த்து வருவது காதல் அல்ல.

பண்டைத்தமிழரின் வானிலை முன்னறிவிப்பு:

பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் மழைவருவதை எப்படிக்கண்டறிந்திருப்பார்கள் என்பதற்கு முக்கூடப்பள்ளில் ஒரு பாடல் சான்றாக உள்ளது.

"ஆற்றுவெள்ளம் நானைவர
தோற்று தேகுறி - மலை
யாள மின்னல் ஈழமின்னல்
குழ மின்னுதே
நேற்று மின்றுங் கொம்பு சுற்றி
காற்ற டிக்குதே கேணி
நீர்ப்படு சொறித்த வளை
கூப்பிடு குதே!
சேற்று நண்டு சேற்றில் வளை
ஏற்றடைக்குதே - மழை
தேடி யொரு கோடி வானம்
பாடி யாடுதே!"

அன்றைய காலத்தில் சுற்றுச்சூழலே, வானிலை முன்னறிவிப்புத் துறையாகச் செயல்பட்டிருக்கிறது. மேற்கில் மலையாள மின்னலும், கிழக்கில் ஈழ மின்னலும் மின்னுகிறது. கொம்பு சுற்றி காற்றடிப்பது புயல் சின்னம் உருவானதற்கான அடையாளம். கிணற்றில் உள்ள சொறித்தவளைகள் உற்சாகமாக ஒலி எழுப்புகின்றன. மழைநீர் உட்புகுந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக நண்டுகள் சேற்றைக்கொண்டு அவற்றின் வளைகளை மூடுகின்றன. மழை வருவதை முன்னிட்டு வானம்பாடி பறவைகள் ஆனந்தமாக வானில் பறக்கின்றன. இத்தனை மழைக் குறிகள் ஒருபோலத் தோன்றுவதால் உறுதியாக மழை வரும் என்பதாகும்.

சங்கத்தமிழரின் விண்ணியல் அறிவும், மழை முன்னறிவிப்பும்.

சங்ககாலத் தமிழ்ச்சமுகத்தில், வான் ஆய்வாளர்கள் இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் விண்மீன்கள், கோள்களின் நிலைகளைக்கண்டு, அத்தரவுகளைக்கொண்டு பெருமழை பெய்யும் காலத்தைக் கணித்திருக்கின்றனர்.

“விரிகதிர் மதியமொடு வியல்விசம்பு புணர்பட
எரிசடை எழில்வேழம் தலையெனக் கீழிருந்து
தெருவிடைப் படுத்தமுன்று ஒன்பதிற்று
இருக்கையுள்
உருகெழு வெள்ளிவந்து ஏற்றியல் சேர

மதியம் மறைய வருநாளில், வாய்ந்த பொதியில் முனிவன் புரைவரைக் கீறி மிதுனம் அடைய, விரிகதிர் வேனில் எதிர்வரவு மாறி இயைகெனஇல் வாற்றால் புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ தெரிதருஉம் வையைப் புனல்”

(பரிபாடல் ; பாடல் 11 ; வரிகள் 1 - 15)

பரந்த இரவுவானத்தில் விரியும் கதிர்களைக்கொண்ட நிலவொடு கார்த்திகை, திருவாதிரை, பரணி விண்மீன்கள் முதன்மைபெற்று நிற்கின்றன. இவற்றின் கீழ் உள்ள இடபவீதி, மிதுனவீதி, மேடவீதி ஆகிய மூவகை இராசிகளுள், ஒளிபொருந்திய வெள்ளிமீன், இடப இராசியைச் சேர்ந்தது. (ஓவ்வொரு இராசியும் ஒன்பது நாட்டளைக் கொண்டது). புதன் விண்மீன், மிதுன இராசியில் சேர்ந்தது. கார்த்திகை உச்சம் அடைந்தது. இருள்நீங்கும் விடியலில் சனிக்குரிய இரட்டை வீடுகளான மகரம், கும்பம் இராசிகளுக்கு மேல் உள்ள மீனத்தை, வியாளன் விண்மீன் அடைந்தது. எமனைத் தமையனாகப்பெற்ற சனி விண்மீன், தனுசுக்குப் பின்னால் உள்ள மகரத்தைச்சேர்ந்தது. அந்நாளில் இராகுவாகிய அரவம், நிலவை மறைக்க விரைந்தது. பொதியமலையில் வாழ்ந்த அகத்தியமுனிவன் பெயர்கொண்ட விண்மீன் தன் உயர்ந்த இடத்தைக் கடந்து மிதுனத்தைப் பொருந்தியது. இவற்றின் காரணமாக, உயர்ந்த சையமலையில் பொழிந்த மழைநீரால் வையையில் வெள்ளம் பெருகி, கரை உடைந்தது.

இன்றைய வானிலை முன்னறிவிப்பு:

தொடக்கத்தில் ஓரிடத்தின் வெப்பநிலை, காற்றின் அழுத்தம், காற்றின் ஈரப்பதம், வீசும் காற்றின் வேகம் போன்றவற்றின் தரவுகளைத்திரட்டி அறிவியல் அடிப்படையில் வானிலையைக் கணித்துப் பருவமாற்றங்களை முன்னறிவிப்புச்

செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட வானிலை முன்னறிவிப்பிற்கும், உண்மையான வானிலைக்கும் இடையே நிறைய முரண்கள் இருந்தன. ரேடாரும், தந்தியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபிறகு, மழை, வறட்சி உள்ளிட்ட வானிலை முன்னறிவிப்பு ஓரளவிற்குச் சரியாக இருந்தது. செயற்கைத்துணைக்கோள்கள் (weather satellites) துணையுடன் இன்று மிகப்பெரிய அளவிற்குத் துல்லியமாக வானிலை முன்னறிவிப்புச் செய்யும்விதத்தில் அத்துறை வளர்ந்திருக்கிறது.

இன்றைய அறிவியலின் மழை வகைப்படுத்தல்:

இன்றைய அறிவியல், மழை வருவதற்கான காரணங்களைச் சொல்வதோடு, மழை வகைகளை அவை உருவாவதற்கானப் பல்வேறு குழல்களைக்கொண்டு அடையாளப்படுத்துகிறது.

1. முகப்பு மழை (Frontal Rain), 2. தடை-மழை (Relief or orographic rain), 3. வெப்பச்சலன மழை (Convective rain), 4. பருவமழை (Monsoon rain), 5. புயல் மழை (Rain-storm), 6. மேலடுக்குச் சுழற்சி மழை (Upper layer circulation) 7. கீழடுக்குச் சுழற்சி மழை (Lower layer circulation) .

என்றைக்கும் தேவையான மழை:

இந்தப்பூமி உயிர்த்திருப்பதற்கு மழையே காரணம். மழை இல்லையென்றால், நம் பூமியும் உயிரிகளற்ற மற்ற கோள்களில் ஒன்றாகிவிடும். பூமியில் நுண்ணுயிரிகள் முதல் பகுத்தறிவுபடைத்த மனிதர்கள் வரையிலும் அனைத்தும் உயிர்வாழ்வதற்கு நீர்வேண்டும். அந்த நீருக்கு ஆதாரமாக விளங்குவது மழை. மழை வருவதற்குக் கதிரவன், கடல், மலை, மரம், புல், பூண்டு அனைத்தும் வேண்டும். இவற்றில் கதிரவனை மனிதர்களால் நெருங்கமுடியாது. கடலை மாசுபடுத்தியும், வனத்தை அழித்தும், மலைகளை வெட்டியும் இயற்கைச்சமநிலையை மனிதர்கள் அழித்துவருகின்றனர்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு மத்தியகிழக்கில் பாலைவனத்தில் பெருமழைபெய்து பெருவெள்ளம் ஓடியதை நாம் பார்த்தோம். பாலைவனத்தில் வெள்ளம் என்பது, நீர்வளம்பெருகிய இடங்கள் வறண்டு பாலைவனமாக மாறவும் கூடும் என்னும் எச்சரிக்கையை நமக்குத் தந்திருக்கிறது என்று சிந்திக்கவேண்டும். இனிமேலாவது, இயற்கையை அழிக்காமல் பாதுகாக்கவேண்டும்.

“நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு”

(திருக்குறள் - 20)

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

திருக்குறளில் மனிதத்துவம்

‘மனிதத்துவம்’ என்பது ஒரு கோட்பாடாக ஐரோப்பாவில் மறுமலர்ச்சி தோன்றியபோது ஏற்பட்டது. கிரேக்கச் செவ்வியல் நூல்களுக்குத் திரும்பச் செல்லும்போது மனிதத்துவம் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று சொல்வார்கள். மறுமலர்ச்சிக் காலத்து மனிதத்துவவாதிகள்மேல் அரிஸ்டாட்டல், சிசரோ, லிவி போன்றோரின் தத்துவமும் வரலாறும் தாக்கம் ஏற்படுத்தின. இக்கோட்பாடு இத்தாலியிலிருந்து பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பரவி அமெரிக்கா வரை சென்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டு இறுதி வரையில் கோலோச்சிய இந்தக் கோட்பாடு மெல்ல அதன் வலிமையை இழந்தது.

மனிதத்துவத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

மனிதத்துவம் மனிதனை மையப்படுத்துகிறது. மனித அனுபவம் அதன் அடிப்படை. கல்வி, சொல்லாட்சி, பகுத்தறிவு, அனுபவம், நம்பத்தக்க அறிவு ஆகியவை முதலிடம் பெறுகின்றன. மனிதத் தன்மை எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்ற நம்பிக்கை அதில் விரவிக் காணப்படுகிறது. இவற்றிற்கு அடிப்படையாக நடைமுறை ஒழுக்க நெறி இருக்கும். அதன் வழியாக கருணை, நீதி, இரக்கம் ஆகியவை மிகுந்திருக்கும் மக்களாட்சிச் சமுதாயம் கட்டி எழுப்பப்படும்.

ஒவ்வொரு மரபும், மதம் உட்பட, ஒரு சில அனுமானங்களைக் கொண்டிருக்கும். மெய்மைவாதம் என்ற கோட்பாடு இந்த அனுமானங்களைத் தள்ளிவிட்டு அனுபவங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது. மனிதத்துவ வாதமும் இதை ஏற்றுக் கொண்டது. மனிதத்துவ வாதிகள் முழுமையான தூய்மையை வற்புறுத்தவில்லை. அறச்செயலைக் கற்றலின் இலக்கு என்று கருதினார்கள். இச்செயல்கள் பயனுள்ளனவையாக இருக்க வேண்டும். அதுவே அறத்தின் உண்மையான பெருமை என்று பல்மியரி என்பவர் சொன்னார். தனிமனித உரிமைகள், சமூக உரிமைகள் ஆகியவை வலியுறுத்தப்பட்டன. மார்க்சிய மனிதத்துவம் சமூக பொருளாதார



நீதியைப் பற்றிக் கூறி, தனிமனிதருக்கும் சமூகக் குழுவிற்கும் அதிகாரம் வழங்குவதற்கான போராட்டமாக மனிதத்துவத்தைப் பார்க்கிறது.

மேலும் அறம், செயல் முகமை, ஒழுக்க நெறியின் சிறப்பு ஆகியவற்றில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை மனிதத்துவத்தின் அடிப்படை என்றால் இவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவது மனிதரால் முடியும். மனித இனத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தியோ, விலங்கினமோ அதனைச் செய்யமுடியாது. அற நெறி உலகின் ஒரே முகவர்கள் மனிதர்தான். இவ்வாறு மனிதத்துவத்தின் அடிப்படைக் கருத்தியல்களை அறியலாம். இவை திருக்குறளில் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்று இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

மறுமலர்ச்சிக் கால மனிதத்துவம் கல்வியிலேயே தொடங்கியது எனலாம். சிசரோ, அரிஸ்டாட்டல், பெட்ரார்க் முதலானோரின் செவ்விலக்கியங்களைக் கல்விப் புலத்தில் கொண்டுவந்தது மனிதத்துவம். அந்தப் பாடத்திட்டத்தில் ஒழுக்கநெறித் தத்துவமும் ஒன்று. இரக்கம், கருணை, மன உறுதி, பேச்சாற்றல், ஆய்ந்தறி அறிவு முதலான பண்புகளையும் திறன்களையும் கல்வி வளர்க்கவேண்டும்.

திருக்குறள் முதலாவதாக ஓர் ஒழுக்கநெறி கூறும் நூல். முழுவதுமே அற வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான வழிகளைக் கூறுகிற கல்விப் புலம்சார்ந்த ஒரு நூல். எனவே கற்றல் பற்றியும் அதன் விளைவான அறிவுபற்றியும் பல இடங்களில் அது பேசுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கல்விப்புலத்தில் உளவியல் மனிதத்துவம் சிறப்பான இடம் வகிக்கிறது. மாஸ்லோ, கார்ல் ரோஜர்ஸ் ஆகிய இரண்டு மெய்யியலாளர்களின் கருத்துகள்



சமுதாய வாழ்க்கையில் ஒருவர் பிறரோடு இன்சொல் பேசி இனிமையான உறவுகொள்ளல் வேண்டும். இதனைத் திருக்குறள் வலியுறுத்துகிறது. நகை, ஈகை, இன்சொல் ஆகிய மூன்றும் இல்லாதவர்கள் உயர்குடியில் பிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது வள்ளுவர் இப்பண்புகள் உள்ளவர்களெல்லாம் உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் என்று நாம் பொருள் காணவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

கல்விப்புலத்தில் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. அவற்றில் தானாகக் கற்றல், தன்னையே முழுமைப் படுத்திக் கொள்ளல் ஆகிய கருத்தியல்கள் மிக முக்கியமானவை.

திருக்குறளில் கல்வி அதிகாரம் கற்றல், கற்றலின் அவசியம், கற்றலின் விளைவுகள் பற்றிப் பேசுகிறது. கற்பித்தல் பற்றியோ, கற்பிப்போர் பற்றியோ எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. கல்வி கற்பதில் ஆர்வமுடனும் பணிவுடனும் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடவே உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் (395) என்ற குறள் கூறப்படுகிறது. கற்பதற்கான மூலம் (source) ஆசிரியராக இருக்கலாம், நூல்களாக இருக்கலாம். ஆனால் கல்வி கற்பவர்தான் கற்றாகவேண்டும். நூல்களைக் கற்க இயலாதவர்கள் பிறர் (ஆசிரியர்) சொல்வதைக் கேட்டு அவர்களது அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதே வள்ளுவர் கருத்து. அவர் காலத்தில் நூல்கள் ஓலைச்சுவடிகளாக இருக்கும்போது அவை கிடைப்பது அரிதாக இருக்கும். அப்போது கற்றோரிடமிருந்து கேட்டு அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்வது நேரிடும்.

மனிதத்துவத்தின் பல கூறுகளை உள்வாங்கி மாஸ்லோ, கார்ல் ரோஜர்ஸ், மரியா மான்டிசோரி முதலான மனிதத்துவவாதிகள் தங்கள் மனிதத்துவக் கல்விக் கோட்பாட்டை வகுத்தார்கள். அவை எல்லாம் திருக்குறளில் இருக்காது. ஆனால் மாஸ்லோ சொன்ன தேவைகளின் அடிப்படையிலான நோக்கங்களில் தன்னை முழுமையாக்கிக் கொள்ளல் முழு நிறைவைக் கொடுக்கும் என்ற கருத்தியலை வள்ளுவத்தில் காணலாம்.

தாம் இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார் (399)

இந்தக் குறள் கல்வியின் பயனாக இன்புறுவதைக் குறிக்கிறது. மாஸ்லோ சொன்ன தன்னை முழுமையாக்கிக் கொள்ளல் (self-actualisation) பேரின்பத்துக்கு வழி கோலும்.

கல்வி எல்லோருக்கும் உரியது, வறியார் செல்வர் என்ற ஏற்றத்தாழ்வு கல்வி கற்றலில் இருக்க

முடியாது. மேற்குலம் கீழ்க்குலம் என்ற பாகுபாடு வள்ளுவர் காலத்தில் தோன்றத் தொடங்கியிருக்கும். எனினும் கல்வி கற்பதற்குக் குலப் பிறப்பு ஒரு தடையாக இருந்திருக்காது. அப்படி இருந்தாலும் கல்வி கற்ற பிறகு அந்த ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாது போகும்.

மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு. (409)

ஒழுக்கநெறி நூலான திருக்குறள் தனிமனித ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்துவதில் வியப்பில்லை. ஆயினும் அற வாழ்க்கை சமுதாயத்தில் வாழப்படுகிறது. அப்போது சமூக வாழ்க்கைத் திறன்கள் அவசியம். மற்றவர்களோடு பழகுதல், இன்சொல் பேசுதல், கருணை காட்டல் முதலிய பண்புநலன்களை வளரக்கேண்டும். இவற்றில் பல மனிதத்துவம் சார்ந்தவை.

மனிதத்துவம் கூறும் ஒரு திறன் பகுத்து அறியும் திறன் (reasoning ability). நல்லது எது தீயது என்று பகுத்தறியும் ஆற்றல் தனிமனித வாழ்க்கைக்கும் பொது வாழ்க்கைக்கும் அவசியம். கேடானவற்றைக் கைக்கொண்டு நல்லனவற்றை விடுதலைப் பேதைமை, அறியாமை என்கிறார் வள்ளுவர். பகுத்தறிவுடையவர் அவற்றை வேறுபடுத்திக் காணமுடியும், எது நல்லொழுக்கம் எது தீய ஒழுக்கம் என்று பகுத்து உணர முடியும்.

பேதைமை என்பதுஒன்று யாதெனின் ஏதம்
கொண்டு ஊதியம் போகவிடல் (831)

தேவையானவருக்கு நன்மை செய்வதற்கும் அறிவு அவசியம் (842). 'தெரிந்து செயல்வகை' அதிகாரம் முழுவதுமே பகுப்பாய்வினால் பெறப்படும் அறிவின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது.

மனிதனிதத்துவம் அனுமானங்களைப் புறந்தள்ளி அனுபவங்களை முன்னிலைப் படுத்துகிறது. மதம் சார்ந்தவை பலவும் அனுமானங்களே. அனுபவங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யும்போது அனுமானங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவையாக ஆகிவிடும். மனிதனுக்கும்

மேலே உள்ள சக்தி மனித வாழ்க்கையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்பது வள்ளுவர்காலத்து அனுமானங்களில் ஒன்றாக இருந்திருக்கும். சமணம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், கடவுள் என்ற கருத்தியலிலிருந்து மாறுபட்டது. வள்ளுவர் காலத்துச் சமணம் என்ன சொல்லியிருந்தாலும் அக்காலக் கருத்தியல்கள் பலவற்றை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஊழ்வினையில் நம்பிக்கை இருந்த காலம் அது. இருப்பினும் வள்ளுவர் கடும் முயற்சி மேற்கொள்பவர்கள் ஊழையும் வெற்றி கொள்வார்கள் என்று நம்பினார்:

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவுஇன்றித்
தாழாது உஞற்று பவர் (620)

தெய்வத்தால் செய்யமுடியாததையும் முயற்சியோடு மெய்வருந்தி உழைப்போர் செய்யமுடியும் என்று வலியுறுத்துகிறார். மனிதனின் உச்ச உயர்நிலையை. (supremacy) மனிதத்துவம் கொண்டாடுகிறது. மனிதன் இங்கே தெய்வத்தினும் பெரியவனாகக் காட்டப்படுகிறான்.

மார்க்சிய மனிதத்துவம் சொல்லும் பொருளாதார நீதி வள்ளுவரின் உலகில் எப்படி நிலை நிறுத்தப்படுகிறது? விதியோ பிறப்போ ஒருவனை ஏழையாகவோ பணக்காரனாகவோ ஆக்கியிருக்கலாம். அப்படியே ஒருவன் வறுமையின் காரணமாக இரந்து வாழ வேண்டிய நிலையில் இருந்தான் என்றால் அந்தச் சமுதாயத்தை அல்ல, அதனைப் படைத்த இறைவனையே சபிக்கிறார் அவர்.

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகுஇயற்றி யான் (1062)

வள்ளுவரின் அறச்சீற்றம் இது.

ஏற்றத்தாழ்வுள்ள சமுதாயம் தவிர்க்க முடியாதது என்றால் பொருளாதார நீதி எவ்வாறு கிடைக்கும்? அதற்கு வள்ளுவர் கூறும் வழி பகிர்ந்து வாழ்தல். இருப்போர் இல்லாதோருக்குக் கொடுத்தல் ஓரளவு சம நிலையைக் கொண்டுவரும். உடையார்முன் இல்லார் கேட்கும் கொடுமையே இருக்காது (1069). ஏனென்றால் அப்படி நிலையே வராமல் செல்வந்தர் அவர்களது தேவையை அறிந்து கொடுப்பார்கள்.

சமுதாய வாழ்க்கையில் ஒருவர் பிறரோடு இன்சொல் பேசி இனிமையான உறவுகொள்ளல் வேண்டும். இதனைத் திருக்குறள் வலியுறுத்துகிறது. நகை, சகை, இன்சொல் ஆகிய மூன்றும் இல்லாதவர்கள் உயர்குடியில் பிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது வள்ளுவர் இப்பண்புகள் உள்ளவர்களெல்லாம் உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் என்று நாம் பொருள்

காணவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.

மனிதத்துவம் சொல்லும் இன்னொரு பண்பு வாக்கு வன்மை. சொல்வன்மைக்கென்று ஓர் அதிகாரமே தந்திருக்கும் திருவள்ளுவர் அவை அறிதல் பற்றியும் அவை அஞ்சாமை பற்றியும் விளக்குகிறார்.

மனிதநேயம் (humanitarianism) என்பது கருணைச் செயல், இரக்கத்தினால் பிறருக்கு உதவுதல் முதலானவற்றைக் குறிக்கும் மனிதத்துவக் கூறுகளில் ஒன்று. தேவையில் இருக்கும் ஒருவருக்கு அவர் கேட்காமலேயே செய்வதுதான் உதவி.

செய்யாமல் செய்யும் உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது. (101)

மனிதத்துவம் எல்லாம் முழுமையானதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. எல்லாமே தூய்மையாக, ஒழுக்க நெறிக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும் என்று சொல்லவில்லை. பிழைகள் இருக்கும், அவற்றைத் திருத்திக் கொள்வதே மனித மாண்பு. 'வினைத் தூய்மை' அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர்,

என்றுஎன்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வோனேல்
மற்றுஅன்ன செய்யாமை நன்று (655)

என்று கூறுகிறார்.

பொருள் சுட்டல் வேண்டாம் என்று அவர் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதில் நேர்மை வேண்டும் என்பதே அவர் அறிவுரை, சிலவேளைகளில் கடுமையாக எச்சரிக்கவும் செய்கிறார்.

அருளோடும் அன்போடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல் (755)

இவ்வாறு மனிதத்துவம் கூறும் பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்குதல் மனித மாண்பை உறுதிசெய்யும். நீதியையும் நன்மைகளையும் விரும்பிப் பிறருக்குப் பயன்பட வாழ்தலையே வள்ளுவம் கொண்டாடுகிறது. மனிதத்துவம் கொண்டாடுவதும் அதைத்தான்.

நயனோடு நன்றி புரிந்த பயன்உடையார்
பண்பு ராட்டும் உலகு. (994)

மேலும் படிக்க:

Aung, Ya Min. "Humanism and Education". International Journal of Advanced Research in Engineering and Technology. Vol 7, 5, May 2020

Grudin, Robert. "Humanism" Britannica May '24

வின்சென்ட், ச. "மனிதத்துவமும் பின் மனிதத்துவமும்" சிற்பேடு ஜூன் 2024

முதலாவது தேசிய விண்வெளி தினம்

இந்திய விண்வெளி ஆய்வு நிறுவனம் - இஸ்ரோ, சந்திரயான்-3 விக்ரம் லேண்டரை ஆகஸ்ட் 23, 2023 அன்று நிலவின் தென் துருவப் பகுதியில் வெற்றிகரமாக தரையிறக்கியது. இந்த சாதனையை நினைவுகூரும் வகையில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்ட் 23 ஆம் தேதி 'தேசிய விண்வெளி தினமாக' கொண்டாடப்படும் என்று பிரதமர் நரேந்திர மோடி அறிவித்தார். இதனையடுத்து இந்த ஆண்டு முதல் தேசிய விண்வெளி தினம் கொண்டாடப்படுகிறது.

சந்திரயான்-3 வெற்றிகரமாக தரையிறங்கியதை நினைவுகூரும் வகையில், இந்த ஆண்டு தேசிய விண்வெளி தினத்திற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கருப்பொருள் 'நிலவைத் தொடும்போது உயிர்களைத் தொடுதல்: இந்தியாவின் விண்வெளி சாக்' என்பதாகும்.

விண்வெளி அறிவியலுக்கான இஸ்ரோவின் அர்ப்பணிப்பு சமூகத்திற்கான அதன் அர்ப்பணிப்பிலிருந்து பிரிக்க முடியாதது.

இஸ்ரோ: ISRO 15 ஆகஸ்ட் 1969 இல் நிறுவப்பட்டது. அதன் முக்கிய நோக்கம் விண்வெளி அறிவியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் கிரக ஆய்வுகளில் விண்வெளி தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி தேசிய வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்துவதாகும்.

இந்தியாவின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு, 1962 இல் INCOSPAR என்றும் அழைக்கப்படும் விண்வெளி ஆராய்ச்சிக்கான இந்திய தேசியக் குழுவை நிறுவினார். INCOSPAR இந்தியாவில் விண்வெளி ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு வருகிறது. விக்ரம் சாராய் இந்த நிறுவனத்திற்கு தலைமை தாங்கினார். இவர் இந்திய விண்வெளி ஆய்வுத் திட்டத்தின் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறார். INCOSPAR பின்னர் ISRO-வாக பெயர் மாறியது.

ஆர்யபட்டா செயற்கை கோள்: விண்வெளி நிறுவனம் நிறுவப்பட்ட ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்தியா தனது முதல் செயற்கைக்கோளான ஆர்யபட்டாவை விண்ணில் ஏவியது. சோவியத் ராக்கெட் மூலம் செயற்கைக்கோள் சுற்றுப்பாதையில் செலுத்தப்பட்டது.

எளிய தொடக்கம்: இஸ்ரோ, திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள கலோர மீனவ கிராமமான தும்பாவில் இருக்கும் ஒரு கிறித்துவ தேவாலய வளாகத்தில் இருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. சைக்கிள், மாட்டுவண்டியில் ராக்கெட்டின் பாகங்களை விஞ்ஞானிகள் கொண்டு சென்றனர். அந்த சிறிய தொடக்கத்தில் இருந்து பல விண்வெளி சாதனைகளை இந்தியா தொடர்ச்சியாக செய்து வருகிறது.

முதல் ராக்கெட்: இந்தியாவின் முதல் ராக்கெட் நவம்பர் 1, 1963 அன்று தும்பாவில் இருந்து ஏவப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டது. இஸ்ரோவின் வளர்ச்சிக்கு ரஷ்யா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் உள்ளிட்ட பல நாடுகள் உதவியுள்ளன. இந்தியாவின் விண்வெளிப் பயணம் பல குறிப்பிடத்தகுந்த முன்னேற்றங்களைக் கண்டுவருகிறது. நிலவின் ஆய்வில் இந்தியா தொடர்ந்து முன்னணியில் இருந்து வருகிறது.

இஸ்ரோவின் நிலவு தொடர்பான ஆய்வுக்கு சந்திரயான் என்று பெயரிடப்பட்டது.

சந்திரயான்-1: ஆந்திர மாநிலம் ஸ்ரீஹரிகோட்டாவிலிருந்து அக்டோபர் 22, 2008 அன்று பிஎஸ்எல்வி-சி11 ராக்கெட் மூலம் ஏவப்பட்டது. சந்திரனில் உள்ள நீர் மூலக்கூறுகளின் ஆதாரம் சந்திரயான்-1 ஆர்பிட்டரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

சந்திரயான்-2: ஸ்ரீஹரிகோட்டா விண்வெளி மையத்தில் இருந்து 2019, சூலை 22 அன்று நிலவை நோக்கி ஜி. எஸ். எல். வி மார்ச் III ராக்கெட் மூலம் சந்திரயான்-2 ஏவப்பட்டது. இவ்விண்கலத்தில் நிலவு சுற்றுக்கலன், தரையிறங்கி, தரையுதி(நடமாடும் ஆய்வகம்) ஆகியன உள்ளடங்கியிருந்தன. இவை அனைத்தும் இந்தியாவிலேயே வடிவமைத்துக் கட்டமைக்கப்பட்டன.

நிலவில் 2019, செப்டம்பர் 6இல் தரையிறங்க முயலும்போது, தன் திட்டமிட்ட பாதையில் இருந்து விலகியதால் அது நிலவின் தரையில் மோதியது. ஆனால், நிலவைச் சுற்றி வரும் ஆர்பிட்டர் அதன் பணியைத் தொடர்ந்தது. அது சந்திரயான்-3க்கு உதவியது.

சந்திரயான்-3: சந்திரயான்-3 ஸ்ரீஹரிகோட்டா சதீஸ் தவான் விண்வெளி மையத்தில் இருந்து 2023 ஜூலை 14 அன்று ஏவப்பட்டது. விண்கலம் 2023 ஆகஸ்ட் 5 அன்று நிலவின் சுற்றுப்பாதையில் நுழைந்தது. விக்ரம் தரையிறங்கி பிரக்யான் தரையுதிபுடன் நிலவின் தென்முனைப் பகுதியில், ஆகஸ்ட் 23 அன்று பிற்பகல் 12:33 க்கு வெற்றிகரமாகத் தரையிறங்கி சாதனைப் படைத்தது. நிலவின் தென்முனையில் தரையிறங்கிய முதலாவது நாடாகவும், அத்துடன் நிலவில் வெற்றிகரமாகத் தரையிறங்கிய நான்காவது நாடாகவும் இந்தியா உள்ளது. பிரக்யான் தரையுதி நிலவில் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டது. அதன் தரவுகள் நிலவு குறித்த புரிதலை மேலும் அதிகரிக்க உதவியுள்ளது. இந்த சாதனையைப் போற்றும் வகையில் தேசிய விண்வெளி தினம் இந்த ஆண்டு முதல் கொண்டாடப்படுகிறது.

பட்ஜெட் எனும் வருடாந்திரச் சடங்கு!

வழக்கம்போல நாடாளுமன்றத்தில் 2024-25ஆம் நிதி ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டை மத்திய நிதி அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன் தாக்கல் செய்துவிட்டார். ஒவ்வொரு முறையும் பட்ஜெட் மீதான எதிர்பார்ப்பு மக்களுக்கு இருப்பதும், அதை ஒருபோதும் நிறைவேற்றாத வகையில் பட்ஜெட் இருப்பதும் இதுவரையில் நடைமுறையில் இருந்துவந்துள்ளது. அந்தவகையில் இதுவும் ஏமாற்றமளிக்கும் பட்ஜெட்டாக அமைந்துவிட்டது.

தொடர்ந்து 7ஆவது முறையாக பட்ஜெட் தாக்கல் செய்த பெண் நிதி அமைச்சர், மொரார்ஜி தேசாயின் சாதனையை முறியடித்தவர் என்ற பெருமைகளை விஞ்சியது மட்டுமே அவரது தனிப்பட்ட சாதனை. அதுகுறித்து அவர் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். மற்றபடி சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வோ அல்லது தான் சார்ந்த தமிழ்நாட்டு நலன் சார்ந்தோ எவ்வித அறிவிப்பையும் அவர் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடாதது தமிழர்களாகிய நமக்கு ஏமாற்றமே.

எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் தமிழ்நாடு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஒருமுறை கூச்சலிட்டு தங்களது அதிருப்தியைத் தெரிவித்து, தங்கள் மாநிலத்திற்காகக் குரல் கொடுத்துவிட்டதாகப் பறைசாற்றிக் கொண்டுவிட்டனர். அத்துடன் அவர்களது கடமை முடிந்துவிட்டது போலும்.

மூன்றாவது முறையாக நேரந்திர மோடி தலைமையிலான அரசு பதவியில் அமர்வதற்கு

மிகவும் உதவிக் கரம் நீட்டிய பிகார் மாநிலத்திற்கும், ஆந்திர மாநிலத்திற்கும் மிகப் பெருமளவு ஒதுக்கீட்டை அறிவித்துத் தங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டுவிட்டனர்.

ஆக, இந்த பட்ஜெட்டில் சிறப்பான பலனைப் பெற்றது இரண்டு மாநிலங்கள் மட்டுமே என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாதாந்திர சம்பளதாரர்கள் தங்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர். ஆனால், இம்முறையும் அவர்களது எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துப் போய்விட்டது. வெறுமனே நிலையான கழிவு வரம்பை ரூ. 50 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 75 ஆயிரமாக உயர்த்தி அறிவித்துவிட்டார். குடும்ப ஓய்வூதியத் தொகைக்கான கழிவு வரம்பு ரூ. 15 ஆயிரத்திலிருந்து 25 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சராசரி மாதாந்திர சம்பளதாரர் ரூ. 25 ஆயிரம் வரிக் கழிவு பெற்று என்ன பலனை அடைந்துவிட முடியும். அதேபோல மாதாந்திரக் குடும்ப ஓய்வூதியதாரர் ரூ. 10 ஆயிரம் கூடுதல் ஒதுக்கீட்டால் பெறப்போகும் பயன் என்ன என்பதை நிர்மலா சீதாராமன் எண்ணிப் பார்த்திருக்க வேண்டும்.

இந்த பட்ஜெட்டில் பெண்கள், இளைஞர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் ஏழை மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாக பட்ஜெட் உரையில் நிர்மலா சீதாராமன் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

4 கோடி இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத்

வலிமையான இந்தியா உருவாவது நமக்குப் பெருமைதான். ஆனால், அந்தப் பெருமை மக்களுக்கு வலியை உருவாக்கி அதன் மூலம் உருவாகக் கூடாது என்பதை அரசியல்வாதிகள் குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் உணர வேண்டும்.

திறன் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இயற்கை விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ரூ. 1.5 லட்சம் கோடி பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒரு கோடி விவசாயிகளை இயற்கை விவசாயத்துக்கு மாற்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண் துறையை நவீனமயமாக்கவும் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று அறிவித்துள்ளார்.

மாணவர்கள் உள்நாட்டில் உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் மேற்படிப்பு பயில் ரூ. 10 லட்சம் மானிய உதவியில் கல்விக்கடன் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிநாடுகளில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் அரசு உதவித் தொகை இந்த பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி புதிதாகப் பணியில் சேரும் இளைஞர்களுக்கு ஒரு மாத சம்பளம் அரசு சார்பில் வழங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆந்திர மாநிலத்திற்குச் சிறப்பு அந்தஸ்து கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. ஜம்மு காஷ்மீரில் சிறப்பு அந்தஸ்து ரத்து செய்யப்பட்டிருப்பதிலிருந்தே அத்தகைய சிறப்பு அந்தஸ்து அளிக்கப்படுவதில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதனால் ஆந்திர மாநிலத்துக்கு ரூ. 15 ஆயிரம் கோடி சிறப்பு நிதி ஒதுக்குவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதேபோல மற்றொரு முக்கியக் கூட்டாளியான பிகார் மாநிலத்துக்கு ரூ. 26 ஆயிரம் கோடி செலவில் 4 புதிய எக்ஸ்பிரஸ் வழித் தடங்கள் அமைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை இரண்டுமே சந்திரபாபு நாயுடு மற்றும் நிதிஷ் குமாரைக் குளிரவிக்கப் போதுமானவை.

முத்ரா கடன் வரம்பு ரூ. 10 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 20 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது சிறு, குறு மற்றும் நடுத்தரத் தொழில்துறைக்கு ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கும் விஷயமாக இருக்கும்.

ஒரு கோடி இளைஞர்களுக்குப் பணி அனுபவம்கிடைக்க வசதியாக ரூ. 6 ஆயிரம் வழங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் நாடு முழுவதும் 20 தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பும் பட்ஜெட்டில் இடம்பெற்றுள்ளன.

அடுத்த 5 ஆண்டுகளில் அரசு சார்பில் 100 சாலையோர உணவு மையங்கள் அமைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது எந்த நோக்கத்திற்காகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பது புரியவில்லை.

சூழலைப் பாதுகாக்கும் விதமாக 1 கோடி வீடுகளின் மேற்கூரையில் சூரிய ஆற்றல் மின் தகடுகள் அமைக்கப்படும் என்ற அறிவிப்பு எந்த அளவிற்குப் பயன் தரும் என்பது இது செயல்பாட்டுக்கு வந்த பிறகே தெரிய வரும்.

முதல் முறையாக விண்வெளித் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க ரூ. 1,000 கோடி மூலதன நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது, புதிய முயற்சி.

நகர்ப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்துக்கு ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் 1 கோடி நகர்ப்புற மக்கள் பயன்பெறுவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அடுத்த 5 ஆண்டுகளில் ஆயிரம் ஐஐடிக்களை உருவாக்கப் போவதாக பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

புதுயுகத் தொழில் எனப்படும் ஸ்டார்ட்அப்களில் முதலீடுகள் குறைவாக உள்ளன. துணிகர முதலீடு எனப்படும் இத்தகைய முதலீடுகள் மீதான ஏஞ்சல் வரி ரத்து செய்யப்படுவதான அறிவிப்பு இத்துறைக்கு முதலீடுகளை ஈர்க்கும் என்று நம்பலாம்.

நடப்பு ஆண்டில் வருவாய் ரூ. 32.07 லட்சம் கோடி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கடன்கள் ரூ. 25.07 லட்சம் கோடி என பட்ஜெட்டில் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொதுவாக, மக்களுக்குச் சுமை தெரியாமல் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது மலரிலிருந்து தேனை வண்டு எவ்விதம் உறிஞ்சுகிறதோ அவ்விதம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். ஆனால், ஏற்கெனவே பொருள்கள் மீதான வரி விதிப்பு (ஜிஎஸ்டி) என்ற வகையில் மக்கள் செலுத்துகின்றனர். வருமானத்துக்கும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வரியை வசூலிக்கும் அரசு ஏதாவது ஒரு வகையிலாவது மக்களுக்கு நலன் தரும் திட்டங்களைத் தருகிறது என்ற எதிர்பார்த்திருக்கும் மக்களுக்கு ஏமாற்றம்தான் மிஞ்சுகிறது.

வலிமையான இந்தியா உருவாவது நமக்குப் பெருமைதான். ஆனால், அந்தப் பெருமை மக்களுக்கு வலியை உருவாக்கி அதன் மூலம் உருவாக்கக் கூடாது என்பதை அரசியல்வாதிகள் குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் உணர வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

தமிழ்வழியில் மருத்துவக்கல்வி வழங்க தமிழுக்கு வல்லமை உண்டு

வேண்டிய களஞ்சியங்கள் உள்ளன

1947இல் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் சென்னையில் அறிவியல், வாழ்வியலை உள்ளடக்கிய கலைக் களஞ்சியம் தயாரித்தது. இப்பணி 1968-இல் நிறைவுற்று 10 தொகுதிகள் வெளிவந்தன. 1972-இல் 10 தொகுதிகள் சிறுவர் களஞ்சியம் வெளியாயின. இதற்குப் பெரிதும் துணை நின்றவர் இக்கழகத்தின் தலைவர் தி.சு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார். 1990-இல் இக்கழகத்திற்கு வா.செ.குழந்தைசாமி தலைமைப் பொறுப்பேற்ற பிறகு மருத்துவக் களஞ்சியம் 12 தொகுதியும், 13-ஆம் தொகுதி, கலைச் சொல் அடைவாகவும் வெளிவந்தன. பிறகு, சித்த மருத்துவக் களஞ்சியத் தொகுதிகள் ஏழு வெளிவந்தன. இது தவிர 4 அறிவியல் நூற்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இதுபோலவே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தால் அறிவியல் களஞ்சியங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இத்தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் தமிழ்-ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் தமிழ் கலைச் சொற்பட்டியல் உள்ளன. அறிவியல் தமிழாக்க முயற்சியில் ஈடுபடும் அனைவருக்கும் பயன்படும் முறையில் இது அமைந்துள்ளது.

அகராதிக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லை

அறிவியல் நூல்கள் எழுதுவதற்கு அகராதி இல்லையே என்ற குறையை நிறைவு செய்யும் விதமாக டாக்டர் ஏ.சி.தம்பரநாதன் செட்டியாரைக் கொண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்ட ஆங்கிலம் தமிழ் அகராதியில் நூற்றுக்கணக்கான தூய தமிழ் அறிவியல் சொற்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இச்சொற்களே சிதம்பரநாதரின் தனித்தமிழ்க் கொள்கைக்குச் சான்றாவன. இதற்கான காரணத்தைத் “தமிழ் நாடோறும் பிறமொழிக் கலப்பே பெற்று விட்டால் முடிவில் தமிழ்ச் சொற்கள் சுருங்கிச் சுருங்கிப் பிற சொற்கள் பல்கிப் பெருகிவிடும். அதனால், அடுத்த நூற்றாண்டில் தமிழைப்

பார்க்கும் ஒருவன், தமிழ் என ஒரு தனி மொழி இல்லை, எனக் கூறத் தலைபட்டுவிடுவான். தமிழ் உரைநடை வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும் தமிழ்ச் சொற்களுக்குப் பதிலாக வடமொழிச் சொற்களை வழங்கி வந்தால் தமிழ் வடமொழியினின்றே பிறந்தது என்பார் கூற்று நாளடைவில் வலுத்துப்போம்” என்று தனித் தமிழின் தேவையை விளக்கி எழுதியுள்ளார்.

இதன்பிறகு, 1994இல் மருத்துவ அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கலைச்சொல் களஞ்சிய அகராதி மணவை முஸ்தபாவினால் வெளிவந்துள்ளது. 1994-இல் அ.கி.மூர்த்தியின் அறிவியல் அகராதி, 1996-இல் டாக்டர் சாமி சண்முகத்தின் மருத்துவ, கால்நடை, சட்டச் சொற்கள் அடங்கிய அகராதி, 2000-இல் டாக்டர் சம்பத் குமாரின் ஆயுர்வேத, அலோபதி, ஹோமியோபதி கலைச் சொற்கள் அடங்கிய அகராதியும் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இத்துடன் முனைவர் ஜோசப் தொகுத்த மருத்துவக் கலைச்சொற்கள் அகராதியும் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தால் வெளிவந்துள்ளது. இவ்வகராதிகள் இன்று தமிழில் அறிவியல் நூல்களை எழுதுபவர்களுக்கு மிகவும் உதவிக்கரம் நீட்டுகின்றன.

இப்படி இருந்தும், அறிவியலை, அதிலும் குறிப்பாக மருத்துவத்தைத் தமிழில் எழுத முடியுமா என்பதற்கு இன்றும், நாளையும் கேட்கப்படும் முதற் கேள்வி தகுந்த கலைச் சொற்கள் உண்டா என்பதேயாகும். உண்மையில், ஆங்கிலத்தில் படிக்கப்படும் மருத்துவ நூல்களில் பெரும்பாலான சொற்கள் கிரீக்கும், இலத்தீனும் ஆகும்.

சிறந்த கலைச்சொற்களைப் பெற மற்றைய நாடுகள் செய்வது என்ன?

இக்கலைச் சொல்லாக்கம் ஆரம்ப நிலையில் ஒருவித வேதனையை எல்லா மொழிகளும்

விதமாக ஒரு சொல்லையே எல்லாரும், எல்லா நூல்களிலும் பயன்படுத்தும் முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனும் வாதம், இதற்கு அனுசரணையாக ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி அறிஞர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் கலைச் சொற்களை வெளியிடுவது. இந்த முறையை இஸ்ரேல் பின்பற்றி வெற்றிகரமாகச் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அங்கே அறிஞர், பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் ஒரு பிறமொழிச் சொல்லுக்கு ஹீப்ரு ஹீப்ரு மொழியில் தேர்ச்சொல் எது என்று செய்தித்தாள், வானொலி, தொலைக்காட்சி, எழுத்து மூலம் விளவுகின்றனர். அறிஞர்களும், இந்நற்பணிக்கு முதலிடம் கொடுத்துத் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். ஒரு சொல்லுக்குச் சில தேர்ச் சொற்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால் பொது மக்களிடம் அந்தச் சொற்களை வாக்கிய அமைப்பில் பயன்படுத்தி அவர்களுடைய எண்ணம் யாது என அறிகிறார்கள். இதற்கு வானொலி, செய்தித்தாள் முதலிய மக்கள் தொடர்பு சாதனங்கள் துணை செய்கின்றன. ஒரே விதமாக எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கலைச் சொற்கள் அங்கே பயனாகின்றன.

கீழை நாடாகிய, ஜப்பானில், ஆசிரியர்கள் தாமே கலைச் சொற்களை உருவாக்கி, பிறசேர்க்கையாக மூலமொழிச் சொற்களையும், பெயர்ப்பு மொழிக் கலைச் சொற்களையும் கொடுக்கின்றனர். மாநாடுகளில் கூடும் போது ஒரு சொல்லுக்குப் பல ஜப்பானிய ஆக்கங்கள் இருக்குமாயின் ஒருமைப்படுத்த முயல்கின்றனர். இம்முயற்சியில் பலர் ஒத்துழைக்கின்றனர். சிலர் ஒத்துழைக்காது தமது கலைச் சொல்லே சிறந்தது என்று பிடிவாதம் பிடிப்பதும் உண்டு. அவ்வாறு சிக்கல் ஏற்படும்போது, நாளாவட்டத்தில் மாணவர்களும், பொது மக்களும் எந்தச் சொல்லை தேர்ந்தெடுக்கிறார்களோ அதை அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இஸ்ரேல் நாட்டிலும், ஜப்பான் நாட்டிலும் இம்முறை இன்றும் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதற்குக் காரணம் ஈடுபாடு மக்களின் ஒத்துழைப்பு, அறிஞர்களின் மெய்மறந்த ஈடுபாடு நிறுவனத் தீர்ப்பிற்கு மதிப்பு ஆகியவையாகும்.

ஆனால், அதுபோல் தமிழ்நாட்டில் இல்லை. சமுதாயத்தின் தேவைக்கேற்ப மொழியில் புதிய சொற்கள் தோன்றுகிறது. தமிழ்மொழி அமைப்பை உணர்ந்த மொழியியல் அறிஞர்களும், பிற துறை அறிஞர்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டால் தமிழ் கலைச்சொல்லாக்கப் பணிவெற்றி பெறும்.

சிறப்புப் பெயர்கள், குறியீடுகள், சமன்பாடுகள், வாய்ப்பாடுகள், அனைத்துலகச் சொற்கள் ஆகியவற்றை அப்படியே எடுத்தாளுவது பொருந்தும். கலைச் சொல்லாக்கச் சிக்கல்களை ஆய்ந்து தீர்வு காண அனைத்துத்துறை அறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு தேவை. இதனுடன் கணிப்பொறியும் பேருதவி செய்யும்.

இனிக் கலைச்சொல்லுக்குக் கவலை இல்லை

நல்ல பல கலைச் சொற்களை அறிய ஆங்கிலம் தமிழ் அகராதி ஒன்று சுமார் 1,200 பக்கங்களில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் 1963-இல் வெளியிடப்பட்டது. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் 50,000-க்கு மேற்பட்ட மருத்துவக் கலைச் சொற்கள் அடங்கிய அகராதி ஒன்றை வெளியிட உள்ளது. இதுபோல் தனியார் துறையினராலும் மூன்று புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் தற்போது புதிய புதிய கலைச் சொல்லாக்க முறைகளைக் கையாண்டு புதிய புதிய சொற்கள் தமிழில் வந்த வண்ணமாகவே உள்ளன. (எ.கா.) பெப்டிக் அல்சர் என்ற சொல்லுக்கு, குடற்புண், வயிற்றுப்புண், இரைப்பைப் புண் என்ற சொற்கள் தமிழாகத் தரப்படுகின்றன.

இதில் வழக்கில் உள்ள வயிற்றுப் புண் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இந்நோயைக் கண்டுபிடிக்க உதவும் கருவியான (Esophago Gastro Duodeno Endoscope) இரைப்பை அகநோக்கி என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. அதே நோய்க்கு செய்யப்படும் அறுவைக்கு Gastro -Jejuno Anastomosis என்ற அறுவை சிகிச்சைக்கு இரைப்பை இடைச் சிறுகுடல் இணைப்பு என்று கலைச்சொல்லாக்கப்பட்டு பல கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதை நோக்கும்பொழுது புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் புதிய புதிய சொற்கள் உருவாகி வருகின்றன என்பது தெளிவாகும்.

தமிழில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதத் தடையேதும் இல்லை

அடுத்து, ஆய்வுக்கட்டுரைகளைத் தமிழில் எழுதினால் மேலை நாட்டினருக்குப் புரியாது. நம் கண்டுபிடிப்புகளை எப்படி அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது ஆங்கிலம் தெரிந்த அனைவராலும் கேட்கப்படும் ஒரு கேள்வியாகும். உலகின் அறிவியல் ஆய்வுகள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவருவதில்லை. சுமார் 50 விழுக்காடு ஆங்கிலத்திலும், மீதி 50 விழுக்காட்டில் சுமார் 20 விழுக்காடு ரஷ்ய மொழிகளிலும், வெளி வருகின்றன. இம்மொழியிலிருந்து வெளிவரும் ஆய்வுக்

கட்டுரைகளைப் பார்க்கும்பொழுது இச்சிக்கல் மிக எளிதாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகப் புரிகிறது. கட்டுரை ஆரம்பத்தில் கட்டுரையாளர்களின் விவரம். கட்டுரைச் சுருக்கம், ஆய்வு நடைபெற்ற ஆராய்ச்சி நிலையம், நாடு ஆகியவற்றுடன் நூலடையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கட்டுரை மட்டும் தாய்மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(எ.கா.) ஜப்பான் மொழியில் வெளிவரும் ஜப்பான் முடநீக்கியல் கழகச் சஞ்சிகை. ஜப்பான் மொழியில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையில் மூலப் பகுதிகளில் இடை இடையே சில சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பட்டுள்ளன. இதைக் கண்ணுறும் பொழுது. இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளில் எழுதும் நிலையில் ஆரம்பத்தில் தமிழில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையோ, புத்தகங்களையோ எழுதுவதில் தடையேதும் இல்லை என்று தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

இவற்றை ஆய்வுறும் பொழுது, மருத்துவத்தில் தமிழ்ப் பயன்பாட்டைப் பெருக்குகின்ற இந்நிலையில், “தாய்மொழியிலும் விஞ்ஞானக் கலைகள் கற்பிக்கப்படும் காலமே தமிழ்நாட்டின் பொற்காலம்” என அறிஞர்கள் கண்ட கனவு நினைவாகி வர ஆரம்பித்துள்ளது புலப்படும்.

இந்த நிலையில் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் அன்றி நான்காம் தமிழாம் அறிவியல் தமிழின் உதவியால் மருத்துவ இயல் தழைத்தோங்கும். அறிவியல் மொழி வளர்ந்து அதன் பயன் பெருகும்பொழுது, மருத்துவத்தில் மொழி பெயர்ப்பு என்பது போய் சுயபடைப்புகள் தாமே பெருகும்.

தமிழால் முடியும்

அறிவியல் கலைகளையெல்லாம் தமது சொந்த மொழியில் கற்கும் நாட்டவர்கள் மிக வேகமாக முன்னேறியிருப்பதை நாம் இன்று கண்கூடாக ஜப்பான், சீனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளின் மிகையான முன்னேற்றத்தினால் அறிய முடிகின்றது. இதற்குக் காரணம், தன் தாய்மொழி உணர்வுடன் அந்நாட்டவர்கள் 60-70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அறிவியலையெல்லாம் தமது சொந்த மொழிகளில் புகுத்திவிட்டனர். அதனால், அந்நாட்டில் வாழ்ந்த எல்லாருக்கும் அறிவியல் கற்கும் வாய்ப்பு கிட்டி டியது. ஏழை, பணக்காரன் முன்னேற்றமடைந்த நகரங்களில் வாழ்பவன், பின்தங்கிய கிராமத்தில் வாழ்பவன் என்ற வேறுபாடின்றி அறிவியல் கற்றான். ஆகவே ஆர்வமும், ஆற்றலுமுடையவர்கள் எங்கிருந்தாலும்

அவர்களுக்கு அறிவியல் கற்று முன்னேறும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதனால் நாடு முன்னேறியதுடன் மொழியும் வளமடைந்து அறிவியலை எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் பெற்று வளர்ச்சியடைந்தது. இதன்பொருட்டு, மொழித் தடையோ, விளக்கக் குறைவோ இன்றி அறிவு பெருக வாய்ப்புண்டாக்கியதுடன் தொழில் துறைகளும் வேகமாக முன்னேறி நன்மை விளைந்தது.

தாய்மொழியில் மருத்துவக் கல்வி குறித்து ஒத்த கருத்துகள் உடைய நம் நாட்டினரான காந்தி,பாரதியார், தாகூர் ஆகியோரைப் பற்றி அறிவோம். எல்லாரினும் மேலாக இராமேசுவரத்து தமிழரும் மேனான் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருமான அப்துல்கலாம் பற்றி அண்மைக்காலத்திலேனும் நன்றாக அறியலாம். இதுபோல் சந்திரயான் புகழ் மயில்சாமி அண்ணாதுரையையும் நாம் அறிவோம். இவர்கள் எல்லாரும் தாய்மொழி வழிக் கல்வியை வற்புறுத்தியவர்கள். அப்துல் கலாமும், மயில்சாமி அண்ணாதுரையும் தமிழ்வழிப் படித்து உயர்ந்தவர்கள். அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தாய்மொழி வழிக் கல்வியே சிறந்தது என்பதே இவர்கள் அனைவரும் எடுத்துரைக்கும் கருத்தாகும். சொல்லால் மட்டுமின்றி, செயலாலும் காட்டியவர்கள். இவர்கள் கருத்துக்கு நாம் இன்றும் சரியாகக் காது கொடுக்கவில்லை. காது கொடுக்க நினைத்தபோதும் செருக்குகள். இதனால் நமது கல்வியும், மனப்பாடக் கல்வியாகி ஒரு வட்டத்துக்குள் நின்று விட்டது. இந்திய அரசு அமைத்த பல்வேறு குழுக்கள் தாய்மொழி வழிக் கல்வியின் நன்மை குறித்து கருத்துரைத்துள்ளன. இது இன்னும் எதிர்பார்த்தபடி செயல்வடிவு பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் எல்லாம் அறிந்தவர்களாகத் தங்களைக் கருதிக் கொள்ளும் மேட்டுக்குடி மக்களின் மனப்பாங்குதான். தங்களின் வளமான வாழ்வுக்குப் போட்டியாக மற்றவர்கள் வந்துவிடக்கூடாது என்பதில் உள்ள அவர்களின் தன்னலம்தான். இந்தத் தன்னலம் இந்தியக் கல்விச் சூழலையே கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தாய்மொழி வழிக் கல்விக்கு முதன்மை கொடுத்து தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசுதான் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தொடரும்

கட்டுரையாளர்: சிறப்புநிலை பேராசிரியர், தமிழ்நாடு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம்

கட்டுரை: எஸ். ஜெயச்சந்திரன் நாயர்
மலையாள மூலத்திலிருந்து தமிழில்: யூமா வாசுக்கி

உண்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்: 7

உருளைக் கிழங்கு உண்பவர்களை வரைந்த ஓப்பற்ற ஓவியன்

‘வாழ்க்கையை ஒளி நிறைந்ததாக ஆக்குவது, ஜோலிக்கும் மஞ்சள் நிறம்தான்’ என்று வின்சென்ட் நம்பினார். சூரியனைப் பார்த்து இதழ் மலர்த்தி மாலையில் உதிரும் சூரியகாந்திப் பூக்களை அழியாப் படைப்பாக்குவதற்கான தூண்டுதல், இந்த நம்பிக்கையிலிருந்து வந்ததுதான்.

ஆனால், அதற்கு மிக முன்பே மற்றொரு மிகச் சிறந்த ஓவியமான, ‘உருளைக் கிழங்கு உண்பவர்கள்’ (The Potato Eaters) எனும் ஓவியத்தை அவர் வரைந்தார். சேற்றிலும் மண்ணிலுமிருந்து தோண்டி எடுக்கும் உருளைக் கிழங்கின் தவிட்டு நிறத்திலுள்ள வியசாயக் குடும்பம் ஒன்று, இரவுச் சாப்பாடு உண்ணும் இதயத்தைத் தொடும் காட்சி அது. அந்த ஓவியம் வின்சென்ட்டுக்கு ஒரு கனவின் நிறைவேற்றமாகவும் ஆகியது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வருடங்கள் நடத்திய மிக விரிவான ஆயத்தங்களுக்குப் பிறகுதான் அவர் அந்த ஓவியத்தை வரைந்தார்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுடன் கலந்து பழகியதால் கிடைத்த அனுபவங்கள் மூலம் அவர்களையும் அவர்களின் வறுமை மிகுந்த வாழ்க்கையையும் அவர் புரிந்துகொண்டார். அவர் அவர்களின் சிறிய வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களைப் பார்த்து வரைந்ததெல்லாம், பெரியதொரு ஓவியத்தை உருவாக்குவதற்குத்தான் என்று அவர் யாரிடமும் சொல்லிக்கொள்ளவில்லை.

அந்தப் பிரயத்தனங்களுக்கிடையில் தியோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வின்சென்ட் இப்படிக் குறிப்பிட்டார்: “வேகவைத்த உருளைக்கிழங்கு நிறைந்த ஒரு தட்டைச் சுற்றி இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஓவியமாக்கும் பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். வயலிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பிய பிறகு, ஏற்றி வைத்த விளக்கின் மங்கிய வெளிச்சத்தில், அவர்கள் இரவுச் சாப்பாடு உண்பதை ஓவியத்தில் சித்தரிக்கவே நான் முயற்சி செய்கிறேன். இந்த முயற்சிகளின் இறுதியில் அது ஒரு பெரிய ஓவியமாக வளர்ந்திருக்கிறது. அதில்



வாழ்க்கை இருக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.”

முதற் கட்டமாக வரைந்ததிலிருந்து கடைசி உருவம் வரைந்து முடிப்பதன் இடையில், அவர் உணவு மேசைக்குச் சுற்றிலும் இருப்பவர்களின் பார்வையிலும் உணர்ச்சியிலும் மாற்றங்கள் செய்து கொண்டிருந்தார். மேசையைச் சுற்றிலும் இருப்பவர்களின் முகங்களை மேலும் இருண்டதாக்க முயன்றார். அப்போது கருப்பு நிறத்தை மேலும் கருப்பாக்க எப்படி முடியும் என்று வின்சென்ட் யோசித்தார். காலையிலிருந்து உச்சிப் பொழுதுவரை வரைந்ததையெல்லாம் செம்மைப்படுத்த இரவு முழுவதையும் செலவிட்டார்.

கடைசியில் ஓவியத்தை முடித்து பாரீஸில் இருக்கும் தியோவுக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தபோதுதான், வின்சென்ட்டுக்கு சந்தேகமும் கவலையும் ஏற்பட்டன. ‘உருளைக் கிழங்கு உண்பவர்கள்’ ஓவியத்தை அனுப்ப வேண்டாம், மற்றொரு சிறிய ஓவியம் வரைந்து அதை அனுப்புவதுதான் நல்லது எனும் சிந்தனை குறுக்கிட்டது. அதனால் ஒரு முடிவு எடுக்க முடியாமல் அவர் தடுமாறினார். வரைந்து முடித்து அதை கெர்கார்ட் ஸ்டூடி யோவில் பாதுகாக்கக் கொடுத்தபோதும் அவர் சந்தேகத்தின் பிடியில்தான் இருந்தார். அங்கிருந்து எடுத்து, மீண்டும் அதை மேம்படுத்துவதற்கான முயற்சியாக அதைப் புதுப்பித்தார்.

கடைசியில் ஓவியத்தைப் பத்திரமாக தியோவுக்கு அனுப்பினார். பிறகு அதன் மற்றொரு பிரதியை, ஓவியரும் நண்பருமான ஆண்டோவன் ரப்பார்டின் கருத்தை அறிவதற்காக அவருக்கு அனுப்பினார். ஆனால், ரப்பார்டின் கருத்து வின்சென்ட் டை சோர்வடையச் செய்வதாக இருந்தது: “இந்த ஓவியத்தை யாரும் ஆழ்ந்த முறையில் பரிசீலிக்க மாட்டார்கள். தங்களின் அணுகுமுறை முற்றிலும் மேலோட்டமாக இருக்கிறது. பின்னால் இருக்கும் அந்தப் பெண்ணின் கை சரியாக இருக்கிறதா? வலது பக்கம் இருப்பவரின் முழங்காலையும் வயிற்றையும் வரைந்திருக்கத்தான் வேண்டுமா? அவர் கை ஏன் ஒரு அடி சிறிதாக இருக்கிறது? அதுபோல் அவர் பாதி மூக்கு கொண்டவரா? இடது புறம் இருக்கும் பெண்ணின் மூக்கு முனை உருண்டிருக்கிறது. ஆவி எழும் அந்தப் பைப்பைக் கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இந்த ஓவியம் சாதாரணமாக வரைந்துவிடக்கூடிய ஒன்றுதானே!”

ரப்பார்டின் கடுமையான விமர்சனம் வின்சென்ட்டுக்குக் கோபமூட்டியது; துவண்டுபோகச் செய்தது. அதற்குப் பதில் எழுதாமல், அந்தக் கடிதத்தை ஓர் உறையிலிட்டு ரப்பார்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பிய பிறகு அந்த ஓவியருடனான உறவைத் துண்டித்துக்கொண்டார்.

இத்தகைய தாக்குதல்களை வின்சென்ட் பலமுறை எதிர்கொள்ள வேண்டி வந்தது. வின்சென்ட்டின் ஓவியங்களை கேலரிகளில் காட்சிப்படுத்தவோ, விற்கவோ ஆர்வம் காட்டாமல், அவரது ஓவியங்களைக் கேலி செய்தவர் ஆர்ட் டீலர் ஹெச். ஜி. டெர்ஸ்டிக். வின்சென்ட் முன்பு அவரிடமிருந்து மிக மோசமான அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்.

விலகாத தடைகளும் துயரங்களும்

போரினேஜிலிருந்து பிரஸஸ்ஸுக்கு வந்து வசிக்கத் தொடங்கி, துன்ப துயரங்களை எல்லாம் மறந்து ஓவியப் படைப்பின் தொழில் நுட்பங்களைக் கிரகிப்பதற்கான பிரயத்தனத்தில் முழுகினார் வின்சென்ட். அவர் தியோவுக்கு, “என் உள்ளாழ்ந்த வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை” என்று தெரிவித்தார். அங்கே அவர், புல்வேர்ட் டி மீடியில் உள்ள விடுதியின் சிறியதொரு அறையில் தங்கினார். அந்த விடுதியில் பசுவிலும் இரவிலும் பிரெட்டும் காபியும் இலவசமாகக் கொடுத்தார்கள்.

பென்சிலும் கரியும் பயன்படுத்தி பெரிய ஓவியர்களின் ஓவியங்களைப் போன்று வரைந்து பயின்றார் வின்சென்ட். உடற்கூறு நூல்களிலிருந்து

மனித உடலின் சித்திரங்களைப் பார்த்து வரைந்தார். “நான் என் சித்திரங்களை சக்தியுள்ளதாகக் வேண்டும்” எனும் மன உறுதியுடன் வின்சென்ட் செயல்படத் தொடங்கினார். அதை அறிந்து, வழியற்றுத் திரியும் தங்கள் மூத்த மகன் திரும்பக் கிடைத்துவிடுவான் எனும் நம்பிக்கையில் தாய் தந்தையர் மகிழ்ந்தார்கள்.

“டிராப்ட்ஸ்மேன்களுக்கு இந்தக் காலத்தில் நல்ல வருமானம். நல்லதொரு வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அது வழிகாட்டும்” என்று வின்சென்ட் சொன்னார். வீட்டிலிருந்தும் தியோவிடமிருந்தும் வந்த பணம் போதாத சூழ்நிலையில், ஒரு வேலை தேடிக்கொள்வதுதான் இதற்கு வழி என்று நினைத்தார். அச்சகங்களில் வேலை கிடைக்க, லித்தோகிராபியில் தான் பெற்ற திறமை உதவும் என்று நம்பி முயன்றார். தொழில் சரியில்லை என்று சொல்லி அச்சகத்தார் அவரைக் கைவிட்டார்கள். கடைசியில், இரும்பு வேலைக்காரர் ஒருவருக்கு அடுப்புகள் வரைந்து கொடுக்கும் வேலை கிடைத்தது.

இப்படி அதிக காலம் தொடர முடியாது என்று வின்சென்ட் புரிந்துகொண்டார். தியோ, பாரீஸிலிருந்து ஏட்டனுக்குப் போய்விட்டார் என்று அறிந்து அங்கே சென்றார். ஒரு குடும்ப ஒன்றுகூடல் சாத்தியமாகும் எனும் எதிர்பார்ப்புதான் அங்கே செல்ல அவரைத் தூண்டியது. விரைவிலேயே ஏட்டனில், ஓவியங்கள் படைக்கும் முயற்சியின் பகுதியாக மாடல்களைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றார். ஆயினும் அது தோல்வியில் முடிந்தது. போரினேஜில் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் வயல்களில் வேலை செய்பவர்களைத் தேடிச் சென்று அவர்களைப் பார்த்து வரைய முயன்றிருந்தார். பணம் கொடுத்தும் மாடல்களைக் கண்டுபிடித்தார். மாடல் செய்ய மறுப்பவர்களை சமயங்களில் அச்சுறுத்தியும் சம்மதிக்க வைத்தார். வின்சென்ட், ஏட்டனிலும் இந்த தந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்தார். சில சந்தர்ப்பங்களில் வின்சென்ட்டைப் பார்த்த உடனே ஆட்கள் ஓடி ஒளிந்தார்கள். வின்சென்ட்டிடமிருந்து விலகிச் சென்ற ஏட்டன்காரர் ஒருவர் இப்படிச் சொன்னார்: “அவர் முன்னால் உட்கார முடியவில்லை. அவர் பார்வை குத்தித் துளைப்பதாக இருக்கிறது.”

சொந்த வருமானம் எனும் மோகம்

ஹேகுக்கு வந்த வின்சென்ட்டுக்கு ஒரே ஒரு நோக்கம்தான் இருந்தது. உறவினரான ஆண்டன் மோவ் வரையும் ஓவியங்கள் போல, ஆர்ட் டீலர்களுக்குப் பிடித்ததாகவும் சந்தையில் விற்கப்

பொருத்தமானதாகவும் ஓவியங்கள் வரைந்து சொந்தக் காலில் நிற்க வேண்டும். முன்பு அதிக நாட்கள் மோவுடன் தங்கியிருந்தார் என்றாலும் அவரது பாணிகளை வின்சென்ட்டால் ஏற்றுகொள்ள முடியவில்லை.

ஆனால், இந்தமுறை அப்படி மீண்டும் நிகழ்ந்துவிடாதபடி அவர் எச்சரிக்கையாக இருந்தார். விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை ஓவியங்களாக்கிய ஜீன் பிராங்கோயில் மில்லரை மானசீக குருவாக ஏற்றிருந்த அவர், மில்லரின் புகழ்பெற்ற 'விதைப்பவர்' எனும் ஓவியத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டிருந்தார்.

ஆண்டன் மோவ் வித்தியாசமானவராக இருந்தார். பிரகாசமான நிறச் சேர்க்கையில் கண்களுக்கினிய ஓவியம் வரைந்திருந்த நடு வயதினர். அவர், மீண்டும் தன்னிடம் வந்த வின்சென்ட்டிடம் நீர் வண்ணம் (Water Color) பயன்படுத்தி வரையும்படிச் சொன்னார். நீர் வண்ணத்தை எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்தலாம் என்று கற்பித்தார். ஓவியம் படைப்பதில் புதிய சாத்தியங்களை வசப்படுத்தும்போது வின்சென்ட், "கீயுடனான காதல் முறிவின் மூலம் ஒருபோதும் தீராத துயரமும் வெறுமையும் மனம் நிறையச் சூழ்ந்திருக்கின்றன" என்று தியோவுக்குத் தெரிவித்தார். அந்தக் காலத்தில்தான் அவர் தற்கொலையின் விளிம்புக்குச் சென்றடைந்தார். நீரில் மூழ்கி இறப்பதுதான் நல்லது என்று நினைத்தார் வின்சென்ட். அப்படிப்பட்ட கொடும் எண்ணங்களுடன் வாழ வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தாலும், ஓவியம் படைப்பதில் மேலும் மேலும் மனதை ஈடுபடுத்துவது மட்டும்தான் தப்பிக்கும் வழி என்று அவர் நம்பினார்.

"யதார்த்தப் பிரக்ஞையிலிருந்து நான் பல நேரங்களில் அகன்று அகன்று போகிறேன். கற்பனையில் மூழ்கிப் பயணிப்பதுதான் எனக்கு விருப்பம். நான் ஒரு நரம்பு நோயாளியோ என்றுகூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. உச்சத்துக்குச் செல்லும் உணர்ச்சி வெடித்து உன்மத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதனால்தான் நான் பேச நினைப்பவர்கள் அகன்று போகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் என்னை எதிர்க்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலிருந்து விடுபட்டு சாதாரணமாக வாழ்வதுதான் என் ஆத்மார்த்தமான விருப்பமாக இருக்கிறது." தன்னைச் சுற்றிலும் உடைக்க முடியாத சுவர்கள் எழும்பியிருக்கின்றன எனும் எண்ணத்திலிருந்து தப்புவதற்கான தன் அடக்க முடியாத ஆசையை வின்சென்ட் மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்தினார்.

தியோவின் பண உதவியைக் கொண்டு மட்டும்

வாழ்வது அசாத்தியம் எனும் நிலையில் வின்சென்ட் ஆண்டன் மோவிடமிருந்து கடன் வாங்கினார். வரைவதற்கு ஒரு ஸ்டுடியோ உருவாக்கிய பிறகு மாடல்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, இலவசமீர்க உணவிடும் இடங்களுக்கும் ஆதரவற்றோர் இல்லங்களுக்கும் சென்றார். அங்கிருந்த ஏழைகளுக்கு உதியம் கொடுத்து ஸ்டுடியோவுக்குக் கொண்டு வந்து ஓவியங்கள் வரைந்தார். அப்போதுதான் ஸீனையும் அவள் குடும்பத்தையும் மாடல்களாகக் கண்டுபிடித்தார்; அவர்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டார்.

செலவுகள் அதிகரித்தன. ஓவியங்கள் விற்பனை ஆகாத சூழ்நிலையில் கலை ஆசிரியராக ஆவதற்கு வின்சென்ட் மிகவும் முயற்சி செய்தார். அப்படித்தான், பணக்காரர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஓவியம் கற்றுக்கொடுக்கும் பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். 'நான் ஒரு தோல்வியடைந்த ஓவியன்' எனும் எண்ணம் தீரா வதையாக அவரைத் தொந்தரவு செய்துகொண்டிருந்தது. அவரது முப்பதாவது பிறந்தநாளின்போது, உறவினர்களோ நண்பர்களோ இல்லாமல் தான் தனிப்பட்டிருப்பதான உணர்வு அவருக்கு வேதனை ஏற்படுத்தியது. "முப்பது வயதுதான் ஆகிறது என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. இதைவிட எனக்கு அதிக வயது உண்டு. எனக்குத் தெரிந்தவர்கள், எனக்கு நெருக்கமானவர்கள் எல்லாம் நான் தோல்வியடைந்த மனிதன் என்றுதான் மதிப்பிடுகிறார்கள். ஒருக்கால், அது சரியாக இருக்கலாம்" என்று அவர் எழுதினார்.

குறிப்பிட்ட ஒருதொகை அனுப்பிக்கொண்டிருந்த தியோவிடமிருந்து கூடுதல் பணம் பெறுவதற்கு, சில நேரங்களில் வின்சென்ட் மரியாதையற்ற மொழியைப் பயன்படுத்தி கடிதம் எழுதவும் தயங்கவில்லை. "மழைக்குக் காத்திருக்கும் புல்வெளிபேர்லத்தான் நான். தண்ணீர் இல்லாமல் அது வறண்டுபோகத் தொடங்கியிருக்கிறது."

ஹெகில் வசிப்பது மேலும் மேலும் கஷ்டமாவதற்கு மற்றொரு காரணமும் இருந்தது. பலரிடமிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு கூப்பில் கேலரிக்குச் சென்று மேலாளர் டெர்ஸ்டைகை சந்தித்தார் வின்சென்ட். அவர் உதவி செய்ய மாட்டார் என்று தெரியும். பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது டெர்ஸ்டீக், நீர் வண்ண ஓவியங்கள் வரையும்படி வின்சென்ட்டுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

கொடுத்த கடனைத் திரும்பக் கேட்டு தன்னைத் தேடி வருபவர்களை உடல்நீதியாகக்கூட எதிர்கொள்ள நேர்ந்ததைப் பற்றி வின்சென்ட்

தியோவுக்கு எழுதினார்: “கையில் பணம் கிடைத்த மறுநொடியே திருப்பித் தருகிறேன் என்றும் இப்போது என் கையில் ஒரு சென்ட்கூட இல்லையென்றும் நான் தெரிவித்தேன். வீட்டிலிருந்து போய்விடும்படி நான் அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு மறுத்தபோது அவர்களில் ஒருவரைப் பலவந்தமாகப் பிடித்து வெளியேற்றுகையில், அவர் என் கழுத்தைப் பிடித்து சுவரோடு சேர்த்து நிறுத்தி அடித்தார்.”

கடன் கொடுத்தவர்களுடன் சண்டையிடுவது வழக்கமாகிவிட்ட சூழ்நிலையில், மாடலாக வந்து தன்னுடன் தங்கியிருக்கும் கர்ப்பிணி வீன் ஒரு ஆண் மகவைப் பெற்றெடுத்தது சிக்கலாகிவிட்டது. எப்படியும் அவளைக் கைவிட்டே ஆக வேண்டும் என்று தியோ மீண்டும் மீண்டும் சொன்னார். அதற்கு இசைய வின்சென்ட் மறுத்துவிட்டார். அப்பாவும் அம்மாவும் சகோதரிகளும் எல்லாம் தியோவின் கருத்துக்கு ஆதரவாக இருந்தார்கள். அவர்கள் மேலும் மேலும் வின்சென்ட்டுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தார்கள். கடைசியில் வீனையும் குழந்தையையும் கைவிட்டு அவர் ஹேகிலிருந்து புறப்பட்டார்.

தந்தையின் மரணத்துக்குப் பிறகு

ஏழு மணி நேரம் நீடித்த ரயில் பயணம். அதன் இறுதியில் வின்சென்ட் ட்ரெந்தே எனும் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார். முன்பே அந்த இடத்தைப் பற்றி ஒரு பயணி, “சதுப்புக்களம் புதர்க்காடுகளும் நிறைந்த இந்த இடம், இயற்கை அழகற்ற ஆளற்ற பிரதேசம்” என்று சொல்லியிருந்தார். அந்தப் புதிய இடத்துக்கு வந்த வின்சென்ட்டால் மீண்டும் ஓவியங்கள் வரைய முடியவில்லை. ஆளற்ற இடம் என்பதுபோல அங்குள்ள வாழ்க்கை முறையும் கரடுமுரடாக இருந்தது.

சில மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர் நியூவென்னுக்குச் சென்றார். பெற்றோர்களுடனும் சகோதரிகளுடனும் அங்கே வசித்தார். அவர்களுடன் வசித்த இரண்டு வருட காலத்தில் குறிப்பாக, அப்பாவுடன் சண்டை போடாத ஒருநாள்கூட இல்லை என்று வின்சென்ட் நினைவுகூர்ந்தார்.

வீனோடான தாம்பத்திய வாழ்க்கையை தியோவுடன் சேர்ந்து பாதிரியாரான தந்தையும் எதிர்த்திருந்தார். அதற்கு மேலாக, புத்தி சரியில்லாத தன் மகனின் பராமரிப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விண்ணப்பிக்கவும் அவர் ஏற்பாடு செய்வதாக வின்சென்ட் அறிந்தார். இதனால் அப்பாவுக்கும் அவருக்கும் சச்சரவு

ஏற்பட்டது. அப்போது வின்சென்ட், “நான் என்ன வளர்ப்பு நாயா? அப்படி இருந்தாலும்கூட ஒரு நாய்க்குக் கொடுக்கும் பரிசீலனைக்குக்கூட எனக்குத் தகுதியில்லையா?” என்று அப்பாவிடம் கேட்டார்.

மகனது ஆட்சேபங்களுக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் பதிலளிப்பதை அந்தப் பாதிரியார் தவிர்க்கவில்லை. தன் மகனை கெட்ட வழியிலிருந்து மீட்கத்தான் தானும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் முயற்சி செய்வதாகவும் அதற்காக தான் கைக்கொள்ளும் எல்லா நடவடிக்கைகளும் சரியானவைதான் என்றும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார். வீட்டிலிருந்து வெளியேறிவிடும்படி முன்பொருமுறை அவர் வின்சென்ட்டிடம் சொல்லியிருக்கிறார். மீண்டும் அப்படி நேரவில்லை என்றாலும், மகன் மீதான தன் கண்டிப்பான நிலைப்பாட்டில் இருந்து சற்றேனும் மாறக்கூட அவர் தயாராக இல்லை.

ஒருநாள் இப்படிப்பட்ட சண்டையின்போது வின்சென்ட்டின் அம்மா அன்னா தரையில் விழுந்தார். அவரது கால் எலும்பு முறிந்து அவர் படுக்கையானார். அத்துடன் சூழ்நிலை அமைதியடைந்தது என்றாலும், அது தற்காலிக ஆசுவாசமாக மட்டுமாகத்தான் இருந்தது. வின்சென்ட் உட்பட எல்லோரும் அம்மாவுக்குப் பணிவிடை செய்ய ஒன்றுகூடிய சூழ்நிலையில், ஒருவருக்கொருவர் பழிசொல்வதும் சண்டையிடுவதும் முடிந்தன.

அம்மாவின் உடல்நிலை குணமடைந்த பிறகு விரைவிலேயே அப்பா தியோடரஸ் வான்கா இறந்தார். அதனால் மீண்டும் அநாதைத்துவத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் எனும் இழப்புணர்வுடன் நியூவென்னிலிருந்து விடைபெற்றார் வின்சென்ட். அப்போது அவருக்கு முப்பத்து இரண்டு வயது.

உதவிய நூல்கள்

Van Gogh: Steven Naifeh And Gregory White Smith

Dear Theo – The Autobiography of Vincent Van Gogh: Edited Irving Stone

The Real Van Gogh: The Artist and His Letters (Amsterdam Museum)

Van Gogh's Ear – Bernadette Murphy

Vincent and Theo – Deborah Heiligman

Saint Remy and Avers - Dairy Notes

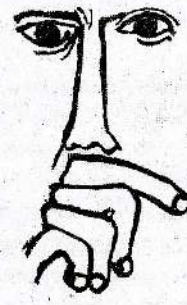
Gauguin – Michael Howard

(தொடரும்)

கட்டுரையாளர்:

மொழிபெயர்ப்பாளர், ஒவியர், எழுத்தாளர்

யல்ல மந்தாப் பைத்தியம்



ஊரை அடைந்தபோது, கோழி கூவும் நேரமாகி விட்டது. ஊருக்கு அந்தப் பக்கமாய் வசிப்பவர்கள் வழக்குப் பாரையருகே நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அம்மாய்யோவ்! வயசையும் மறந்துட்டு அந்தக் கெழுவன் எப்படி சண்டை போட்டான்...! அடேங்கப்பா...?"

"சாதுவா இருந்த கெழுவனுக்கு அம்மாம் பலமும் தைரியமும் எங்கிருந்து வந்தது?"

"ஏன்... சீதம்மா இல்ல... அதுகூடத்தான் இருக்கற இடம் தெரியாது. எவ்வளவு தைரியமா போலீஸ்காரன் மண்டையைப் பொளந்துட்டா.

சமயத்துக்கு ஒலக்கை ஞாபகம் வந்ததே... அதைச் சொல்லு..."

"சாதுவா இருந்தா என்ன... சமயம் வந்தா பூனையும் புலியாயிடறதே..."

இந்தக் கமலாவைப் பாரேன். என்ன பார்ட்டு... என்ன பேச்சு... ஜனங்களை அப்படியே அசைச்சுட்டா. வீராரெட்டி அதை அவ்வளவு நல்லா தயார்ப்படுத்தி வச்சிருக்கான்..."

அநியாயமா அந்தச் சீதம்மா புண்ணியவதியை விழுங்கி

ஏப்பம் வுட்டுட்டாங்க படுபாவிங்க.. ராட்சசங்க, அவங்கக்கிட்ட துப்பாக்கி மட்டும் இல்லாம இருந்திருந்தா..."

"கடைசி என்னாச்சு... நம்மாளுங்கதான் ஜெயிச்சாங்க... வீராரெட்டியை ஜெயில்லாந்து விடுவிச்சாங்க, அந்த தேஷ்டுக் பய நாயைப் போல் பயந்து ஓடிட்டான்ல..."

"மஸ்தான் பயலுக்கும் பட்டேல் தடியனுக்கும் கடைச்ச அடி. உதைங்க.. அம்மாய்... ஏழு ஜென்மத்துக்கும் மறக்க மாட்டாங்க மத்தவங்க. அந்த நாய்க் ரெண்டும் வுட்டா போதும்னு ஊரை வுட்டுட்டே இல்ல ஓடிட்டதுங்க..."

"யல்ல மந்தான்னா யல்ல மந்தாதான். தனக்கு அநியாம் செஞ்ச மஸ்தான் எப்படிப் பழி வாங்கிட்டான்... ஒன் பகையா எம் பகையா..."

"இதெல்லாம் எதுக்கு இப்ப... ஜெயிச்சுட்டாங்க. அவங்க நெலத்தை அவங்க மறுபடியும்

உழுதிட்டிருக்காங்க. நம்ம நெலம் நமக்கு எப்ப கெடைக்கப் போறதோ?"

"சங்கம் தயவு..."

எல்லோரும் சுவாரசியமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"சரி.. நேரமாச்சி.. பொறப்படலாம்...? எல்லோரும் கிளம்பியபோது "போலீஸ்... போலீஸ்" என்ற கூக்குரல்கள் கேட்டன. போலீஸ் லாரி ஊருக்குள் நுழைந்தது.

"ஏய்... கதவைத் தொற..." ஒரு போலீஸ்காரன் விட்ட உதையில் கதவு இரண்டாய்ப் பிளந்துகொண்டது.

"டேய் கெழுவா... தானியங்களை எங்கப் பதுக்கி வச்சிருக்க... மரியாதையா சொல்லிடு..." கிழவன் இடுப்பில் எட்டி. உதைத்தான் ஒருவன்.

இந்தச் சந்தடியில் கூடைக்கடியிலிருக்கும் கோழிக் குஞ்சுகள் கீச்... ச்... என்று கத்தி தம்மைக் காட்டிக்கொண்டு விட்டால் இந்தப் போலீஸ் கயவர்கள் அவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் விடுவார்கள் என்ற அச்சத்தில் கூடையை எடுத்து அவைகளுக்கு விடுதலை தந்தான்.

"ஏய் கிழவி... கோழி... கோழி..." என்று கத்தியபடி அவனைத் துப்பாக்கிக் கட்டையால் அடித்தான் போலீஸ்காரன்.

ஓர் இளம் பெண்ணை முடியைப் பிடித்து வெளியே இழுத்து வந்தான் இன்னொருவன் "உன் புருஷன் எங்கடி?"

"அவன் எதுக்குடா இப்ப?" நான்கு பேர் 'ஹஹஹஹஹ' என்று பயங்கரமாய்ச் சிரித்தபடி நடுங்கிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பெண்ணைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

அழுகை... கூச்சல்... வசவுகள்... கோஷங்கள் என ஒரே களேபரமாக இருந்தது. வழக்குப் பாரையருகே கூடியிருந்தவர்கள் அங்கிருந்து ஓட யத்தனித்தபோது "நில்லுங்கடா..." எனக் கூச்சலிட்டான் இடையன் போயன்னா.

ஆடுகள் மேய்ச்சலுக்குத் தழைகள் நறுக்கும் துறட்டுக் கத்தியை உயரே தூக்கிப் பிடித்தபடி நிற்குகொண்டிருந்தான் அவன். அவன் கூப்பாடு

போட்டதும் ஜனங்கள் டக்கென நின்றுவிட்டார்கள்.

“எங்க ஓடறங்கடா... பத்து போலீஸ்ப் பார்த்ததும் பயந்து ஓடனுமா? பொம்பளைங்களப் பார்த்துக் கூட புத்தி வரலையா ஒங்களுக்கு?”

அவ்வளவுதான்... மந்திரம் போட்டாற்போல் திரும்பியவர்கள் யுவதியைச் சுற்றியிருந்த போலீஸைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். கெட்ட வார்த்தைகளால் போலீஸை திட்டினார்கள். போலீஸ் தடியால் அடிக்க... அவர்கள் பயப்படவில்லை. உடம்புகள் ரணமாகி ரத்தம் வடிந்தது. போயன்னாவின் துறடு பக்கவாட்டினின்று ரிவ்வுவென்று கிளம்பி ஒரு போலீஸ்காரன் கழுத்தைத் துண்டாக்கைது. மற்ற போலீஸ்காரர்களின் தடிகளும் தொப்பிகளும் அங்கேயே இறைந்து கிடந்தன. தூரத்திலிருந்து இருங்க... நாளைக்கி உங்கச் சங்கதியைக் கவனிக்கிறோம்” என்ற கூச்சல் கேட்டது.

• •

அந்த ஊர்க்காரர்கள் நூற்பது பேரைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கட்டி இழுத்து வந்தார்கள். சுற்றிலும் ஐம்பது ரிசர்வ் போலீஸ் காவலாய் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். துப்பாக்கிகளும் ரிவால்வரும் வரிசையாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. கையில் ஹண்ட்ரூடன் இன்ஸ்பெக்டர். நீண்ட கொறடாவுடன் இரண்டு குண்டர்கள். அருகே அந்த ஊர் பட்டேல்...

“போலீஸைக் கொன்னது எவன்...?” இன்ஸ்பெக்டர் கர்ஜித்தார். யாருமே வாய் திறக்கவில்லை.

“சொல்லப் போறீங்களா இல்லை சொல்ல வக்கனுமா?”

“... ..”

பட்டேலுக்கு இன்ஸ்பெக்டர் சைகை செய்ய, பட்டேல் லிஸ்டி விருந்து பெயர்களைப் படிக்கக் தொடங்கினான்.

“வெங்கட ரெட்டி...”

உடனே போலீசின் கொறடா அவன் உடம்பு மீது சன்சன் என்று விளையாடியது. ரிவால்வர் குறி பார்த்தார் இன்ஸ்பெக்டர்.

“இப்பச் சொல்லு...”

“தெரியாது...”

ரிவால்வரிலிருந்து குண்டுகள் விரீரென்று பாய்ந்து... சவங்கள் தரையில் கடந்தன. “ச்சே... குண்டு தீர்ந்துட்டது...” மேஜைமீது வீசினார் இன்ஸ்பெக்டர்.

பட்டேல் ஒவ்வொரு பெயராய்ச் சொல்லித்

கொண்டே போக.

ஒவ்வொரு உடம்பும் கொறடா அடியில் ரணமாக... ரத்தம் வடிந்தது. ஆனாலும் அத்தனைபேர் வாயினிலும் ஒரே சொல்... தெரியாது...”

இன்ஸ்பெக்டருக்கு அடிக்க முடியாத எரிச்சலும் விரக்தியும் ஏற்பட்டது.

“போய்த் தொலைங்க... திமிர்பிடிச்ச கழுதைங்களா... உங்களை எப்படிச் சொல்ல வைக்கிறதுன்னு எனக்குத் தெரியும். இவங்களைக் கொண்டு போய்க் கொட்டடியில் அடைங்கட...” சலிப்புடன் கத்தினார்.

“போயன்னா...”

கடைசி பெயரைப் படித்தான் பட்டேல்... வேறு யாரையோ அழைப்பது போல் அசையாது நின்றான் போயன்னா.

“அடேய்... ஒன்னைத்தாண்டா...” பின்னாலிருந்த போலீஸ் காரன் பூட்ஸ் காலால் உதைத்தான்.

“ஓய்... எம்பேரு போயன்னா இல்ல...” போலீஸ்காரன் விட்ட உதையில் இருந்த இடத்திலிருந்து இரண்டடி முன்னால்போய் விழுந்த போயன்னா விறைப்புடன் சொல்ல...

“அரே... பத்மாஷ்... திமிராடா...” ஹண்டர் பிடியால் ஒங்கி அடித்தார் இன்ஸ்பெக்டர். போயன்னா அடாது அசங்காது நின்றான். அடி விழும் இடத்தில் அணிச்சையாய்த் தடவிக் கொள்ளக்கூடக் கைகள் எழவில்லை.

“நீங்க கூப்பிட்டது போயன்னாதான்?”

“அடேய்... உன்னைத்தாண்டா... இடியட்...” ஹண்டர்பிடி அவன் உடம்பில் பட்டவேகத்தில் தெறித்து தூரத்தில் எகிறி விழுந்தது.

அடுத்து போலீசின் கொறடா ஹண்டர் வேலையைச் செய்யத் தொடங்கியது. தணல்போல் தகதகக்கும் விழிகளால் இன்ஸ்பெக்டரையும் பட்டேலையும் சுட்டெரித்துக் கொண்டிருந்தான் போயன்னா.

“எம்பேரு யல்ல மந்தா...” கம்பீரமாய்ச் சொன்னான்.

போலீஸ் திடுக்கிட்டது. பட்டேலும் இன்ஸ்பெக்டரும் துள்ளி விழுந்தார்கள். அனாலும் கொறடாவால் அடிப்பதை நிறுத்த முடியவில்லை.

“எங்க கான்ஸ்டபிளை யாருடா கொன்னது?”

“நான்தான்...”

இன்ஸ்பெக்டரும் பட்டேலும் பலத்த வியப்பும் பயமும் ஒரு சேர அடைந்தார்கள். உடம்பு

சில்லிட்டுப் போனது. நெஞ்சில் கனன்ற கோபத்தையும் மீறி நெற்றியில் வியர்வை படர்ந்தது.

“அப்படின்னா யல்ல மந்தாவா நீ...?”

தடியடிகள் பட்டு உடம்பெல்லாம் வீங்கிவிட்டது. தோல் உரிந்து கொண்டு வந்தது. எலும்புகள் முறிந்தன. எதற்கும் பயப்படவில்லை அவன்.

“நான்தான் கொன்னேன். நான்தான்... நான்தான்...” உரக்கக் கத்தினான்.

இன்ஸ்பெக்டர் முதல் தடவையாக மனித சபாவத்தில் சிந்தித்தார். மற்றவர்களெல்லோரும் தங்களுக்குத் தெரியாதென்றார்கள். இவன் ‘நானே’ என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறான். எவ்வளவு சித்திரவதை செய்தாலும் அசாத்தியத் துணிச்சலுடன் நான்தான்” என்கிறான். இவன் பைத்தியம் இல்லையே...?

“இவனுக்கு முளை கலங்கிட்டது போலிருக்கு...”

மெல்ல இசைக்கத்தான் பட்டேல். இப்போது அந்த எண்ணம் இன்ஸ்பெக்டர் மனதிலும் திடமாயிற்று.

“விட்டுத்தொலைங்க...”

“வுட்டுட்டா... இன்னொரு கான்ஸ்டபிளை நறுக்க மாட்டான்னு என்ன நிச்சயம்?”

வேறுவழியில்லாது மீண்டும் அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அலுப்பேற்படும் வரை அடித்தார்கள். “போடா பைத்தியம்...” என்ற அவனை எழுப்பி தூரம்போய் விழுமாறு எட்டி உதைத்தார்கள்.

“ஆமா... பைத்தியம்தான். நிஜம் பிசாசுகளை நறுக்கிக் கொல்லும் பைத்தியம்...” உடம்பில் எஞ்சியிருந்த பலமெல்லாம் திரட்டிக் கத்தினான் போயன்னா.

• •

போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்த அந்த ஊருக்குச் செல்லும் பாதையினுடே இன்னொரு குறுக்குப்பாதை. ராத்திரி எட்டுமணி இருக்கும். மக்கள் படையில் ஒரு ஐம்பது பேர் வரை இருந்தார்கள். அந்தக் குறுக்குப் பாதையில் இருட்டைப் பிளந்துகொண்டு மௌனமாய் நடந்தார்கள். சாலைகள் சந்திக்கும் இடம் அடைந்தபோது படைத் தலைவன் சட்டென நின்றான். கொஞ்ச தூரத்தில் ஏதோ நிழலாய்த் தெரிந்தது. ஆனால், அசைவில்லை. அந்த இடத்தில் டார்ச் லைட் ஒளியைப் படரவிட்டான். இடையன் போயன்னா நினைவற்று விழுந்திருந்தான். உடம்பு கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. தோளில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பாட்டிலிலிருந்து நீரை

எடுத்து அவன் முகத்தில் தெளித்தான் படைத்தலைவன், அவனிடம் சற்றே அசைவு தெரிந்தது. “பை...த்...தி...யம்... ல்ல... மந்தா... பைத்...தி...யம்...” மெல்ல முனகினான். உலர்ந்து போயிருந்த இதழ்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்த் தண்ணீர் விட... கண்கள் திறந்தன. இன்னும் கொஞ்சம் நீர் குடிக்கச் செய்தார்கள். முழுத்தெளிவு வந்ததும் சரேலென எழுந்து உட்கார்ந்தான். “பைத்தியம்... யல்ல மந்தா பைத்தியம். நிஜம் ராட்சசர்களைக் கொல்லும் பைத்தியம். நான் போறேன். எங்க வீராரெட்டி அய்யாவிடம் போய்ச் சொல்லணும். எழுந்திருக்க முயன்றான், தலைவன் புரிந்து கொண்டான்.

“நான்தான் வீராரெட்டி... என்ன நடந்ததுப்பா...?” பரிவுடன் கேட்டான்.

“நீங்களா... எங்க வீரா ட்டி அய்யாவா... அப்படின்னா. வேஷடி... சொக்கா, தலைப்பால்லாம் எங்க... கமலம்மா எங்க... ஊஹும்... நீங்க இல்ல...”

“இல்ல யல்ல மந்தா... நம்ம மக்கள் படை வீரயாத்திரை கௌம்பியிருக்கு... அதனால்தான் இந்த டிரீஸ்...”

“அப்படின்னா...?”

“நிஜம் ராட்சசங்களோட யுத்தம் செய்யறதுக்காக நாமெல்லாம் படை திரட்டிட்டுப் போகணும்... படை தயாராயிட்டதுன்னே வச்சுக்கவம்...”

“அதுக்குள்ள படை தயாராயிட்டதா... எங்க வீரா ரெட்டியய்யா லேசப்பட்டவரா என்ன?”

“சரி... என்னவோ சொல்லுமனியே...”

“நம்ம ஊர்க்காரங்களை போலீஸ் நாய்ங்க ஜெயில்ல தள்ளிட்டாங்க. அந்தப் போலீஸ்காரன கொன்னது நான்தான்னா ‘போடா பைத்தியம்’னு கழுத்த பிடிச்சித் தள்ளிட்டாங்க. ஆமா... நான் பைத்தியம்தான்.... நிஜம் திருடர்களைக் கொன்னுப்போடற பைத்தியம்...”

“எத்தனை பேரை ஜெயில்ல வச்சிருக்காங்க?”

“உம்... ஒரு நாற்பது நாற்பத்தஞ்சு பேர் இருப்பாங்க...”

மக்கள் படை வந்தவழியே நடந்து போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கமாய் நடந்தது.

“என்ன... என் தொறட்டை நீ வச்சிருக்கே” என்று பக்கத்திலிருந்து ஒரு வீரனிடமிருந்து துறட்டுக்கழியையும் கோடாலியையும் பிடுங்கி தன் தோளில் வைத்தபடி நடந்தான் போயன்னா.

ரிசர்வ் போலீஸ் பீட்டு மாறும் நள்ளிரவு நேரம். மக்கள் படை வீரனொருவன் பின்பக்கமிருந்து

சந்தடியின்றி சுவரேறிக் குதித்து ரிசர்வ் போலீஸ் பக்கமாய் ஊர்ந்து சென்றான். பக்கத்து பங்களாவைச் சுற்றிக்கொண்டு வந்த இன்னொருவன் காவல் சிப்பாயின் பின்னால் பதுங்கினான்.

“யார் அது...?” உரக்கக் கத்தினான் காவல்சிப்பாய். அங்கு எப்போது போய்ச் சேர்ந்தானோ... “யல்ல மந்தா...” என இறைந்தான் போயன்னா. மிரண்டுபோன சிப்பாயின் நடுங்கும் கையிலிருந்து கீழே விழுந்தது துப்பாக்கி. சப்தம் கேட்டுத் துள்ளியெழுந்தது ரிசர்வ் படை. பாம்பு வெடித்தது.

“நிஜாம் பிசாசுகளை வெட்டிக்கொள்ளும் பைத்தியம்” எனக் கத்தியபடி தப்பித்து ஓடிப் பார்த்த காவல் சிப்பாய் தலையைக் கோடாரியால் வெட்டினான். “ஆந்திர மகா சபைக்கு... ஜே...” ஐம்பது குரல்கள் ஒருங்கிணைந்து பங்களா அதிரும் வண்ணம் கோஷமிட்டார்கள்.

இனி ரிசர்வ் படை ஏது...? மூன்று சவங்கள்... குற்றயிரும் குலையுமிருமாய்ப் பத்து சதைக் கூளங்கள்.... ஐம்பது துப்பாக்கிகள்.... ஐம்பது ஜோடி பூட்ஸ்கள்.... பெட்டுகள்... இன்னும் சில பெர்சுட்கள் மட்டுமே அங்கு இறைந்து கிடந்தன.

கோடாலி அடிகளுக்குப் பூட்டுகள் உடைந்தன. “ஆந்திர மகா சபைக்கு... ஜே...” தொண்ணூறு குரல்கள் ஆகாயத்தை எட்டின.

“தேஷ்முக்... பட்டேல்...” என்று கோஷமிட்டன குரல்கள். ‘ஓ’வென்ற உற்சாகக் கூவல்களுடன் வெளியே வந்தார்கள் அடைபட்டிருந்தவர்கள். மக்கள் படையிடமிருந்த கோடாரிகள், தடிகள், ஈட்டிகள் அவர்களுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

ஐம்பது துப்பாக்கிகள் தோள்கள் ஏறின. மக்கள் படை இப்போது தொண்ணூறு பேரானது. பங்களாவைச் சுற்றித் தீ வைத்துவிட்டு ஊர்ப் பக்கமாய் நடந்தார்கள். பின்னால், எரிந்து கொண்டிருந்த பங்களாவின் நெருப்புச் சுடர்களின் ஒளியில் துப்பாக்கிகள் ஜொலித்தன.

மக்கள் படை ஊர் மையத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

“நடங்க... நடங்க... நடங்க... ராத்திரி பகலாய்க் கஷ்டப்பட்டு உழுத நெலத்தில் பயிர் செய்ய நடங்க... நடங்க...” உற்சாகமான பாட்டு இரவின் நிசப்தத்தைக் கலைத்தது.

மக்கள் படை... வீர யாத்திரை... இதே பேச்சுதான் ஊர் முழுக்க தேஷ்முக் காரில் ஏறிப் பின்பக்க வழியாய்த் தப்பி ஓடினான். மக்கள் படை ஊருக்குள் பிரவேசித்தது. கட்டிலினின்று விசக்கென்று எழுந்த பட்டேல் அரண்டுபோய்

ஓடத்துவங்கினார்.

“அதோ... அதோ... பட்டேல்...”

“பிடிங்க அவன. மக்கள் கோர்ட்டில் விசாரிப்போம்...” படைத் தலைவன் சொல்லி வாய் மூடுவதற்குள் போயன்னாவின் கையிலிருந்த கோடாலி ‘ரய்யங்’ எனச் சீறிப் பாய்ந்து பட்டேல் தலை அறுந்து விழுந்தது.

“யல்ல மந்த பைத்தியம். நிஜாம் பாவிங்களை நறுக்கும் பைத்தியம்...” என்று வெறிப்பிடித்தவன் போல் கத்தினான் போயன்னா...

“பட்டேலுக்கு இந்தத் தண்டனை வேண்டியதுதான்...” என்றார்கள் ஜனங்கள்.

தலைவன் வழக்கு மேடையேறினான். “ஓங்க நெலத்தை நீங்க திரும்ப எடுத்துக்கலாம்...” என அறிவித்தான்.

“என் நெலம் என் நெலம்” என்று எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் கூச்சலிட்டார்கள். யல்ல மந்தா உட்பட அவர்கள் ஆடுமாடுகள் அவரவர்களுக்குத் திருப்பித்தரப்பட்டன. இந்த சந்தோஷச் செய்தியைப் போயன்னாவிடம் சொல்வதற்காக அவனைத் தேடிச் சென்ற ஒரு வயோதிக விவசாயி ஊருக்கப்பால் வெட்ட வெளியில் நிச்சலனமாய் நின்று கொண்டிருந்த போயன்னாவைக் கண்டு விஷயத்தைத் தெரிவித்தான். “உம்...” என்று முனகி ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்த போயன்னா... அதாவது யல்ல மந்தாவின் நினைவு தப்பியது.

மே - 1948 ‘அப்யூதயா’ இதழிலிருந்து...

[ரம்ஷா எழுதிய ‘மத்தனய்யா மரணம்’ மற்றும் கிரண் எழுதிய ‘யல்ல மந்தா பைத்தியம்’ என்ற கதைகளுக்கு ஒரு விசேஷம் உண்டு. இந்த இரண்டு கதைகளின் பாத்திரங்கள் சங்கரவாசி ரெட்டி எழுதி ‘ப்ரஜா நாட்டிய மண்டலி’ அரங்கேற்றிய நாடகத்தில் வரும் பாத்திரங்களே. சீதா, சுபாஷ், யல்ல மந்தா, கமலா, வீரா ரெட்டி, மஸ்கான்... இந்தப் பாத்திரங்களெல்லாம் ‘மாபூமி’யின் முக்கியப் பாத்திரங்கள்.

மஸ்தான் மற்றும் பட்டேல்மீது ஜனங்களுக்குக்கும் கோபத்தையும் பகையுணர்வையும் எழுத்தில் வர்ணிக்க முடியாது. ‘மாபூமி...’ நாடகத்தில் இந்த இரண்டு பாத்திரங்களும் ஊரைவிட்டு ஓடிவிடுவதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஜனங்களுக்கு அவர்கள் மீதான பகையுணர்வும், கோபமும் தீரவில்லை. அந்த விழைவின் எதிரொலியில் விளைந்தவைதாம் இந்த இரண்டுக் கதைகளும்)

கதையாசிரியர் : எழுத்தாளர்

நம் கையில் இருக்கும் ஆயுதம் மேற்கும் கிழக்கும் சந்தித்தபோது

“உங்கள் அரசமைப்புச் சாசனம் இந்திய மக்களைப் பார்த்து சிரிப்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதா” என்று ஒரு மாணவன் என் வகுப்பில் ஜெர்மெனி கொலோன் பல்கலைக் கழகத்தில் கேட்டான். நான்தான் அவனுக்கு இந்திய அரசமைப்புச் சாசனம் பற்றி வகுப்பெடுத்தேன். நான்தான் இந்திய சமூகமும், இந்திய சமூகத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பற்றியும் வகுப்பெடுத்தேன். நான் அவனுக்கு விளக்கிய கருத்துக்களிலிருந்து அப்படி ஒரு கேள்வியை என்னிடம் கேட்டான். மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் அந்தக் கேள்வி ஏன் இவ்வளவு ஆற்றல் மிக்க அரசமைப்புச் சாசனத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்திய சமூகம் இவ்வளவு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கிறது என்பதுபோல் தோன்றும். இன்னும் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள “இவ்வளவு வாய்ப்புக்கள் கொண்ட ஒரு அரசமைப்புச் சாசனத்தை ஏன் ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுக்காக பயன்படுத்தி தங்களை மீட்டெடுத்துக் கொண்டு சமத்துவ வாழ்க்கையை உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை” என்பதுதான். அது ஒரு ஆழமான கேள்வி என்பதால். அதற்கு ஒரு மணி நேரம் விளக்கம் அளித்தேன். அங்கெல்லாம் ஆசிரியர் பதில் தந்தால் மாணவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆசிரியருடன் தொடர்ந்து விவாதிப்பார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு விளக்கமளித்து விளக்கமளித்து அவர்கள் எதில் நிறைவுற்றார்கள் என்றால் அரசமைப்புச் சாசனம் சக்தி மிக்கதுதான் இருந்தபோதும் எங்கள் மக்கள் ஒரு 1000 ஆண்டு காலம் மன்னராட்சி மற்றும் காலனியாதிக்க அடிமை வாழ்வில் வாழ்ந்தவர்கள், அவர்கள் 32 ஆண்டுகால போராட்டத்தின் மூலம் மக்கள் வாழ்ந்த நிலத்தை விடுதலை செய்ய முடிந்ததே தவிர உளவியலில் விடுதலை அடையவில்லை. மன்தளவில் அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்த மக்களை சுதரந்திரத்திற்குப் பிறகு உளவியல் விடுதலையடையச் செய்ய தேவையான மக்கள்

தயாரிப்பைச் செய்யவில்லை அதுதான் இன்றளவும் இந்திய சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மை மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று கூறினேன். இந்தக் கேள்வி என் மாணவர்கள் 2011ஆம் ஆண்டு நான் ஜெர்மெனியில் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது கேட்டது. இதை நான் தற்போது குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் கீழ்வரும் பகுதிகளில் ஒரு விவாதம் இருக்கிறது, அதற்கான முன்னுரையாக இதனைக் குறிப்பிட்டேன்.

சமீபத்தில் மதுரைக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு பயிற்சி நிறுவனத்திற்கு ஆய்வு நிமித்தமாக வந்த கவீடன்நாட்டுக்காரரை சந்திக்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது எனக்கு. என்னை அவரிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்த அவருடைய நண்பர் கூறினார், “பேராசிரியர் பழனித்துரை எதிர்காலத்தில் உள்ளாட்சித் தேர்தலில் போட்டியிட தயாராகும் இளைஞர்களுக்கு தொடர்ந்து பயிற்சியளித்து வருகிறார். அதற்குத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறார். பயிற்சி முடிந்தது. உங்களுடன் இவரைச் சந்திக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவரை தங்க வைத்தேன்” என்று கூறி என்னை அவருடன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர் ஒரு நுண்கலை கற்றுத்தரும் ஒரு ஆசிரியர். கலைகள் மூலம் கருத்துக்களை மிக எளிதாக எடுத்துச் செல்வது எப்படி என்பதை ஆய்வு செய்வதும், அதைப் பயன்படுத்தி பொதுமக்களிடம் வாழ்வியல் பற்றி விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்துவதும் இவருடைய முக்கியப் பணிகள். குறிப்பாக இந்திய நாட்டில் ஆதிவாசிகள் மத்தியில் ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் இந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறார். தற்போது இங்கு வந்ததுகூட ஒரு பயிற்சியை வடிவமைத்து மூன்று மாதகாலம் இளைஞர்களுக்கு நடத்த திட்டமிட்டத்தான். அவர் என்னிடம் நான் இளைஞர்களுக்கு நடத்தும் பயிற்சியைப் பற்றி என்ன பயிற்சி, எதற்காக இந்தப் பயிற்சி, எப்படித் தருகிறீர்கள் என்பதை விளக்கமாகக்



இந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில். அன்று அம்பேத்கர் எவற்றையெல்லாம் கிராமங்களைவிட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி முழக்கமிட்டாரோ அவற்றையெல்லாம் செய்து சமத்துவமிக்க சமுதாயத்தை கிராமங்களிலில் உருவாக்கி இருக்க முடியும். அதேபோல் காந்தி எப்படிப்பட்ட உன்னத கிராமங்களை உருவாக்கி ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் குட்டிக் குடியரசாக உருவாக்கி அவர் கண்ட கிராம ராஜ்யத்தை உருவாக்கியிருக்க முடியும்.

கேட்டறிந்துவிட்டு, நான் உள்ளாட்சி பற்றிய பயிற்சியைத்தான் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று கூறியவுடன் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். “உங்கள் நாட்டில் 73வது மற்றும் 74வது அரசமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் பரராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியபோது நாங்களெல்லாம் மிகப்பெரிய அடிப்படை மாற்றம் இந்தியாவில் நடைபெறப்போகிறது. புரட்சிகர மாற்றங்கள் நடைபெறப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்தோம். ஒட்டு மொத்த மேற்கத்திய சமூகம் அப்படித்தான் எதிர்பார்த்து நிறைய நிதி ஒதுக்கீடு செய்து ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் கொண்டு வந்து உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்த முயற்சிகளில் கேரளம் மட்டுமே முனைப்புடன் செயல்பட்டது, மற்ற எந்த மாநில அரசும் இதற்கான முன்னெடுப்பை மக்களை அதிகாரப்படுத்திவிடலாம் என்ற நோக்கு இதில் இருந்தும்செய்திடவில்லை. தமிழகம் உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த கேரளாபோல் முனைந்திருந்தால் மானுட மேம்பாட்டுக்குறியீட்டில் கேரளத்தைவிட மேலே சென்றிருக்க முடியும். இன்று 30 ஆண்டுகளைக் கடந்த நிலையில் இந்த உள்ளாட்சிகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்தால் நட்பு செடி நடும்போது எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இருக்கிறது உள்ளாட்சிகள்” என்று ஆதங்கப்பட்டார். “இதைவிடவும் புரட்சிகரமான செயல்பாடு ஆதிவாசிகளுக்காக உருவாக்கப்பட்டது. அது வந்தவுடன் ஆதிவாசி மக்களின் உண்மையான விடுதலை இப்போது தான் நடக்கப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்தோம். நடந்தது இரண்டு சமூகங்கள் மணிப்பூரில் மோதி ஒருவரையொருவர் அழித்துக்கொண்டு ஒரு பேரிடரையே உருவாக்கியதுதான் மிச்சம்” என்றார். “அதன் பிறகு அதைவிடவும் புரட்சிகரமான ஒரு சட்டம் மத்திய அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது. அதுதான்

வன உரிமைச் சட்டம். அது ஆதிக்குடிகளுக்கு தந்திருக்கின்ற சுதந்திரம் அளப்பரியது. அதைப் படிக்கின்றபோது இவ்வளவு வாய்ப்பை அரசே மக்களுக்குத் தந்துள்ளது, அதை ஏன் மக்களால் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் கேட்கத் தோன்றுகிறது. இதையும்விட மக்களின் மேம்பாட்டை உரிமையாக்கித் தந்துவிட்டது மத்திய அரசு. அத்துடன் மத்திய அரசு நிற்கவில்லையே தகவல் உரிமைச்சட்டம், கல்வி உரிமைச் சட்டம், உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம், வீதிகளில் சிறுவனிகம் செய்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், வேலை உறுதியளிப்புச் சட்டம், என கட்டுக்கட்டாக உரிமைகளைப் போட்டு உலகத்தையே ஆச்சரியப்பட வைத்தது 2014க்கு முன்பிருந்த இந்திய அரசாங்கம். இவைகளை ஏன் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தத் தெரியவில்லை. இவைகளை மிகக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒன்று நமக்குப் புரியும், இவைகளையெல்லாம் ஏழை மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்க்க பெரும் முயற்சியை இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்த மத்திய அரசும் செய்யவில்லை, மாநில அரசுகளும் செய்யவில்லை, ஊடகங்களும் செய்யவில்லை, உயர்கல்வி நிறுவனங்களும் செய்யவில்லை, குடிமைச் சமூக அமைப்புக்களும் உறுதிப்பாடோடு செய்யவில்லை என்றுதான் கூறத் தோன்றுகிறது. இந்திய அரசியல் கட்சிகளுக்கே இவற்றின் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்றே தோன்றுகிறது” என்ற ஒரு பெரும் விவாதத்தை என்முன் வைத்தார். அத்துடன் இதை நான் எப்படிப் பார்க்கிறேன் என்றும் வினவினார்.

அதற்கு பதில் கூறும் விதமாக அவரிடம் கூறினேன் “நீங்கள் கூறியது அனைத்தும் உண்மைதான். ஒரு சிறிய திருத்தம். இன்றும் இவைகள் பற்றிய விவாதங்கள் நடந்த வண்ணம்தான் இருக்கின்றன. அது ஒரு சடங்காக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இவ்வளவு சட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த மக்களை ஒன்று திரட்டி

ஒரு மாபெரும் மக்கள் இயக்கமாக கேரளாவில் செய்ததுபோல் செய்திருந்தால் இன்று அனைத்து மாநிலங்களும் ஒரு பங்கேற்பு மக்களாட்சியை, ஒரு விவாத மக்களாட்சியைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். பல அடிப்படை மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். அதற்கான ஒரு அரசியல் சூழலை, இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்த அரசே செய்யத் தவறிவிட்டது என்பதுதான் நிதர்சனமான உண்மை” என்றேன். அப்போது இடைமறித்துக் கூறினார். சலிச்சர்லாந்து நாட்டில் ஒரு 700 ஆண்டு காலம் உள்ளாட்சியை அப்படித்தான் வளர்த்தெடுத்தனர். உலகிலேயே அதிக அதிகாரங்கள் கொண்ட உள்ளாட்சிகள் சலிச்சர்லாந்து நாட்டில் இருக்கின்றன. உங்கள் நாட்டுச் சட்டங்களைப் பார்த்தபோது காந்தி கண்ட கிராம சுயராஜ்யத்தையே உருவாக்கிட முடியும் என்று நாங்கள் எண்ணினோம் என்றார். அதற்குப் பதிலளித்தபோது கூறினேன். “இந்திய நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி யாரை வலுப்படுத்த வந்தது, யாருக்கு அதிகாரமளிக்க வந்தது என்றால் இந்த புதிய அரசமைப்புச் சாசன திருத்தச் சட்டம் வருகின்றவரை இந்தியாவில் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த பட்டியலின மக்களையும், விளிம்பு நிலை மக்களையும் குறிப்பாக பெண்களையும் தான்”.

இது நடைபெற வேண்டுமானால் இன்று அதிகாரத்திலுள்ளோர் வழிவிட வேண்டும். அவர்களெல்லாம் இதுவரை இந்த அதிகாரத்தில் பயனடைந்தவர்கள், அவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த ஒரு மிகப்பெரிய போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. அதற்கான ஆற்றலை அவர்கள் வளர்த்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும். உண்மையில் உள்ளாட்சிக்குத் தலைவர்களாக வருபவர்கள் மிகப்பெரிய அடிப்படை மாற்றங்களைக் கொண்டுவர முடியும். அந்தப் போராட்டம் இன்றுவரை நடைபெறவில்லை. ஆகையால்தான் இவ்வளவு வாய்ப்புக்கள் கொட்டிக் கிடந்தும் அவைகளை பயன்படுத்த இயலாமல் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், பெண்களும் பொம்மைகளாக்கப்பட்டுவிட்டனர். காரணம் அதற்கான புரிதல் உள்ளாட்சிக்கு வந்த இன்றைய தலைவர்களுக்குக் கிடையாது, அதேபோல் அவைகளைச் செய்யத் தேவையான ஆற்றலும் அவர்களுக்கு வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, இப்படியொரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றே இந்த மக்களுக்காக போராடி வருகின்ற அமைப்புக்களுக்கே தெரியவில்லை என்பதுதான் நாம் பார்க்கும் எதார்த்தமான உண்மை. இந்தச் சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டே இந்தியாவில்

இரண்டரை லட்சம் கிராமங்களிலும் இரண்டரை லட்சம் குட்டிக் குடியரசுகளை உருவாக்கி இருக்க முடியும். இந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில். அன்று அம்பேத்கர் எவற்றையெல்லாம் கிராமங்களைவிட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்று எண்ணி முடிக்கமிட்டாரோ அவைகளையெல்லாம் செய்து சமத்துவமிக்க சமுதாயத்தை கிராமங்களிலில் உருவாக்கி இருக்க முடியும். அதேபோல் காந்தி எப்படிப்பட்ட உன்னத கிராமங்களை உருவாக்கி ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் குட்டிக் குடியரசாக உருவாக்கி அவர் கண்ட கிராம ராஜ்யத்தை உருவாக்கியிருக்க முடியும். அதற்கான பார்வை கொண்ட அரசியல் தலைவர்கள் இன்று எங்களிடம் இல்லை. கட்சி அரசியல் நடத்தும் அரசியல்வாதிகள் இருக்கின்றார்கள் மக்கள் அரசியல் நடத்தும் மக்கள் தலைவர்கள் எங்களிடம் இல்லை” என்றேன். அரசியல் கட்சிகள் மக்களுக்கானதுதானே, அவைகள் ஏன் இந்த மாற்றத்தைப் பெற்றது எனக் கேட்டார். அரசியல் கட்சிகள் இன்று கட்சிக்காரர்கள் நலனில் அக்கரை செலுத்தி அவர்கள் நலம் காத்து, அதிகாரத்தைப் பிடித்து ஆட்சி செலுத்துகின்றன. மக்கள் விழிப்புடன் இருந்தால் அது நடைபெறாது. அந்தச் சூழலை இன்று வரை மாற்ற இயலவில்லை. இதைத்தான் உள்ளாட்சி மூலம் செய்ய இந்த பயிற்சிகளை இளைஞர்களுக்கு நடத்தி வருகிறோம்” என்றேன். ஆகையால்தான் தற்போது அடிப்படை மாற்றத்திற்கு மக்களுடன் பணியாற்றும் ஆர்வம் கொண்ட தன்னார்வ இளைஞர்களைக் கண்டெடுத்து “என் கிராமம் என் பொறுப்பு” “நமது கிராமம் நமது பொறுப்பு” என்று மக்களுக்கு வழிகாட்ட ஒரு தலைமைப் பயிற்சியளித்து வருகிறோம். அந்தப் பயிற்சியில் அதிகாரத்தை எப்படிப் பிடிப்பது என்று நாங்கள் அவர்களுக்குக் கற்றுத் தருவது கிடையாது. மக்களிடம் இருக்கும் சக்தியை ஆற்றலை அவர்களை இணைத்து செயல்படுத்துவதன் மூலம், அரசாங்கம் தந்த அதிகாரங்களை எப்படிப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைக் கற்றுக் கொடுத்து வருகிறோம்” என்றேன். “இது ஒரு மாற்றுமுறையாக உள்ளது. மறுமுறை இங்கு வரும்போது உங்கள் தலைமைத்துவப் பயிற்சியில் கலந்துகொள்கிறேன்” என்றார். “இது ஒரு மாற்றுப்பாதை தேடும் மாற்றுத் தலைவர்களை உருவாக்கும் பணிதான்” என்று கூறிவிட்டு புறப்பட்டேன்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

அல்-பீருனி: முதல் இந்தியவியலாளர்

Al-Biruni: The Prime-Indologist
Abu-Rayhan Muhammad Ibn Ahmad Al-Biruni or Beroni
(973-1048)



அல்-பீருனி

இடைக்காலத்தில் பல ஆர்வலர்கள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்தும் பிறநாடுகளிலிருந்தும் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு வந்து வசித்து இந்திய மொழிகளையும் இலக்கியங்களையும் கற்று, நேரில் கண்டறிந்த பண்பாட்டுக்கூறுகளைத் தத்தம் நூல்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். அவர்கள் வரலாறு என்ற பொருண்மையில் தம் அனுபவங்களைப் பதியவில்லையெனினும் அவர்களுள் சிலரின் அணுகுமுறையில் வரலாற்றியலின் கூறுகள் (historiographical tenets) உள்ளன. காட்டாக, ஓர் இனத்தின் அல்லது நாட்டின் வரலாற்றினை அறிவதில் இரண்டு தலையானமுறைகள் உண்டு: (1) அந்நாட்டின் மொழியினைக் கற்று அந்நாட்டு மக்களுடன் உரையாடுதல். அதன்வாயிலாக அடிப்படைச் சான்றுகளைச் சேகரித்தல் (2) நேரடியாக அந்நாட்டிலேயே தங்கி அங்குள்ள வாழ்முறையினைக் கண்டறிதல். இதனை முதலில் தொடங்கியவர் மெகஸ்தனிஸ் ஆவார். இந்தியச் சமூகத்தின் அடுக்குநிலை (hierarchy) பற்றிய அவரது புரிதல் பொதுவாக சரியற்றது என்றாலும் அதில் பாதியுண்மையுண்டு. ஆனால், இந்தியப் பழக்கவழக்கம் பற்றிய அவரது பார்வை பெருமளவு சரியே. தொடர்ந்து இந்தியாவிற்கு வந்த சினத்துப்பயணிகள் இந்தியமொழிகளைக் கற்றுத் தங்கள் அனுபவத்தினைப் பதித்தனர்.

பலநூல்களைத் தம்மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டனர். இதுபோன்று, இடைக்காலத்தில் மத்தியாசியாவிலிருந்து (central Asia) இந்தியாவிற்கு வந்த Abu-Rayhan Muhammad Ibn Ahmad Al-Biruni or Beroni என்பவர் இந்தியர் பற்றி வரலாற்று உணர்வுடன் நூல் எழுதிய தலைப்பாட்டன் எனலாம் (இனி AB). இவர் சார்பற்ற தன்மையில் இந்தியாபற்றி நூல் எழுதியவர் என்று அறியப்படுகிறார். அவரது புலமைத்துவம் தாராளத்தன்மையுடனும் (liberalism) சார்பற்றத் தன்மையுடனும் (objectivity) முகிழ்த்தது என்கின்றனர். இதன் அடைப்படை மனிதநேயமாக இருந்தது. அதாவது, வரலாறு எழுதுபவரின் இயல்பு மனத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழும் மனிதநேயமாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதே இதன்பொருள். AB ஒரு பல்துறைவித்தகர் (polymath), பன்மொழிப்புலவர் (multi-linguist), இவைபற்றிப் பின்னர் பேசப்படும். இவர் இந்தியா பற்றிய முதல் அறிவியல்பூர்வமான விமர்சகர் (scientific critic) என்றும் அறியப்படுகிறார். இவர் அறிவியல்பூர்வமாகப் பயின்ற துறைகள்: கணக்கு, சமையவியல், மெய்யியல், வானியல், வேதியல், வரலாறு, காலக்கணக்கீடு, இனவியல், மருந்தியல், பிரபஞ்சத்தின் அமைப்பியல். இவர்தான் முதல் இந்தியவியலாளர் (Indologist) என்று அறியப்படுகிறார்.

கி.பி.973 இல் பிறந்து கி.பி.1047 இல் இறந்த இவரின் ஆயிரமாவது (Millenary) ஆண்டுவிழா 1948 ஜூலை 21 இல் பாரிஸ் நகரில் கொண்டாடப்பட்டது. இந்தியாவில் இந்நிகழ்வு (international congress of orientalist) உலகக் கிழக்கியல் மாநாட்டினை ஒட்டி நடத்தப்பட்டது. 1948, டிசம்பரில் அதுபோன்று ஒருநிகழ்வு கல்கத்தாவிலும் நடத்துவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டது. இவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தினைச் சார்ந்திருந்தாலும் பிறரின் சாதனைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. சமயம்சார் பழம்பொருள்களைச் சாராமல்

திறந்தமனத்துடன் இருந்தார். நிறை-குறை பார்வையுடன் இந்தியாவினைப் பார்க்கவில்லை. உண்மையினைப் பார்த்தார். வெளியிலிருந்து வந்த ஓர் இஸ்லாமியச் சிந்தனையாளராக இருந்தாலும் இந்தியரை கிரேக்கர்களுடனும், அரபியர்களுடனும் நேராக ஒத்துப்பார்த்தார். இவரைப்போன்று இடைக்காலத்து அய்ரோப்பாவில் உலகம்தழுவிய அறிவுபெற்ற அறிஞர்கள் (international or Cosmo politics) வாய்த்திருக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

மொழியறிவும் மொழியியலறிவும்

ABயின்தாய்மொழி பாரசீகம். ஆனால், துருக்கிமொழி வழக்கிலிருந்த Khwarizm பகுதியினைச் சேர்ந்தவர். எந்தவொரு மொழியின் அறிவு கிடைத்தாலும் அதனைப் பெறுவதில் ஆர்வம் காட்டினார். அக்காலத்தில் அரபிக், சமயத்திற்கான மொழியும் இஸ்லாத்திற்கான மொழியுமாகும். எனவே, அம்மொழியினை நன்கு (perfectly) அறிந்திருந்தார். இதன்வழியே கிரேக்கத்துப் பைசாண்டியன் அறிவியலையும் சிரியாவின் உலகியல்பிணையும் இந்தியாவின் அறிவியல்களான கணக்கு, வானியல், மருத்துவம் போன்றவற்றையும் அறிந்திருந்தார். அரபிக் மொழிபெயர்ப்பின் வழியே ப்ளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்றோரின் தத்துவங்களைத் தம் எழுத்துகளில் தொடர்களாகப் பயன்படுத்தினார். அக்காலத்தில் அரபிய, இரானிய, துரானிய, துருக்கிய, இந்திய, இஸ்லாமியப் பண்பாடுகளை ஒருங்கே அறிந்த ஒருநபராக இருந்தார். ஹீப்ரு, சிரியாக் போன்ற மொழியினையும் அறிந்திருந்தார். தம் 44 முதல் 58 ஆம் வயதுவரை Mahmud of Ghaznaவின்பாதுகாப்பில் இருந்தார் எனலாம். இச்சூழல், இவருக்கு இந்தியப் பண்பாட்டினை நேரடியாக அறிவதற்குக் கற்பதற்கு வாய்ப்பளித்தது. அப்போது, சம்ஸ்கிருதத்தினையும் மேற்குப் பஞ்சாப்பின் பேச்சுமொழியினையும் பயின்றார். மூல்தானில் இருந்தபோது சிலபிராமணர்களையும் அறிஞர்களையும் சார்ந்திருந்தார். சாஸ்திரிகள் / பண்டிட்டுகள் மூலம் சம்ஸ்கிருத மொழியினைக் கற்றார். அப்பிராமணர்கள் இவருக்குப் புரியும்படியான மொழிகளில் சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்த நூல்களை வாசிக்க வாசிக்க (running translation of texts) கருத்துகளைப் புரிந்துகொண்டார். சிலசமயங்களில் பாரசீகம், சில சமயங்களில் சம்ஸ்கிருதம் சிலசமயங்களில் வேறுவேறு மொழிகள் என்று இப்பயிற்சிதொடர்ந்தது. ஆனால், அடிப்படையான கருத்து சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்தது. இவர், சம்ஸ்கிருதத்தினைப் படித்தறிந்து அநூல்களைப்

பாரசீகம், அரபிக் மொழிகளில் மொழிபெயர்த்திருக்க வேண்டும். இங்கு ஒரு கருத்தினைப்பதிவிட வேண்டும். அதாவது, அக்காலகட்டத்தில் சம்ஸ்கிருதத்துடன் பிறமொழிகளிலும் தேர்ச்சிபெற்ற பண்டிட்டுகள் இந்தியாவில் இருந்தனர் என்று உறுதியாக அறியமுடிகிறது. சிலநூல்களை சம்ஸ்கிருதப் பண்டிட்டுகள் சொல்லச் சொல்ல இவர் மொழிபெயர்த்திருக்கவேண்டும். இவர் சிறந்த தனித்துவமான அரபிக்மொழி, சம்ஸ்கிருதமொழி வல்லுநராக அறியப்படுகிறார். ஆனால், சம்ஸ்கிருதம், ப்ராசுருதம் என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. இவ்விரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினை அறியவில்லை. இரண்டிற்கும் உச்சரிப்பில் சிறுசிறு வேறுபாடு உண்டு. இன்றைய நிலைபோல் அன்றும் எழுத்துமொழி சம்ஸ்கிருதத்திற்கும் பேச்சுமொழி சம்ஸ்கிருதத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு பின்பற்றப்படவில்லை. இருமொழிகளுக்கும் இணையான சொற்களைத் தருகிறார். ஆனால், எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் உச்சரிப்புகள் சரியாகப் பின்பற்றப்படவில்லை. காரணம், இவருக்கு உதவிய சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர்கள் அவ்வாறுதான் உச்சரித்தனர் போலும்.

நூல்

இவரது முதன்மையான நூல் Kitabu'l Hind என்பதாகும். இவரது நூல்கள் முதலில் Edward Carl Sachau (1845-1930) என்பவரால் ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அவற்றுள் மேல்சொல்லப்பட்ட நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1888 இல் வெளியிடப்பட்டது. இம்மொழிபெயர்ப்பாளர், வியன்னா பல்கலைக்கழகத்திலும், பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்திலும் பணியாற்றினார் (Professor of Semitic Languages in the University of Vienna, Professor of Oriental Languages in the Royal University of Berlin) ABதம் நூலில் பயன்படுத்திய சம்ஸ்கிருதச் சொற்களையும் அவற்றுக்கு இணையாக இந்திய பேச்சு மொழியினையும் பட்டியலிட்டுள்ளார். இவரின் உச்சரிப்பு வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் அவர் Kufic-Arabic எழுத்தினைப் பயன்படுத்தியதுதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவரின் ஒலிபெயர்ப்பு (transcription) வெவ்வேறு உச்சரிப்பினைக் காட்டுகின்றது. இவர், 2500 சம்ஸ்கிருதச் சொற்களை ஒலிபெயர்த்துள்ளார். இவர் இதனை (rather careless in transliteration) பொறுப்பற்றுச் செய்துள்ளார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இது இந்திய உச்சரிப்பில் உள்ள வர்க்க எழுத்துகளின் உச்சரிப்புகளைப் பாதிக்கவில்லை என்றும்

சொல்லப்படுகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களில் பாரசீக-அரபிக் (Perso-Arabic) உச்சரிப்புகளைப் பின்பற்றியுள்ளார். இந்தியமொழிகளின் நாமடி ஒலிகளைப் (retroflex sounds) பொருத்தமாக அரபிக் எழுத்தில் கொடுக்கவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், சில உச்சரிப்புகளைச் சரியாகப் புரிந்திருக்கிறார். இவர் பயன்படுத்திய சில உச்சரிப்புகளை இங்கு சொல்லலாம். எப்போதும், சம்ஸ்கிருத “ப”விற்குப்பதில் “வ” வினைப்பயன்படுத்தினார். உண்மையில் இந்தியாவின் மையப்பகுதியில் இருந்த சம்ஸ்கிருதப் பண்டிதர்கள் உச்சரிப்புகளைச் சரியாகப் பின்பற்றினரா? என்பதனை அறியவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அண்ணவொலி (palatal sound) “ச”விற்கும் பல்லொலி (dental sound) “ச”விற்கும் இடையிலான வேறுபாட்டினை அறிந்திருந்தார். நன்கு தெரிந்திருந்தும் சம்ஸ்கிருத ja என்ற உச்சரிப்பினை வழக்கு உச்சரிப்பான gy என்றே மொழிபெயர்த்தார். அப்போது இந்தியாவின் வடக்கில் இந்த உச்சரிப்பு வழக்கில் இருந்தது; மெல்ல மெல்ல தெற்கிற்கும் பரவியது.

மேலே சொல்லப்பட்டவை, (Persia-Arabic) பெர்சிய-அரபிக் எழுத்துமுறையில் சம்ஸ்கிருதச் சொற்களை எழுதும்முறையினை எப்படி பின்பற்றினார் என்பதனைக்காட்டும். இந்தியாவில் அக்காலத்தில் இலக்கிய மொழியிலும் பேச்சுமொழியிலும் இருந்த வேறுபாட்டினை (differences) அறிந்திருந்தார். மேற்குப் பஞ்சாப்பில், ஆப்கானில் இந்தியர்களின் பேச்சுமொழியினை அறிந்திருந்தார். அது, சிந்துப் பகுதியின் பேச்சுமொழியினை ஒத்திருந்தது (similar to speech of Sindh). ஆனால், இந்தியாவின் எந்நிலப்பகுதிகளின் பேச்சுமொழி பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்தோ-அறியாமலோ வடமேற்குப் பகுதியிலிருந்த இந்தியப் பேச்சுமொழிகளின் சொற்களைக் குறித்துள்ளார். இதனடிப்படையில் பேச்சுமொழிகளின் உச்சரிப்பு (phonetic habits) பற்றி ஒருகருத்திற்கு வர இயலும்.

இவருடைய Kitabu'l Hind எனும் நூலிலிருந்து சம்ஸ்கிருதமொழியுடன் பேச்சுமொழிகளின் சொற்கள், அமைப்புகள்பற்றியும் அறியலாம். பஞ்சாபி, சிந்தி மொழிகளின் ஒலிவரலாறு (history of the sounds) பற்றியும் அறியலாம். வடமேற்கிலிருந்த பெயர்கள்வழியே பாரசீக, அரபிக் மொழியின் எழுத்தாளர்களையும் அறியலாம்.

நூல் பற்றி

இந்தியாபற்றிய இவரதுநூல் இந்தி, வங்காளம், ரஷ்யன் போன்ற மொழிகளில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சுருக்கமான நூலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு பிரதியினை இந்திய வரலாற்றாசிரியர் ஒருவர் (Qeyamuddin Ahmad) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். அந்நூலின் அடிப்படையிலும், மொழியியல்வல்லுநர் சுனிதிமுமார் சட்டர்ஜி எழுதிய ஒரு கட்டுரையின் அடிப்படையிலுமே இங்கு கருத்துகள் பகிரப்படுகின்றன. ABஎழுதிய நூலின் கட்டமைப்பு மிகமுக்கியமானது. 8 அத்தியாயங்களில் பல உள்தலைப்புகளுடன் எழுதப்பட்டது. இதன் முதல் அத்தியாயமே மொழி, சமயம், இனப்பெருமை என்று அமைகிறது. இந்தியச் சமூகத்தினைப் பலதலைப்புகளில் பதிவிட்டுள்ளார். இந்தியப்பண்பாட்டின் மிகமுக்கியமான அறிவியல் கூறுகளான காலக்கணக்கீடு, வானியல் அறிவு, கோள்களின் சங்கமிப்பு, கிரகணங்கள், நேரப்பகுப்பு போன்றவற்றை அறிந்து மிகவும் வியக்கிறார். இரசவாதம் (alchemy) பற்றியும் பேசுகிறார். இவருடைய நிலவியலறிவு ஒரு வரலாற்று ஆசிரியரின் தகுதியினை மெய்ப்பிக்கிறது. சீனா, திபெத், துருக்கி, காபூல், பதக்ஷான், டோக்கிஸ்தான், பாமியன் எல்கோர், குரசான், மெடியா, அதர்பகான், ஆர்மீனியா, ரோம்பேரரசு போன்ற நிலப்பகுதிகளைக் குறித்துள்ளார். இது மேற்சொன்னப்படி ஒரு வரலாற்றாசிரியரின் தகுதியாகும். Franks, Jalalika போன்ற நாடுகளையும் சுட்டுகிறார். ஆப்பிரிக்காவின் மேற்கில்வசிக்கும் நீக்ரோக்கள் (western Negroes) பற்றியும் அடிமைகள் இழுத்துவரப்பட்டது பற்றியும் பேசுகிறார். இந்தியாவின் வடமேற்கில் அமைந்த சோமநாதபுரம் என்ற புகழ்வாய்ந்த துறைமுகப்பட்டினத்திற்குச் சேனத்திலிருந்தும் Zanj பகுதிகளில் இருந்தும் கப்பல்கள் வந்துபோகும் என்றும் கடல் ஓதங்களுக்கு ஏற்ப கப்பல்கள் இத்துறைமுகங்களுக்கு வந்துசெல்லும் என்றும் குறித்துள்ளார்.

இந்தியச் சமூகம்

இந்தியச் சமூகத்தினை விளக்கும்போது பாரசீகத்தின் சமூகத்தினை ஒப்பிடுகிறார். பாரசீகத்தின்சமூகம் பின்வருமாறு பிரிந்திருந்தது: (1) இளவசர்களும் போர்வீரர்களும் (2) துறவிகள், பூசாரிகள், சட்டவல்லுநர்கள் (3) மருத்துவர்கள், வானியல்அறிஞர்கள், பிற அறிவியலாளர் (4) குடும்பதாரிகள், கைவினைஞர்கள். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் பல உள்பிரிவுகள் உண்டு; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டது. குலம் அல்லது குடி என்பது போன்று. ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு தொடக்கக் கதையுண்டு / மெய்கீர்த்தியும் உண்டு. இக்கதை

பல தலைமுறைகளுக்கும், பல நூற்றாண்டுகளுக்கும் மறக்கப்படாமல் தொடரவேண்டும். இந்தியச் சமூகங்களில் 4 வர்ணங்கள் போக 5ஆவதாக உள்ளமக்கள் *Antyaja* எனப்பட்டனர். இவர்கள் பலவேலைகள்செய்வோர். இவர்கள் சாதிகளுக்குள் அடக்கமுடியாத கைவினைத்தொழில் செய்வோர். அவர்களுக்குள் 8 பிரிவுகள் உண்டு. அவர்களுக்குள் திருமணவுறவும் உண்டு. அவர்களின் தொழில்: செருப்பு செய்தல், கூடை முடைதல், கேடயம் செய்தல், மீன்பிடித் தொழில், பறவைகளை விலங்குகளை வேட்டையாடுதல், நெசவு, வித்தை போன்றன. ஹதி, தோமா, சண்டாளர் போன்ற துப்புரவு செய்கிறவர்கள் சாதிக்கட்டமைப்பிற்குள் வைக்கப்படவில்லை.

இந்தியரின் நம்பிக்கை

வேதத்தின் சிலபகுதிகள் ஒதப்பட்டால் கருவுற்ற பெண்ணிற்குக் கருச்சிதைவு உண்டாகும்; கருவுற்ற பசுவிற்கும் இது நிகழும் என்று அப்பகுதிகள் ஒதப்படுவதற்குத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன என்கிறார். 8 இலக்கண நூல்களைச் சுட்டுகிறார். இந்தியர்கள் கிரேக்கர்கள் போன்று தோலின்மேல் எழுதுவதில்லை. நீங்கள் ஏன்? தோலின்மேல் எழுதுவதில்லை என்று கேட்டபோது சாக்ரடீஸ் இதயத்தில் எழுந்த அறிவினை இறந்துபோன ஆட்டின்மேல் எழுதமாட்டேன் என்றாராம் என்று பதிவிடுகிறார். தென்னிந்தியர்கள் பனையோலைகளில் (*it is mistakenly referred to as Coconut palms*) எழுதினர் என்று குறிப்பிடுகிறார். எழுதப்பட்ட பனையோலைகளை எண்ணிட்டு அடுக்கி அவற்றைத் துளையிட்டு ஒரு புத்தகக்கட்டுபோல் பாதுகாக்கின்றனர் என்று வியப்படைகிறார். மத்திய இந்தியாவில் மக்கள் *Fuzz* மரப்பட்டைகளில் எழுதினர் என்றும் அப்பட்டைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒருமுழம் நீளமுடையவை என்றும் குறித்துள்ளார். அப்பட்டைகளின்மேல் எண்ணையினைத் தடவி பளபளப்பாக்கி அதன்மேல் எழுதுவர் என்கிறார். எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு மரப்பட்டையும் எண்ணிடப்படும். கிரேக்கர்கள் போன்று இந்தியர்கள் இடமிருந்து வலமாக எழுதுகின்றனர் என்றும் காஷ்மீர், மத்தியப்பிரதேசம், வாரணாசி பகுதிகளில் ஒருவகையான எழுத்திலும் மாள்வா பகுதியில் நாகர என்றவகையான எழுத்திலும் எழுதினர் என்றும் குறித்துள்ளார். பாட்டியா, சிந்த் போன்ற பகுதிகளில் அர்த்தநாகரி என்ற எழுத்து பயன்பட்டில் இருந்தது என்றும் இடத்திற்கேற்ப பலவகையான வரிவடிவங்கள் பயன்பட்டில் இருந்தன என்றும் கூறியுள்ளார்.

இந்தியாபற்றி *AB*வியக்கும் இன்னொன்று: எனக்குத்தெரிந்து எண்வரிசைகள் 1000த்துடன் முடிகின்றன. ஆனால், இந்தியாவில் ஆயிரத்தினை அடுத்தும் எண்வரிசை தொடர்கிறது. என்களை வரிசைப்படுத்துதல் இலக்கணத்தின் அடிப்படையிலும் வேர்ச்சொற்களின் அடிப்படையிலும் என்று வியக்கிறார்.

இந்தியாவில் நிலவிய மாயமந்திரம்பற்றி (*witchcraft*) கவையாகப் பேசுகிறார். அப்போது மாயமந்திரமும் (*witchcraft*) இரசவாதமும் (*alchemy*) ஒன்றே என்று கருதப்பட்டதாம். ஒருவர் கொஞ்சம் பருத்திப்பஞ்சினைக் கையில்வைத்து அதனைப் பொன்னாக மாற்றிக்காட்டினால் அவர் மந்திரவாதி என்று கருதப்படுவாராம். இந்தியர்கள் இதனைப் பெரிதுபடுத்தவில்லையாம். ஆனால், எந்த நாட்டு மக்களும் இந்நம்பிக்கையிலிருந்து தப்பவில்லையாம். இரசாயனம் என்ற சொல்லில் ரச என்றால் பொன் என்று பொருளாம். இது ஒருகலை. இது மருந்துகள், மருந்துக் கலவை போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையது. இம்மருந்துகள் பெரும்பாலும் தாவரங்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை. இந்நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இளமைக்குத் திரும்புவது, நரைமுடிகளைக் கருப்பாக்குவது போன்ற நம்பிக்கைகள் வளர்ந்தன. இப்பரிசோதனையில் சிலர் எதிர்பாராமல் நன்மையடைந்தனர்; சிலர் மாண்டனர். சிறுவர்களைக்கொன்றால் பொன்னினை உருவாக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை நிலவியிருந்தது என்கிறார். அவரிடம் வியக்கவேண்டிய ஒன்று என்னெவெனில் வானியல்துறை, கோள்களின் நகர்வுகள், கிரகணங்கள் பற்றிய அவரதுகணிப்பு. இவற்றினைத் தம்நூலில் சில அட்டவணைகளுடன் விளக்கியிருக்கிறார். இவை பற்றி இவர் தந்துள்ள குறிப்புகளின்படி வானியலும் கணக்கியலும் அறிந்தஒருவர் சிறப்பானவர் ஆய்வுக்கட்டுரையினை வரைய இயலும்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. Qeyamuddin Ahmad, India by Al-Biruni: Abridged Edition of by Edward C. Sachau's English Translation (ed) with Introduction and Notes, National Book Trust, India, 3rd Reprint, 1995.
2. Suniti Kumar Chatterji, Al-Biruni and Sanskrit in Select Papers: Angla-Nibandha Chayana, Vol.2, People's Publishing House, New Delhi, May, 1979.pp.83-105.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

“தமிழர்கள் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள்”

மகாவம்சம் தருகிற சான்று

முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு ஆயுதப் போராட்டம் போராட்டம் நிறைவுக்கு வந்து 15 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அரசுக்கோ, சிங்களச் சூழலுக்கோ அவ்வழித்தொழிப்பு பற்றிய எந்தவொரு குற்றவுணர்ச்சியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழர்களை கொன்றொழித்த பின்னர் இத்தகைய குற்றவுணர்ச்சி ஏற்பட்டதைப் பற்றி மகாவம்சம் பதிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் துட்டகைமுனுவுக்கு உறுத்திய மனசாட்சியோ தார்மீக அறமோ பௌத்த பிக்குகளுக்கு இருக்கவில்லை என்பதை மகாவம்ச வரலாற்றுப் பதிவுகளில் இருந்து நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். இக்கட்டுரை அதைப் பற்றியதே.

சிங்கள பௌத்த, இன சாகச, இனத்துவ செருக்குக்கு, இனப்பெருமித உருவாக்கப் பின்னணியின் மகாவம்ச ஐதீகங்களுக்கு மிகப் பெரும் பங்குண்டு என்பதை சொல்லி வருகிறோம்.

இனப்படுகொலைக் கலாச்சாரத்துக்கான வரலாற்றுப் பின்னணியும் இந்திய எதிர்ப்புவாதமும் கூட அந்த மரபில் வந்தவை தான். இலங்கையில் நிகழ்ந்த பல்வேறு இனவெருப்பு, இனவொதுக்கல், இனவெறிக்கான அடிப்படைகள் திடீரெனத் தோன்றியவை அல்ல. அதற்கான மனவிருப்பும், செய்த, செய்து வருகிற அக்கிரமங்களுக்கான சுயசமாதானமடைதல், சுயசரிகட்டுதல் என்பற்றுக்கான மூலம் மகாவம்சத்தில் உள்ளது. ஒரு நீண்ட வரலாற்றினால் வடித்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு வார்ப்புக்கு சிங்களத் தலைவர்கள். அறிஞர்கள், மதத்தலைவர்கள், நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள், மக்கள் என அனைவரும் ஆளாகியுள்ளனர்.

மகாவம்சத்திலேயே அதிக அத்தியாயங்கள் கொடுக்கப்பட்ட ஆட்சித்தலைவன் துட்டகைமுனு தான். மகாநாம தேரரால் எழுதப்பட்ட முதலாவது தொகுதியில் 37 அத்தியாயங்களில் 22லிருந்து 31 வரையான சுமார் ஒன்பது அத்தியாயங்கள் துட்டகைமுனு பற்றியது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மகாவம்சத்தின் நான்கில் ஒரு பகுதி துட்டகைமுனு பற்றியது. சமீபத்தில்

வெளியான மகாவம்சத்தின் 6வது தொகுதியில் கூட ஜே.ஆர், பிரேமதாசா, சந்திரிகா, மகிந்த ராஜபக்ச ஆகியோருக்கு கூட தலா ஒரு அத்தியாயம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துட்டகைமுனு - எல்லாள் சிங்கள - தமிழர் போராக வரலாறு நெடுகிலும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவும், அழித்தொழிப்பாளர்களாகவும் புனைகிற பல ஐதீகங்கள் மகாவம்சத்தில் உள்ளன.

மகாவம்சத்தில் 25வது அத்தியாயம் துட்டகைமுனுவின் வெற்றி பற்றிய அத்தியாயமாகும். அவ்வத்தியாயத்தில் 108 - 113 வரையிலான சுலோகங்கள் தமிழர்களைக் கொன்றது பாவம் இல்லை என்று பிக்குமார்களால் துட்டகைமுனுவுக்கு சமாதான சொல்லும் பகுதிகளாகும்.

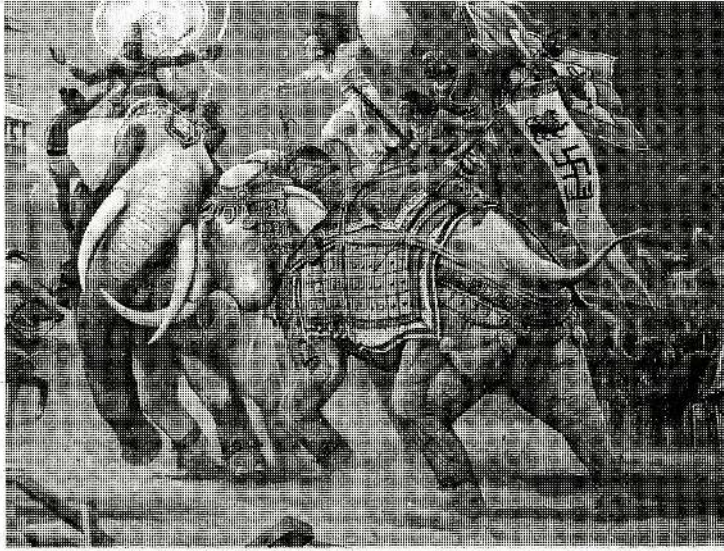
5ஆம் நூற்றாண்டில் மகாவம்சத்துக்கு மூலாதாரமாக மகாநாம தேரரால் பயன்படுத்தப்பட்டதாக கருதப்படுவது 3ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுதப்பட்ட தீபவம்சம். தீபவம்சத்தில் கூட துட்டகைமுனுவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது ஒரே ஒரு அத்தியாயம் மட்டுமே. அதுவும் கூட பௌத்த மத வளர்ச்சிக்காக துட்டகைமுனு ஆற்றிய பங்களிப்பு பற்றிய விபரங்களே அதிகம். ஏறத்தாழ மகாவம்சத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அதே காலப்பகுதியைத் தான் தீபவம்சமும் கூறுகிறது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. தீபவம்சம், மகாவம்சம் ஆகிய இரண்டுமே அன்றைய விகாரைகளில் பேணப்பட்டவந்த சுவடிகளில் இருந்தும் செவிவழிக்கதைகளில் இருந்தும் எழுதப்பட்டவையே. அவ்வாறிருக்க, மகாவம்சத்தில் மேலதிகமாக புனைவுகளை சேர்க்கும் தேவை மகாநாம தேரருக்கு ஏற்பட்டிருப்பதை உணரலாம். இதைப் பற்றிய விபரமான ஆய்வுகள் சிங்களத்தில் உள்ளன.

பேராசிரியர் கணநாத் ஒபேசேகர “துட்டகைமுனுவின் மனசாட்சி” என்கிற ஆய்வுக் கட்டுரையில் இதைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது, மகாநாம தேரர் இந்த வகை சாகசவாத வர்ணனை வடிவத்தை மகாபாரதக் கதைகளில் இருந்து

பெற்றிருக்கலாம் என்கிறார்.

மகாவம்சத்தில் வரும் துட்டகைமுனுவின் மனசாட்சி பற்றிய கதையாடல்களை நோக்கும் போது மகாபாரதக் காவியத்தில் அர்ஜுனனுக்கு ஏற்பட்ட மனநிலையை ஒத்திருக்கிறது. என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அர்ஜுனன் தனது உறவினர்களோடு கடும் மோதலில் ஈடுபட்டு அவர்களை அழிக்கத் துணிகிறான். தனது உறவினர்களையே கொல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றிய குற்ற உணர்வை அங்கு அவனுக்கு தேரோட்டியாக இருந்து யுத்தத்தில் வழிகாட்டிக் கொண்டிருந்த கிருஷ்ண பகவானிடம் கூறுகிறான். கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் போர்க்களத்தில் நடக்கும் கொலைகள் கஷத்திரிய தர்மப்படியே நடப்பதால் அது தவறில்லை என்று



விளக்குகிறார். மேலும், எதிரிகளின் செயல்களின் மூலம் கொடிய கனிகளை அறுவடை செய்யத் தொடங்கிவிட்டதால், அவர்கள் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டதாக கருதலாம், அவர்களைக் கொல்வதைக் குறித்து உனது மனதில் எந்த குழப்பமும் இருக்கக்கூடாது

அர்ஜுனனிடம் கிருஷ்ணர் தான் ஒரு கொலைகாரன் அல்ல என்றும், எதிரிகளின் கர்மவினைக்கு ஆதரவாக மட்டுமே இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். இந்த அறிவுரையைக் கேட்ட

அர்ஜுனனின் குற்ற உணர்ச்சிகள் மறைந்தன." என்கிறார். இத்தகைய காட்சியே துட்டகைமுனுவுக்கு கிடைத்த பௌத்த பிக்குமாரின் உபதேசம் அமைந்திருக்கிறது

துட்டகைமுனுவின் மனசாட்சி

அந்த மகாவம்ச சுலோகங்கள் இப்படிக்கூறுகின்றன. “எல்லாளை தோற்கடித்தது, தமிழர்களைக் கொன்றது பற்றி மகிழ்ச்சியுறாத துட்டகைமுனுவை சமாதானப்படுத்த புவங்கு என்கிற தீவைச் சேர்ந்த பிக்குமார் அங்கிருந்து எட்டு பிக்குமாரை அனுப்புகிறார்கள்.

நடுச்சாமத்தில் வந்த அவர்கள், அரண்மனை வாசலில் இறங்கினார்கள். தாங்கள் அங்கே வந்திருப்பதை அறிவித்து ஆகாயமார்க்கமாகவே அரண்மனையின் மேல்தளத்தை அடைந்தார்கள். அவர்களை வரவேற்ற மகா அரசன், அவர்களை அமரச் செய்து, பல விதங்களில் மரியாதைகள் செலுத்திவிட்டு, அவர்கள் வந்ததற்கான காரணத்தை வினவினான், மனிதர்களின் அரசனே, தங்களைச் சமாதானப்படுத்த, நாங்கள் புவங்குதீவின் மகாசங்கத்தினரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளோம். அப்பொழுது மீண்டும் அரசன் அவர்களிடம் கூறினான்: ‘என்னால் இலட்சக்கணக்கானோர் வெட்டிக் கொல்லப்பட்டுள்ளதால், வணக்கத்திற்குரியவர்களே, எனக்கு எப்படி அமைதி கிடைக்கும்?’

‘இந்தச் செயலால், நீங்கள் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்லும் பாதையில் ஏதும் தடையில்லை. மனிதர்களின் அரசனே, தங்களால் ஒன்றரை மனிதர் மட்டுமே கொல்லப்பட்டனர். ஒருவன், மும்மணிகளிலே சரணடைந்து விட்டான்; மற்றவன், பஞ்சசீலத்தை மேற்கொண்டு விட்டான். நம்பிக்கையற்றவர்களும் தீயவர்களுமே பிறர்; அவர்கள் மிருகங்களைவிட உயர்வாக மதிப்பிடக் கூடியவரல்லர்’. ஆனால் தாங்களோ, புத்தரின் நெறிகளுக்குப் பல வழிகளிலே புகழ் சேர்த்திருக்கிறீர்கள்; அதனால், மனதிலிருந்து கவலையை அகற்றுங்கள், மனிதர்களின் அரசே!’²

1 போரசிரியர் கணநாத் ஒபேசேகர், “துட்டகைமுனுவின் மனசாட்சி” 03.05.2015 (<https://kathika.lk/>) (ஓபெசேகர் ஸ்டீவன்ஸ்-என்கிற சிங்கள மொழிக் கட்டுரைத் தொகுப்பு)

2 Geiger, Wilhelm, Mahavamsa: Great Chronicle of Ceylon, London : Pub. for the Pali Text Society by Oxford University, 1912

மிருகங்களைக் கொல்வது பாவம் என்று பௌத்த தர்மம் போதிக்கின்றது. ஆனால், மகாவம்சத்தில், தமிழர்கள் மிருகங்களைவிட மேலானவர்கள் அல்ல என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் பௌத்த தர்மத்தின்படி மிருகங்களைக் கொல்வது பாவமேயாயினும், தமிழர்களைக் கொல்வது பாவமில்லை என்ற போதனை, மகாவம்ச நூலில் பௌத்த துறவிகள் மொழிவதன் வாயிலாகப் பதியப்பட்டுள்ளது.

கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் நடந்த துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தத்தை, தமிழ் சிங்கள இனங்களுக்கிடையிலான இன யுத்தமாக வர்ணிக்கும் மகாவம்சத்தில், இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் மடியும்படி நேரிட்டது தனக்குக் கவலையளிப்பதாக மன்னன் துட்டகைமுனு கூறுவதாகவும், அப்போது மன்னனை ஆற்றுப்படுத்துவதற்காகப் பௌத்த துறவிகள் பின்வருமாறு ஆறுதல் கூறுவதாகவும் ஓர் உரையாடல் வருகின்றது.

“இந்த செய்கையின் காரணமாக நீ சொர்க்கத்திற்குப் போகும் பாதையில் எவ்வித தடையும் ஏற்படாது” என்று துறவிகள் மன்னனுக்குக் கூறுவதுடன், அவ்வாறு கொல்லப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் “நமது மார்க்கத்தை நம்பாதவர்கள். தீய வாழ்வை மேற்கொண்டவர்கள். மிருகங்களை விட உயர்வாக மதிக்கப்படக் கூடாதவர்கள் எனப் பௌத்த துறவிகள் மன்னனுக்கு எடுத்துரைத்தனர்” என்று, மகாவம்சம் கூறுகிறது. மகாவம்சம் கூறுகிற அக்கருத்தைச் சிங்கள மக்கள் நம்புகிறார்கள் என்பதே கவனத்திற்குரியது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகாலமாக சிங்கள மக்களின் மனங்களில் இக்கருத்து வேருன்றி, தமிழர்கள் மிருகங்களைவிடக் கீழானவர்கள் என்றும், அவர்கள் கொல்லப்படவேண்டியவர்கள் என்றும் ஒரு வரலாற்று மன உணர்வு அவர்களிடம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.” அதுமட்டுமல்ல, இதன் நீட்சியாக இன்னொரு முக்கிய சிங்கள வரலாற்று இலக்கியத்தையும் இங்கே ஆதாரப்படுத்தவேண்டும்.

மகாவம்சம்வெளிவந்து ஆறுநூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் எழுதப்பட்ட சத்தர்மஸங்கரா அக்கருத்தை மேலும் மெருகூட்டி உயிர்ப்பிக்கிறது, மன்னனின் கவலைகளைப் போக்குவதற்காக, அவனால் கொல்லப்பட்ட தமிழர்கள் காட்டுமிராண்டிகள், மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களின் மரணம் மாடு, நாய், எலிகளின் மரணத்திற்கு சமமானது, என்கிறது.

பௌத்த பஞ்சசீல கொள்கைக்கே மாறான இந்த செய்கையை பௌத்தத்தின் பேரால் ஆறுதல்

படுத்தவும், நியாயப்படுத்தவும் பௌத்த பிக்குமாரால் எப்படி முடிகிறது என்கிற கேள்வி நமக்கு எழுகிறது.

இலங்கை போற்றும் பிரபல பௌத்த பஸ்துறை அறிஞரான வல்பொல ராகுல தேரர் இந்த சம்பவம் குறித்து நடைமுறை ரீதியான பார்வையைக் கொண்டுள்ளதைக் காண முடியும்.

“இது புத்தரின் தர்மத்திற்கு முற்றிலும் முரணானது. பௌத்தத்தின் படி, எந்த வகையிலும் உயிர்களைக் கொல்வது தவறான செயல். புத்தசாசனத்தை பேணுவது, பாதுகாப்பது, வளர்ப்பது என்கிற பேரில் இது செய்யக்கூடாத ஒன்று” என்கிறார்.³

அதேவேளை நாரத தேரர், இப்படிச் கூறுகிறார். “துட்டகைமுனு மன்னன் தமிழர்களைக் கொன்று குவித்தான் அவன் மத மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதன் மூலம் புண்ணியத்தை அடைந்தான். இந்தப் புண்ணியங்களால் பெற்ற பலத்தால் அவனின் தீய செயல்கள் செயலற்றுபோயின.” என்கிறார்.

இன்னும் குறிப்பாக சொல்லப்போனால் துட்டகைமுனு காலத்தில் அதாவது கி.மு. 160களில் இலங்கையில் தெளிவான இனக்குழும பிரிவுகள் இருந்ததற்கான சான்றுகளைக் காண முடிவதில்லை. இன-மத முரண்பாடுகளோ, அவற்றின் அடிப்படையிலான தெளிவான பகைமையோ நிலவியமைக்கான சான்றுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி ஆய்வாளர் எச். எல். செனிவிரத்தின இவ்வாறு விளக்குகிறார்.⁴

“துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தம் பற்றி தேசியவாத வரலாற்றாசிரியர்களின் எழுத்துகள் அனுராதபுரக் காலத்துச் சமூக அரசியல் நிலைமைகள் பற்றிய தவறான கருத்துகளை மக்களிடையே உருவாக்கியுள்ளன. அக்காலத்தில் சிங்கள இனக்குழுமம், தமிழ் இனக்குழுமம் என்று இருவேறு குழுமங்கள் தெளிவான மொழி, சமய அடையாளங்களுடன் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன என்பது ஆதாரமற்றது. மகாவம்சத்தை தவறான முறையில் வாசிப்புச் செய்து இவ்வாறு ஒரு பொய்மையைத் தேசியவாத வரலாறு உருவாக்கியுள்ளது. துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தத்தில் துட்டகைமுனுவிற்கு எதிராகப் போரிட்டவர்கள் அனைவரும் தமிழர்கள் அல்லர். துட்டகைமுனு எல்லாளனை எதிர்கொண்டு

3 Walpola Rahula, History of Buddhism in Ceylon, M. D. Gunasena; Colombo; 1956

4 H.L. Seneviratne - Buddhism, Identity And Conflict, 1 - 29 Pages (2004), International Centre For Ethnic Studies, Colombo.

போரிடுவதற்கு முன்னர் 32 ஆட்சியாளர்களுடன் போரிட்டு அம்மன்னர்களைப் போரில் தோற்கடித்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது. இதன் மூலம் நாம் தெரிந்துகொள்ளும் உண்மையானதெனில், 32 தனித்தனியான சுதந்திரமான சிறிய இராச்சியங்கள் இருந்தன. அந்த இராச்சியங்களின் மன்னர்களைத் துட்டகைமுனு தோற்கடித்தான் என்பதாகும். 32 வெவ்வேறு அதிகார மையங்கள் (Power Centres) இருந்தன. அவை யாவற்றையும் வெற்றிகொண்ட துட்டகைமுனு அவற்றை 'ஒரு குடைக் கீழ்' (One Umbrella) கொண்டுவந்தான். இதன் பொருள், அவற்றையெல்லாம் அழித்து ஒன்றுபடுத்தல் (Unification) என்பதன்று. வரலாற்றுப் பாட நூல்கள் 'ஒரு குடையின் கீழ்' என்பதை அனுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்ட மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசாட்சியை துட்டகைமுனு நிறுவியதாகச் சித்தரித்துள்ளன.

மதத்தின் பேரால் கேள்வியின்றி எந்தவொரு பாதகச் செயலையும் ஏற்கவைக்க முடியும் என்பதற்கான சான்றுகளை புராணக்கதைகள் பலவற்றில் இருந்து நாம் சான்றுகளைப் பெற முடியும். கீதையில், மகாபாரதத்தில் யுத்தத்துக்கும், அழித்தொழிப்புக்கும் இந்து மத கர்மவினை நம்பிக்கைகளுக்கு ஊடாக எவ்வாறு நியாயங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ அதுபோல மகாவம்சத்திலும் பௌத்தத்தில் பேரால் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கான நியாயங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. துட்டகைமுனுவை அவனது குற்ற உணர்ச்சியிலிருந்து மீட்கிறது. துட்டகைமுனு அதற்கு எதுவாக இவ்வாறு குறிப்பிட்டதையும் பதிவு செய்கிறது மகாவம்சம்.

“என்னுடைய இந்த நடவடிக்கைகள் ஒருபோதும் அரசாட்சிக்கானதல்ல மாறாக என்னுடைய இந்த முயற்சிகள் அனைத்தும் புத்தசாசனத்தை ஸ்தாபிப்பதற்காகத்தானதே.” (மகாவம்சம் XXV; 117) என்கிறான்.

துட்டகைமுனு சிங்கள பௌத்தத்தின் பேரால் தமிழர்களை கொன்றொழித்ததைப்போல 2150 ஆண்டுகளின் பின்னர் அதே சிங்கள பௌத்தத்தின் பேரால் தமிழர்கள் கொடூரமாக கொலையுண்டார்கள். அதைப் பற்றிய முன்னெச்சரிக்கையை அதே மகாவம்சத்தை மேற்கோள் காட்டி விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் 2005 ஆம் ஆண்டு மாவீரர் உரையில் இப்படி குறிப்பிட்டதை இங்கே

பதிவு செய்யலாம்.

சிங்களத் தேசம் இன்னும் மகாவம்ச மனவுலகில், அந்தப் புராணக் கருத்துலகிற் புதைந்து போய்க் கிடக்கிறது. இலங்கைத் தீவானது தேரவாத பௌத்தத்தின் தெய்வீகக் கொடையென்றும் சிங்கள இனத்திற்கே உரித்தான சொத்துடைமை என்றும் மகாவம்சம் திரித்துவிட்ட புனைகதையிற் சிங்கள மக்கள் இன்னும் சிக்குண்டு கிடக்கிறார்கள்.

அடிமனதில் ஆழமாக உறைந்து, அசைவற்றதாக இறுகிப் போன இந்தப் புராணக் கருத்து நிலையிலிருந்து சிங்களத் தேசம் விடுபடப்போவதில்லை. இந்தக் கருத்தியற் குருட்டுத்தனத்தால் இலங்கைத் தீவின் உண்மை வரலாற்றையும் அங்கு நிலவும் சமுதாய மெய்நிலைகளையும் சிங்கள மக்களாலும் அவர்களது அரசியல், மதத் தலைமைகளாலும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இலங்கைத் தீவின் வடகிழக்கு மாநிலத்தைத் தாயகத் தேசமாகக் கொண்டு, தமிழீழ மக்கள் என்ற வரலாற்றுத் தொன்மைமிக்க ஓர் இனம் இருப்பதையும் அவர்கள் ஒரு தனித்துவத் தேசமாக வாழ்ந்து வருவதையும் அவர்களுக்கு அடிப்படையான அரசியல் உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் உள்ளன என்பதையும் சிங்களவராற் புரிந்துகொள்ளவோ ஏற்றுக்கொள்ளவோ முடியவில்லை. தமிழரது இருப்பு நிலைபற்றிய உண்மையைக் கிரகித்து, அவர்களது அரசியல் அபிலாசைகளைப் புரிந்துகொள்ளச் சிங்களத் தேசம் மறுத்து வருவதாலேயே தமிழ் மக்களது தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வின்றி, முடிவின்றிச் சிக்கலடைந்து இழுபட்டு வருகிறது.

சிங்கள மக்களின் மகாவம்ச மனவமைப்பில், அவர்களது சமூகப் பிரக்ஞையில், அவர்களது அரசியற் கருத்துலகில் அடிப்படையான மாற்றம் நிகழுமென நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை. சிங்கள - பௌத்த மேலாண்மைவாதத்தின் வீச்சும் வலுவும் தணிந்து போகவில்லை. மாறாக, அது புதிய, புதிய வடிவங்களை எடுத்துப் புத்துயிர் பெற்று வருகிறது.⁵

துட்டகைமுனுவின் மனசாட்சி அன்று உலுக்கிய அளவுக்கு இன்றைய வளர்ச்சியடைந்த சமூகத்தில் சிங்களத் தலைவர்கள் எவருக்கும் வரவில்லை என்பதே இலங்கையின் தேரவாத பௌத்த தன்னை மெய்ப்பித்ததற்கான சான்று.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

5. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் மாவீரர் உரை, 2005

பேராசிரியை இரா செங்கொடியின் **“வலியின் மொழி பெயர்ப்புகள்”**



நான் சமீபத்தில் வாசித்த ஒரு முக்கியமான நூல் பேராசிரியை முனைவர் இரா.செங்கொடி அவர்களின் “வலியின் மொழி பெயர்ப்புகள்” என்பது. ஈழத் தமிழ் மக்களின் மீதான அண்மைக்கால வன்முறைகள் குறித்த துயர் நிறைந்த பார்வைகளோடு இந்நூல் தொடங்குகிறது.

இளம் ஈழத் தமிழரும், ஒரு கூர்மையான எழுத்தாளருமான நண்பர் அ.சி.விஜிதரனின் “ஏதிலி” எனும் கட்டுரையுடன் இந்நூல் தொடங்குகிறது. ஈழப் போரின் ஊடாகப் பெரிய அளவில் ஈழத் தமிழர்கள் இன்று இந்தியாவில் தஞ்சம் அடைய நேர்ந்ததை அறிவோம். ஓரளவு வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ள ஈழத் தமிழர்கள் இன்று வெளி நாடுகளில் குடியேறியுள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் இன்று அந்தந்த நாடுகளில் குடியுரிமை பெற்று வாழ்கின்றனர். இன்றைய உலகில் குடியுரிமை என்பது ஆக முக்கியமான உயிர்வாழ் உரிமையாக அமைகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆனால் ‘தொப்பூழ்க் கொடி’ உறவுகள் என ஈழத் தமிழர்களைச் சொல்லிக் கொள்ளும் நம்மால் உயிருக்குப் பயந்து இங்கு வந்து குவிந்துள்ள நம் ஈழத் தமிழ்ச் சொந்தங்களுக்கு இன்றளவும் குடியுரிமை பெற்றுத் தர நம்மால் இயலவில்லை.

இன்றைய உலகில் குடியுரிமை என்பது உயிர் வாழ்தலுக்கு ஆக முக்கியமான ஒரு நிபந்தனையாக உள்ளதை நாம் அறிவோம். இப்படியான ஒரு பின்னணியில் குடியுரிமை அற்றவர்களாகவே நம் ஈழச் சொந்தங்கள் இன்று இந்திய அரசின் கடும்கண்காணிப்பில் சந்தேகத்திற்குரிய மக்களாகவே வாழ வேண்டிய நிலை உள்ளது. இந்திய மக்களாயினும் இந்தியாவை விட்டுச் சென்று வெளிநாடுகளில் பெரிய பதவிகளில் சொகுசாக வாழ்பவர்களுக்கு இரட்டைக் குடியுரிமை அளிக்கும் இந்திய அரசு தமிழ் பேசும் இம்மக்களுக்கு அப்படியான உரிமையை அளிக்கத் தயாராக இல்லை என்பதுதான்.

மனித உரிமைச் செயல்பாடுகளின் ஊடாகச் சுமார் ஆறு முறை எங்கள் குழு ஒன்று தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள ஈழ ஏதிலியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள குடிசைகளுக்குச் சென்றுள்ளது. 10 X 10 அளவில் உள்ள குடிசைகளில்தான் அவர்கள் பிள்ளை குட்டிகளுடன் வாழ வேண்டும் என்னும் நிலை அங்கு இன்றும் தொடர்கிறது. இன்றும் அவர்கள் சந்தேகத்திற்குரிய வெளி நாட்டவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் முன்னர் நாங்கள் இப்படித் தஞ்சம் புகுந்துள்ள நம் ஈழச் சொந்தங்களுக்குக் குடியுரிமை தர வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி டிசம்பர் 1994, 95 தேதிகளில் ஓர் இரண்டுநாள் கருத்தரங்கைத் தமிழகத்தில் நடத்தினோம். ஐரர்ஜ் ஃபெர்னாண்டஸ், கெய்ஸ் ஓம்வெத், மற்றும் பல கட்சிகளையும் சேர்ந்த தமிழகத்தின் முக்கிய பல எழுத்தாளர்கள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டு இந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தினார்கள். “புலம் பெயர்ந்த தமிழர் நல மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர்” ஒன்றும் அப்போது வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இன்றளவும் அவர்களுக்குக் குடியுரிமை கோரும் அந்தக் கோரிக்கை எட்டாக் கனியாகத்தான் தொடர்கிறது. இந்திய அரசு இதுவரை தமிழ் மக்களின் இக் கோரிக்கையைக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

மாணவப் பருவத்தில் இப்படி இங்கு இடம் பெயர்ந்து வந்த விஜிதரன் இங்கு பணி செய்துகொண்டும், படித்துக் கொண்டும் இருந்து இம்மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளைத் தொடர்ந்து முன்வைத்து வருகிறார். செங்கொடி அவரை மிக விரிவாக நேர்காணல் செய்து எழுதியுள்ள இந்நூலின் முதல் கட்டுரை நம் மண்ணில் குடியேறியுள்ள தமிழ் பேசும் ஈழ மக்களின் இந்த அவல நிலையைக் கூடிய வரையில் தொகுத்துத் தருகிறது. கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக இம் மண்ணில் அகதிகளாக வாழும் இம் மக்கள் இந்நாட்டின் இன்றைய சூழலோடும்

பண்பாடுகளோடும் இன்று தங்களைத் தகவமைத்துக் கொண்டுள்ளனர். தங்களின் பொருளாதாரம், சமூக வாழ்வு ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ற வகையில் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் தொப்பூழ்க் கொடி உறவுகளான தம் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு இயைந்து வாழவும் தொடங்கினர்.

இந்நிலையில் பல்வேறு அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களால் இவர்கள் மீண்டும் இலங்கைக்குக் கட்டாயமாக அனுப்பப் படும்போது அது அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் மற்றுமொரு வாழ்வியல் சவாலாகவே இருக்கும் என்பதைச் செங்கொடி இந்நூலில் சுட்டிக் காட்டுவது முற்றிலும் உண்மை.

இந்நூலில் என்னை மிகவும் பாதித்த கட்டுரை ஏழாவதாக உள்ள “தூக்கிலிடுபவரின் குறிப்புகள்” என்பது. சின்ன வயதிலிருந்து இன்று வரை மானுடத் துயரங்கள் குறித்த எழுத்துக்களை வாசிக்கும்போது என்னை அறியாமல் கண்ணீர் சிந்தும் நான் இன்று இக்கட்டுரையை வாசிக்கும்போதும் மனம் கலங்கினேன். ஒரு மனிதர் வயது முற்றியோ, உடல் நலமில்லாமல் இருந்தோ, இல்லை சண்டை சச்சரவுகளிலோ, இல்லை போர்க்களத்திலோ, தற்கொலை செய்து கொண்டோ உயிரிழப்பது என்பது வேறு. ஆனால் உயிருள்ள ஒரு மனிதன், அவன் என்ன ஆகப் பெரிய குற்றத்தைச் செய்தவனாக இருந்தபோதிலும், அவன் விருப்பத்தை மீறி நான் குறிப்பிட்டு, அவன் அழ, அழ அவனது கைகளைப் பின்புறமாகக் கட்டி, கழுத்தில் அவனது மரணக் கயிற்றைப் பதித்து, குறிப்பிட்ட கணத்தில் அவன் கால்களைத் தாங்கி நின்ற பலகையைப் படரென அறுத்து அவனைத் தொங்விட்டுச் சாகும்வரை பொறுத்திருந்து பின் அவன் உடலை இறக்குவது என்றால் அய்யோ அது எத்தனை கொடுமை.

இந்நூலின் ஏழாவது கட்டுரையாக அமையும் “தூக்கிலிடுபவரின்” குறிப்புகள் என்பதுதான் இந்த நூலில் என்னை மிகவும் பாதித்த கட்டுரை. இந்தத் தொகுப்பில் ஆக முக்கியமானதும், வாசிக்கும் நம்மில் ஆயிரம் ஆயிரம் கேள்விகளை உலுப்புவதாகவும் இது அமைகிறது. அய்க்கிய நாடுகள் சபை தூக்குத் தண்டனைக்கு எதிராகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தபோது அதை 104 நாடுகள் ஆதரித்த நிலையில் இந்தியா உட்பட்ட 39 நாடுகள் மட்டும் தூக்குத் தண்டனையை ஆதரித்த கொடுமையை நூலாசிரியர் பதிவு செய்யும்போது ஒரு கணம் நம் நெஞ்சு நடுங்குகிறது. ஒரு வேளை இந்த ஒரு அம்சத்தில்தான் நமது காங்கிரஸ் கட்சியும், பா.ஜ.கவும் ஒத்திசைந்தனவோ என ஒரு கணம் மனதில் தோன்றுகிறது. மகாத்மா

காந்தி இதற்கு எதிராக வலுவான குரலை எழுப்பியதைச் செங்கொடி நினைவுறுத்துகிறார்.

இன்னொன்றும் உடன் என் நினைவில் பளிச்சிட்டது. காந்தி அதை மட்டுமா சொன்னார்? “மரண தண்டனை என்ன தண்டனையே கூடாது என்பவன் நான்” - எனவும் கூடச் சொன்னவர் அவர். ‘மகாத்மா’ எனும் கருத்தாக்கம் அவருக்கு எத்தனை பொருத்தமானது என எண்ணித் திகைத்த கணங்களில் ஒன்று அது. நூற்றுக்கும் மேற்கொண்ட தூக்குகளைச் செயல்படுத்திய ஜனார்த்தனன் பிள்ளையின் இது குறித்த துயர்மிகு அனுபவங்கள் நம்மை நிலைகுலையச் செய்கின்றன. மனித உரிமைகள் தொடர்பான எனது பல கட்டுரைகளில் மரண தண்டனைக்கு எதிரான ஆறு கட்டுரைகள் மிக முக்கியமான ஒன்று. அது நூலாகவும் வெளிவந்துள்ளது. தவறாக மரண தண்டனை நிறைவேற்றப் பட்டது குறித்து நீதி அரசர்களே பின்னாளில் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டிய வரலாறுகளை எல்லாம் அதில் நான் பதிவு செய்துள்ளேன். எல்லாம் முடிந்தபின் என்ன சொல்லி, என்ன சுட்டிக் காட்டி, வருத்தம் தெரிவித்தெல்லாம் என்ன பயன். இப்படியான திருத்த முடியாத தவறுகளுக்கெல்லாம் காரணமாகிற இந்தக் கொடூரம் நம் சட்டதிட்டங்களில் இருந்து ஒழிக்கப்பட வேண்டும்

அறிஞர் எனத் தமிழ் மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்படுபவரும், இன்றைய ஆளும் கட்சியான திராவிட இயக்கத்தை உருவாக்கியவருமான அண்ணா அவர்களின் அரசியலை ஏற்காதவரும் கூட அவரது அன்பு மிக்க பண்பைக் கொண்டாடாமல் இருக்க இயலாது. தனது அரசியல் கருத்துக்களுக்கு அப்பால் எல்லோரையும் மதித்து அன்பு பாராட்டியவர் அவர். மகாத்மா காந்தி கொடூரர்களால் கொல்லப்பட்ட போது அண்ணா கண்ணீர் விட்டுக் கதறி எழுதிய இரண்டு கட்டுரைகள் குறித்து நான் விரிவாக எழுதியுள்ளேன். இந்த நாட்டிற்கு ‘காந்தி நாடு’ எனப் பெயர் சூட்ட வேண்டும் எனச் சொன்னவர் அவர். ‘கைதி எண் 6342’ எனும் தலைப்பில் செங்கொடி இந்நூலில் அண்ணா குறித்து எழுதியுள்ள கட்டுரை முக்கியமான ஒன்று. உலகளவில் எத்தனையோ தலைவர்கள் தங்களின் சிறை வாழ்க்கைகள் குறித்து எழுதியுள்ள போதும் அண்ணா எல்லோரிடமிருந்தும் வேறுபடுவதாகச் செங்கொடி குறிப்பிடுகிறார். சிறை வாழ்க்கை ஆனாலும் அவர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்களின் மனித கவுரவங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் அண்ணா என்ன குற்றங்களுக்காக ஒருவர் சிறைக் கொட்டடிக்குள்

தள்ளப் பட்டிருந்தாலும் அவரும் மனிதர்தான் என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுத்துச் சுட்டிக் காட்டுவது குறிப்பிடத் தக்கது. தனிமனிதக் குற்றங்களுக்குச் சமூகமும் ஒரு காரணம் என்பதற்கு அண்ணா முக்கியத்துவம் அளிப்பதைச் சரியாக அடையாளம் காட்டுவது முக்கியமான ஒன்று.

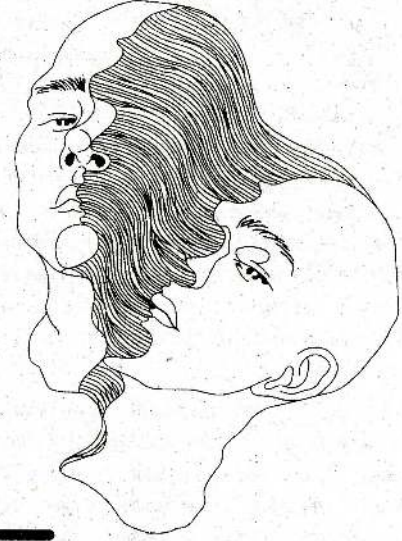
சிறைக் கைதிகள் குறித்த மக்களின் பொதுப்புத்தி எத்தனை வன்மமாகவும், அபத்தமாகவும் உள்ளது என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு கடும் தண்டனைகளின் ஊடாகச் சமூகத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவிட முடியும் என்பதன் அபத்தத்தை அவர் தோலுரிப்பது முக்கியமானதாக உள்ளது. குற்றவாளிகளும் மனிதர்கள்தான் என்பது பொதுப்புத்தியில் ஏற்றப்படுவதன் அவசியத்தையும் அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

வறுமையின் காரணமாகப் புலப்பெயர்வுக்கு ஆளான நம் தமிழ் மக்கள் அண்டை நாடுகளில் எதிர்கொள்ளும் அவலங்களைத் “துன்பக் கேணி” எனச் சுட்டிக் காட்டியவர் மகாகவி பாரதி. கவிஞராக மட்டுமின்றி ஒரு பத்திரிகையாளராகவும் இருந்தவர். அவரது கவித்துவத்தின் சிறப்பிற்கு இது ஒரு காரணமாக அமைகிறது. பாரதியின் துன்பக் கேணியின் ஊடாக உருப்பெற்ற புதுமைப் பித்தனின் புலம் பெயர்ந்த மக்களின் அவலம் குறித்த இந்தப் படைப்பு இத் தொகுப்பில் முக்கியமான இன்னொன்று. “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்பது பாரதி வாக்கு. அந்தச் செந்தமிழ் இன்னொரு பக்கம் கூலித் தமிழாகவும் கருதப்படும் நிலை இன்றளவும் மாறவில்லை என்பதுதான் வேதனை.

இன்று இலங்கையிலிருந்து தமிழகத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்து, இங்கும் குடியுரிமை அற்றவர்களாக நம் தமிழ் மக்கள் தொடரும் நிலையை “நற்றமிழின் நலிந்த வாழ்வைப் பேசும் கூலித் தமிழ்” எனும் கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இலங்கையின் மலையகத்தில் இன்றளவும் நெருக்கமாக அமைக்கப்பட்ட குடிசைகளில் வாழும் நம் தமிழ்ச் சொந்தங்களைக் காண முடியும். தேயிலைத் தோட்டத்திற்குச் செல்லும் வழியெல்லாம் ஒரு காலத்தில் நம் கூலித் தமிழ் மக்கள் செத்துக் கிடந்த காட்சிகளும் உண்டு. இன்னொரு பக்கம் நம் தமிழ் மக்கள் ஆடு மாடுகளைப் போல விற்கப் பட்டதை எல்லாம் இன்னொரு கட்டுரையில் பதிவு செய்கிறார்.

‘போர்க்குழ் மண்ணின் பெண்’ எனும் செங்கொடியின் கட்டுரை ஈழப் பெண் கவிஞரான தில்லையின் கவிதைகளின் ஊடாக இன்றைய ஈழத் தமிழ்ப் பெண்களின் துயரங்களைச்

கவிதை: பொன்.தனசேகரன்



எச்சரிக்கையாக இரு!

எழுதத் தொடங்கிய போதே
எழுதிய வரிகளை அடித்துத் திருத்தி
தணிக்கை செய்தது ஒரு கை.

இதை ஏன் எழுதினாய் என்று
வந்த புத்தகத்தை பறிமுதல் செய்து
யாருக்கும் கிடைக்காமல்
தடை செய்தது மற்றொரு கூட்டம்.

பழைய புத்தகங்கள்
காகிதமாக மறுகழற்சியாகி
மீண்டும் புத்தகமாக வந்தது

அதில் ஏதாவது இருக்கிறதா
என்று புரட்டிப் பார்த்து
மீண்டும் எரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
ரகசியமாக யாருக்கும் தெரியாமல்.

அவர்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்
என் எழுத்துகள் புதைந்து கிடக்கின்றன
என் பேனா மையில்.

எழுதாத எழுத்தை
மனதில் போட்டு
நான் எரித்துக் கொண்டு இருந்தது
யாருக்கும் தெரியவில்லை.

சொல்கிறது. "நான் என் சிறுவயதிலிருந்தே / என் ஒவ்வொரு பருவமும் என்னில் முனைத்து / கூத்துக் குலங்கும் கணங்களில் / பறித் தெறியப்பட்டே வருகிறேன்" - எனத் தொடங்குகிறது ஒரு பெண்ணின் அவலக் குரல். "போரில் பொதுமக்களிலும் போராளிக் குழுக்களிலும் பெண்களுக்கான பாதிப்பு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. ஆண் போராளிகளைக் காட்டிலும் பெண் போராளிகள் பல்வேறு இயற்கை சார்ந்த இடர்களைச் சந்திக்கின்றனர்" என்கிறார் செங்கொடி. எனினும் இத்தனைக்கும் மத்தியில் மீண்டெழும் எதிர்ப்புணர்வுகள் வெளிப்படுவதையும் நம்பிக்கையோடு சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

கிரா (கிராஜநாராயணன்) அவர்களின் புலப் பெயர்வு குறித்த கட்டுரை ஒன்றும் இத் தொகுப்பில் உள்ளது. புலப் பெயர்வுகள் என்பன வரலாறு பூராவும் நடந்து கொண்டதான் உள்ளன. வாழ்வாதாரம் தேடி மக்கள் புலம் பெயர்ந்து கொண்டதான் உள்ளனர். ஆனாலும் கிராவின் 'கோபல்ல கிராமம்' நாவலின் ஊடாக முன்வைக்கப்படும் புலப் பெயர்வு முற்றிலும் மாறானது என்கிறார் செங்கொடி. தங்கள் இனப் பெண்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டாக மேற்கொள்ளப்பட்ட புலப் பெயர்வு அது. துலுக்க மன்னரிடமிருந்து தன் பெண்களைக் காப்பாற்ற நடந்த இடப்பெயர்வு என இது முன்வைக்கப் படுகிறது. இது குறித்துக் கட்டுரையில் வேறு ஏதுமில்லை. என்ன காரணமாயினும் பொதுவில் தாம் பிறந்து வாழ்ந்த மண்ணை உதறிவிட்டு முற்றிலும் புதிய ஒரு மண்ணை நோக்கிச் செல்வது என்பது துயர்மிகும் ஒரு அனுபவமாகத்தான் அமையும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். தாம் வாழ்ந்த மண்ணைக் குறித்த ஓர் ஏக்கப் பெருமூச்சுகளாகவே அவை அமைகின்றன. மண்ணை நேசிக்க முடிந்தவர்களால்தான் பெண்ணையும், சக மனிதர்களையும் நேசிக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லும் இந்தப் படைப்பு எந்த முக்கிய அவசியக் கருவிகளையும் கொண்டுவராமல் புதிய மண்ணில் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை அமைப்பதின் பிரச்சினைகள் குறித்துச் சொல்லிச் செல்கிறது.

கே.வி மோகன் குமாரின் 'உஷ்ணராசி' (கறைப்புறத்தின் இதிகாசம்) எனும் நூல் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரை இன்னொரு முக்கியமான அறிமுகம். இன்று கம்யூனிஸ்டுகள் உலகளவில் தேக்கமுற்று இருக்கலாம். ஆனால் சென்ற நூற்றாண்டுகளில் அவர்களின் பங்கு என்பது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. எனக்குத் தெரிந்து என் சின்ன வயதிலிருந்து

வயலார்' எனும் சொல் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. 1942 - 47 கால கட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் திருவிதாங்கூர் மன்னர் ஆட்சியில் திவான் ராமசாயி அய்யரின் ஆளுகைக்கு எதிராக நடந்த மகத்தான போராட்டம் அது. முன்னுறுக்கும் மெற்பட்ட விவசாயப் போராளிகள் அப்போது கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். கம்யூனிஸ்ட்களின் தலைமையில் நடந்த ஆக முக்கியமான அந்தப் போராட்டக் காலம். குறித்து சற்று விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ள செங்கொடியின் கட்டுரை இத் தொகுப்பில் இன்னொரு முக்கியமான ஒன்று.

இறுதியாக ஒரு முக்கிய குறிப்பு:

இந்த நூலில் உள்ள எல்லாக் கட்டுரைகளையும் குறித்து இங்கு விரிவாக எழுத முடியவில்லை. இந்த நூலின் இறுதியாக அமைந்துள்ள "ஆரிய வலையறுக்கும் ஆய்வு" எனும் கட்டுரையை ஒட்டிக் கூடுதலாக ஒரு சிறு குறிப்பு மட்டும் இங்கே: இன்றைய இந்திய அரசைப் பொருத்தமட்டில் இந்தியத்துணைக்கண்டத்திற்குள் ஆரியர்கள் தெற்காசியாவிலிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் படிப்படியாக வந்து திரண்ட வரலாற்றை அவர்கள் ரசிப்பதில்லை. அதை எப்படியாவது இல்லை எனச் சொல்வது அவர்களுக்குத் தேவையாக உள்ளது. 2021 பிப்ரவரி 1 அன்று அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன் ஐந்து அகழ்வாய்வுத் திட்டங்களை முன் வைத்தார். அதன் நோக்கம் "ஆரியர் வருகை" எனும் கருத்தாக்கத்தை மறுப்பது. ஷிண்டே எனும் இன்றைய மத்திய அரசுக்கு நெருக்கமான ஒரு ஆய்வாளர் தலைமையில் இதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக்குழு எதிர்பார்த்தது போல ஆரியப் படை எடுப்பு என இங்கு ஏதும் நடக்கவில்லை என்றும், ஹாரப்பா முதலான இடங்களில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் எலும்புகள் என்பன தெற்காசியாவிலிருந்து வந்தவர்களுடையது அல்ல என்றும் ஒரு 'தீர்ப்பை' எதிர் பார்த்ததுபோல அக் குழு அளித்தது. நான் இங்கு இது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகவே எழுதி உள்ளேன். "ஒரு பன்மைச் சமூகத்தில் சமயப் பொறுமை" எனும் என் நூலில் இது விரிவாகப் பேசப் பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் இவற்றின் ஊடாக ஆரியர்களின் படிப்படியான இந்திய வருகை குறித்துத் துறைசார் அறிஞர்கள் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டுக் காலமாக முன்வைத்த கருத்தை இப்போது அவர்கள் இப்படி மறுக்க முனைந்துள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், ஆய்வறிஞர்

ஓர் இயங்கியல் மார்க்சிய விமர்சன நூல்



‘மக்கள் ரசித்த திரைப்படங்களும் மார்க்சிய விமர்சனமும்’ என்கிற நூல் ‘அய்யுறு’ வெளியீடாக வந்துள்ளது. ‘அனைத்தையும் அய்யுறு’ (Doubt everything) என்பது மார்க்சின் புகழ்பெற்ற வாசகம். ஒவ்வொன்றையும் அய்யுறுவதைத்தான் தனக்கு மதம் என்று மார்க்ஸ் சொன்னார். ஓர் ஆய்வு நோக்கில் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து காலங்களில் நிலைத்துவிட்ட நம்பிக்கைகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வினாக்களுக்கு உட்படுத்துகிற ஒரு முயற்சியாக அய்யுறுவின் முதல் வெளியீடே அமைந்திருக்கிறது.

திரைப்படங்கள் தொடர்ந்து ஏராளமாய் வருகின்றன. நல்ல, கெட்ட திரைப்படங்கள் என்று பிரிப்பதைக் காட்டிலும் மக்கள் ரசித்த, ரசிக்காமல் புறக்கணித்த படங்கள் என்கிற பார்வை முக்கியமானது. திரைப்படங்களில் சிலவற்றை மக்கள் ரசிக்கிறார்கள் என்பதைப் படங்களுக்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றியாகப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு திரைப்படத்திற்குள் எத்தனை கூறுகள் இருந்தாலும் அதைப் பார்க்கிற மக்கள் அதை விரும்ப வேண்டும். பார்த்து முடித்து கலைந்து செல்கிறபோது ஒரு கலையாத மனத்தோடு செல்கிற அந்த ரசனை மக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஒரு நேரத்தில் கலைப்படங்கள் என்றே சில படங்கள் வந்தன. அவை மக்கள் ரசிக்காத படங்கள். ஆனால் மக்கள் ரசிக்கக்கூடிய விதத்தில் கலைப்படங்கள் அமையுமானால் அது அந்தப் படங்களுடைய வெற்றியாகக் கருதப்படும். மணிகோ. பன்னீர்செல்வம் இந்நூலில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற திரைப்படங்கள் குறித்துக் கருத்து மாறுபாடுகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் அவற்றை மக்கள் ரசித்தார்கள், பெருந்திரளான மக்களிடையே அவை வெற்றிகரமாக ஓடின.

மணிகோ எழுதியுள்ள இந்நூலில் திரைப்படங்கள் பற்றிய திறனாய்வை எழுதவில்லை. திரைப்படங்கள் பற்றிய திறனாய்வின் மீது ஒரு திறனாய்வைச் செய்திருக்கிறார். விமர்சனத்தின்

மீது ஒருவிமர்சனத்தை வைத்திருக்கிறார். இது ஒரு புதுமையான முயற்சி. அதிலும் மார்க்சிய விமர்சனத்தின் மீது இவர் ஒரு விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறார். மார்க்சியம் என்ற சொல்லை இரண்டு விதமாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பெரும்பாலும் அறியப்பட்ட மார்க்சியமே நமக்கு மார்க்சியமாக அறிமுகமாகிறது. உண்மையான மார்க்சியமும் அறியப்பட்ட மார்க்சியமும் பல கூறுகளில் வேறுபடுகின்றன. உண்மையான மார்க்சியம் என்று சொல்கிறபோது சுத்த சுயம்பிரகாசமான என்கிற பொருளில் குறிப்பிடவில்லை. எந்த ஓர் அறிவியலும் முழுநிறைவு கொண்டதாகச் சுத்தசுயம்பிரகாசமான அறிவியலாக இருக்க முடியாது. அறிவியலின் உச்சம் பெற்ற மார்க்சியமும் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிற ஓர் அறிவியலே. அது, மீண்டும் மீண்டும் வாழ்க்கைக் களத்தில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிற ஓர் அறிவியல். அதுவொரு வளர்ச்சிச் செயல்வழியில் தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டிருக்கிற ஓர் அறிவியல். அது எந்தக் கட்டத்தில் தேக்கமுற்றாலும் போதாத ஒன்றாக மாறிவிடும்.

இந்நூலில் மார்க்சிய விமர்சனங்கள் என்று, ‘மனஒசை, மக்கள் பண்பாடு, முன்னோடி, சாளரம், பெண்ணுரிமை’ போன்ற சில இதழ்களில் வந்த திறனாய்வுகளை எடுத்துக்கொண்டு அந்தத் திறனாய்வுகளின் மீதுதான் இவரின் திறனாய்வை முன்வைக்கிறார். இது நல்லதொரு அறிவியல் சார்ந்த முயற்சி. ஏனென்றால், தன்னைத்தானே மார்க்சிய இதழ்களாக, மார்க்சியத்தின் அடிப்படையில் திறனாய்வு செய்கிறவையாகக் கருதிக்கொள்கிற இதழ்கள் உண்மையிலேயே மார்க்சிய இதழ்களாகவோ மார்க்சியத் திறனாய்வுகளாகவோ இருக்க வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. Self Styled மார்க்சியம் என்பதாக அவை இருக்கலாம். குறைத்துச் சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் இதுதான் மார்க்சியம் என்று அவர்கள் கருதலாம். அதிலும் தவறில்லை. ஆனால், உண்மையாக

மார்க்சியத் திறனாய்வு விமர்சனம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

லெனின் மிக அழகாக ஓர் இடத்தில், "Theory my friend is grey, but green is the eternal tree of life" என்று சொன்னார். அதாவது, 'கோட்பாடு என்பது நரைபடிந்து போனது; சாம்பல் நிறத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் என் நண்பனே பசுமையான நிலைப்பேறுடைய வாழ்க்கையின் தன்மை. அதனுடைய நிறம் அதுதான், பசுமையானது' என்றார். நீங்கள் ஒரு காலத்தில் உயர்ந்தவையாக கருதியவை இன்னொரு காலத்தில் தாழ்ந்தவையாகி விடுகின்றன. பழையன கழிந்து புதியன புகுகிற நிலையை நிரந்தரமாக வாழ்க்கை நமக்குக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. எதுவும் நிலைப்பேறு உடையதல்ல. எதுவும் நிரந்தரமானதுமல்ல. மேற்குறிப்பிட்ட இதழ்களில் விமர்சனங்களை எழுதிய தோழர்களே இன்று ஒரு மீளாய்வு செய்ய முற்படுவார்களானால் அவர்கள் இன்று புதிய விமர்சனத்தை எழுதக்கூடும். இதே விமர்சனங்களைத்தான் அவர்கள் வலியுறுத்துவார்களா என்று சொல்லமுடியாது.

கார்ல் மார்க்ஸின் ஹைகேட் கல்லறையின் அருகில் நின்று பிரடெரிக் எங்கெல்ஸ் ஆற்றிய உரையில், "இவர் அறிவியல் மனிதர் (He is a man of science)" என்று சொன்னார். புதிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளை மார்க்ஸ் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றார். அதிலும் குறிப்பாகத் தொழில்நுட்ப புதிய புரட்சிகரக் கண்டுபிடிப்புகள் வரும்போதெல்லாம் ஆர்வத்தோடு வரவேற்றார். ஏனென்றால் அவை பாட்டாளி வகுப்பினுடைய போராட்டத்திற்கான புதிய புறச்சூழல்களை உருவாக்கித் தருவதாக நம்பினார். தொழில்நுட்பப் புரட்சிகளில், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளில் ஒன்றாக வந்ததுதான் பொறி, திரைப்பொறி. சாதனம் என்பதைப் பொறி என்று சொல்கிறோம்.

1924 ஆம் ஆண்டு போல்ஷிவிக் புரட்சிக்குப் பிறகு லெனின் இந்தத் திரைப்படச் சாதனத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்கிறார். அந்த நேரத்தில் ஊமைப்படம்தான், பேசும் படம்கூடக் கிடையாது. அது பொழுதுபோக்கிற்காகப் பார்க்கப்படுகிறது. அல்லது விளம்பரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. சரியாகச் சொன்னால் அது அசையும் கவரொட்டி போல இருந்தது. அதற்குமேல் அதிலே பேச்சு, குரல் இருக்காது. அதைப் பார்த்துவிட்டு அன்றைக்குக் கல்வித்துறை அமைச்சராக இருந்த Lunar Cheroskeயிடம் லெனின், "Ffilm is a greatest art" என்று சொன்னார். திரைப்படம்தான் மக்களை அணுகுவதற்கும் புதிய சமூகத்தை

அமைப்பதற்கும் மிகச்சிறந்த கலை. அதன் பிறகு அது குறித்து எழுதியதை வெளியிட்டார்கள். பிற்காலத்தில் அது எவ்வளவு பெரிய உண்மை என்பது புலப்பட்டது. ஒரு சாதனத்தினுடைய முழுவீச்சை, ஆழத்தை எதிர்காலத்தில் அதனுடைய பயனுடைமையை அவர்களால் சரியாகக் காணமுடிந்தது. இன்றைக்கு அந்தத் திரைக்கலை என்பது மிகப்பெரியதொரு சமூகப் பங்களிப்பைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. சமூகத்தைக் கெடுப்பதானாலும் சரி அல்லது சமூகத்தைப் படைப்பதானாலும் சரி அதைவிட்டு விலகி நின்று படைக்கவோ அல்லது கெடுக்கவோ முடியாது. அப்படி ஒரு முக்கியமான பங்கு அதற்கு வந்திருக்கிறது. Film for us is a most important of the arts என்பது லெனினுடைய வாசகம்.

அதைத் தொடர்ந்து இந்தக் கலைகளுடைய பங்களிப்பு குறித்து ஒரு பெரிய விவாதம் உருவாகிறது. கலை, இலக்கிய, பல்வேறு கருத்தியல் தளங்களைக் குறித்து மார்க்ஸ் அவர் காலத்தில் கொண்டிருந்த பார்வை, பெரும்பாலும் அன்றைக்கு அறியப்பட்ட மார்க்சியர்களிடையே எந்திரத்தனமானதாக இருந்தது. அவர்கள் பொருளியல் அடித்தளம், கருத்தியல் மேற்கட்டுமானம் என்பதை ஒன்றுக்கொண்டு நேராகக் கோடு கிழித்து உறவுகட்டிப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

கலை இலக்கியங்களை ஆளுகிற முறை குறித்து மார்க்ஸுக்கு ஒரு தெளிவான பார்வை இருந்தது. ஆனால் அவரது பெயரிலேயே ஒரு விதிமுறைவாதம் அல்லது உள்வினைவாதம் (Determinism) ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. மார்க்ஸ் மறைந்த பிறகு எங்கெல்ஸ் தன்னுடைய இறுதிக்காலத்தை மார்க்ஸினுடைய நூல்களைச் செழுமை செய்வதற்கு, பதிப்பிப்பதற்கு, மொழிபெயர்ப்பதற்கு, மொழிபெயர்ப்புகளைத் திருத்துவதற்குச் செலவிட்டார் என்பதுதான் பரவலாகச் சொல்லப்படுகிற செய்தி. அதற்கும்மேல் மார்க்ஸ் கொச்சைப்படுத்தப்படுவதை, குறுகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியில் பெரிய அளவில் ஈடுபட்டார்.

வாழ்க்கையின் சிறப்பே அதனுடைய எல்லையற்ற பன்முகத்தன்மை (Infinitive) தான். இதிலே மணிகோ, "அண்டம் விரிவடைகிறது" என்று சொல்கிற ஒரு வாசகம் வருகிறது. அண்டம் விரிவடைகிறது என்பது ஹபுள் கோட்பாடு மட்டுமல்ல. expanding universe என்ற கருத்தை ஐன்ஸ்டீன் முதலில் நம்ப மறுத்தார். ஹபுள் அந்தக் கொள்கையை உருவாக்கினார். "இதையெல்லாம் முன்கூட்டியே தெரிந்திருந்தால். இன்னும்

பலவற்றைக் கண்டுபிடித்திருக்க முடியுமே' என்று ஐன்ஸ்டீன் வருத்தப்பட்டார். ஆனால் மணிகோ சொல்வது அந்த Cosmology சம்பந்தப்பட்ட கோட்பாடு இல்லை. இவர் சொல்வது, அண்டம் என்பதில் அடங்கி இருக்கக்கூடிய (what is universe?) இயற்கை, மாந்தச் சமூகம், சிந்தனை எல்லாமே விரிவடைகின்றன. இவை எல்லாமே விரிவடையும் என்பதைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் நீங்கள் திரைப்படங்கள் எடுத்தாலும் சரி, திரைப்பட விமர்சனங்கள் எழுதினாலும் சரி, அது குறைபாடு உள்ளதாகவே அமையும். இந்த விரிவடைதல் என்பதில் இன்னொன்றை நாம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அண்டத்திற்கும் பிண்டத்திற்குமான இயங்கியல் உறவுதான் அது. அண்டம் மட்டும் விரிவடையவில்லை, பிண்டமும் விரிவடைகிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அண்டத்தில் இருப்பது அணுவில் இருக்கிறது. அணுவில் இருப்பது அண்டத்தில் இருக்கிறது. புதிய புதிய துகள்கள் கண்டுபிடிக்கப்படும் போதெல்லாம் புறவெளியில் புதிய புதிய கோள்களைக் கண்டுபிடிப்பது போலக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இது ஒரு முடிவுறாத செயல்முறை. அறிவியல் இதைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருக்கும். அண்டம் இயங்குவது போல அணு இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அறிவியல் உண்மையை மார்க்சியம் தெளிவாக அறிந்தேற்றிருக்கிறது.

திரைப்படங்களை நீங்கள் ஒரு பொருள் குறித்து எடுக்கலாம். ஆனால் அந்தப் பொருள் தனித்து நிற்காது. நீங்கள் ஒரு ஊரைப் பற்றி எடுக்கிறீர்கள் என்றால் வேறு எந்த ஊரினுடைய தன்மையும் வராமல் அதை எடுத்துவிட முடியாது. தமிழ்த் திரைப்படங்களில் நிறைய படங்களில் தமிழ்நாட்டினுடைய, இந்தியாவினுடைய மிகப்பெரும்படியான மெய்நடப்பு மறைக்கப்படுகிறது அல்லது மறுக்கப்படுகிறது. அது என்ன மெய்நடப்பு? என்ன படமாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த நாட்டில் சாதி என்ற ஒன்று இருப்பதாக அங்கீகரிக்கிற படங்கள் அரிதிலும் அரிது. இந்த விமர்சனங்களில் நிறைய இடத்தில் அதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

பெரியார் படம் ஒருவருடைய வரலாற்றுப் படம். பெரியார் வாழ்க்கையில் நடக்காத ஒன்றை அதில் சேர்த்தால் நிச்சயமாகக் குறை கூறலாம். ஆனால் நீங்கள் ஒரு கதைப்படம் எடுக்கிறபோது அதில் வருகிற ஒவ்வொரு கதைமாந்தரையும் இப்படி இருக்க முடியுமா? இப்படி இருக்க முடியுமா? என்று நீங்கள் விரும்புவது போல அவர் அமைக்க முடியாது. நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற அந்தச்

செந்நிறைவான ஒரு மனிதனை ஒவ்வொரு கதைமாந்தரையும் படைக்கிறபோது அப்படி உருவாக்க வேண்டும். என்ற அவசியமில்லை. அப்படி உருவாக்கியிருக்க முடியாது. நீங்கள் ஒரு புரட்சிப் பெண்ணைக் காட்டுகிறபோழுது அவள் நெற்றியில் திலகம் இருக்கிறதா? கழுத்தில் என்ன மாட்டி இருக்கிறாள் என்று பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்தக் கதைக்கு நீங்கள் முன்வைக்கிற அந்தச் சிறப்பு எதுவோ அதுதான் முக்கியம்.

ஒரே ஒரு கிராமத்திலே படம் போன்றே இன்றுவரையும் திட்டமிட்ட ஒரு புனைவு தொடர்கிறது. ஒரு பார்ப்பனப் பெண் தன்னைக் கருப்பாயியாகப் பெயர் கொடுத்துப் பொய்ச் சான்றிதழ் பெற்று அதன் மூலமாகப் படித்து கலெக்டர் ஆகிறார். யாராவது ஒரு கணக்கெடுத்துப் பார்க்கலாம். இந்தியாவில் எத்தனை கலெக்டர்கள் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்? எழுபத்தி ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்திய உச்சநீதிமன்றத்தில் பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரே ஒரு நீதிபதி கூட இல்லை. ஒரு பழங்குடிச் சான்றிதழ் வாங்கிக் கொடுத்தால் பார்ப்பன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர் நீதிபதி ஆகிவிட முடியுமா? முற்றிலும் ஒரு பொம்மையைக் கட்டமைக்கின்றனர். இந்த வேலையைச் சுஜாதாவும் பாலச்சந்தரும் செய்தார். வாலி இப்படத்திற்குக் கதை, வசனம் எழுதியிருக்கிறார். இவர்கள் எல்லோரும் அவர்களுடைய அழகிய கலைத்திறனை இந்தப் பொய்யைப் பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். சுஜாதா, கேள்வி - பதில் பகுதியில் ஓர் இடத்தில்,

“என்ன பாச்சா!,” (பாட்ஷா அல்ல!)

“என்ன பாச்சா இன்டர்வியூக்கு எல்லாம் போய்டு வந்துட்டியா?”

“போயிட்டு வந்துட்டன்”

“என்னாச்சு?”

“எனக்கு ஒண்ணும் கிடைக்கல”

“அதான்... உனக்கு எப்படி கிடைக்கும். நீ பிராமினாச்சே”

என்று எழுதியிருப்பார்.

பீகாரில் சாதிவாரிக் கணக்கெடுப்பு எடுத்து விவரங்கள் வந்தபோது அவர்கள் எத்தனை விழுக்காடு இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தது. மீதமுள்ள அத்தனை பேரும் எஸ்.சி., எஸ்.டி., ஈ.பி.சி., என்று இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களுக்கு இடமில்லை என்று கணக்கெடுப்பு நடத்துவதை ஒத்துக்கொள்கிறது நீதிமன்றம். அந்தக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் ஓர்

இடஒதுக்கீட்டு ஆணையைப் பிறப்பித்தால் அதற்குத் தடை போடுகிறார்கள். இதற்குமேல் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு தடை போடுகிறார்கள். இதைத்தானே நாம் படமாக எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.

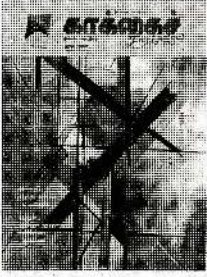
காஷ்மீர் பற்றி மணிரத்னம் ரோஜா என்று ஒரு படம் எடுத்தார். அதில், பாடல், வண்ணவண்ணக் காட்சிகள், அந்த நுட்பங்களைப் பற்றியெல்லாம் பாராட்டுவது பிரச்சினையில்லை. ஆனால் உள்ளுக்குள் வைத்துத் தரப்படுகிற நஞ்சு அந்தக் காட்சிகளிலேயே வரும். கதாநாயகனிடம் போராளி, “உனக்கென்ன தமிழ்த் திமிரா?” என்று கேட்பான். அதற்கு அவன், “இல்லை இந்தியத் திமிர்” என்று சொல்வான். திமிர்கூட சுஜாதாவுக்கும் மணிரத்னத்திற்கும் தமிழ்த் திமிராக இருந்துவிடக்கூடாது. இருந்தாலும் அது இந்தியத் திமிராக இருக்கவேண்டும். செங்கோல் தமிழர் சின்னம் எனச் சொல்லி நிறுத்துவதில்லை, தமிழ் அடையாளமும் இந்து அடையாளமும், இந்துப் பண்பாட்டுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் அடையாளம் என்பார்கள். இப்படித்தான் அவர்களுடைய அணுகுமுறை அமையும். அதே போலத்தான் ஒரே ஒரு கிராமத்திலே படமும் அமைந்தது. இப்படம் இடஒதுக்கீட்டை எதிர்ப்பதற்கென்றே எடுத்த படம். இந்தப் படங்கள் எதையும் தடை செய்வதிலோ, தடை செய்யவேண்டும் என்று கோருவதிலோ எனக்கு உடன்பாடு இல்லை. நம் கருத்து வலுவாக இருக்கும்போது ஏன் விவாதத்துக்கு அஞ்சுகிறோம்? நீங்கள் படத்தை எடுங்கள். எங்கள் தரப்பிலும் படம் எடுப்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். பாரதிராஜா என்ன பாலச்சந்தருக்குக் குறைந்தவரா? எடுக்கமுடியுமா?

தமிழ்த்தேசியம் என்ற பெயரில் புனைவுகளை உருவாக்கி அதில் ஒரு பெருமை, சுகம் காணச் செய்யும் ஒரு போக்கு இப்போது உருவாகியிருக்கிறது. ஏழாம் அறிவு படமும் அப்படித்தான். அவன் தமிழனா? இல்லை சீனனா? அல்லது வேறு இனத்தவனா? என்பதெல்லாம் வரலாற்று ஆய்வுகளில் வரவேண்டிய செய்தி. “போதிதர்மன்... அவன் தமிழன்தான், அவன்தான் போய்க் கற்றுக்கொடுத்தான்” என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் என்ன சான்று? நம்முடைய தமிழ்த்தேசியம் அறிவியல் சார்ந்த, சமூக முன்னேற்றம் சார்ந்த ஒரு தமிழ்த்தேசியம். கடந்த காலப் பெருமைகளில் தங்கி நிற்கிற தமிழ்த்தேசியம் அல்ல. அது ஒரு பிற்போக்கான தமிழ்த்தேசியப் பார்வை. அவர்களுடைய மற்ற உழைப்பு, மற்ற வகையில் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட ஆய்வு முயற்சிகள் குறைகூறப்படலாகாது என்பதால் அவர்களுடைய அந்த மீபுனைவியக் கருத்துகளை

நாம் முறையாக விமர்சிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அறிவியல் சான்றுகளோடு மெய்ப்பிக்கப்படாத எதையும் இன்றைய உலகம் ஒத்துக்கொள்ளாது. நாமும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இவையெல்லாம் உண்மையான மக்கள் முன்னேற்றத்துக்கான தமிழ்த்தேசியத்திற்கு உதவாது.

இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள சில நல்ல படங்கள் வெற்றிகரமாக ஓடிய படங்கள். அதே நேரத்தில் சில குறைகளோடு உள்ள படங்களும் உண்டு. அவற்றைப் பற்றிய திறனாய்வையும் இந்நூலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அழகி, விரலுக்கு ஏதவீக்கம் போன்றவை வாழ்வியல் கோட்பாடுகளை எளிமையாகச் சொல்லும். அது வெறும் சமூக மாற்றத்துக்கு வழிவகுக்குமா? இல்லையா? என்று பார்த்தெல்லாம் அதில் முடிவெடுக்க முடியாது. அதேபோல மிகவும் குறும்புத்தனமான கருத்துகளைக் கொண்ட கல்கி போன்ற படங்களும் அமைந்துள்ளன. ஆக, இந்த நூலுள் ஆய்வு முறையை நமக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. அது மார்க்சியம் என அறியப்பட்ட விமர்சனங்கள் மீதான ஓர் இயங்கியல் மார்க்சிய விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறது.

இது ஒரு நல்ல முயற்சி. நிறைய இளைஞர்களுக்கு மார்க்சியத்தை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிற ஒரு தேக்கநிலையை உடைத்துக் கொண்டு முன்னேறுவதற்கு அது வழிகாட்டும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. வரலாறு என்பது வந்த வழியைச் சொல்வது, வந்தவழி தெரியாதவனுக்குப் போகிற வழி புரியாது என்பதால் வந்த வழியே நாம் கற்க வேண்டியிருக்கிறது. வரலாறு எழுதுவதில் முதன்மையாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு கொள்கை, “From Fact to the truth” என்பதாகும். இதைத்தான் லெனின் எப்போதும் வலியுறுத்தினார். நீங்கள் ஏற்கெனவே ஓர் உண்மையை அனுமானம் செய்து வைத்துக்கொண்டு, அதை ஒரு புனிதமான உண்மை என்று கருதி, அந்த உண்மைக்குப் பொருத்தமான தரவுகளைத் தேடிப் பொருத்துவது, பொருத்தமில்லாத தரவுகளை ஒதுக்கிவிடுவது, மறந்துவிடுவது என்பதெல்லாம் வரலாறு எழுதும் கலையில் இருக்கிற மிக மோசமான போக்கு. அவர்களுக்கு எது பொருத்தமானதாக இருக்கிறதோ அதற்கேற்ப ஏற்கெனவே ஓர் அனுமானம் வைத்திருப்பார்கள், அதற்குப் பொருந்தவில்லை என்பதால் இந்த அனுமானத்தை மாற்றிக்கொள்வதில்லை. அனுமானம் அப்படியே இருக்கும். அதே உண்மைதான் இருக்கும். அதை மாற்றித் தரவுகளிலிருந்து முடிவுகளுக்குச் செல்வது ஒன்று. இரண்டாவது, நான் சொல்லக்கூடிய



தியாகதுருகம் கவி கம்பன் கழகத் தலைவர் மு.பெ.நல்லாப்பிள்ளை, நெயிலி கவியரசு கண்ணதாசன் தமிழ் வளர்ச்சி அறக்கட்டளை இணைச் செயலர் சு. கிருஷ்ணன், அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நலச்சங்கத்தலைவர் ந. சுப்பையா, அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நல சங்கத்தின் நிறுவன தலைவர் இரா. துரைமுருகன், கவியரசு கண்ணதாசன் தமிழ் வளர்ச்சி அறக்கட்டளை சிறப்புத் தலைவர் க. இராசமானிக்கம், செயற்குழு உறுப்பினர் வே. குமரவேல், இரிசிவந்தியம் தெய்வத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் வ.இராசகோபால் உள்ளிட்டோர் ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

-ஆசிரியர்

இந்த மார்க்சியம் என்று அறியப்படுகிற, ‘அறியப்படுகிற மார்க்சியத்தையே’ இந்நூல் காத்திரமாகத் திறனாய்வு செய்திருக்கிறது.

ஒருசில திறனாய்வுகள் பற்றி அவர் சொல்லும்போது, “இந்தப் பம்பாய் படத்தைப் போய்ப் பெரிய சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான படம் என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பாராட்டி விழாவெல்லாம் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு மணிரத்னத்தின் உள்நோக்கமும் புரியவில்லை. இந்தப் படம் ஏற்படுத்துகிற தாக்கமும் புரியவில்லை, குற்றவாளிகள் என்பதை அது இனங்காட்டவில்லை” என்கிறார். இதைப்போய் ஓர் இடதுசாரிப் பத்திரிகை பாராட்டி எழுதுகிறதே என்று வருந்துகிறார். அது ஒரு கோடிப் போக்கு. இன்னொருபக்கம் எந்தச் சிறந்த கூறுகளையும் வளர்கூறுகளையும் பாராட்டித் தட்டிக்கொடுத்து இன்னொரு கட்டத்திற்கு முன்னேற்றிச் செல்வதற்கான முயற்சி இல்லாத ஒரு வறட்டு அணுகுமுறையாகும். மணிகோ மறுவாசிப்பு செய்திருக்கிற பெரும்பாலான மூலக் கட்டுரைகளின் பட விமர்சனங்கள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. என்னைப் போன்றவர்கள் அதை ஒரு தன்னாய்வு நோக்கிலும் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் அந்தப் பார்வையோடுதான் என்னைப் போன்றவர்கள் நீண்ட காலம் இருந்திருக்கிறோம். பட்டு அறிந்துதான் அதில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு முன்னோடியாக, ஓர் உந்து ஆற்றலாக இந்த நூல் அமைந்திருக்கிறது.

இந்த ஆய்வு முறையை நடைமுறை சார்ந்து அறிமுகப்படுத்துகிறது. இனிமேல் திரைப்படத் திறனாய்வு எழுதுகிறவர்கள், அதிலே ஆர்வம் உள்ளவர்கள், ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்த்து அது குறித்து ஒரு கருத்தை உருவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கருதுகிறவர்கள் இந்த நூலைப் படிக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இந்த முயற்சியில் இன்னும் பல இளைஞர்கள், திரைத்துறை சார்ந்தவர்கள் பலரும் ஈடுபட வேண்டும். நமக்கு இப்படி ஒரு நல்ல நூலை மார்க்சிய நோக்கில், ஆய்வு நோக்கில், கலை நோக்கில், திரை நோக்கில் எழுதியிருக்கிறார்.

கலைத்துறையை அதற்குரிய தற்சார்பு, தன்னாட்சித் தன்மையோடு அணுகாமல் சமூகவியலில் ஒரு துறையாகப் பார்ப்பது என்ற அந்தப் பார்வையைக் கலைச்சமூகவியல் (Sociology of art) என்று சொல்கிறார்கள். கலைச்சமூகவியலை மறுத்துக் கியூபாவிருந்து சில நல்ல கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன. இது கலைச்சமூகவியலுக்கு அப்பாற்பட்டது. லெனின், ‘இதுதான் மிகப்பெரிய கலை’ என்று சொல்கிறார். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால் இந்தக் கலைதான் மிகப்பெரிய எல்லைப் பரப்பை விரித்து, வளர்ச்சிக்குரிய வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கிறது. எனவே இந்தக் கல்வி என்பது பல துறை சார்ந்தது இன்றியமையாதது. அப்படி ஒரு கல்வி நூலாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

கட்டுரையாளர்: சமூகச் செயற்பாட்டாளர், மார்க்சிய அறிஞர்

வன்முறை சூழ் உலகம் நொறுங்கி விடும் ஜனநாயகமும்

எழுத்தாளர் நிகழ் அய்க்கணின் 'வன்முறை சூழ் உலகு' என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் இன்றைய 2k தலைமுறைக்கான அரசியல் திசைக் காட்டியாக வெளிவந்துள்ளது.

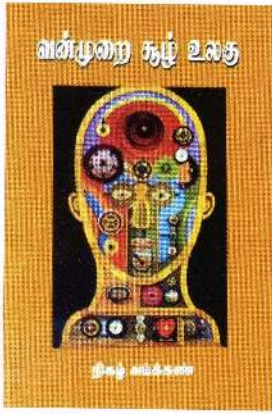
13 கட்டுரைகளும், மாநத்திரப் பத்திரிகையில் எழுதிய நூல் அறிமுகங்களும் இந் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. எழுத்தாளர் நிகழ் அய்க்கண அவர்கள் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக வலது சாரி அரசியலின் உருமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து கவனித்து வருகிறார். அதன் வெளிப்பாடாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் வன்முறை சூழ் உலகு தனித்துவம் கொண்ட நூலாக ஆய்வாளர்களால் பார்க்கப்படுகிறது.

மனித குலத்தின் கவன ஈரப்பாக வன்முறை இருக்கிறது. வன்முறை என்பது பலம் கொண்ட மக்கள் கும்பலாக திரண்டு பலவீனமானவர்களைத் தாக்குவது என்றுதான் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்ட வன்முறை என்பது, பொது மக்களை அரசு தீவிர கண்காணிப்பு வளையத்திற்கு உட்படுத்துவது, இராணுவத்தை போன்று கட்சிகளை கட்டமைப்பது, மக்கள் பெரிதாக நம்பும் நீதித்துறை பலவீனம் இழக்கச் செய்வது, தேர்தல் ஆணையம், தேர்வு முகவாண்மை அமைப்புகள் குழறுபடிக்கு உள்ளாகுவது, சமூக ஊடகங்களில் பங்கேற்பாளராக இருக்கும் பொது மக்களின் தனிப்பட்ட தரவுகளைக் கூட்டாண்மை நிறுவனங்கள் தன் வயப்படுத்திக் கொள்வது, (திருடுவதற்கு இணையானது), வளரும் தலைமுறையினரின் கவனத்தைச் சிதறடிப்பது, பழைமைவாத கல்வி முறைக்கு அழைத்துச் செல்வது, சமூகத்தில் மக்களைப் பிளவுப்படுத்தி பொருளாதார அசமத்துவத்தைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குவது, சாதி, மத மோதல்களுக்கான களத்தை உருவாக்குவது இவையாவும் வன்முறையின் மற்றொரு வடிவம் என்பதை புதிய கோணத்தில் ஆய்வுக் கட்டுரை வடிவில் எழுதியுள்ளார் நூலாசிரியர். இதனைக் கருதுகோளாகக் கொண்டே பிற கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். அதனால் இந்நூல் கட்டுரைத் தொகுப்பு என்னும் நிலையிலிருந்து முழுமை பெற்ற ஒரு புத்தகத்தைப்

படிப்பதற்கு இணையாகவும் மிகவும் சுவராசியமாகவும் இருக்கிறது. அரசியல் இயக்கங்கள் பேசும் அடையாள அரசியல், மக்கள் விரும்பும் ஜனநாயகம், மரபு சார் ஊடகங்கள், பொதுக் கல்வி முறை, தன்னாட்சி அமைப்புகள் அனைத்தும் வலது சாரி அரசியல் என்னும் அமைப்பாக்க வன்முறையால் சிதைக்கப்படுகிறது என்பதை அனைத்துக் கட்டுரைகளிலும் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார் எழுத்தாளர்.

சமூக உற்பத்தி மாற மாற உற்பத்தி உறவுகளும் மாறுதல் அடையும். உற்பத்தி உறவுகள் சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அத்தகு தாக்கம் அரசு நிர்வாகத்திலும் பிரதிபலிக்கும். எனவே கட்டற்ற நவதாராளமய உற்பத்தியையும் அதன் உப விளைவான நுகர்வு கலாச்சாரத்தையும் ஒழுங்குப் படுத்துவது அரசின் கடமையாக இருக்கிறது. இந்தக் கடமையிலிருந்து அரசு நழுவும் போது ஜனநாயக அமைப்பு எத்தன்மையில் அழியும் என்பதை ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் உரிய சான்றுகளுடன் பதிவு செய்கிறார்.

நவதாராளமய உற்பத்தியும் வலதுசாரி அரசியலும் கூட்டுறவுடன் செயல்படுகிறது. இத்தகு போக்கு பணக்காரர்களுக்கு சாதகமாகவும் கடை நிலை மக்களுக்கு எதிராகவும் இருப்பதை எழுத்தாளர் 'துருவப்படுத்தும் சதி அரசியல்' என்னும் தலைப்பில் உரிய தரவுகளுடன் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்த தேசத்தில் பணக்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது. பல ஆயிரம் கோடிக்கணக்கில் தேர்தல் பத்திரங்களும் விற்பனையாகிறது. ஆனால் 80 கோடிக்கும் மேலான மக்கள் இன்னும் குறைவான ஊதியத்திலிருந்தே தங்களது வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். சமத்துவமின்மையாலும் வேறுபாட்டினாலும் பாதிக்கப்பட்டு பின் தங்கிய நிலையில் வாழும் மக்களை ஒரு பக்கம் அதிகாரத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்துகின்ற நிலை. மற்றொரு பக்கம் சாதி - பொருளாதாரம் - அரசியல் யாவுமே துருவப் படுத்தப்பட்டு மிச்ச மீதியிருக்கிற ஜனநாயகமும் பறிபோகிற நிலைக்கு வந்துள்ளது "(ப.19) என்று கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.



மக்களாட்சி மாண்புகளை உள்ளடக்கிய ஜனநாயகம் எளிய மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சமூக நடைமுறையில் அப்படி இல்லை என்பதை நூலாசிரியர் அனைத்துக் கட்டுரைகளிலும் நிறுவுகிறார். இன்றையக் காலத்தில் ஜனநாயகப் போக்குப் பற்றி எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகையில், ஒரு பக்கம் சிதைந்து அரசியலற்ற அரசியல் வெளிக்குள் இழுத்துச் செல்வதாக இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம், போலியான தேசியவெறி. சிறுபான்மையினர் மீது வெறுப்பு என்பது அதிகரித்து வருகிறது. ஜனநாயகத்தினை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய அரசியல் கட்சிகள் வன்முறைக்கு ஆதரவாக நிற்பது முரணாக இருக்கிறது (ப 31) என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

நொறுங்கி விழும் ஜனநாயக அமைப்பினைக் காப்பாற்ற மாணவ சமுதாயத்திற்குக் கற்பித்தல் களமும், விழிப்புணர்வும் தேவை என்பது எழுத்தாளரின் கருத்தியல் ஆகும். ஆனால் அதற்கான களத்தில் சிக்கலும் இருக்கிறது என்கிறார். உயர்கல்வியில் நிலவும் கார்ப்ரேட் ஆதிக்கம், தனியார் தொண்டு நிறுவனங்களின் குறுக்கிடு யாவும் சமூக கற்பித்தில் களத்திற்கு எதிராக உள்ளது என்பதை 'அயல் நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களின் வருகையும் இந்திய நிலையும்' என்னும் கட்டுரையின் ஊடாக சான்று காட்டுகிறார்.

இந்தியாவில் உயர் கல்வியின் நிலையானது பன்னாட்டு, உள்நாட்டு வேலை வாய்ப்புச் சந்தையில் ஏற்படும் தேவையைப் பொறுத்துக் கட்டமைக்கப் படுகிறது. இன்னொரு வகையில் ஐ.ஐ.டி, என்.ஐ.டி உள்ளிட்ட அரசின் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் வலதுசாரி கருத்தியல் கட்டமைப்புகளை உருவாக்குகின்றனர். ஜோதிடம், வாஸ்து, நிமித்தம், பசு மாட்டு விஞ்ஞானம்

ஆகியன கற்பிக்கப் படுகிறது. பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவின் அதிகாரத்தை நீர்த்துப் போக வைத்து உயர் கல்வி ஆணையத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது நடுவண் அரசு என்று கூறுகிறார். (ப. 34) மேலும் ஒன்றியத்தின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறைவாக நிதி ஒதுக்கப்படுவதால் அரசு சார்ந்த பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப் படுவதில்லை. நிதியின்மையால் பேராசிரியர் பணி நிரப்பப் படுவதில்லை. ஆசிரியர் பணி ஒப்பந்த அடிப்படைக்கு மாறிவிட்டது. இப்பணி பதவி என்னும் நிலையில் இருந்து கீழ் இறங்கி சேவைப் பணி (Service Sector) வரம்புக்குள் வந்துவிட்டது. இதன் நீட்சியாக உயர்கல்வியில் மாணவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு சாதி அடிப்படையில் நிறுவன மயப் படுகொலைகள் நடக்கின்றன. இவற்றோடு அயல் நாட்டுப் பல்கலைக்கழக கூட்டுறவும் வருவதால் மாணவர்கள் முற்றிலும் அரசியல் நீக்கம் செய்யப்பட்ட உயிரினமாக மாறி வருகின்றனர். இது ஜனநாயகத்திற்கு எதிரானது என்கிறார்.

ஜனநாயகத்தை வலு இழப்பதற்கு டிஜிட்டல் சர்வதிகாரமும் சந்தை மூலதனமும் (market Capitalism) முக்கியக் காரணியாக இருக்கிறது. இவை கட்டுப்பாடற்ற முறையில் வினையாற்றும் போது சுரண்டல் வர்த்தகம் அனைத்துத் தளங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இதனால் மூலதன துரத்தல் நடந்தேறி வருகிறது. உள்நாட்டு தொழிலாளர் குடியேற்றம், அகதி வாழ்வு, பணக் காகித கொள்கை மதிப்பிழத்தல், பணவீக்கம், மாநில உரிமை பறிபோகுதல், பன்மைத்துவம் கேள்விக்குள்ளாதல், விழிப்புணர்வு இல்லா மாணவச் சமுதாயம் உருவாகுதல் உள்ளிட்ட உப விளைவுகள் எதிர்காலத் தலைமுறையினரைப் பாதிக்கக் கூடிவை என்பதைத் தொடர்ந்து இந் நூலில் எழுத்தாளர் நிகழ் அய்க்கண் வலியுறுத்துவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

நூலின் இணைப்புப் பகுதியாக இடது சாரி சிந்தனையாளர்களான எஸ்.வி. ராஜதுரை, அ.மார்க்ஸ் உள்ளிட்டோரின் நூல்கள் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நூல் அறிமுகமும் மிகச் சிறந்த கட்டுரையாகவும் அமைந்திருப்பது நூலுக்குத் தனிச் சிறப்பாகும்.

நூல்: வன்முறை சூழ் உலகு
ஆசிரியர்: நிகழ் அய்க்கண்
பதிப்பகம்: பொன்னி, 4 ஏ பூபதி நகர்,
கீழ்க்கட்டளை சென்னை 117
விலை: ரூ. 180

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்



**PEARL SHIPPING
AGENCIES**



**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**



PEARL LOGISTICS



**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471

Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada

& Singapore

**ISO 9001
BUREAU VERITAS
Certification**

